

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BARİŞ TERKİOGLU PEHLİVAN

**ME
TAS
TAZ 2**

Bariş Terkoğlu

İstanbul Teknik Üniversitesi Makina Mühendisliği Bölümünden mezun oldu. Marmara Üniversitesi Ortadoğu Siyasi Tarihi ve Uluslararası İlişkileri Bölümünde yüksek lisans yaptı. Aynı enstitüde Ortadoğu İktisadi Anabilim Dalı'nda doktora eğitimine başladı. *CNN Türk*'te yayınlanan *Oradaydım* adlı belgesel programında araştırmacı olarak çalıştı. *Bağımsız* dergisinde haber müdürlüğü, *Karşı* gazetesinde köşe yazarlığı yaptı. Haberciliği ile birçok önemli ödüle layık görüldü. Gazetecilik faaliyetlerinden dolayı iki kez tutuklandı, toplamda 23 ay hapis yattı. Bariş Pehlivan ile birlikte *Sızıntı*, *Mahrem* ve *Metastaz* adlı kitaplara imza attı. 2008 yılından beri *Odatv.com* haber sitesinin haber müdürlüğünü yapıyor. Halen *Cumhuriyet* gazetesinde Kör Nokta isimli köşenin yazarı.

Bariş Pehlivan

İstanbul Üniversitesi Gazetecilik Bölümünden mezun oldu. Profesyonel gazeteciliğe 2004 yılında *Kaçak Yayın* adlı dergide başladı. *CNN Türk*'te yayımlanan, Türkiye'nin yakın tarihine yansıyan olayları tanıklarıyla ekrana getiren *Oradaydım* adlı belgesel programını hazırladı. Birçok dosya habere, belgeye ve kurumsal tanıtım filmine imza attı. *Karşı* gazetesinde köşe yazarlığı yaptı. Türkiye'nin önemli gazetecilik ödüllerine layık görüldü. Haberleri ve kitapları nedeniyle birçok kez yargılandı, iki kez hapisaneye girdi, 25 ay tutuklu kaldı. Bariş Terkoğlu ile birlikte *Sızıntı*, *Mahrem* ve *Metastaz* adlı kitaplara imza attı. Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Vakfı'nın Yönetim Kurulu Üyeliği'ni yapıyor. 2007 yılından beri *Odatv.com* haber sitesinin Genel Yayın Yönetmenliği'ni sürdürüyor.

Kırmızı Kedi Yayınevi: 1328

Güncel: 56

Cendere - Metastaz 2

Barış Terkoğlu, Barış Pehlivan

© Barış Terkoğlu, Barış Pehlivan, 2020

© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2020

Yayın Yönetmeni: Enis Batur

Editör: Mehmet Ali Güller

Son Okuma: Mustafa Çolak

Kapak Tasarımı: Yüksel Doğru

Sayfa Tasarımı: M. Aslıhan Özçelik

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Aralık 2020, İstanbul

ISBN: 978-605-298-734-6

Kırmızı Kedi Sertifika No: 40620

Baskı: Pasifik Ofset

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2

34310 Haramidere / İSTANBUL

T: 0212 412 17 77 Sertifika No: 44451

Kırmızı Kedi Yayınevi

kirmizikedi@kirmizikedi.com / www.kirmizikedi.com

facebook.com: kirmizikedi yayinevi / twitter.com: krmzikedikitap

instagram: kirmizikedi yayinevi

Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL

T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Barış Terkoğlu
Barış Pehlivan

CENDERE

METASTAZ 2

*Hukuksuzluğa esir edilenlere,
plaza dibinde ölenlere,
fikri sırtından vurulanlara...*

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	13
1. BÖLÜM: AHLAKSIZ TEKLİF.....	17
Ağabeyi FETÖ'den tutuklu Bakan'ın	
FETÖ tutuklusuna teklifi.....	18
Başka bakanlar da mı arattı?	20
İmamoğlu'na yazılan mektup.....	21
Araştırmadan kapanan dosya.....	23
2. BÖLÜM: PELİKAN B PLANI MI?.....	27
Hakan Fidan Pelikan'ın hedefinde.....	30
Bahçeli de hedefte	31
Erdoğan'ın haberi var mıydı?	33
Pelikan neo-FETÖ mü?	36
Karşılıklı gazeteci tasfiyeleri	38
Gözüyle Pelikan görenler	39
Pelikancıların ayağını kaydırıldığı Erdoğan yoldaşı	42
Pelikan AKP'yi böldü, Türkiye'yi ayırtırdı	45
Yandaş medyanın belediye işleri	47
İstanbul'u kaybetmelerinin perde arkası	49
Pelikancılar yandaşlara da nefes aldırıyor	52
AKP içinde de kavga veriyorlar	53
Atatürk düşmanı eski FETÖ'cüler.....	55

Soros'un kankası da o yalıda	56
Pelikancılar iktidar oluyor.....	59
3. BÖLÜM: YARGIDAKİ İŞLEYİŞİ GÖSTEREN SES KAYDI.....	61
Gizemli buluşma.....	62
Dehşet verici konuşmalar	64
4. BÖLÜM: KANLI PARA	67
Cinayet şüphelisi Başsavcı'nın makam odasında	68
Hâkimden suçlu takası	70
Banka yöneticisinden rüşvet kuryeliği.....	71
Ve aranan Kadooğlu serbest.....	72
Aslında öldürülen.....	73
5. BÖLÜM: HÂKİMLERDEN VE	
SAVCILARDAN MEKTUP VAR	75
10 maddede isim isim olay olay skandallar.....	76
Sizce bir gariplik yok mu?	79
6. BÖLÜM: ÇOCUĞUNUN GÖZÜNÜN ÖNÜNDE	
'SUS' CİNAYETİ.....	81
Bitiş mi başlangıç mı.....	83
'Mahkeme tuttu, tetikçiler vurdu'	84
'Günlerce keşif yapıldı'	85
'Örgütlü ve politik cinayet'	86
Telefon silindi mi?.....	86
Erdoğan'a FETÖ Borsası mektubu	87
Kurtuluş'un eşi ilk kez konuştu	90
'Beni burada bir güç tutuyor'	91
'Bu evden kürekler dolusu kan temizlendi'.....	92
AKP'den arayan olmadı	94
7. BÖLÜM: LAĞIM AĞI.....	99
200 bin liraya çözeriz.....	99
Her yerde adamları var.....	100
'Adam adliye koridorlarını şey yapmış'	101
Özgür savcılar örgütten değilmiş.....	102

8. BÖLÜM: ERDOĞAN'A DESTEĞİN SIRRI	105
Yeğen nasıl tutuklandı?.....	107
Bütün arşiv silindi.....	109
Oğulda da Bylock var.....	110
Savcısı kim çıktı?	111
 9. BÖLÜM: FETÖ BORSASI'NIN BELGESİ OLUR MU, OLUR.....	113
Dudak uçuklatan satırlar	115
Gölge savcı.....	119
'Bunlar mafya, çete olmuşlar'	121
10. BÖLÜM: SEN ONUN KİM OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUN?.....	125
Şüpheli yargı süreci	125
Neden görüştüler?	127
O mektuplarda ne yazıyordu?	129
Çet'in avukatı: Başka bir dosya hakkında görüştük.....	129
Banko görüşmede yaşananları anlattı	131
Suriyeli işadamlarının dolandırılma iddiası.....	134
 11. BÖLÜM: ADALET BAKANI'NIN KIRILAN KOLU.....	139
Hak yolcular ve Gül	141
'AKP içinde çete' iması	142
Adalet Bakanı'nın karşı hamlesi.....	143
Yargıda fotoğraf savaşları	145
Ankesörcü hâkimler kavgası.....	147
Albayrak'ın Gül'e uyarısı	152
Adalet Bakanı'na karşı sızıntılar.....	152
 12. BÖLÜM: UYUŞTURUCU BARONLARINI NEDEN BİRİLERİ KURTARIR?	155
Uyuşturucu baronu nasıl kaçtı?.....	157
Bu nasıl tesadüf?	159
 13. BÖLÜM: DEVLETTEKİ NUR AĞI	165
Ayasofya'da vitrine konan cemaat.....	167
Gülen'e yazılan Nur mektubu	169
Hüsn-ü şehadetle kurtarılan marketçi.....	171

Soylu'nun Nurcularla bağlantısı 173

Nurcuların silahlı militanıyla buluşma 177

14. BÖLÜM: 'GAVS İSTESİN AİLEMİ KESERİM' DİYEN

POLİS MÜDÜRÜ..... 185

Uyuşturucuyla yakalanan emniyet müdürü 186

Sır Menzil'de saklı 187

15. BÖLÜM: GİZLİ RAPOR NASIL SIZDI 189

Tanklar sokaktayken MİT-Diyanet yemeği..... 191

MİT ajanlarına tarikat dersi..... 192

Diyanet elini kayanın altına koyuyor 193

Görevi neden bıraktı..... 196

İki kavgalı telefon görüşmesi 198

Erdoğan'ı öfkeliendiren tespit..... 201

'Tarikatları raporlaştırdık' itirafı ve sızıntı..... 204

Arşiv Diyanet'ten, klavye kimden 204

16. BÖLÜM: DEVLET HER ŞEYİ BİLİYOR MU..... 207

FETÖ'ye vergi affı ile kurtuluş 208

Devlete göre kriptolar 209

Polis Akademisi'nden cemaat uyarısı..... 210

FETÖ'nün yerine göz dikenler..... 211

17. BÖLÜM: YANDI, BİTTİ, KÜL OLDU 215

Atma Ziyaaa! 216

Bir MİT Müsteşarının itirafları..... 218

Erdoğan'ın istediği oldu 220

Adalet Yürüyüşü'nün eklettiği gizli satırlar..... 221

Gizli ziyaretlerle alınan karar 224

18. BÖLÜM: KAYIP YÜZLERCE MİLYON LİRA 227

Ne kadar para toplandı..... 228

Ve bir vakıf kuruldu 231

AKP: Cüzi miktar..... 232

Beşiktaş yardımları da ortada yok 232

Kafa karıştıran rakamlar 234

Kayıp trilyon gibi..... 236

Gazilerin feryadını duymadılar.....	238
19. BÖLÜM: KAYYUM SADECE KAYYUM MU.....	241
Bakanın kışkandığı kayyum.....	243
AKP'nin kayyumları	246
Kayyum kimleri zengin ediyor?	247
20. BÖLÜM: KARTAL ANADOLU İMAM HATİP'İN	
ERDOĞAN ŞİFRESİ	251
Diziler de Kartal İmam Hatip'ten.....	253
Pelikancılar hedef alıyor	254
21. BÖLÜM: DEVLETİN İÇİNDEKİ “TEKSAS LOBİSİ”	257
Yusuf Ziya Kavakçı'nın Amerikalı İslam'ı	258
Merve Kavakçı'nın 'son peygamberi'	260
Kavakçı'nın kaybettirdiği kocası	263
Saray'da Teksas'tan SETA'ya uzanan lobi.....	265
'Mağdurların' topladığı ihaleler	268
22. BÖLÜM: FATİH TEZCAN'I KURTARMAK	271
Kayınvalidenin suçlamaları	272
'Cumhurbaşkanı beraat istiyor'	275
23. BÖLÜM: BİR DÜĞÜN, BİR İHRAÇ, İKİ HAYAT.....	277
163 subay arasında o da vardı.....	277
8,5 saat süren operasyonla hayata dönüş.....	279
Dünür Bayraktar'ı da o kurtardı	280
Düğündeki tarihi buluşma	280
SON	283
AD DİZİNİ.....	285

ÖNSÖZ

Gerçeği, sadece çıplak gerçeği göstermek mümkün mü? Ya da tersinden soralım; gerçeği yalnız kendisi olarak anlamak imkânlı mı?

Evet, desek bile dinleyen kulak, bakan göz, anlatan ağızla her şeyin yeniden tanımlandığını biliyoruz. Yine de kelimelerde, cümlelerde, yazdığımız ifadelerde bir tür öze ulaşma arayışındayız. Tutkumuzu saklamıyoruz.

Bu satırlar alelade bir zamanda yazılmış görünebilir. Ancak eminiz ki, yıllar sonra perdeyi kaldıranlar bir dönüm noktasında olduğumuzu fark edecek.

Doğuranın doğumu en çok sancı olarak yaşaması gibi. Yeni kaslarıyla, sinirleriyle yaratan bizler, ayaklarımızın ucunda yükseleni, meçhule uğurladığımız bir yabancı gibi görüyoruz.

Oysa gün aydınlığa, mevsim bahara döndüğünde, tarihin evresi kendisini tamamladığında, yarından bakan gözler bugünü sonuçlarıyla izleyecek. İşte biz gelecekte bizi bekleyen o okura da ulaşmaya çalışıyoruz.

Sancı, sıkışma, buhran, cendere...

ABD’de, bir polisin dizkapağının altında “nefes alamıyorum” diyen siyahi, sanki dünyanın tüm altta kalanlarının halini anlatıyordu. Krizi, salgını, çıksızlığı fırsat bilenler

şimdiki düzeni, geçmiş çağın araçlarıyla yeniden tanımladı. Zor; yalnız savaş kazanmanın değil, tarih yazmanın da aracı olarak belirdi.

Uzaktan bakınca sopa hep devletin elinde gibi görünüyor. Aslında biraz öyle de. Zira devlet, ordu ve bürokrasi olarak ne kadar somutsa, oldukça soyut da. Kimi zaman bir yardım paketine kimi zaman bir yargıç cüppesine “devlet” diyoruz.

Yakından bakılan nesnelerin tüm sınırlarının belirsizleşmesi gibi, “devlet”e yaklaştıkça başka formlar görüyoruz. Kimi zaman polis kıyafetiyle iş tutan tarikatçı, kimi zaman tutuklanarı yumruklayan militan gardiyan, kimi zaman adliye de hukuk satan üniformalı mafya, kendisini “ben devletim” diye tanıtıyor. Küçük örgütünü hepimizin aklında beliren “devlet”in içinde saklarken, aynı zamanda yaşayan devleti içeriden çürütüyor.

Devletin, sınırlarında daha büyük bir otorite tanımayan güç olduğunu biliyoruz. Aksi olsa, bu varlığın nedenini inkâr olurdu. Haliyle kendisine devlet gücü atfedenler, devleti kendisinde toplayanlar, devleti kendisiyle tanımlayanlar fiilen devletin sonunu getiriyor.

Bu kitap; çetelerin, tarikatların, hiziplerin, paralel örgütlerin elbirliğiyle odun taşıdığı cehennemi tarif etmeye çalışıyor. Kendisini yükseltirken dizini yurttaşların boğazına basanlar açık ki ülkeyi nefessiz bırakıyor. Adaletsiz, hürriyetsiz, eşitsiz, hukuksuz, ekmeksiz bir düzen ülkeyi cendereye sokuyor.

Her şeyi çıplak edebildik mi? Bilmiyoruz. “İnsanlar arasında değil, gölgeler dünyasında yaşıyoruz” diyor ya Albert Camus. İnsanları anlatamadığımız yerde, gerçeği soyamadığımız anda gölgeleri tarif ettik. Gölgeler, esasın kimi zaman kendisi, kimi zaman suretiydi. Okuyucuya kâğıtla akıl arasındadır bir yol bıraktık.

Çıkış mı?

Elbette insan tükenmez. Kemikten daha güçlüsünü, emekten daha yaratıcısını, hülyadan daha arzulusunu bilmiyoruz. “An”dan kafasını kaldıran; nilüferli şarkıların, sarmaşıklı yapıların, mavi göklerin ortasındaki zamanda bulur kendini.

Geçmiş, olacağın çekirdeğini içinde taşır. İnsan, tek tek insanların toplamından daha fazla bir şeydir. İnsanın bitmeyeceğini aklımızla hissediyoruz.

Bu kitaba başladığımızda dışarıdaydık. Sona yaklaştıkça keşfettiğimiz kıtayı daha iyi anladık. Sebeplerden biri olduğunu biliyoruz. Hapse düştük. Ayağımızı dibe vurup tekrar yukarı çıktık. Yeniden başlayıp tamamladık.

Kuşkusuz, teşekkür etmemiz gerekenler var...

Aklımız her karıştığında, başımız her sıkıştığında elimizi tutan avukatlarımız.

Bize yeniden yazmak için hep gerekçe yaratan ve elini taşın altına koyan bütün Kırmızı Kedi Ailesi.

Gazeteciliğin, dayanışmanın ve mücadelenin okulu Odatv.

Ve elbette omzumuzu omuz, başımıza baş, yüreğimize yürek olan ailemiz, arkadaşlarımız, yoldaşlarımız.

Bitirdiğimiz yer başladığımızdan güzel olsun.

Öyleyse yürüyelim...

Barış Terkoğlu – Barış Pehlivan

Kasım 2020

İstanbul

AHLAKSIZ TEKLİF

Saat 11'i geçmişti.

Sincan Cezaevi'nde tutukluların kullandığı bilgisayar odasına infaz görevlileri girdi. "Avukatın geldi" diye seslendiler. Bir garipti tavırları, sanki başka bir şey vardı. İki kez farklı avukat odasına alındı tutuklu; ama gelen kimse yoktu. Ardından kapalı görüş bölümüne götürüldü. Avukatla neden telefonla görüşecekti ki? Sahi, neler oluyordu?

Erkan Karaarslan, FETÖ üyeliği ve örgüte finans sağlamak suçlamalarıyla tutukluydu. Kamu hukuku uzmanıydı. MİT'in de içinde olduğu birçok devlet kurumuna ve başta CHP yönetimindekiler olmak üzere belediyelere danışmanlık yapmış bir isimdi.

Gelin görün ki; "FETÖ'nün belediyeler imamı" olarak anılıyordu kamuoyunda. İddia o ki; CHP'nin FETÖ ile ilişkisi onun üzerinden kuruluyordu.¹

Doğru mu yanlış mı? Bunun kararını verecek biz değiliz. Konumuz başka...

1 Suçlama çok ağırdı ama gerçek miydi? Zira, Mersin Emniyet Müdürlüğü'nün Mersin 7. Ağır Ceza Mahkemesi'ne 4 Şubat 2019'da gönderdiği resmi belgede "Şüpheli Erkan Karaarslan ile ilgili olarak yapılan araştırmalarda, 'Belediyeler İmamı' olduğuna dair herhangi bir bilgi ve belgeye ulaşılmadı" diye yazıyordu.

Görüş odasına geldi. Kalın camın arkasında, kendisi aleyhinde tanıklık yapan Serhan Seyhan adlı kişi vardı. İyi de o avukat değildi ki; AKP'yi desteklediğini söyleyen sözde bir "gazeteciydi!"² Nasıl olmuştu da kendisiyle görüşmesine izin verilmişti? Böylesi bir dönemde, böylesi bir kritik FETÖ sanığını ziyaret edebilmek için arkasının çok sağlam olması gerekiyordu.³

İddia o ki; Seyhan kendisini cezaevine dilediği gibi sokan, devleti de yöneten gücün Karaarslan'ı özgürlüğüne de kavuşturacağını söyledi. Ancak bir şart vardı: 2019 yerel seçimlerine günler kalmıştı ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Ekrem İmamoğlu ile Aydın Büyükşehir Belediye Başkanı Özlem Çerçioğlu aleyhine bildiklerini anlatmalıydı!

"CHP'li başkanların usulsüzlük ve yolsuzluk yaptığını söyle" deniyordu.

Bu ahlaksız teklif, belli ki kayıt altında olan telefonlar üzerinden yapılmak istenmişti. Tüm konuşmalar, Seyhan'ı cezaevi ziyaretine sokan güç tarafından dinlenecekti. Ama ilk denemede sonuç alınamadı. Karaarslan herhangi bir belediye başkanı adına söyleyecek sözünün olmadığını belirtti ve bu teklifi reddetti.

Bunun üzerine, Serhan Seyhan daha net konuştu. Eğer dediğini yaparsa, aynı gün cezaevinden çıkacak ve ilk celsede beraat edecekti. Karaarslan "Sana bir faks göndereceğim cezaevinden, seni buraya gönderen güç okusun" dedi.

Ağabeyi FETÖ'den tutuklu Bakan'ın FETÖ tutuklusuna teklifi

Ertesi gün...

2 *Sözcü* Gazetesi'nden Ali Ekber Ertürk yazdı da öğrendik: Serhan Seyhan'ın, sahte üniversite diplomasıyla belediye ihalelerine girdiği de ortaya çıktı.

3 Serhan Seyhan, RS FM'de Yavuz Oğan'ın sorularını yanıtladı. Seyhan, aleyhte ifade vermesine rağmen neden cezaevine Erkan Karaarslan'la görüşmeye gittiği ve akrabalık bağı olmadığı halde nasıl içeri girebildiği konusunda şöyle dedi: "Türkiye'de cezaevi savcılığından izin alarak mahkûm ziyaret edilebiliyor. Savcıya kendisiyle görüşmek istediğimi, önemli bir konu olduğunu söyleyerek görüşmeye girdim. Amacım kamuoyunun aydınlanması. Biz tanıklar olarak sürekli ifadeye çağırıyoruz. Savcılıktan ifadeyle ilgili sürekli tebligat geliyor. Doğruları söylemediği sürece konu uzayıp gidiyor."

15 Mart 2019 Cuma...

FETÖ tutuklusu Erkan Karaarslan kendisine kurulduğunu ileri sürdüğü kumpasın şemasını ayrıntılarıyla bir kâğıda yazdı ve Serhan Seyhan'a gönderilmesi için cezaevi yönetimine verdi. Birkaç saat sonra cezaevi savcısının ve müdürünün olduğu bir odada buldu kendini.

Savcı özetle "böyle bir faks cezaevinden çıkamaz" dedi. Karaarslan kendisine yapılan ahlaksız teklifi ve yanıtını savcıya anlattı; koğuşuna geri döndü.

Aradan üç gün geçti...

Erkan Karaarslan bu kez gerçekten avukatıyla görüştü. Avukatı Emre Kılıçarslan heyecanlıydı.

Meğer, Serhan Seyhan onunla da üst üste görüşmüş ve "konuşsun, çıksın" teklifini yinelemişti.

Daha da çarpıcısı:

16 Mart 2019'da...

Yani yerel seçimlere 2 hafta kala, Erdoğan'ın ve Bahçeli'nin ortak mitinginden bir gün önce...

İzmir'de, 135 yıllık tarihi olan köklü bir kurumun merkezinde...

Bir gizli buluşmaya sokulmuştu Karaarslan'ın avukatı.

Buluşmanın olduğu binada, kapının hemen dışında Aydın'ın en yüksek dereceli bürokratlarından biri de toplantının sonucunu bekliyordu.

İddia o ki...

İçeride, avukat Kılıçarslan'ın tam karşısında Tarım ve Orman Bakanı Bekir Pakdemirli vardı. Neler olduğu, birazdan anlaşılacaktı.

Eğer FETÖ tutuklusu Karaarslan, Ekrem İmamoğlu ve Özlem Çerçioğlu başta olmak üzere CHP'li belediye başkanlarının yolsuzluklarını, usulsüzlüklerini veya FETÖ ile ilişkilerini anlatırsa karşılığında kendisine aynı gün içinde tahliye, ilk celsede beraat, onlarca milyon liralık sermayesi olan iş imkânları vaat ediliyordu. İsterse gizli tanık olarak da anlatabilirdi.⁴

4 Tarım ve Orman Bakanı Bekir Pakdemirli'ye, Basın Müşaviri Uğur Alıcı aracılığıyla aşağıdaki iki soruyu yönelttik. 20 Ocak 2020'de ilettiğimiz bu soru-

Lakin...

Eğer bu teklifi kabul etmezse, ömrünü cezaevinde geçirirdi!

Nasıl olabilirdi: Bu skandal anlaşma teklifinin, FETÖ üyesliğinden yargılanan bir tutukluya, ağabeyi FETÖ'den tutuklu olan bir AKP'li Bakan'ın yaptığı doğru muydu?⁵

Zaman dardı. Yerel seçimin yapılmasına 2 hafta kadar bir zaman kalmıştı.

Soluğu cezaevinde alan avukat Kılıçarslan, yaşadıklarını tek tek anlattı müvekkiline.⁶

Peki, Karaarslan bu vaatleri hiç düşündü mü? Acaba, dedi mi? Böyle düşünenler de vardı yargılama süreçlerinde, biliyoruz.

Ama yakınlarına anlattığına göre, Erkan Karaarslan kimseye iftira atamayacağını belirterek yine reddetti bu ahlaksız teklifi.

Başka bakanlar da mı arattı?

Ertesi gün kendisini Ankara Adliyesi'nde buldu Erkan Karaarslan. Savcının kapısında ailesi ve nedense Serhan Seyhan vardı. Tanık olarak dinlenecekti. Ve beklenen sihirli sözleri söylerse, adliyeden elini kolunu sallayıp çıkabilecekti.

Karaarslan yine reddetti, "bana kumpas kuruluyor" dedi. Cezaevine geri döndü.

Zaman ilerliyordu. Yerel seçimlere 5 gün kalmıştı.

Yine "avukat görüşü" adı altında, Serhan Seyhan ile görüştürüldü.

larımıza karşı, Bakan Pakdemirli sessiz kalmayı tercih etti: - Mart 2019'da, FETÖ tutuklusunu Erkan Karaarslan'ın avukatıyla İzmir'de görüştüğünüz iddiası hakkında ne diyeceksiniz? - Bu iddia edilen görüşmede, FETÖ tutuklusunu Erkan Karaarslan'ın "Ekrem İmamoğlu ve Özlem Çerçioğlu aleyhine ifade vermesi; bunun karşılığında tahliye edilebileceği" talebinde ve vaadinde bulundunuz mu?

5 Bakan Pakdemirli'nin ağabeyi, eski Celal Bayar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mehmet Pakdemirli FETÖ davaları kapsamında "silahlı terör örgütünü yönetme" suçundan tutuklu yargılanıyordu.

6 AKP'li Bakan Pakdemirli ile görüştüğü iddia edilen Avukat Emre Kılıçarslan'ı da aradık. Avukat Kılıçarslan "Yargıya intikal ettiği için, benim bu konularda bir yorum yapmam ve beyanda bulunmam doğru olmaz. Siz habercisiniz, anlıyorum; biz de hukukçuyuz, siz de bizi anlayın" diyerek sorularımıza yanıt vermek istemedi.

Kapalı görüşte kullanılan telefon yankı yapıyordu, sanki anlık olarak başkaları da dinliyordu konuşmaları.

İddia o ki; Seyhan, daha doğrusu onu oraya gönderen güç teklifi yineledi:

“Buraya 1 numaranın bilgisiyle geldim. Seni buraya hangi güç attıysa, o güç dışarı çıkaracak. Bak bu son şansın. Konuş, oyunu evinde kullan. Herkes senden haber bekliyor. İstersen tahliye kararını gör, ondan sonra itiraflarına imza at.”

Nasıl oluyordu da devlet görevlilerinin gözü önünde bu konuşmalar yapılabilirdi? Nasıl oluyordu da bu teklifi yapanlara hiçbir şey yapılmıyordu?

Erkan Karaarslan yalan söylüyorsa neden “yalan” denmiyordu?

Gelin görün ki...

Anlatıldığına göre bir türlü ikna olmuyordu Karaarslan.

Ne olacaktı?

Daha güçlü bir “koz” denendi.

Ertesi gün akşam yine avukat odasında ve yine avukat yoktu karşısında.

Eşi Selma Karaarslan gönderilmişti bu kez.

İddia o ki; Serhan Seyhan ona da tekliflerde ve tehditlerde bulunmuştu.

Keza, başka AKP’li bakanların adını vererek de arayanlar vardı eş Karaarslan’ı. Özellikle Ekrem İmamoğlu aleyhinde konuşması isteniyordu. Anlatılana göre eşinin “düşünsen mi” teklifini de kabul etmedi.

Sonrası malum.

Yerel seçimler yapıldı.

CHP’li Ekrem İmamoğlu da, Özlem Çerçioğlu da belediye başkanı oldu.

Kumpas denemesi başarısızlıkla sonuçlandı.

İmamoğlu’na yazılan mektup

“İtirafçı” olmayı reddeden Erkan Karaarslan, kendisine yapılan ahlaksız tekliflerin bir bölümünü duruşmalarda anlattı.

Karaarslan'ın Aydın 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılandığı FETÖ davasında 25 Nisan 2019 tarihinde söylediklerine bakalım:

“Yerel seçimler öncesinde cezaevine benimle görüşmeye Aydın'dan gelen kişiler oldu. Benim bu dosyalarla ilgili olarak, başta Özlem Çerçioğlu ve bazı CHP'li belediye başkanları aleyhine olmak üzere ifadelerde bulunmam karşılığında tutuklu bulunduğum dosyadan beraat edeceğime dair söylem ve tehditlerde bulundular. Ailemi bakanlarla görüşturdüler. Avukatımı da bakanlarla görüşturdüler.”

Ve bu da, Aydın 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde Erkan Karaarslan'ın dedikleriydi:

“Avukat görüşüne girdiğimde, cezaevine girmesi mümkün olmayan, Aydın ilinde gazetecilik yapan Serhan Seyhan isimli gazeteciyi gördüm. Bu kişi avukat değildir. 14 Mart 2019 tarihli kendisinin bana yaptığı görüşmede, başta Özlem Çerçioğlu ve Ekrem İmamoğlu hakkında, CHP başkanları hakkında beyanda bulunmam halinde o gün itibariyle tahliye olacağımı, bu duruşma dahil başka duruşmalarda da tahliye olacağımı, aksi takdirde hüküm giyeceğimi bana beyan etmiştir. Bu görüşmenin ardından yargılanmamın belediye başkanları ile ilgisinin olmadığını söyledim, kendisine faks göndereceğimi belirttim.

“15.03.2019 tarihinde Ankara Cumhuriyet Savcısı beni odasına davet etti. Çektiğim faksın devlet kurumlarından çıkmasının mümkün olmadığını, istediğim kişi ile beni görüştürebileceğini söyledi. Tutanaklara isminin geçmesini istemediğim bakanlar bana ve aileme ulaşarak, belediye başkanları aleyhinde beyanlarda bulunmamı istediler. Davalardan beraat etmemi ve tahliye olmamın da bu beyanlar ile ilişkili olacağını söylediler. Bu süreç devam etmiştir. 18-19-20-28 Mart'ta cezaevine talebim olmaksızın gelenler olmuştur. Bunlar ile ilgili Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na başvuru yaptım.”

Tüm bu iddialar üzerine, CHP'li belediye başkanları İmamoğlu ve Çerçioğlu da suç duyurusunda bulundu. Hem Karaarslan'ı cezaevinde ziyaret eden “gazeteci” Serhan Seyhan,

hem de “soruşturma neticesinde tespit edilecek, varsa bakan yahut bakanlar ile kimlikleri tespit edilecek diğer şüpheliler” için dava açılmasını istediler. CHP’li başkanlar “Suç işlemek amacıyla örgüt kurma”, “Görevi kötüye kullanma” ve “Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs” suçlarının işlendiğine inanıyordu. Söz konusu iddialar doğruysa, haksız da değillerdi.

Bununla birlikte...

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu’nun, avukatları aracılığıyla savcılığa verdiği şikâyet dilekçesinde çok çarpıcı bir nokta daha vardı:

“Müvekkilin (Ekrem İmamoğlu) o dönemde belediye başkanlığını yürüttüğü Beylikdüzü Belediyesi, Erkan Karaarslan’ın FETÖ / PDY nedeniyle tutuklanmasından hemen sonra sözleşmesini feshetmiş, teminat mektubunu nakde çevirerek belediyeye gelir olarak kaydetmiş, ardından Kamu İhale Kurumu’na başvurarak Erkan Karaarslan’ın kamu ihalelerinden yasaklanmasını sağlamıştır. Erkan Karaarslan 2017 yılında müvekkile cezaevinden gönderdiği mektupta, kendisine haksızlık yapıldığından şikâyet ederek sözleşme bedelinin ödenmesini talep etmiş, bu talebini dile getirirken kendisine müvekkil Ekrem İmamoğlu’nu FETÖ / PDY ile bağlantılı gösteren ifade vermesi karşılığında serbest bırakacağı taahhüdünde bulunulduğunu, müvekkile yönelik bir kumpas girişiminin söz konusu olduğunu ve eşinde bunun belgelerinin mevcut olduğunu bildirmiştir.”

Yani...

Doğruysa eğer...

Sadece 2019 seçimleri öncesinde değil, 2017’de de İmamoğlu’nu FETÖ ile ilişkilendirmek için bir kumpas kurulmak istenmişti. Hem de yine aynı kişi üzerinden.

Araştırmadan kapanan dosya

Sonuç ne oldu peki?

Yani, FETÖ sanığı Erkan Karaarslan’ın bu iddiaları hak ettiği gibi soruşturuldu mu?

CHP’li başkanların şikâyeti üzerine açılan soruşturmada, iddiaların sahibi Karaarslan’ın bir kez daha ifadesi alındı. Ve o da duruşmadaki sözlerini tekrarlayıp, özetle şunları dedi:

“Serhan Seyhan iki kez ziyaretime geldi. Ekrem İmamoğlu, Özlem Çerçioğlu ve isim zikretmeksizin Cumhuriyet Halk Partili diğer belediyelerde tanık olduğum, bildiğim, duyduğum usulsüzlük ve yolsuzlukları anlatmam durumunda, tutuklu olduğum dosyadan tahliyemi ve hatta beraatımı sağlayabileceği yönünde taahhütte bulundu. Aksi takdirde uzun yıllar tutuklu kalabileceğimi söyledi.

“Ekrem İmamoğlu, Özlem Çerçioğlu veya başka herhangi bir belediye başkanına FETÖ / PDY Silahlı Terör Örgütü üyesi olduğu yönünde veya irtibatı, iltisakı, bağlantısı bulunduğu yönünde iftira atmamı istemedi. Zaten duruşma tutanaklarındaki savunmalarında da bu durum çok net anlaşıyor.”

Yani...

Erkan Karaarslan cezaevine gelen Serhan Seyhan’ın “FETÖ’ye dair değil, yolsuzluk ve usulsüzlük konularında CHP’li başkanları suçla” dediğini aktarıyordu.

Ve duyduk ki...

Karaarslan’ın ifadesini alan savcı...

Avukatı ile AKP’li Bakan’ın yaptığı gizli görüşmeye dair bildiklerini ise cezaevindeyken “tanık olamadığı” gerekçesiyle ifadesine geçirtmemiştir.⁷

Öyle ya, “cız” konulardı onlar!

İddiaların odağındaki cezaevi ziyaretçisi, yani bir “gücün” aracı olduğu konuşulan Serhan Seyhan ise hakkındaki suçlamaları reddetti. Erkan Karaarslan’a sadece “doğruları söylemesinin her zaman kendi yararına olduğunu” ilettiğini öne sürdü.

Tüm bu skandallarla bezeli öykünün sonunun ne olduğunu tahmin etmek zor değil: “Delil yok” denilerek dava açılmadı.

7 Avukatının AKP’li Bakan ile yaptığı görüşmeye dair Erkan Karaarslan’ın Aydın Cumhuriyet Başsavcılığı’na yaptığı ayrı bir suç duyurusunun akabeti ise belirsizliğini koruyor.

21 Şubat 2020 tarihli bu karara CHP’li belediye başkanları itiraz etti. Erkan Karaarslan’ın ailesi ile avukatının AKP’li bakanlarla irtibatları araştırılmadı ve etkin bir soruşturma yapılmadı, dediler.⁸

Ekrem İmamoğlu’nun “Bahsi geçen bakanlar, yani ailesini, eşini, kendisini zorlayan, teşvik eden, ‘İmamoğlu aleyhine ifade ver’ diyen bakanlar kimdir? Bunları cevaplamaları gerekiyor. Gerçekten Türkiye siyaset tarihine çok önemli bir lekedir yapılan bu iş” şeklindeki isyanı karşılık bulmadı.⁹

Ve ilginçtir; nedendir bilinmez...

Yerel seçimler bittikten sonra, Erkan Karaarslan bir gün sessiz sedasız tahliye edildi.

“Erkan Karaarslan FETÖ’cüydü, değildi” tartışması bir yana...

FETÖ suçlaması, kimi siyasetçilerin FETÖ’yü büyüttükleri iktidar koltuklarında daha fazla oturmak için bir yapıştırıcı görevi üstleniyordu.

Kamuoyu FETÖ ile mücadelenin hakkıyla yapılmasını isterken, birileri süte su karıştırıyordu.

Bir yandan da devlette boşalan koltuklara yeni sahipler yerleştiriliyordu.

Tıpkı...

8 Bu kitap yazılırken, dosyanın kapanmasına yapılan itirazın sonucu CHP’li başkanlara henüz tebliğ edilmemişti.

9 <https://odatv4.com/kim-o-bakanlar-16051948.html>

2. BÖLÜM

PELİKAN B PLANI MI?

Karşımızda muhafazakâr bir gazeteci oturuyordu. Medyanın göbeğindeyken şimdi kaymış bir yıldız gibi çekilmişti. “Pelikan’ın hedefi oldum, fişlendim” diye halini açıklıyordu. Bir zamanlar Erdoğan’a yakınlığıyla bilinen gazeteciden, nasıl çemberin dışında kaldığını anlatmasını istedik.

Sahiden olay akıllara durgunluk verici görünüyordu. Cumhurbaşkanı’nın uçağına binebilenler arasında olan gazeteci, Pelikancıların önde gelen yazarlarından birinin, Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi’nin hazırladığı bir dosyayı Cumhurbaşkanı’na sunduğunu gözleriyle gördüğünü söylüyordu. Bir gazetecinin Cumhurbaşkanı’nı rahatsız edecek paylaşımları, satırları, ilişkilerinin raporda yer aldığını anlatıyordu.

“O gazeteci bir süre sonra tasfiye oldu” diye devam ediyordu sözüne...

“Benim dosyamı da hazırlarlar mı” diye düşünürken, bir süre sonra Cumhurbaşkanı’na sunulduğunu bile öğreniyordu. “Araştırma dosyası” denilen şeyin çoğunlukla kişiler arasında istihbarat toplamak ve bunu bir silah olarak kullanmak olduğunu anlıyorduk. Bir zamanlar *Zaman*’ın, *Taraf*’ın kullandığı yöntemlerin başka adlarla sürdüğünü öğreniyorduk.

Sadece bir kişi değildi. Grubun yaptığı fişlemenin bir başka tanığı ile de bir araya geldik. O da bir zamanlar iktidarın göbeğindeydi. Anlattıklarına biz bile inanamadık.

Pelikan bildirisinin göbeğinde yer aldığı tartışılan Hilal Kaplan'ın Cumhurbaşkanı'na sunduğu bir başka dosyayı görmüştü. Bu kez şikâyet edilen bizzat Cumhurbaşkanı'nın kuzeni, gazeteci Cengiz Er'di. SuperHaber isimli sitenin sahibi olan Cengiz Er, muhafazakâr camianın farklı isimlerinden biriydi. İktidarı bir tür beslenme aracı olarak kullanan tetikçilere sert eleştiriler getiriyordu. Öğrendik ki; Kaplan, elinde bir dosyayla Erdoğan'ın kuzenini Erdoğan'a şikâyet edecek kadar ileri gitmişti. Er ise bu durumu fark etmiş, Hilal Kaplan'a “burada yazamayacağımız kadar ağır” bir tepki göstermişti. Çeşitli kaynaklardan doğrulattığımız iddia, Cengiz Er ile Pelikancılar arasındaki kavgayı anlamamıza neden oldu. Zira Cengiz Er, sözünü sakınmadan Pelikancılara sert sözlerle yükleniyordu. Pelikancılar ise bu kez de Er'i savcılığa şikâyet etti. Hatta Rasim Ozan Kütahyalı, savcılıktan SuperHaber internet sitesinin basılmasını, sahibi Cengiz Er'in telefon ve bilgisayarlarına el konulmasını isteyecek kadar ileri gitmişti. Aynı talep bu kitabın yazarlarından Barış Terkoğlu için de istenildiğinden, meselenin bizzat belgelerini görme şansımız oldu.

Sahi nedir bu Pelikan? Gücünü nereden alıyor? Bir efsane mi, yoksa birilerinin B planı mı?

Türkiye 28 şubat'ı yıllarca konuştu. Bir MGK toplantısında Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Bakanların imzaladığı kararlardan oluşuyordu. Ancak yıllarca darbe suçlamalarına konu oldu. Demek yasal da olsa, kendi isteğiyle de olsa, hükümetin bir bildirinin ardından çekilmeye karar vermesi sorgulanabilir bir meseleydi.

Nereden mi bu noktaya geldik? Tabii Türkiye'nin “yeni paraleli” diye tanıtılan Pelikan'ın meşhur bildirisinden.

Pelikan, düşmanlarının taktığı ad değil. Onlar kendileri için bu ismi buldular.

Türkiye onları ilk kez Başbakan Ahmet Davutoğlu’nu istifaya götüren metinle tanıdı. <https://pelikandosyasi.wordpress.com/> adlı blogdan 1 Mayıs 2016’da yayımlanan ve “Pelikan Dosyası” adını taşıyan bildirinin hedefi Başbakan Ahmet Davutoğlu ve ekibiydi. AKP içinden yazıldığı aşikâr olan ve Davutoğlu’nu Erdoğan karşısında kendi hizbini örgütlemekle suçlayan bildiriye yazarların “Pelikan” göndermesi nedeniyle bu gruba “Pelikancılar” denildi.

Tabii isim üzerine komplo teorileri yapıldı. Öyle ya, Fethullahçıların ABD’deki okullarının çatısında Pelikan Eğitim Vakfı (Pelican Educational Foundation) vardı. Pelikancıların birçoğunun Fethullah tornasından yetişmesi bu hatırlatmaya sebep oldu. Ama Pelikan adının buradan değil de John Grisham’ın filme de uyarlanan *Pelikan Dosyası* isimli kitabından geldiği fikri ağırlık kazandı.

Peki, tarihe kendilerini “Pelikancılar” olarak kaydeden grubun bildirisinde ne yazıyordu?

“Selam olsun” başlığıyla yayımlanan bildiri şöyle başlıyordu:

“Hocanın ekibi yeterince konuştu. Hocalarıyla beraber yeterince ortalığı karıştırdı. Biraz da biz konuşalım mı? Biraz da, REİS için canını feda edecekler konuşsun mu?”

Ergen bir genç kızın annesine isyanını hatırlatan çıkışa göre “Hoca” dedikleri Ahmet Davutoğlu, kendisini Başbakan yapan Erdoğan’ı dinlememiş, ona sadık davranmamış, ihanet etmiş, kendi yolunu çizmişti. Üstelik, bildiride anlatılana göre partide yapılan yoklamada Başbakan adayı olarak 1. Abdullah Gül, 2. Binali Yıldırım çıktığı halde; Erdoğan, Davutoğlu’nu başbakan yapmıştı. Buna rağmen Davutoğlu, kendisine verilen değere layık olamamıştı.

“Reis’in ekonomi yönetimini ekarte etmek için ilk iş ‘Şeffaflık Yasası’nı çıkartalım dedi hoca. REİS’in haberi olmadan hazırladı yasa paketini” diyerek Davutoğlu’nun kendi yolunu çizmesini anlatan metin şöyle devam ediyordu:

“17-25 Aralık üzerinden 4 bakanı Yüce Divan’a gönderme oylaması sırasında bir konuşma bahanesiyle İngiltere’ye gitti,

meclis grubunun başında durup liderlik etmedi. Ardından Davos’a gitti. Ordan da New York’a sermaye gruplarıyla buluşmak için geçti.”

Bildiriye göre Davutoğlu, AKP içinde yolsuzluk suçlaması ile anılan bakanları gözden çıkarmıştı. Bu da rahatsızlık yaratmıştı.

Bildiri, yalnızca Davutoğlu’nu değil, AKP içinde Davutoğlu ile birlikte hareket ettiğini iddia ettiği bir dizi ismi de hedef alıyordu.

Hakan Fidan Pelikan’ın hedefinde

Ali Sarıkaya, Osman Sert, Taha Özhan, Hatem Ete ve Ertan Aydın gibi isimlerle başlayan liste Hakan Fidan’a kadar uzanıyordu:

“Hoca REİS’i devirmekte başarısız olunca, onu zayıflatmaya karar verir. Yine onunla istişare etmeden Fidan’ı milletvekili yapmaya kalkar. İşin kötüsü Fidan da REİS’le istişare etmeden hemen hocasının kucağına atlar. Bu sefer REİS, medya mensuplarının karşısında hocayı ve Fidan’ı azarlar. Fidan Umre’de REİS’i bulur. Nedamet getirir. Sonra tekrar görevi kendisine iade edilir.”

Gerçekten de 7 Şubat 2015’te Hakan Fidan, AKP’den milletvekili adayı olacağını açıklamıştı. 10 Şubat’ta da MİT’ten istifa ederek AKP Genel Merkezi’ne gitti. Partiye üye olarak vekil adaylığı için başvurdu. Bir ay sonra, 9 Mart’ta ise adaylıktan geri çekildi ve MİT’in başına yeniden atandı. Bu bir aylık süreç kamuoyuna “AKP’li Hakan Fidan” cümlesini kurma fırsatı verdi.

Peki, Hakan Fidan neden aday oldu, neden vazgeçti?

8 Şubat 2015’te, yani Fidan’ın adaylık ilanından bir gün sonra Erdoğan, “Hakan Fidan’ın adaylığına olumlu bakmıyorum, Sayın Başbakan’a da söyledim” demişti. Buna rağmen Fidan, aday olmaktan vazgeçmemişti. Başbakan Ahmet Davutoğlu, “Hakan Fidan cesurdur, yiğittir, attığı adımdan geri dönmez” dedi ama 4 Mart’ta Erdoğan bu kez açıkça tavrını

koydu: “Şimdi biz onu böyle bir göreve getirdik. Getiren de benim. Madem öyle, ayrılırken de, eğer müsaade edilmiyorsa orada kalması ve ayrılmaması gerekirdi. Dolayısıyla tabii ki kırgınım.”

Erdoğan’ın kırgınlığı saklı kalmakla birlikte, Fidan vekil-likten vazgeçerek eski görevine döndü.

Buraya kadar anlattıklarımızdan açıkça görülmüyordu ki Davutoğlu ile Erdoğan’ın Hakan Fidan tasarrufları birbirin-den farklıydı. Devlet içindeki kriz tortularıyla sürdü.

Pelikancıların bildirisinden de anlaşıldığı gibi, Pelikancı-lar Hakan Fidan’ı Davutoğlu’nun adamı olarak görüyordu. Üstelik Ankara kulislerinde son konuşulanlara göre, Pelikan-cıların “Fidan gitsin” ısrarı halen sürüyordu.

Neyse, biz konumuza devam edelim...

Bahçeli de hedefte

Pelikan Bildirisi bu kadarla kalmıyor, AKP ile HDP ara-sında, aslında hükümet ile PKK’nun anlaşması olarak görülen Dolmabahçe Mutabakatı’nı da hedef alıyordu.

Pelikancılara göre Yalçın Akdoğan, Efkân Ala, Mahir Ünal gibi isimler Erdoğan’dan habersiz işler yapmışlar, Erdoğan’ı kamuoyu önünde “benden habersiz” dedirten noktaya getir-mişlerdi. Bildiri, Arınç’ı da AKP içinde bu ekibin arasına şöy-le sokuyordu:

“Bu sefer Bülent Arınç meydandadır. REİS’in yalan söy-lediğini, kendisinin süreçten haberdar olduğunu ve ülkeyi hükümetin yönettiğini söyler. Asıl kimin yalancı olduğunu söylemeye gerek yoktur diye düşünüyorum. Hocamız (Da-vutoğlu) hemen Arınç’a telefon açar, televizyondaki REİS-karşıtı açıklamalarından ötürü Arınç’ı tebrik eder.”

Sadece bu kadar değil. Pelikan Grubu’nun hedefinde AKP’deki Hüseyin Çelik, Ali Babacan, Mehmet Şimşek gibi politikacılar Abdullah Gülcülük ile suçlanıyordu. Naci Bos-tancı ve Ayhan Sefer Üstün için Davutoğlu’nun adamı olduğu

söyleniyordu. Numan Kurtulmuş'un Erdoğan'ın makamını küçümsediği iddia ediliyordu.

Pelikancılar yalnızca AKP içinde bir kesimi hedef almıyor, MHP'ye de dikkat çeken bir imada bulunuyorlardı:

“REİS’e yönelik hırsızlık iftirası kampanyasının asenası olarak arzı endam eden Bahçeli ‘Bilal’i ver koalisyonu al’ diye nara atmaya başlar. REİS çok öfkelenir. Kendisinden açık açık çocuğunu kurban vermesini istemektedirler. Hoca ise Bilal Erdoğan’ı kurban olarak isteyen Bahçeli’nin meclis yeminini sonuna kadar bekler. Ve sonra da tüm kabinesiyle birlikte alkışı basar.”

Bildiri, AKP medyasında da bir grup ismi hedef alıyordu. Mustafa Karaalioğlu, İbrahim Karagül ve Yeni Şafak yazarları, Etyen Mahçupyan, Yıldırım Oğur, Ceren Kenar, Hakan Albayrak, Abdulkadir Selvi, Akif Beki gibi isimler bildiride topa tutulan isimler arasındaydı.

Dil öyle tuhaftı ki, Etyen Mahçupyan’dan şöyle söz ediliyordu: “REİS hakkında eşcinsellik imasında bile bulunan bir herif.”

Aslında Mahçupyan, en azından kamuoyu önünde böyle bir iddiada bulunmamıştı. Buna yakın bir başka iması ise ortalığı karıştırmıştı. Mahçupyan, Serbestiyet sitesinde yayımlanan “Bizde asıl yalan beyan esastır!” başlıklı yazısında, Cumhurbaşkanı danışmanları Cemil Ertem ile Yiğit Bulut arasında “uygunsuz ilişki” olduğunu yazmıştı. Tartışma çıkaran bu yazı kısa süre sonra siteden kaldırıldı. Bulut ise “bu meczubu ve ipini elinde tutanları, önce Yüce Allah’a sonra yargıya havale ediyorum...” diye yanıt verdi.

Bildiri, arkasında kim olduğuna dair ipuçları da veriyordu:

“Hilal Kaplan, Melih Altınok, Kurtuluş Tayiz, Cemil Barlas, Haşmet Babaoğlu gibi isimler inceden dokundurmaya başlar hocaya. Fakat Suheyb Öğüt Aktüel’de çok sert bir eleştiriri yazar.¹⁰ ‘Hoca felç geçiriyordum’ diye inlemeye başlar.

10 Bu kitabın yazıldığı sırada kendisine “Pelikancı” diyen bir yazara yanıt veren Salih Tuna, *Sabah* gazetesinde şu ifadeleri kullandı: “‘Pelikanla melikan’

Derhal Turkuvaz grubunu arar. Yazıyı kaldırtır. Grup yazıyı hocadan tıstığı için değil, REİS'in politikası bu yönde olduğu için kaldırır. Öğüt de durumu öğrenir, 'eyvallah' der."

Gerçekten de söz konusu isimler bildirinin yayımlanmasının ardından ilk sahip çıkan isimler oldular. Bu da Pelikancıların ilk olarak medyada görünür olmasını sağladı.

Ancak olay medyayla kalmadı. Bir domino etkisi gibi AKP içine doğru yayılan bir etki yaptı. Yıllarca Erdoğan'ın konuşma metinlerini yazan Aydın Ünal gibi isimler bildiriye hedef alırken, *Sabah* gazetesi yazarlarının bildiriye sahiplenmesi dikkat çekti.

Başbakan Ahmet Davutoğlu 3 Mayıs'ta, yani bildiriden iki gün sonra partisinin grup toplantısında ilk konuşmasını yaptı. "Nefsimi ayaklar altına alırım, bir faninin terk etmeyeceği düşünülen her makamı elimin tersiyle iterim, ama asla bu kutlu hareketteki hiçbir dava arkadaşımın kalbini kırmam" sözleri açık bir istifa sinyaliydi.

Konuşmanın ardından yandaş medya bir ilkle de tanıştı. Grup toplantısında, Pelikancıları hedef alan sert konuşmanın bir satırı bile *Sabah*, *Takvim*, *Akşam* ve *Güneş* gazetelerinin birinci sayfalarında yer almadı. Tablo, Pelikan denilen grubun etki alanının günden güne görülmesini sağlıyordu.

Ertesi gün, Davutoğlu Erdoğan'ın yanına gitti. Anlatılana göre Davutoğlu açıkça istifa etmeyi konuşmuştu. Erdoğan ise Davutoğlu'ndan yapılacak olağanüstü kurultaya kadar görevini sürdürmesini istemişti.

Erdoğan'ın haberi var mıydı?

Bir süre sonra bildiriye yazan kalemin kim olduğu da netleşmeye başladı. Yıldray Oğur köşesinde, Hilal Kaplan'ın eşi

dedikleri her neyse uzaktan yakından alakam olmadığını / olamayacağını herkes bilir. Zaten şimdiye değin ne düşündüysem 'dan' diye köşemde dile getirdim, getiriyorum. Kaldı ki, daha önce kısmen bir dergide yayımlanan o 'bildirinin' müellifini de başta o müfteri olmak üzere herkes biliyor." Salih Tuna'nın kastettiği, Süheyb Öğüt'ün *Aktüel*'de yayımlanan ve daha sonra kaldırılan yazısıydı. Bizim bilgilerimize göre de, Salih Tuna "Pelikancı" değildi. Ancak Tuna kullandığı ifadelerle Pelikan bildirisinin kaynağının Öğüt'ün yazısı olduğunun altını çizdi.

Süheyb Ögüt'ü işaret ediyordu. Oğur yazısında "fikirlerine katılmadığınız için insanlara böyle iftira atmanın fetvasını İslami kaynaklarda Zizekçi bir okumayla mı buldunuz" ifadeleriyle çok iyi bilenlerin anlayabileceği bir dil kullanıyordu. Sık sık Marksist düşünür Zizek alıntılarını yapan Ögüt, İslami metinleri Zizek perspektifiyle yorumluyordu.

Peki Erdoğan? Onun haberi yok muydu?

Aslında malumun ilanını 11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün görev süresinde danışmanlığını yapan Ahmet Sever söyledi. Bildiri için "En yukarıdan gelen bir şey, çok bariz" diyerek Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı işaret eden Sever, bildiride yer alan Başbakanlık temayül yoklaması iddiası için "Abdullah Gül'e çıkan destek yüzde 76'ydı. Ahmet Davutoğlu'na çıkan destek de yüzde bir civarındaydı" ifadelerini kullandı¹¹. Pelikan bildirisinin sonrasında olanlar da Erdoğan'ın durumdan haberdar olduğunu gösteriyordu.

Tezimizi güçlendirecek daha da ilginç bir ayrıntıdan söz edelim...

Acaba her şey bir anda mı oldu? Yoksa Pelikan bildirisi çok daha önceden kurgulanmış bir senaryonun son hamlesi miydi?

Neden diyeceksiniz?

Hatırlayın, bildiri 1 Mayıs 2016'da ortaya çıktı. Ancak *Hürriyet* gazetesinin eski Ankara temsilcisi Metehan Demir, 27 Şubat'ta kaleme aldığı bir yazıda, "büyük bir parti"nin Mayıs ayında kongreye gideceğini, hatta salon bile kiralandığını yazmıştı. Demir şu ifadeleri kullanıyordu:

"Yaz ayları bu yıl da siyaseten sürprizlerle dolu geçecek. Büyük bir parti bir takma isimle bir adamını göndererek, mayısta dev bir spor salonuna gizlice ön rezervasyon yaptırmış. CHP yeni kurultay yaptı. Peki, geriye sizce kim kalıyor? Size ipucu; Tahmin ettiğiniz değil. Daha büyük sürpriz olan. Hiç ummadık isimler koltuğundan olabilir."¹²

11 *Cumhuriyet* gazetesi, 9 Mayıs 2016, sayfa 14

12 <http://www.lojiblog.com/baskentten-5-kulis/>

Sahiden de dediği oldu. Davutoğlu, Erdoğan'la görüştükten sonra bırakma kararını açıkladı. AKP de gazeteci Demir'in aylar önce söylediği gibi, 27 Mayıs 2016'da olağanüstü kurultaya giderek Binali Yıldırım'ı genel başkan ve başbakan yaptı.

İpuçları bununla sınırlı değildi...

Cumhurbaşkanı Erdoğan, 25 Mart 2016'da Dışişleri, AB Uyum ve Anayasa Komisyonu'nun üyeleriyle Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nda yaptığı toplantıda, "yeni anayasa" konusuna değinerek "Yeni bir anayasa öyle kısa bir sürede yapılmaz. Bir sınırlama getirmek doğru değil. Bir-iki ayda halledilecek bir konu değil. İyiye olgunlaşması lazım" demişti.

Bu konuşmadan bir gün sonra, yani 26 Mart'ta ise Başbakan Ahmet Davutoğlu, "Başkanlık sistemini benimseyen bir anayasa" yapacaklarını belirterek "Önümüzdeki haftadan itibaren yazım heyetimiz çalışmalarına başlayacak. İnşallah önümüzdeki bir ay içinde bütün bu yazım çalışmalarını tamamlamayı planlıyoruz. (...) Mayıs, haziran gibi milletimizin beklentileriyle uyumlu bir anayasayı Meclis'e sunmayı planlıyoruz" demişti.

Yani Davutoğlu, Erdoğan'ın "Bir-iki ayda halledilecek bir konu değil" açıklamasına rağmen, bir ay içinde anayasayı Meclis'e sunacaklarını söylemişti.

Belli ki Erdoğan ile Davutoğlu arasında anayasa krizi de vardı. AKP kulislerinde konuşulanlara göre; Erdoğan ve Davutoğlu "Başkanlık" denilen sistemden başka şeyler anlıyordu. Davutoğlu "frenli" bir başkanlık sistemi önerirken, Erdoğan "bas gaza" sistemi istiyordu.

Erdoğan, bu fikir ayrılığı nedeniyle mi bilinmez, anayasa sürecini Davutoğlu sonrasına erteliyordu. Belli ki Erdoğan'ın kafasında Davutoğlu'ndan kurtulacağı kurultay vardı ve öncesinde anayasa yapmak istemiyordu. Yaparsa "istediği kadar başkan" olamayacaktı.

Bütün bu erken işaretlere rağmen, AKP meseleleri CHP gibi kamuoyu önünde konuşmayı seçmiyordu. Öyle ki Pelikan Bildirisi'nden 11 gün önce, 20 Nisan'da, Pelikancılara yığın A Haber'de yayımlanan "Toplumsal Hafıza" programına

katılan *Star* gazetesi yazarı Nasuhi Güngör, “Artık AK Parti Davutoğlu ile yoluna devam edemez” demiş ve bu sözler *Star* gazetesinden kovulmasına neden olmuştu. Sahiden de 11 gün sonra AKP, Davutoğlu ile yoluna devam etmedi. Boşu boşuna kovulan Nasuhi Güngör de bir süre sonra hükümet medyasına geri döndü.

Pelikan neo-FETÖ mü?

Medya dedik, medya ile devam edelim.

Zira Pelikan davasının ilk büyük kırılması medyada oldu.

Karar gazetesi yazarı Mustafa Karaalioglu, “Pelikan Dosyası”nı 28 Şubat dönemindeki andıçlara benzetiyordu. “Ne hazindir ki zaman geçiyor, güçler yer değiştiriyor ama o acınası usul değişmiyor...” ifadelerini kullanıyordu.¹³ Bu sürpriz değildi. *Yeni Şafak*’ta yazan eski AKP’li Aydın Ünal da hem Davutoğlu’nu hem Pelikan’ı eleştiriyordu:

“Bu dava; bir makama geldiğinde ‘ben kendim başardım’ diyenlerin değil, altından koltuğu gidince davayı sorgulayanların değil, ihaleden ihaleye koşanların, ucuz klavye kahramanlarının, isimsiz korkak yazıların, fitnecilerin değil; hiçbir karşılık beklemeden koşan ve koşturanların omuzlarında, dünyanın dört bir yanında semaya açılmış ellerin dualarında yükseldi.”¹⁴

Yine de *Yeni Şafak* gazetesinin Pelikan’a karşı açık tavır alması o kadar da beklendik bir gelişme değildi. Beklenmedik oldu. Gazetenin genel yayın yönetmeni İbrahim Karagül, Pelikancılara FETÖ göndermesinde bulunarak “Yeni bir Haşhaşi geleneğine tahammülümüz yoktur, olmayacaktır” ifadelerini kullandı.¹⁵ Grubun dergisi *Yeni Hayat*, “Türk siyasetinde Pelikan lekesi” manşetini atıyor, kapağına ise Hilal Kaplan, Kurtuluş Tayız, Melih Altınok, Haşmet Babaoğlu ve Cemil Barlas’ı taşıyordu. Grup, bünyesinde yer alan TV Net’te program yapan Fuat Uğur’un işine de son verdi. Evet, *Yeni Şafak* açıkça Pelikan yapılanmasına karşı çıkmıştı.

13 *Karar* gazetesi, 11 Mayıs 2016

14 *Yeni Şafak* gazetesi, 5 Mayıs 2016

15 *Yeni Şafak* gazetesi, 7 Mayıs 2016

Bu kadar da değildi...

2016 yılının ekim ayına gelindiğinde de aynı çizgi sürdü. *Yeni Şafak* grubunun çıkardığı *Gerçek Hayat*, *Taraf* gazetesini ele aldı. Dergide, yandaş daha doğrusu “Pelikancı” olmakla suçlanan kalemler Hilal Kaplan, Rasim Ozan Kütahyalı, Melih Altınok ve Kurtuluş Tayız’ın FETÖ’nün *Taraf* gazetesinde “yıldızının parladığı” belirtilirken; Pelikan ekibi neo-FETÖ’cülük ile itham ediliyordu.

Bir süre sonra bilişim dünyası da çalıştı. Fotoğraflı karşılaştırmalar, ilk paylaşımlardan yola çıkarak ilişki haritası çıkarmak derken, Pelikan Bildirisi’nin yazıldığı adres de ortaya döküldü. Bildiri, Kuzguncuk’ta bir yalıda faaliyet yürüten Bosphorus Global (Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi) isimli sivil toplum kuruluşunun olduğu adresten çıkmıştı. Hilal Kaplan ile eşi Süheyb Öğüt dahil Pelikan Bildirisi’ne destek veren, sosyal medyada paylaşan hemen herkesin yolu bir şekilde bu kurumdan ve bu yalıdan geçiyordu. Öyle ki, bildiriye sosyal medyada paylaşan ilk 3 kişi Elif Şahin, Filiz Gündüz ve Merve Taşçı, her üçü de söz konusu merkez ile irtibatlıydı. İlk iki isim resmen kurumda çalışmış, üçüncü isim ise gönüllü destek vermişti.

Kuruluş, AKP içinde bir hizbin düşünce merkezi gibiydi. İnternette bir trol grubunu destekliyor, kimi dosyalar hazırlıyor, bazı raporlamalar yapıyor, tabiri caizse Türkiye’ye düzen veren AKP’ye nizam veriyordu. Her partinin olduğu gibi her hizbin de bir ekseni, bir lideri, bir fikri vardı. Çalışmalar incelendiğinde bir arada duran grubun fikri önder olarak kendisine Serhat Albayrak’ı, Erdoğan’dan sonra siyasi lider olarak ise Berat Albayrak’ı¹⁶ seçtikleri görülüyordu. Söz konusu yalı, 2015 Haziran seçimlerinden sonra, ağustos ayında tutulmuştu. Belli ki Davutoğlu’nu devirme çalışmaları o tarihlerde ete kemiğe bürünmüştü.

Grupla ilgili kamuoyuna yansıyanlar bu kadarla kalmadı. Pelikan’a yakınlaştıkça bir ağ çıkıyordu. SETA denilen

16 Bu kitap tamamlandıktan sonra, Berat Albayrak’ın “sağlık sorunları” baha-nesiyle garip istifası Türkiye gündemine düştü.

ve Türk dış politikasına yön vermeye çalışan, Saray’da danışman olmanın yolunun geçtiği kuruluş bu ağın içindeydi. Sabah, ATV gibi devlet destekli medyayı barındıran Turkuvaz Medya Grubu bu ağın sesiydi. Bu grupları finanse eden sermaye grupları ağın içerisinde görünüyordu. Bazı devlet kurumlarında yapılan tasfiyeler, bürokrasideki kimi atamalar bu ağın içerisinde okunabiliyordu.

Karşılıklı gazeteci tasfiyeleri

Cumhurbaşkanı’nın kuzeninin bile fişlenmesini anlatmıştık...

Peki, kamuoyunun Pelikancıları konuştuğu meşhur raporu hatırlıyor musunuz?

Grubun önde gelen isimlerinden SETA koordinatörü İsmail Çağlar, Türkiye’de temsilciliği olan yabancı medya kuruluşları hakkında bir dosya hazırlamıştı. Söz konusu çalışma bu kuruluşlarda çalışan isimleri, onların görüşlerini, hatta sosyal medya paylaşımlarını ele alıyordu. Kısacası, rapor tipik bir fişleme çalışmasıydı.

Raporu hazırlayan Çağlar, FETÖ’nün Fatih Üniversitesi’nin eski hocası çıktı. Bir zamanlar *Birikim* dergisinde, AKP’yi DTP’ye (HDP’nin öncül partisi) yeterince sahip çıkmadığı için eleştiren FETÖ destekçilerini referans verdiği, asker karşısı yazılar kaleme alıyordu.

Bunları unutmuş, bu kez fişleme raporunun başına geçmişti. Önemli miydi? Zaten Berat Albayrak da o rapordan iki ay sonra, raporda Türkiye karşıtı olmakla suçlanan Euronews’e yazı kaleme almamış mıydı?

Araştırmayı yaparken, bir başka muhafazakâr gazeteciye neden artık televizyonda görünmediğini sorduk. O gazeteci, tabloyu bir başka şekilde açıklıyordu. Pelikancılar devlet içerisindeki etkinliklerini artırdıkça engel olarak gördüklerini tasfiyeye kalkışıyorlardı. Konuştuğumuz gazetecinin çalıştığı televizyona sanki “Cumhurbaşkanlığı’nın görüşüymüş” gibi görünen bir mesaj gönderilmiş, Ankara temsilcisi uyarılmış

ve söz konusu isim tasfiye edilmişti. Sonradan araştırdığında, mesaj getiren kişinin Pelikancı olduğunu öğrenmişti.

Haliyle kimin nereden kovulduğuna bakmak safların çözümlmesini sağlıyordu.

Yıldıray Oğur ve Ceren Kenar'ın Habertürk TV'de yayımlanan "Şimdi ve Burada" adlı programı kavga sürecinde sona erdirildi. *Star* gazetesi ise Davutoğlu'na yakınlığıyla bilinen AKP Milletvekili Taha Özhan'ı kovdu.

Pelikan grubunun hedef aldığı Yıldıray Oğur eleştirilerini sürdürünce, *Sabah* gazetesi tarafından hedef alınması gecikmedi. Gazete, Oğur'un ağabeyi Turgay Oğur'un 15 Temmuz sonrası yurtdışına kaçtığını haberleştirdi. *Sabah*'ın haberinde, Turgay Oğur'un, darbe girişiminin ardından eşi Neslihan Oğur ile Güney Afrika'ya kaçtığı anlatılıyordu. Oğur'un, FETÖ'nün ODTÜ imamı olduğu, 17-25 Aralık operasyonlarını desteklediği, Genç Siviller'in FETÖ'yü eleştiren hiçbir eylemine de izin vermediği yine *Sabah*'ın ileri sürdüğü iddialar arasındaydı.¹⁷

Bu tartışma sosyal medyaya doğru uzandı. Yıldıray Oğur ile Hilal Kaplan sosyal medyada atıştı. Bu tartışmada dikkat çeken Oğur'un Kaplan'ı bildiriye yazmakla suçlaması, Kaplan'ın da buna hiç itiraz etmemesiydi. Oğur, "yalıda oturup tanıdığın insanlara isimsiz bildirilerle iftira atmaktan başka insanı ne küçültebilir" dediğinde; Kaplan bildiri kısmına değil, yalıda oturma kısmına itiraz ediyordu.

Gözüyle Pelikan görenler

Hep bir giz olan Pelikancıları gözüyle gördüğünü söyleyenler de vardı. Hükümeti destekleyen eski Maocu Halil Berktaş, o anı şöyle anlatıyordu:

"Gerçekten oturup bir yemek yemiştik. Neden dar değil geniş çizgici olmak gerektiğini anlatmaya çalışmışım. Dinlediler, dinlediler ve sonra, kendi daracık perspektiflerinden,

¹⁷ Hatırlatmasak olmaz; Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın markalaştırdığı ve sıkça kullandığı "Dünya beşten büyüktür" sözünün mucidi kimlerdi biliyor musunuz: Yıldıray-Turgay Oğur kardeşler!

çeşitli kızgınlıklarını bir kere daha anlatmaya koyuldular. Nitekim üzerinden iki ay geçti geçmedi; o genç çocuklar Pelikan Dosyası'nı kaleme aldı."¹⁸

Tablo yavaş yavaş netleşiyordu. Zira bu kez Pelikancıların Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi'nin Kuzguncuk'taki yalısında bir dönem çalışan ve ardından ayrılan Fırat Erez, yalıda neler gördüğünü anlatacaktı. İdris Kardaş, Hilal Kaplan ve Süheyb Öğüt gibi isimlerle tanışarak işe başlayan Erez'den aktaralım:

"Sitelerin ve hesapların logoları, tasarımları çalışılıyor, profil fotoğrafları (logolar) ve başlık (fon) görselleri üretiliyor, Bosphorus Global'in kurumsal kimliğine çalışılıyor, birkaç video, Süheyb Öğüt'ün git gel aklının sonucu bazı kampanya patinajları yapıyor (Muhallif tipleri Pokemonlarla kimikleştirip seslendirmeler, illüstre etmeler gibi) ve 4 aylık sürem boyunca 2 kez denk geldiğim, 3 ayda bir faaliyet raporu hazırlanıyor.

"Bu rapor, Süheyb Öğüt ve Hilal Kaplan'ın söylediklerine göre yine 3 ayda bir onun müsait zamanına göre belirlenen vakitlerde Recep Tayyip Erdoğan'a yüz yüze yapılan görüşmelerde kendisine sunuluyor. Bekir Bozdağ, Sümeyye Erdoğan, Egemen Bağış, orada bulunduğum 4 aylık süre boyunca, yalıya ziyaretlerine şahit olduklarımdan bazıları..."

Fırat Erez'in iddialarının devamında Cumhurbaşkanı Erdoğan ve dönemin Başbakanı Davutoğlu arasında bir ikilik olduğu da ileri sürülüyordu. Köşk'te çalışmalar sürerken kendisinin de bu ikilik nedeniyle Hilal Kaplan'la tartıştığını yazan Fırat Erez, "Hilal ile olan gerilim çok yüksek, onu biliyorum ama bu davranışa yine de anlam veremiyorum. Taa ki 1 Mayıs 2016 sabahı 'Pelikan Bildirisi' denen o saçmalığa rastlayana kadar. Muhtemelen Türkiye'deki herkes 'Bu da nedir? Bu nasıl bir saçmalık?' sorularını sorarken, işi tezgâhlayanlar hariç meseleye vakıf olan ülkedeki tek kişiym" ifadelerini kullandı.¹⁹

18 <https://odatv4.com/pelikan-bildirisini-yazanlarla-yemek-yedim-1805161200.html>

19 <http://firatarez.blogspot.com/2017/04/pelikan-1-kisisel-tanklik-baslangic.html>

Firat Erez, yolu Pelikan Yalısı'ndan geçenlerin isimlerini de veriyordu.

Grup, yalnız trolleri kontrol etmekle kalmıyordu. Sosyal medyada işbirlikleri de yaratıyordu. İnci Sözlük'ün kurucusu Serkan İnci'nin Kuzguncuk'taki yalıya gidip gelenler arasında olduğu, bu grup tarafından çalışmalarının fonlandığı sosyal medya hesaplarından yaptığı paylaşımlarla ortaya çıktı.

Peki, neden asıl isimleriyle ortaya çıkmadılar?

Bu soruyu Pelikan darbesiyle tasfiye edilen Ahmet Davutoğlu yanıtladı. "Önce bu yapılar nasıl çıkıyor ona bakmak lazım. Açık söyleyeyim; bu bir FETÖ taktiğidir. Bunu ilk kez FETÖ uygulamıştır Türkiye'de" diyerek Pelikan ekibinin FETÖ geçmişine işaret eden Davutoğlu, devamında şu tespiti yapıyordu:

"Kimliği meçhul görünüyor. Herkes kimler olduğunu biliyor ama kimse sahiplenemiyor. Çünkü onu yazarlar bile çok insani bakımdan kabul edilemez gayri ahlaki bir iş yaptıklarını biliyorlar. Çıkıp da 'Bu metni ben yazdım' diye cesaret edemiyor. Ama herkes kimin yazdığını ve finanse ettiğini biliyor. En güçlü insan, kendisiyle barışık olandır. Bir insan kendi vicdanı, aklı, ruhuyla barışık olursa ondan güçlüsü yok. Bunlar kendi vicdanlarıyla barışık değil, bu troller. Kendi vicdanıyla barışık olan birisi maske takmaz, gizli hesap açmaz. Mertçe çıkar, kimi eleştiriyorsa eleştirir, cevabını alır ya da almaz. Burada mesele konu değil. Mesele belli şahsiyetlerin yıpratılarak, bu davaya hayatları boyu emek vermiş, alın teri, zihin teri dökmüş vicdanlı insanların itibarsızlaştırılarak devre dışına çıkarılmaya çalışılması."

Pelikan yapılanmasının hazırladığı bildiri için ilginç bir gönderme, Meclis 15 Temmuz Darbe Girişimini Araştırma Komisyonu Başkanı Reşat Petek'in *İhanet ve Direniş* isimli kitabında yer aldı. Petek'e göre Pelikan bildirisini FETÖ yazmıştı:

"Mayıs ayına gelindiğinde FETÖ, Cumhurbaşkanı Erdoğan ile Başbakan Davutoğlu arasında anlaşmazlık yaşan-
dığına dair iddialar içeren 'Pelikan Dosyası'nı Türkiye'nin

gündemine sokmaya çalıştı. Kimin yazdığı belli olmayan yazının, ülke gündemine FETÖ medyası ve sosyal medya kanalıyla sürülmesinin ardından Cumhurbaşkanı Erdoğan'la görüşen Başbakan Davutoğlu, FETÖ ve Türkiye düşmanlarının eline koz vermemek ve partide birliği bozmamak için AK Parti'nin olağanüstü kongreye gideceğini ve kendisinin aday olmayacağını açıkladı.²⁰

Geçmişteki FETÖ arşivine rağmen partinin arkasında durduğu Petek bir süre sonra kızığa çekildi. Acaba bu satırların bir payı var mıydı? Bilemiyoruz.

Bildiğimiz; Başbakanlığı bitirilen Ahmet Davutoğlu Başbakanlığı bıraktıktan sonra sade bir AKP milletvekili iken de kuşatılmış, eskiden hoca olduğu Marmara Üniversitesi'ndeki konferansı bile iptal edilmişti. Bu, Davutoğlu'na "artık istenmiyorsun" demenin bir yoluydu. Nitekim Davutoğlu sonraki seçimde AKP'den milletvekili olmayacağını açıkladı ve parti ile ilişkisini rafa kaldırdı. Belli ki o da Erdoğan'ın tavrını Pelikan Grubu'ndan yana koyduğunu görmüştü. Yine de son Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Davutoğlu, Erdoğan'ı desteklediğini açıkladı. Gelecek Partisi'ni kurarak Erdoğan'ın karşısına çıkması daha sonra olacaktı.

Pelikancıların ayağını kaydırduğu Erdoğan yoldaşı

Bu dönemde Pelikan adı verilen grupla en çetin mücadeleyi beklenmedik bir isim verdi. O da bir dönem Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın konuşma metinlerini yazan, Erdoğan'la "dava arkadaşlığı" yapmış, zor günlerde dostluğu sınanmış bir isim olan eski AKP milletvekili Aydın Ünal.

Ünal, Pelikan denilen yapılanmaya en ağır ifadeleri kullanan biriydi. Üstelik Davutoğlucu olmadığı halde.

3 Mart 2019'da sosyal medya hesabından bir mesaj atıp, silecekti Aydın Ünal:

"Tedbir için henüz vakit varken tarihe şu kaydı düşelim: Adına 'Pelikan' da denilen gizli bir örgüt AK Parti'yi sinsice

20 Reşat Petek, *İhanet ve Direniş*, Hayat Yayınları

zehirliyor. Başından beri hedefleri partiyi içten çürütmekti; başarıyla ilerliyorlar. Cesaretle tedbir alınmazsa hareketimize yazık olacak, çok bedel ödenecek.”

Ünal, konuşmak için belli ki 31 Mart 2019 yerel seçimlerinin bitmesini bekliyordu. Öyle de oldu. Seçim bitti, ardından Ünal düşüncelerini ortaya döktü:

“Ortaya çıkan tablonun en birincil müessir ve müsebbibi tartışmasız partiyi zehirleyen sinsi Pelikan Örgütü’dür. Planları tıklar tıklar işliyor. Ama zeytinyağı gibi üste çıkacaklar. Eğer durdurulmazlarsa, partiyi tüketinceye kadar asla durmayacaklar.”

Ünal, eleştirilerinin dozunu her gün artırdı. 16 Nisan 2019’da “AK Parti’nin önündeki en büyük sorun, Pelikan adı verilen paralel örgüttür” diyecek ve “AK Parti kendisini hızla aşağı çeken bu yapıdan acilen kurtulmalıdır” ifadelerini kullanacaktı. Tekrarlanan İstanbul seçimleriyle fark açılınca Ünal daha da sertleşti:

“Yoo! Erken de değil, susma zamanı da değil artık. 31 Mart’ta hezimet yaşattılar, gereksiz yere seçim tekrarı yaptır-dılar, kötü kampanyayla tekrar hezimete yol açtılar. Boğaz’a nazır yalılarında PELİKAN baronları ‘nasıl da kemirdik’ diye kadeh tokuşturuyor olmalı şu an!”

Ünal, öyle öfkeliydi ki “FETÖ ve PKK’dan daha tehlikeli, içerdeki sinsi ur, partiyi zehirleyen Pelikan Örgütü” ifadelerini bile kullandı.

Aydın Ünal, bu süreçte Pelikan Grubu’na karşı kürek çekmenin bedelini kaleminin kırılmasıyla, sessizce kenara itilmesiyle ödedi. Öyle çok saldırıya uğramıştı ki “kaçıyorum” diyerek *Yeni Şafak*’a veda eden bir yazı yazdı. Yazısında “Kaçışımız düşmandan değil, ‘dost’ görünenden kaçıştır” diyecek kadar mahallesindeki gruba uzaklaşmıştı. “Kaçışımız korkudan değil, pervasızlıktan; tehditten değil, aldırılmazlıktan, gözü dönmüşlükten, hırstan kaçıştır” diye anlatıyordu duruşunu.²¹

21 *Yeni Şafak* gazetesi, 21 Ocak 2019

Aslına bakılırsa...

1 Mayıs 2016’da, yani Pelikan bildirisinin yayımlanmasının hemen ardından Aydın Ünal, “durumdan vazife çıkarmaya çalışanlar” diyerek bu grubu açıkça eleştirmişti. Daha o gün Ünal’ın üzeri çizilmişti. Özellikle sosyal medyadaki hesaplar ve medyada “tetikçi” diye bilinen isimler eliyle hedef alınmıştı. “Trol” denilen sahte sosyal medya hesapları içerisinde Ünal üzerine özel olarak çalışanlar bile vardı. O gün “hangi hakaret edilmesi gerekiyorsa” onu yazıyorlardı. Bu örgütlü kişilerin kim olduğu belli değildi. Ancak “nereden beslendikleri” açıktı. Ünal’a “FETÖ’cü” diyecek kadar ileri gidiyorlardı. Tetikçi yazarlar eliyle de süren bu saldırı 3 sene devam etti. Ve sonunda bunalan Aydın Ünal, yazarlığı bıraktı...

Konuştüğümüz Aydın Ünal’a yakın bir isim, “Çok uzun süre mücadele etti ama yalnızdı. Kaybedeceği çok belliydi. Bunu bile bile kavga etti. Sonunda da daraldı ve başka mahzurları ortaya çıkmaya başladı. Nihayetinde bırakmayı seçti” diye anlatıyordu Ünal’ın yaşadıklarını. Pelikan grubuna yönelik kaleme aldığı her yazısının ardından üst seviyelerdeki kişilerden tebrikler aldığı anlatılıyordu. “Biz söyleyemiyorduk, kalemine sağlık” diyorlardı. Ancak hiçbirisi bu mekanizmayla çatışmayı göze alamıyordu. Kavgayla girmeye cesaret edemiyorlardı. Sözün özü; öne çıkan Ünal görünür bir yalnızlığa itiliyordu.

Kimileri “Aydın Ünal Davutoğlucu mu” diye soruyordu. Bu sorunun yanıtı “tabii ki hayır”. Ahmet Davutoğlu ile gerilimi olduğunu, Davutoğlu’nun başkanlığı bırakması için çabaladığını parti içerisindekiler anlatıyordu. Hatta, Davutoğlu’nun yüzüne de “bu şekilde gitmiyor” diyen kişilerden biriydi Ünal. Davutoğlu ile aralarına mesafe girmişti ve görevi bıraktığından beri de görüşmüyorlardı.

Konuştüğümüz önemli bir AKP’li “Davutoğlu ile Erdoğan arasındaki gerilim nedeniyle, Davutoğlu’na karşı oluşan tepkiyi arkalarına aldılar. O rüzgârla yelkenlerini şişirdiler. Bir süre sonra parti içinde kendilerine karşı olan herkesi de aynı çuvala doldurdular. Hepsine ‘Davutoğlucu’ yaftası atarak bir

tarafa itmeye başladılar” diye anlatıyordu süreci. “Kendilerine biat etmeyen herkesi tasfiye etmeye çalışıyorlar” sözleriyle tamamlıyordu. O AKP’linin “En küçük bir eleştiriye tahammülleri yok. Bunu teşkilatta da herkes biliyor. Ama kimsenin bununla yüzleşecek, bununla kavga edecek cesareti yok” ifadeleri, partinin içindeki havayı yansıtıyordu.

Pelikan AKP’yi böldü, Türkiye’yi ayırtırdı

Gerçekten de kalemini bırakıp kenara çekilen Aydın Ünal’ın dediği oldu. Pelikan grubu AKP’yi böldü. Hatta partiden birden fazla parti çıkmasına neden oldu. Davutoğlu, kendisi ile AKP arasındaki bağları kopartan bildirisinde şu sözleri söyleyecekti:

“Kendisini partimizin kurullarının üstünde gören ve adeta paralel bir yapı gibi partiyi yönetmeye çalışan bir odağın ortaya çıkması ve partinin seçilmiş yetkililerini ve kurullarını devre dışı bırakmaya kalkışması teşkilat kurumsallaşmasının özünü sakatlamıştır.”

Aslında Pelikan grubu kendi bir hizip olarak partiyi bölünmeye zorlarken, siyasi eylemleriyle de Türkiye’yi karıştırmaya devam ediyordu. Grubun toplumu ayağa kaldıran ve herkesin gözünde artık görünür oldukları eylemleri kuşkusuz 31 Mart seçimlerinin yenilenmesiydi.

31 Mart gecesi Ekrem İmamoğlu’nun az bir farkla da olsa kazandığı tablo netleştikten sonra, iktidarın açıklamalarını dinleyip “herhalde kaos olmayacak” diyenler çoğunlukta idi. Ertesi akşam bir anda “Pelikancılar” ortaya çıktı.

Aslında konuştuğumuz partililer Pelikancıların başından sonuna sürecin içinde olduğunu söylüyordu. Binali Yıldırım İstanbul Büyükşehir Belediyesi başkan adayı olmuştu ama ilçe belediyelerinin adaylarını büyük oranda onlar etki-lemişti. Yıldırım’ın çevresinin seçim döneminde il başkanını değiştirmek istediğini herkes anlatıyordu, hatta Erdoğan’ın dava arkadaşı Metin Külünk’ün adı birçok kez geçti. Ancak Pelikan grubu partinin il yönetiminde etkiliydi, mümkün

olmadı. Seçim sonuçları bu nedenle ilk önce Pelikancıların hezimetiydi. Ertesi gün provokasyonlara başvurmaları sürpriz olmadı.

1 Nisan Pazartesi gecesi Hilal Kaplan, “YSK tüm oyların yeniden sayılmasına karar verdi” diye açıklama yaptı. Resmi kurumlar yalanladı. Ardından İstanbul’da 30 sandık başkanının operasyonla gözaltına alındığını Turkuvaz Medya Grubu’nun yayın organları duyurdu. Hem Valilik hem Emniyet Müdürlüğü yine yalanladı. “Gaziosmanpaşa’da şok görüntüler! CHP’liler polise saldırdı” diye bir kez daha haberler yayımladılar. Bu kez Kaymakamlık devreye girdi, yalanladı.

Yine düğmeye basılmış gibi bazı yerlerde gruplar devreye girdi, CHP’lilere saldırdı. Polis havaya ateş açtı, durdurdu.

Sanki devletin içinde devlet, devletin bir başka kanadıyla kavga ediyordu. Yaptıklarını muhalif biri yapsa muhtemelen ertesi gün “darbe girişimi” suçlamasıyla soluğu hapishanede alırdı. Neyse ki yargı kime dokunabileceğini kime dokunulmayacağını iyi biliyordu! Öyle ya, İstanbul Adliyesi’nde kimlerin güçlü olduğu sır değildi!

Aslında Pelikan grubu için İstanbul’u önemli kılan bir ekonomi-politik de vardı. Grubun merkezindeki Turkuvaz Medya’nın patronu 17-25 Aralık sürecinde Kalyon İnşaat olmuştu. Grubun içinde olduğu Zirve Holding’in satıştan kısa süre önce, 23 Ağustos 2013’te, İstanbul Ticaret Odası’na kaydettirildiği ortaya çıkınca kafalar karışmıştı. Sanki şirket gazete almıyordu da gazete kendisini alacak şirketi seçiyordu!

Peki, Pelikan grubunun yazdığı medyanın sahibi Kalyon İnşaat için İstanbul neden önemliydi?

Say say bitmez:

Mecidiyeköy-Mahmutbey metro hattını onlar yapıyordu. Hasköy’deki tünel işini de. Asya bölgesi içme suyu projesinde de varlardı. Başakşehir Stadyumu’nun inşasında da. Ataköy Atık Su Arıtma Tesisi de Kalyon’a verildi. Meşhur Tavukçu Deresi ıslahı da. Taksim Meydanı Projesi’ni mi hatırlatalım? Terkos-İkitelli İçme Suyu Hattı’nı mı? Peki, ya Beykoz Derekesi’de yeşil alan talanıyla inşa edilecek

553 villa projesini yapacak şirketin Kalyon iştiraki olduğunu biliyor muydunuz? Çağlayan Meydanı'ndaki otopark ihalesi bile Kalyon'da. Fikirtepe'nin yol altyapı işleri ihalesi de onların. Yaptıkları ev inşaatları bir yana, İstanbul'da doğal olarak belediye ile çalıştıkları, 3. havalimanı gibi merkezi hükümetin dağıttığı onlarca ihale vardı. Belediyenin kafelerinden çalışma alanlarına kadar sattıkları binlerce gazeteden, aldıkları milyonluk reklamlardan bahsetmiyoruz bile.

Okurken, yoruldunuz mu?

Tamam.

Evet, Kalyon için İstanbul milyon değil milyarlarca kazanç demekti. Küçük bir ülkeye yetecek kadar rant demekti. Haliyle Pelikancılar ekonominin ana motorunu döndüren ve siyasete finansman sağlayan İstanbul işlerinden uzak düşmekten de korkuyordu.

Yandaş medyanın belediye işleri

İstanbul Büyükşehir Belediyesi el değiştirdikten sonra önemli bir çalışma yaptı. Hatırlayın, Ekrem İmamoğlu seçimi ilk kazandığında belediyenin dijital arşivini kopyalamasına izin verilmemişti. Bu çalışma "arşiv sıkıntısı"nın nereye varabileceğini de gösteriyordu.

Şöyle ki...

El değiştirdikten sonra belediye, birimlerine ve bağlı şirketlere yazı yazdı. 2014-2019 yılları arasındaki yazılı ve görsel basındaki reklam giderlerini istedi. Ortaya çıkan tablo ilginçti.

Bu aralıkta Turkuvaz Medya'nın sahibi olduğu *Sabah*, *Daily Sabah*, *Forbes*, *Para* Dergisi, *Lacivert* Dergisi, *A Haber*, *A Spor*, *Takvim*, *Fotomaç*, *Minikago Tv*, *Radyo A Haber* 15 milyon 293 bin lira almıştı.

Örneğin Pelikancıların çıkardığı, SETA Vakfı'nın yayın organı *Kriter* Dergisi bile 342 bin 242 lira para gelir elde etmişti belediyeden.

Sadece Pelikan değil...

Albayraklar'ın sahip olduğu *Yeni Şafak*, TV Net, *Gerçek Hayat*, *Lokma*, *Derin Tarih*, *Cins*, *Skyroad*, *Reklam Piri*, *Piri Medya*, *Birlikte Dağıtım* gibi yayınlar 9 milyon 127 bin lirayı belediyeden kasasına koymuştu.

Türk Medya'nın sahip olduğu *Akşam*, *Güneş*, *Star*, 360 TV, 24 TV pastadan 5 milyon 764 bin lirayı kapmıştı.

Akit Grubu'nun sahibi olduğu *Yeni Akit* ve Akit TV 3 milyon 8 bin lira belediyeden kazanmıştı.

Nokta Elektronik Medya A.Ş.'nin sahibi olduğu Kanal 7, Haber 7, Ülke TV 1 milyon 409 bin liralık reklam almıştı.

Düşünün, Hasan Celal Güzel'in *Yeni Türkiye* Dergisi 173 bin 179 lirayı, eski AKP Genel Başkan Yardımcısı Ekrem Erdem'in *Dil ve Edebiyat* Dergisi 117 bin 868 lirayı alabilmişti.

Sadece beş yıllık dönemde, İstanbulluların yandaş medyayı beslemesinin reklam kısmı 57 milyon 117 bin 318 lira tutuyordu. Sadece reklam için, dedik. Zira ihaleler, sponsorluklar, yer kullandırmalar bunun dışındaydı.

Kuşkusuz sadece bir belediye olan İstanbul Büyükşehir Belediyesi bir çıkar ilişkileri merkeziydi. Onun için her şeyi yapmak mubahtı, provokasyon dahil!

Sokakta idealleri için mücadele eden gençler için ne ifade eder, bilmiyoruz. Kitabı yazarken, Pelikancılara yakın olduğu iddia edilen Cumhurbaşkanı'nın avukatlarından Mustafa Doğan İnal'ın İmamoğlu dönemine kadar İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin avukatlığını yaptığını, bir çırpıda bir dosyadan 15 milyon liralık vekâlet ücreti aldığını duymuştuk. Açık söyleyelim, inanamadık. Avukat İnal ile konuştuk, kabul etti. Ardından belediyeyi aradık. Hesaplar açıldığında onlar da "dava" mücadelesi veren avukata eski dönemde verilen milyonlarla karşılaştılar. Kısacası belediye, Pelikancılar ve iktidar için çöp toplayan, vapurları işleten kurumdan fazlasıydı.

Neyse...

Zengin'in saati, purosusu, arabası züğürdün dilini yorar.

Biz konumuza dönelim...

İstanbul’u kaybetmelerinin perde arkası

Provokasyonlar öyle haldeydi ki...

Bir örnek verelim.

CHP İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Adayı olduğu dönemde Ekrem İmamoğlu, Didem Arslan Yılmaz’ın moderatörlüğünde “Türkiye’nin Nabızı” programında soruları yanıtlamıştı.

Programın bir kısmında İmamoğlu’na “beka” tartışması hatırlatılarak, “PKK’ya, FETÖ’ye, özellikle yabancı basının Türkiye üzerine İstanbul seçimleri üzerinden tartıştığı konuştuğu meselelere ilişkin bir mesajınız olur mu” sorusu yöneltildi. İmamoğlu ise bu soruya “Gelin Türkiye’yi beraber yönetelim. 24 Haziran’da yetki alan AK Parti. Ne bekası? Kim daha vatansever? Bu ülkenin 82 milyon vatanseveri var. Terör örgütlerine karşı hep beraber dimdik ayaktaız” diyerek yanıt verdi.

Ancak...

AKP İstanbul İl Yönetim Kurulu Üyesi Elif Şahin Keleş, sosyal medya hesabından bu sözlerin montajlanmış bir halini paylaştı. Montajlı videoda, Ekrem İmamoğlu’nun “PKK’ya, FETÖ’ye özellikle yabancı basının Türkiye üzerine İstanbul seçimleri üzerinden tartıştığı konuştuğu meselelere ilişkin bir mesajınız olur mu” sorusuna “Gelin Türkiye’yi beraber yönetelim” dediği görülüyordu. AKP’li Keleş’in paylaşımı, kısa sürede yayıldı. İmamoğlu’nun terör örgütlerine “beraber yönetelim” dediği algısı oluşturuldu. Ancak gerçek ortaya çıkınca “FETÖ benzeri” bir hamleyle İmamoğlu’na “kumpas” kurulduğu yorumu ağırlık kazandı.

Peki, bu paylaşımı yapan Elif Şahin Keleş kimdi?

İşte meselenin en önemli ayrıntısı buradaydı.

Pelikancıların merkezinde Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi olduğunu söylemiştik. İşte bu merkezin resmi açıklamalarında da Elif Şahin Keleş, dış ilişkiler uzmanı olarak görünüyordu. İl Başkanı olarak Bayram Şenocak’ı destekleyen grup, kendi çalışanları olan Keleş’i de göz göre göre il

yönetimine getirmişti. 31 Mart seçimleri gençlik kolları yöneticilerinin bile bu grupta bağlantılarının ortaya çıkmasını sağladı. Seçim gecesi AKP teşkilatıyla Binali Yıldırım arasında görülen mesafenin nedeni aslında buydu. Seçim gecesinden itibaren AKP'nin adayı Yıldırım'ın yanında İçişleri Bakanı Süleyman Soylu bulunuyordu. Seçim sürecinde, Yıldırım'a beklediği destek AKP İstanbul İl Başkanı Bayram Şenocak'tan gelmemişti. AKP kaynakları, İl Başkanlığı sürecinde yaşanan tartışmanın seçim sürecine de yansıdığını belirtiyordu. İstanbul'daki ilçelerde sadece Sultanbeyli'de Yıldırım'ın istediği aday kazanmıştı. 31 Mart yerel seçimleri öncesi AKP, İstanbul ilçelerindeki listesini 2 kere değiştirmişti. İlçe listelerinde de Berat Albayrak'ın ağırlığı bulunuyordu.

Öyle ki...

31 Mart akşamı sandıklar açıldıktan sonra Binali Yıldırım kameralar karşısına çıkarak seçimleri kazandığını iddia etti. Arkasından ise CHP'li İmamoğlu 10 kere açıklama yaptı ve süreçle ilgili bilgilendirmelerde bulundu. İmamoğlu'nun yanında CHP İl Başkanı Canan Kaftancıoğlu vardı. AKP İstanbul İl Başkanı Şenocak ise, kameralar karşısına Erdoğan'ın İstanbul'a geleceği öğrenildikten sonra çıktı. İddia o ki; o ana kadar Şenocak sessizliğini koruyordu.

Bu tür tespitleri bizim komplo teorilerimiz sayabilirsiniz.

Öyleyse, sizi AKP'nin eski Ankara İl Başkanı Nedim Yamalı'nın DW Türkçe'den Nevşin Mengü'ye yaptığı açıklamalara götürelim. Bakın, teşkilatı bir dönem yöneten Nedim Yamalı, Pelikancılar konu olunca durumu nasıl anlatıyordu:

"Partinin kurulları var. Bazen öyle şeyler oluyor ki 'bu nereden çıktı' diye merak ediyorsunuz. Adaylar da ortaya çıkıyor. 'Bunlar nereden geldi, kim karar verdi' diyorsunuz. Belediyeler için, milletvekilleri, il başkanları için diyorum."

"Karşınızdaki genel başkanınızın damadıysa nasıl rekabet edeceksiniz. Bir problem varsa, nasıl söyleyeceksiniz. Haksız rekabet ortaya çıkar. Bu da parti içindeki yozlaşmaya ve içine daralmaya neden olan faktörlerden birisi" diyen Yamalı, açık konuşuyordu:

“Bu bir kişinin; bir ailenin partisi değil. Buna itiraz etmemiz gerekiyor ve bizim şu anki eleştirilerimiz buna dair.”²²

Kısacası Pelikan grubu, birçok AKP’linin açıkça ifade ettiği gibi 31 Mart’taki İstanbul seçimini başarısız kılmakla kalmadı, seçimi yenileterek partiye tarihinin en ağır hezimetlerinden birini de yaşattı.

Seçimden sonra “Pelikan eleştirileri” teşkilat içerisinde de arttı. Kendilerini “en Reisçi” olarak tanıtan grup, Erdoğan’a “ateş altında” olduklarını söylüyordu. Erdoğan’dan ise destek gecikmedi. Seçim mağlubiyetinden sonra, 3 Ağustos 2019 günü Boğaz’daki Pelikancıların meşhur yalısına ziyarete gitti. Hilal Kaplan ve eşi olan Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi Başkanı Süheyb Ögüt’ün de aralarında olduğu ekip ile fotoğraf çekti. Erdoğan, “Pelikan benimle, ben de Pelikan’la” mesajı veriyordu.²³

Konuştığımız Pelikan karşıtı bir AKP’li o ziyareti şöyle anlattı:

“Hilal Kaplan Cumhurbaşkanımıza dert yandı. ‘Sizi savunduğumuz için bize saldırıyorlar’ dedi. Bazı sosyal medya paylaşımlarını örnek gösterdi. Erdoğan vefalı bir insandır. Kendisini savunanları kim olursa olsun yalnız bırakmaz. ‘Merak etme kızım’ dedi. Bizzat meşhur yalıya giderek, bilinçli olarak o pozu verdi. Ben inanıyorum, Cumhurbaşkanımız da zamanla anlayacak meseleyi. Yanlış oldu.”

Kuşkusuz, fotoğrafın ardından gözünü Erdoğan’a dikmiş, Pelikan’la arasını açacağını düşünen Pelikan karşıtı isimler hayal kırıklığı yaşadı.

Hayal kırıklığı yaşayanlardan biri İslamcı camianın ağabeyi Abdurrahman Dilipak’tı. Dilipak, “Seçimde son günlerde bir akıl Apo’nun kırmızı bültenle aranan kardeşini ekrana çıkardı” dedikten sonra şunları yazdı:

“Bu akıl neden bu konuda direnmeye devam ediyor. AK Parti’nin bu konu ile ilgili kaybı İstanbul seçimlerinden daha

22 <https://odatv.com/akpnin-eski-ankara-il-baskani-partisini-bombaladi-genel-baskaninizin-damadiyla-nasil-rekabet-edeceksin-07081946.html>

23 <https://twitter.com/bosphorusglobal/status/1157670938315513857>

büyük. Bu sessizliğe bir anlam vermek, yanışta böylesine ısırarı anlamak kolay değil. Zararın neresinden dönölürse orası kârdır. Birileri Reisi Pelikancıların karargâhına götürebiliyor, ama koskoca bir kitle bu rezalete dur deme konusunda Reise sesini duyuramıyor nasıl oluyorsa!”²⁴

Pelikancılar, yukarıdan aldıkları destekle yaşanan hezimetten ders almak yerine çözümü buldular: Sorun AKP’nin yeterince “Pelikanlaşmamasından” kaynaklanıyordu!

Pelikancılar yandaşlara da nefes aldırıyor

Seçim sonrası operasyonlar daha da yayıldı. Grubun elindeki SETA isimli yarı resmi düşünce kuruluşunun, Türkiye’de temsilciliği bulunan yabancı medya kuruluşlarının çalışanlarını isim isim fişleyen bir dosya hazırladığını söylemiştik. Gazetecileri hedef gösteren ve medyadan tepki alan dosya, Pelikancıların ününün dünyaya yayılmasını sağladı.

Bu kadarla kalmadı, grup medyada hızlı bir yeniden yapılanma sürecine gitti. CNN Türk’ün başına A Haber’den transfer edilen yöneticiler getirilirken, Demirören Medya Grubu’nda en tepedeki Mehmet Soysal’ın da olduğu isimler hızla tasfiye edildi. *Yeni Şafak* da savaşı kaybetmiş olacak ki, o da Pelikancıların pek hoşlanmadığı bir grup yazarıyla yollarını ayırdı. *Star* ve *Güneş* gazeteleri kapanırken, iki gazetenin sahibi TürkMedya’da da Pelikancıların istediği şekilde hızlı bir değişim oldu.

Aslında olan biten belliydi.

AKP’nin büyükşehir belediyelerini kaybetmesi yandaş medyaya büyük bir darbe vurmuştu. Ancak... Başında Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan’ın damadı, Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak’ın kardeşi Serhat Albayrak’ın bulunduğu

24 <https://www.yeniakit.com.tr/yazarlar/abdurrahman-dilipak/siyasete-bulanmis-bayram-29421.html>

Yazının tamamı bu adreste... Yakın dönemde AKP’de Abdurrahman Dilipak’a karşı yükselen nefreti bir de bu tartışmayla okuyun. Yıllardır tutarlı bir şekilde bize uzak olan, radikal sayılabilecek görüşleri savunan Dilipak’a AKP’nin dava açacak noktaya gelmesi, Dilipak’ın savcılıklarda “süründürölmesi” sadece bir dil / ifade nedeniyle olabilir mi? Eminiz, süreci hiç böyle irdelemiyoruz.

Turkuvaz Medya Grubu, kamu kurumlarından ciddi oranda reklam almaya devam ediyordu. Kriz ona uğramazken, can çekişen diğer yandaş medya organları gördükleri üvey evlat muamelesiyle kan kaybediyordu. Ve tabii sonunda Pelikan’a boyun eğmek zorunda kalıyorlardı. Krizlerde hep güçlülerin ayakta kalma yasası yandaş medyada da kendisini hissettiriyordu.

Bir ayrıntı daha verelim. Bu dönemde Türkiye’de reklam pastasını yakından takip eden bir bürokratla tabloyu konuştuk. O da yaptığı bir çalışmayı bizimle paylaştı. Kamu bankalarından çeşitli şirketlere kadar devletin hangi medyaya ne kadar para akıttığının listesini çıkarmıştı. Pelikancılara yakınlığıyla bilinen Turkuvaz Medya Grubu, pastadan herkesi silip süpürecek kadar pay alıyordu. Üstelik reytingleriyle orantısız şekildeydi bu bölüşüm. Bu konuda diğer yandaş medya kuruluşlarını ezip geçmişti. Biz yandaş medyanın ekonomik sıkışmışlığını anlatırken, karşımızda iktidar içinde kayırılan başka bir iktidar görüyorduk.

AKP içinde de kavga veriyorlar

Pelikan grubu, AKP içinde de operasyonlara devam ediyordu. AKP’nin kuruluş yıldönümü için partinin resmi Twitter hesabından paylaşılan videoda Süleyman Soylu gibi isimlere hiç yer verilmezken, Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak’ın tam 7 kez yer alması, grubun “biz” kavramından ne anladığını ortaya koyuyordu.

“Biz”in ne olduğuna bir örnek daha verelim...

Pelikancıların sosyal medyadaki hesaplarından biri olarak bilinen “debuffer” adlı Twitter kullanıcısı, 16 Ağustos 2019’da ortaya çıktı. “İbrahim Eren, Şenol Kazancı ve Mustafa Varank’ın müşterek kankası Aydın Ünal’ı biraz daha yakından tanıyalım mı?” diyerek bir dizi mesaj yayımladı. Mesajların ana hedefi Aydın Ünal görünüyordu. Uzun yıllar hareket içinde olan Ünal hakkında şaibe üreten mesajların ardından TRT Genel Müdürü İbrahim Eren, Anadolu Ajansı

Genel Müdürü Şenol Kazancı ve Sanayi ve Teknoloji Bakanı Mustafa Varank'ın Ünal'la ilişkisi olduğu iddia edilerek söz konusu isimler hedef alınıyordu.

Aslında sürpriz değildi. Zira kısa sürede Pelikan grubunun TRT ve Anadolu Ajansı'nı fethetme projesi ortaya çıkmıştı. İki kurumun başındaki iki isim de Bilal Erdoğan'a yakınlığıyla biliniyordu. Keza, Bilal Erdoğan'la Berat Albayrak arasındaki güç çekişmesi uzun süredir dile getirilen bir tezdi. Pelikancıların söz konusu isimleri görevden aldırma, yerlerine kendilerine yakın isimleri getirme stratejisi bu tezi doğruluyordu.²⁵

Pelikan'ın her yerde ve her şeyde olma hali öyle ayyuka çıktı ki, tartışma futbol tribünlerine kadar uzandı. Fenerbahçe ile Trabzonspor arasındaki rekabette Pelikancılar Fenerbahçe'yi açıkça hedef aldı. Ellerindeki medyayı, siyasi gücü Fenerbahçe aleyhinde kullandılar. Baba Sadık Albayrak'ın memleketinin takımı Trabzonspor'u desteklediklerini de ifade ettiler.

Öyle an geldi ki...

Berat Albayrak'ı protesto eden tezahüratlar binlerce kişi tarafından söylendi. *Sabah* gazetesi Merkez Hakem Kurulu'nu (MHK) Trabzonspor'a sahip çıkmamakla suçlayan yayınlar yaptı.

Ancak asıl dikkat çeken provokasyon, Türkiye gündemine soktukları darbe iddialarıyla yaşandı. Pelikan medyası ağız-birliği etmişçesine köşe yazarlarıyla, televizyon yorumcularıyla TSK'daki Kemalist askerlerin darbe yapacağı tezini işledi. Onlara göre bu darbenin lideri başta İlker Başbuğ olmak üzere emekli kumpas mağduru askerlerdi. Darbe tezi günlerce işlendikten sonra altının boş olduğu bizzat Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından da dile getirildi. Oysa Pelikancılar söz konusu darbe tezini işleyerek Atatürkçüleri hedef almayı planlıyordu. Olmadı.

25 Bu kitap yazılırken Pelikancıların sistematik şekilde TRT yönetimini hedef aldığı yazılar, sosyal medya paylaşımları devam ediyordu. Hatta Fuat Uğur'un Türkiye gazetesinde TRT yönetimini FETÖ'cülükle suçlayan yazısına karşı TRT yönetimi "sözde gazeteci" ifadelerini kullandığı sert bir yanıt verdi.

Atatürk düşmanı eski FETÖ'cüler

Grubun ortak özelliklerinden biri; tamamının FETÖ ile içli dışlı geçmişinin yanı sıra Kemalizm düşmanlıklarıydı. Fatih Tezcan gibi dirsek temasında olduğu adamları sosyal medyada Atatürk'e hakaret ederken, televizyonlarda da Selman Ögüt gibi mensupları Atatürk'ü ve Atatürkçüleri hedef alıyordu.

Ögüt, 3 Ocak 2020'de "bu ülkede Kemalistler Müslümanlara zulmetmiştir" teziyle Atatürkçülere hakaret edince Türkiye günlerce bu olayı konuştu. Selman Ögüt, Pelikancıların merkez üssü Bosphorus Global'in (Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi) başındaki Süheyb Ögüt'ün (Hilal Kaplan'ın eşi) kardeşiydi. Pelikancıların önde gelen isimlerinden biriydi.

Söz konusu tartışma bir anda Ögüt kardeşlerin FETÖ geçmişlerinin irdelenmesine evrildi. İki kardeşin babası Salim Ögüt, FETÖ'ye yakınlığıyla biliniyordu. İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde Öğretim Üyesi olan Prof. Dr. Salim Ögüt, 1 Kasım 2010 tarihinde FETÖ'nün yayın organı Mehtap TV'de yayımlanan "Günüşiği" programına konuk olmuş ve canlı yayında kalp krizi geçirmişti. FETÖ'nün kanalında geçirdiği kalp krizi sonrasında uzun süre yoğun bakımda kalan Selman Ögüt'ün²⁶ babası Salim Ögüt, 2012 yılında hayatını kaybetmişti. FETÖ lideri Fethullah Gülen'e yakınlığı ile bilinen Salim Ögüt'ün hayatını kaybetmesinin ardından, Fethullah Gülen de taziye mesajı yayımlamış ve şöyle demişti:

"İlmi ve faziletiyle ilahiyat camiasının mümtaz simaları arasında yer alan, hem ilahiyat fakültesinde uzun yıllar hizmet eden hem de gönül dili ve hizmet heyecanı ile halkı tenvir için koşturan Prof. Dr. Salim Ögüt Beyefendi'nin, Mehtap TV'de bir irşad programında kalp krizi geçirmesi sonrası uzun bir nekahet dönemini atlatamayarak Hakk'a yürüdüğüünü üzüntüyle öğrendim. Kendilerine Mevlâ-yı Müteal'den rahmet niyaz eder; başta ailesi olmak üzere talebe, dost ve yakınlarına sabr-ı cemil niyaz ederim."

26 Bu kitap bittikten sonra bir gelişme de Selman Ögüt için yaşandı. Ögüt'ün Medipol Üniversitesi'ndeki görevine son verildi.

Hilal Kaplan'ın da kayınpederinin ölümünün ardından Gülen'e teşekkür ettiği anlaşıldı. Kaplan o teşekküründe "Muhterem babam Prof. Dr. Salim Öğüt Hocaefendi, mübarek Miraç Kandili'nin ardından Hakk'a yürüdü. Bu zor günlerde bizleri yalnız bırakmayan Fethullah Gülen ve Hayrettin Karaman Hocaefendi başta olmak üzere tüm büyüklerimize ve dostlarımıza da teşekkür ediyoruz" ifadelerini kullanıyordu.

15 Temmuz FETÖ darbe girişimi sonrasında, FETÖ'nün kapatılan derneklerinden biri de Armoni Derneği idi. Armoni Derneği'ni, hükümete yakın *Yeni Şafak* gazetesi de gündeme getirmiş ve FETÖ'nün Armoni Derneği'ni Alevi derneklerine sızmak için araç olarak kullandığı ifade edilmişti. İşte bu Armoni Derneği'nin yöneticisi, Selman ve Süheyb Öğüt'ün annesi Seher Öğüt idi.

Kaplan'ın da FETÖ'nün *Taraf*’ında uzun süre yazarlık yaptığı, hatta Gülen'e övgü dolu şiirler bile yazdığı düşünüldüğünde Pelikancıların kazınan geçmişlerinden çıkanlar dikkat çekiciydi.

Soros'un kankası da o yalıda

Sadece o mu?

Osman Kavala'nın Gezi davası nedeniyle uzun süre tutuklu kaldığı sırada gölgede kalan bir isim daha vardı: Can Paker. Pelikancıların yalı toplantılarında görülen Paker'in Kavala meselesiyle hatırlanmasının nedeni neydi?

Yazalım...

Paker, Soros'un fonladığı Açık Toplum Vakfı'nın yakın döneme kadar yönetim kurulu başkanıydı. TSK ile verdiği kav-gadan hatırladığımız ve yine Soros destekli olan TESEV'in başındaki kişi de oydu.

Kavala'ya hep "Kızıl Soros" diyorlar. Oysa *Geriye Bakmak Yok* isimli anı kitabında anlattığına göre, Paker'in kendisi Soros'la daha bir içli dışlıydı. Soros, Türkiye'ye geldiğinde Paker'in evinde ağırlanıyordu. Paker, Soros'un doğum gününde, dünyanın öbür ucundan kalkıp giden özel davetlilerden

oluyordu. Hatta kitaptan aktararak şunu söyleyeyim, Paker Soros'u Türkiye'ye taşıyan adamdı:

“Can Paker 1999 yılında tanıştığı George Soros’la 2001 yılında ortak hareket etme kararı aldı. (...) 2001 yılında TESEV’e destek vermeye başlayan George Soros, Can Paker’den Türkiye’de Açık Toplum Enstitüsü’nü kurarak başına geçmesini istemişti. İshak Alaton ve Osman Kavala da bu süreçte Paker’in yanında yer aldı.”

Paker’in, Türkiye’de Soros’un fedailiğini yaptığını söyleyebiliriz. Zira, “turuncu devrimler”in mimarı Soros’a ne zaman şüpheyle bakılsa Paker ortaya çıkıyor, şüphelenenleri paranoya ile suçluyordu. “George Soros’un kendisi dünyadaki kalburüstü demokrat entelektüellerden birisi. Benim altına imza atmayacağım şeyi çok az” diyen Paker, “insanın kafasındaki bir fikir için bunları yaptığa kimseyi inandıramıyorsun Türkiye’de. ‘Kim bilir ne vardır’ diyorlar. Yok, ben görüyorum adamı” ifadelerini kullanıyordu.

Kitapta “Can Paker demek askere karşı demek” tekerlemesiyle kendisini tanıtan Paker, Açık Toplum Vakfı ve TESEV eliyle 2000’li yıllar boyunca TSK’yi tırpanlama operasyonlarına girişiyordu. Hatırlayın, 2005 yılında TESEV, Polis Akademisi’nden bazı hocaların da katkısıyla TSK’yi hedef alan bir Almanak yayımlamış, dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt bu çalışmaya sert yanıt vermişti.

Ancak asıl merak ettiğimiz, Açık Toplum Vakfı’ndaki kırılmanın nasıl yaşandığıydı. Zira, kendi aktardığına göre Paker’in vakıf yönetimini bırakmasının nedeni Balyoz kumpasıydı. Hayır, yanlış anlamayın! Paker, FETÖ’nün Balyoz kumpasına karşı çıkmıyordu. Aksine, destek veriyordu.

Şöyle anlatalım: Balyoz kumpasında 1 numaralı hedef olan Çetin Doğan’ın damadı Dani Rodrik, FETÖ’nün tezgâhını yüzlerce delille anlatınca vakıf sallanmaya başlıyordu. Devamını Paker’den dinleyelim:

“Akşam yemek yerken Hakan bana, ‘Silivri’de (Ergenekon/Balyoz davalarını kastediyor) büyük haksızlıklar oluyor. Siz bugüne kadar AK Parti’ye çok prim verdiniz’ dedi. Sonra

da 'Ben Çetin Doğan'ın damadı Dani Rodrik'le temas halindeyim. Çetin Doğan mağdur oluyor. Dani Rodrik de bunu ispat ediyor. Biz de bu işe girelim' dedi."

Paker'in "Hakan" diye bahsettiği, Gezi davası iddianamesinde sanık olan Hakan Altınay'dan başkası değildi. AKP'nin FETÖ'ye "ne istediye verdiği" 2010 yılında o gün başlayan tartışmanın sonunda Can Paker, vakıftaki görevini bıraktı. Kitapta, yaşanan kırılma "Can Paker'e Balyoz Darbesi" ifadeleriyle özetleniyor. Osman Kavala ve Hakan Altınay, Balyoz kumpasını anlatması için Dani Rodrik'in konuşmacı olduğu bir toplantı düzenlerken, söz konusu toplantı Paker'in de aralarında olduğu Gülen destekçilerini rahatsız ediyordu. Onlar da FETÖ kumpaslarına destek verenler olarak ortamı terk ediyordu.

Kitabın sonunda teşekkür bölümündeki bir isim dikkatimizi çekti: Şerif Ali Tekalan.

Sahi, firardaki FETÖ imamlarından biri olan, hatta Gülen'in vârisi olarak gösterilen Tekalan'a, "Can Paker kitabı"nda neden teşekkür edilirdi? 2013 yılında çıkan kitabın yazarı Fatih Vural'dan dinleyelim:

"Pazar günkü telefon konuşmasını yaptığımız sırada, Can Paker yol hazırlığı yapmakta, bavulunu toplamaktaydı. Pensilvanya'ya gidecek, Fethullah Gülen Hocaefendi'yle görüşecekti. Davet, aylar öncesinden Fatih Üniversitesi Rektörü Şerif Ali Tekalan'dan gelmişti."

Tekalan ve Paker, Pensilvanya'ya 3 günlük bir ziyaret yapıyordu.

Paker, övgülere boğduğu "Hocaefendisi" için, "Kimse geldiği yere boşuna gelmiyor. Çok büyük mesafe katetmiş. Tam bir lider. Liderden öte!" sözlerini layık görüyordu. "Tayyip Bey'i beğendiğini fark ettim" diyen Paker'in "Emniyet'te ve yargıda karşı karşıya gelmeleri için 'olur böyle şeyler' anlamında bir cümle kullandı" ifadelerinden ise sohbetin bayağı ileri gittiğini anlıyorduk.

Paker, Pensilvanya ziyareti notlarını "Allah uzun ömür versin, Fethullah Hoca'dan sonra da hareketin devam edeceğini düşünüyorum" sözleriyle noktalıyordu.

Gülen'in teşekkür hediyelerini ise yine kendisinden aktaralım:

"Üzerinde Fethullah Gülen yazan TISSOT marka bir saat, 40 kokudan kendi yaptığı bir koku, bir de namaz takkesi hediye etti."

Görüldüğü gibi hangi Pelikancıyı kazısanız altından FETÖ çıkıyor. İkinci Dünya Savaşı'nın ardından kurulan yeni dünyada Nazi artıklarının kullanılması gibi...

Pelikancılar iktidar oluyor

İşin ilginç yanı, Kavala'nın sanık olduğu Gezi davasında toptan beraat kararı çıkınca Pelikancılar birden ayağa kalktı. İstanbul Adliyesi'nde etkili olan grup, Kavala'yı aynı gün yeniden tutuklatarak yeni bir süreci başlattı. Mahkeme kararlarını etkileyebildikleri ve dahası yargıyı nasıl intikam aracı olarak kullanabildikleri bu olayda net şekilde görüldü.

Biliyoruz, çok uzattık...

Ama bu kitabı yazdığımız sırada Türk dış politikası yeni bir süreci başlatmıştı. Suriye'ye açılan savaş devam ediyor, İran'la örtülü bir kavga veriliyor, Rusya ile ilişkiler çeşitli başlıklarda geriliyordu. İdlib'de yaşanan karşılaşmanın bu noktaya varması bekleniyordu. Ancak Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nda danışmanlık yapan, Saray'da kritik noktaları tutan, halihazırda SETA ile dış politikaya yön veren Pelikancılar ilginç bir şekilde uzun süredir bu süreci bambaşka bir şekilde işliyordu. Türkiye'de birçok örgütü kışkırtacak şekilde ABD'nin İranlı General Kasım Süleymani'yi vurmasını, Rusya ile mesafe konularak ABD ile yakınlaşılmasını tek sesle savunuyorlardı.

Bakınız...

Türkiye, 27 Şubat 2020'de Suriye devletinin 34 askerimizi şehit ettiği saldırı ile yeni bir aşamaya geçti. Ancak Pelikancılar bu aşamayı uzun süredir sanki bekliyorlardı. Sadece bir örnek verelim. SETA'nın çıkardığı *Kriter* Dergisi'nin 1 Şubat sayısında, yani saldırıdan bir ay önce, Cumhurbaşkanlığı Güvenlik ve Dış Politikalar Kurulu üyesi Burhanettin Duran bakan ne yazmıştı:

“Görünen o ki bu tablo karşısında Ankara’nın askeri güç kullanma noktasına gelmiş olması İdlib krizinde sabrın taşıtığını ve yeni bir politika arayışının devrede olduğunu gösteriyor. Gerekirse İdlib’den sürülen siviller için askeri güç kullanımı seçenekler arasında olmalı.”²⁷

Bir zamanlar bütün öngörülemez öngörülerin altından FETÖ çıkardı. Şimdi başkaları...

Konuştığımız kimi AKP’liler Erdoğan’ın durumun farkında olmadığını, Pelikan tarafından kuşatılmış olduğunu söyleyerek Pollyannacılık oynuyordu. Terlikleriyle pijamalarıyla kapının önüne konanlar ise bu tabloyu Erdoğan’ın yarattığına inanıyordu.

Bir gerçek vardı ki; o da grubun Erdoğan’ı bile zaman zaman zor durumda bıraktığıydı.

Pelikan yalısı eski çalışanı Fırat Erez’den öğreniyoruz ki; 22 Ocak 2016’da Erdoğan ile meşhur “Suriyeli gazeteciler buluşması”nı Pelikancılar organize etmişti. Ancak Pelikancıların topladığı Suriyeli isimlerin gazetecilikle uzaktan yakından ilgileri olmadığı gibi, bir süre sonra gözaltına alınmalarla biten çeşitli skandallara karışarak Cumhurbaşkanlığı’nı da sıkıntıya sokmuşlardı.

Bitiriyoruz...

Sanki FETÖ’den boşalan alanı dolduruyor görünen, çoğu FETÖ tornasından geçmiş Pelikancılar da yeni dönemin vurucu gücü olarak, bağlı oldukları iktidara hizmet ediyor. Hizmet ederken de belki de iktidarın kendisi oluyorlar.

Neydi Edip Cansever’in o şiiri:

“Kim bilir, duyuyorum yazgısını belki de

Kuru bir dal parçasını içinden yiye yiye

Dal olan bir böceğin

O garip yazgısını”

Bu bölümde son sözümüz bu olsun!

Ama bağlantılı bir bölümle karanlığı aralamaya devam edelim...

27 Burhanettin Duran, “Tek Eksen Türkiye’nin Milli Çıkarları”, *Kriter* Dergisi, Şubat 2020

YARGIDAKİ İŞLEYİŞİ GÖSTEREN SES KAYDI

Şaşırmak ne güzel bir eylem. İnsan yaşı ilerledikçe şaşıрма duygusunu yitiriyor. Hele olan biteni kanıksadığınız bir dünyadaysanız, şaşıрма duygunuz iyice törpüleniyor. Biz ise yazdığımız her şeyi şaşıрма hissimizi canlı tutmamıza borçluyuz. Zira, gazetecilik bunu gerektiriyor.

Siyaset ve yargı kulislerinde fısıldanan bir ses kaydı vardı. Belki “Batı yakasında sıradan” diyeceksiniz. Ama biz yine de şaşırdık. Duyduklarımızın, tahminlerimizin bu kadar açık bir örneğinin varlığını biz de beklemiyorduk.

Size tüm hikâyeyi baştan anlatalım. Ama yazdığımız hikâyeyi, aktörlerine zarar vermeyecek bir dille aktaralım...

E. şirketi Türkiye’nin en ünlü mutfak eşyası satan şirketlerinden biriydi. Hemen her şehirde, birçok ilçede şubesi vardı. Türkiye’nin acı gerçeği olan ekonomik kriz nedeniyle E. şirketi ekonomik çöküş yaşadı. Borçları 350 milyon lira civarındaydı. Şirketin ayrıca 20’nin üzerinde büyük alacaklısı da borçlarını alabilmek için devredeydi.

İşte tam da bu noktada...

E., çıkışı T. şirketine devredilmekte buldu. T. Fransız kökenli dünyaca ünlü bir şirketti. E. şirketinin şubeleri artık

T.'nin olmuştı. Çalışanlar hakları devredilerek T. şirketine geçirilmişti. E. şirketinin merkez adresi bile artık T. şirketinin olarak değişmişti. Yöneticileri aynıydı. Faturalar aynıydı. Kartvizitler bile aynı adres ve telefonları göstermekteydi. Bunun gibi, iki şirketin artık birlikte olduğunu gösteren 20 civarında somut belge vardı.

Haliyle, alacaklılar bu kez T. şirketinin kapısına dayandı. E.'den alacaklarını T. şirketinden istemeye başladılar. Öyle ya, T. şirketi E.'yi her şeyiyle devralmıştı.

İcra davaları açıldı. Hatta O. Bankası, T. şirketinin CEO'su M.K.'nin iki şirket arasındaki ilişkiyi kabul etmesini dayanak yaparak alacağını T. şirketinden aldı. Ancak bu T. şirketinde daha büyük bir panik yaratmıştı. Zira kapı bir kez açıldı mı, tüm alacaklılar aynı delikten geçip T.'nin mallarına icra getirebilecekti.

Gizemli buluşma

İşte burada devreye bütün alacaklılar içinde en ısrarlı olan bir tanesi girdi. E. şirketinin 20 milyon civarında borcunun olduğu K. ismindeki yangın söndürme şirketi avukatı aracılığıyla, O. Bankası'nın durumunu emsal göstererek T. şirketine icra kararı aldırdı. Derken devreye çok bilinen bazı hukuk büroları girdi. Alınan karar itirazla değiştirildi.

Tam bu nokta bir çizgi savaşıydı. Mahkemede T. şirketinin avukatlarıyla yangın söndürme şirketi K.'nin avukatı sert tartışmalar yaşadı. K.'nin avukatı, T. ile E. şirketinin arasındaki ilişkiyi onlarca delille ispatlıyordu. Ancak deliller ortaya çıkmasına rağmen İstanbul'daki mahkeme vermesi gereken kararı bir türlü veremiyordu. Tüm belgelere rağmen hâkim davayı reddediyordu.

K.'nin avukatı şaşkındı. T.'nin avukatları ise mutlu. Bir kez kaybederlerse tüm alacaklılara E.'nin borçlarını ödemek zorunda kalma korkusundan kurtulmuşlardı. Ama K. şirketinin avukatı mücadelesine devam etti.

Derken, 2019 yılının nisan ayında K. şirketinin avukatı ilginç bir e-posta aldı. Gönderen kişi bu davayı halen takip

edip etmediğini soruyordu. Avukat ilgilendiğini söyledi. Ardından mesajı gönderen kişiyle yazışmaya başladılar. Adını vermeyen kişi davanın çok içinden konuşmaktaydı. Sanki karar verici konumundaki biriydi. T.’nin E.’nin borçlarını ödemek için yargıyla işlerini rahat gören bazı hukuk bürolarıyla anlaştığını, kimi yargı üyelerine de paraların verildiğini söylemekteydi. İşin içinde politik kimliği ile öne çıkan bazı avukatların da olduğunu ileri sürüyordu.

Daha anlatacak çok şeyi de vardı.

Avukat ile gizemli hikâyeci Mayıs ayında buluştu. Buluşmada gizemli isim kasket, boğazlı kazak, güneş gözlüğü takmıştı. Tanınmak istemiyordu.

Ama onu tanımak çok zor değildi. Zira bu gizemli kişi, T. şirketinin CEO’su M.K.’den başkası değildi.

Yanlış söyledik. “Eski CEO’su” demeliydik. Zira M.K. süreçte T. şirketinin işini zorlaştıran söylemleri nedeniyle görevden alınmıştı. O da kendisine bunu yapan şirketten, kendisinin de karıştığı hukuksuzlukları deşifre ederek intikam alıyordu. Çok şey anlattı. Ama en önemlisi, bir ses kaydıydı. Verdiği kayıt dosyasının adı iş bitirici avukatın adını hatırlatacak şekilde “MDİ” idi.

Ses kaydı avukatın o zamana kadar anlamadığı her şeyi açığa kavuşturuyordu. Zira iddia o ki; kayıt, T. şirketinin araya kimleri sokup mahkemeleri nasıl bağladığını ortaya koymaktaydı.

Ses kaydını alan bizzat T. şirketi CEO’su M.K. idi. Cebindeki telefonun kayıt alan kısmını açık bırakarak bir saati aşan kayıt yapmıştı. Anlattığına göre, bunu çok kez gerçekleştirmişti. İddia o ki; bu kayıtları, şirket için hazırladığı raporları yazarken kendisine kolaylık sağladığı için kullanmaktaydı. Ancak şirketten tasfiye edilince, bu iyi niyetli çok özel kayıt daha başka bir anlam kazandı.

Kuşkusuz, bu kayıt artık yargının konusu. Tabii kaydın hesabını soracak bir yargı ortada varsa...

Dehşet verici konuşmalar

Gelelim kaydın ne olduğuna...

Dinleyenlerle konuştuğumuzda çok şaşırdık.

Anlatılanlara göre; toplam beş kişinin sesi vardı. Biri T. şirketinin ünlü avukatı K.S.. Öteki, bizzat kaydı yapan T. şirketinin o dönemki CEO'su M.K.. Karşılarında ise yargının çok önemli iki ismi oturuyordu. Biri istinaf dosyalarına bakan üst düzey yargı mensubu H.K., öteki Adalet Komisyonu'nda görev yapan üst düzey yargı mensubu B.A..

Biliyoruz, saydınız ve "dört kişi etti" dediniz.

İşte iddia o ki...

Bu dört kişiyi bir araya getiren beşinci kişi, gücünü Cumhurbaşkanlığı'na yakınlığını kullanarak elde eden avukatlardan biriydi. Kamuoyu onu yakından tanıyordu. Adı, geçmişten bugüne FETÖ ile anılan işadamlarına aldırıldığı takip-sizlik kararlarıyla tartışma konusu olmuştu.

Dinleyenler anlatıyor; ses kaydı avukatın şirket yöneticileriyle buluşmasıyla başlıyor, yargı üyelerinin odasına girene kadar sürüyor, ardından toplantı boyunca devam ediyor, nihayetinde vedalaşmayla bitiyordu.

Buna göre; beş kişi yüksek yargı mensubu B.A.'nın odasında toplanmıştı. Bir saat sürmüştü. Toplantının ana gündemi T.'ye açılan dava idi. Fransız T. şirketinin avukatları ve şirketin CEO'su, gücünü Cumhurbaşkanlığı'na yakınlıktan alan avukatın aracılığıyla yüksek yargı ile buluşuyordu.

Duyanlara göre; içerik dehşet vericiydi. Bağımsız sandığımız mahkemeler karanlık odalarda "adaletsizlik" dağıtıyordu.

Toplantıdaki konuşmalarda özetle T. şirketinin borçlarını ödememesi, icra davalarının reddedilmesi, daha önce verilmiş olan istenilmeyen kararların nasıl bozulacağı konuşuluyordu. Fransız şirketini Türk borçlulardan nasıl kurtaracaklarına dair çözüm arıyorlardı. Bu sırada öğreniyorduk ki; avukatlar davalara rapor yazan bilirkişilerle de görüşüyor, istedikleri gibi rapor da hazırlatıyorlardı.

Bu nasıl olabilirdi: Ses kaydında yalnızca istedikleri gibi karar verilmesi istenmiyor, gerekçeli karar yazılmadan önce kendilerine gösterilmesinden de söz ediliyordu. Avukatların ekleyecekleri ya da silecekleri şeylerin olabileceğinden bahsediliyordu.

Ses kaydına kulak kabartanlara göre; çeşitli hâkimlerin dedikodusunu yapacak kadar düzeyi düşük muhabbette, Türkiye'nin çok kritik davaları için "daha önce ... davasından da bu kararı aldırırım" türünden ifadeler, bizzat gücünü Cumhurbaşkanı'na yakınlığından alan avukat tarafından söyleniyordu.

Peki, adı Cumhurbaşkanı ile anılan bir avukatın bu ilişkiler içine girmesi ne anlam ifade ediyordu? Cumhurbaşkanı adına mı oradaydı? Yoksa Cumhurbaşkanı'na yakın olmayı kendi nüfuzu için mi kullanıyordu? Adının kimi yerlerde yeni Adalet Bakanı olarak geçmesi bir tesadüf müydü?

Bu soruların yanıtını bilmiyoruz.

Ancak bildiğimiz, bazı yargı kararlarının onun sayesinde alınmış olduğu hep konuşuluyordu. Başsavcıların odasına randevusuz giriyor, savcılar onu ayakta karşılıyordu. CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu bile bazı grup toplantılarında o avukatın gücünü, savcılarının onun önünde eğilmesini anlatmıştı.

Mahkemelerin "en tepeye yakınlık" üzerinden yönlendirilmesi faciasını geçtik!

Hani hep "yerli ve milli" diyorlar ya... Borçlu Fransız şirketini kurtarmak için Türk şirketlerine karşı kimileri nasıl da ellerinden geleni yapıyordu!

Ses kaydı avukatın eline geçtikten sonra neler oldu, dersiniz...

Tabii ki avukat hem T. şirketine hem de T. şirketinin avukatlarına ses kaydından ve içeriğinden bahsetti. Yargıyı nasıl etkilediklerinden haberdar olduğunu söyledi. Meselenin bir yanı korkuydu. Türkiye'ye sürekli adalet dersi veren T. şirketinin Fransa'daki yöneticisi alelacele Türkiye'ye geldi. Konu müzakere edildi. T.'yi savunan ünlü avukatlık şirketi de ne yapacağını yine gücünü Cumhurbaşkanı'na yakınlıktan alan

avukata sordu. Cumhurbaşkanı'na yakınlığını kullanan avukat "güçlüyüz, ne isterse yapsın" deyince, Türk şirketin avukatı "seni FETÖ'den aldırırız" diye tehdit edildi.

MDİ isimli dosyadaki ses kaydı krizi Beştepe'de Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nda bazı isimlere kadar taşındı. "O avukatla ilgili çok şikâyet geliyor" diyorlardı ama bir şey de yapamıyorlardı.²⁸

Bu kitap yazılırken, alacaklı K. şirketinin avukatı son şansını yine hukuk içinde çaba sarf ederek kullanmaya devam ediyordu.

Biz ise adaletin arka odasındaki karanlığı bir kez daha gördüğümüz için üzgündük. Ama bu satırların o odaya tutacağı fenerin aydınlığına da inanmaya devam ediyoruz.

O fener bazen kanı gösterse de...

28 Bize yönelik tutuklama operasyonu yapılmadan önce, hakkındaki iddiaları ve bu bölümde anlattıklarımızı Cumhurbaşkanı'na yakınlığını kullanan avukata sormak istedik. Ancak kendisi hiçbir sorumuza yanıt vermek istemediğini belirtti.

4. BÖLÜM

KANLI PARA

Başkent Ankara’da bir holding patronu öldürülse, Türkiye ne zaman duyar? Anında? Ertesi gün? Bir hafta sonra?

Tam 51 gün sonra haber olabildi!

Kalegaz şirketinin Yönetim Kurulu Başkanı Ömer Faruk Ilıcan, Ankara Çayyolu’ndaki evinin önünde silahlı saldırı sonrası öldürüldü. 48 yaşındaki işadamını öldüren iki tetikçi kayıplara karıştı.

Ilıcan’ın cenazesi kalktı, toprağa gömüldü ancak bir satır haber bile çıkmadı medyada.

Nedendi?

Sır, 4 Mayıs 2018 tarihli *Habertürk* Gazetesi’nin sürmanşetinde mi gizliydi?

O haberin başlığında yazdığı gibi; cinayeti örtbas için 30 milyon TL mi harcamadı?²⁹

Ve tüm bunların nedeni 5 milyon TL’lik alacak mıydı?

21 Mart 2018’de işlenen cinayetin ardından, Ankara Emniyet Müdürlüğü Cinayet Şube Müdürlüğü ilk operasyonu 1 Mayıs’ta yaptı.

29 *Habertürk*’ün basılı versiyonunda sürmanşet olan, “İşadamı cinayetini örtbas için 30 milyon TL harcamışlar” haberi, gazetenin internet sitesinden apar topar kaldırıldı.

Gözüaltına alınanlar arasında Kadooğlu Holding Onursal Başkanı Cemal Kadooğlu, akrabaları ve holding yöneticileri vardı. Ancak bir kişi kayıptı: Kadooğlu Holding Yönetim Kurulu Başkanı Tarkan Kadooğlu. Yani baba gözüaltında, oğul firarlıydı. Tarkan Kadooğlu, yarım saat farkla operasyondan kaçmayı başarmıştı. İddiaya göre, gözüaltı operasyonunu yapan ekip içindeki bir köstebek Kadooğlu'na haber vermişti. Yani, Emniyet'te adamları mı vardı?

Kayıplara karışan Kadooğlu'nun Kuzey Irak'a gittiği ileri sürüldü.

Keza... Yapılan operasyon sonucunda, baba Cemal Kadooğlu serbest bırakılırken, holdingin yöneticisi olan akrabalar Abdalbaki ve Şanser Kadooğlu tutuklandı. 23 Mayıs 2018'de ise holdingin bir diğer yönetim kurulu üyesi Veli Kadooğlu cezaevine konuldu.

Cinayet şüphelisi Başsavcı'nın makam odasında

İşte...

Tam da bu süreçte yeni bir çark işlemeye başladı.

Doğu ve Güneydoğu Hemşehri Dernekleri Platformu başkanlığını da yapan ve Gaziantep'te önemli nüfuz sahibi olan Cemal Kadooğlu serbest bırakılan bir şüpheliydi ama oğlu cinayeti azmettirmekten aranılıyordu.

Bir şeyler yapmalıydı! AKP içindeki bağlantılarını devreye soktu.

O bağlantılardan biri de, AKP Gaziantep Milletvekili Ahmet Uzer idi. Uzer, 1 Kasım 2015'te milletvekili seçildiğinde Meclis'teki rozetini takan isim Cemal Kadooğlu idi.³⁰ İddia o ki Ahmet Uzer'in siyaseten finansmanını da Cemal Kadooğlu yapıyordu. Öyle ya, bunun diyeti ödenmeliydi.

Ahmet Uzer, hemen Adalet Bakanı Abdulhamit Gül'e gitti, "Bir cinayet soruşturmasına bütün aşiret dahil edildi neredeyse, Kürt diye böyle yapılıyor" iddiasında bulundu. Bakan Gül, Uzer'i Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Yüksel Kocaman'a

30 <https://www.gaziantepusula.com/haber/uzer-kaydini-yaptirdi-haberi-11355.html>

havale etti. İddia o ki; Ankara Adliyesi'ne giden AKP'li Ahmet Uzer, Başsavcı Kocaman ile görüştü.

Bir görüşme daha yapılması için sözleşildi.

Ahmet Uzer, ikinci görüşmesinde ise yanına Cemal Kadooğlu'nu aldı.

Doğru muydu bunlar:

Cinayetin bir numaralı şüphelisi Kadooğlu Başsavcı'nın makam odasında mı ağırlanıyordu? Her iki isim, cinayet soruşturmasına dair rahatsızlıklarını başsavcıya mı iletti? Görüşmede Başsavcı, şüpheliye "avukatlarınız ile soruşturma savcısı yakın ilişkide olsun, otursunlar konuşsunlar" gibi bir yanıt verdi mi?

Eğer doğruysa, nasıl olabilirdi bu? Bir başsavcı bir cinayet şüphelisine, şüphelisi olduğu dosyaya dair nasıl olurdu da akıl verirdi?

Madem öyle...

Tam da bu aşamada yine soralım: Başsavcı Kocaman, soruşturma savcısı Ali İhsan Akdoğan'a bu cinayet dosyasına dair talimat verdi mi? Savcı Akdoğan'dan cinayet şüphelilerinin "beklediği" alındı mı?

Hayır.

Ve gelin görün ki...

Savcı Akdoğan, Cemal Kadooğlu dahil herkesi şüpheli gösteren bir iddianame hazırladı. Ve bu iddianame, Başsavcı'yı atlayıp direkt mahkemeye sunuldu.

Hal böyle olunca, araya Başsavcı girdi ve "sehven gönderdik" diyerek mahkemeden iddianameyi geri aldırdı.

Bunun bir cezası olmalıydı. Oldu. Cinayet savcısı Ali İhsan Akdoğan, daha sonra Zile Başsavcılığı'na gönderildi.³¹ Dosya Başsavcı Vekili Burhan Tezcan'a emanet edildi. Tezcan, Başsavcı Yüksel Kocaman'ın bizzat Kuşadası Başsavcılığı'ndan Ankara'ya getirdiği bir isimdi.

31 <http://www.hsk.gov.tr/Eklentiler/files/17-10-2018-adli-sirali.pdf>

Hâkimden suçlu takası

Bu arada...

Tutuklu Kadooğlu üyelerinin serbest kalması için de yoğun uğraş içine girilmişti. İddia o ki; sulh ceza hâkimleri Kenan Türk ve Yusuf Aslan’a cinayet şüphelilerinin tahliye edilmesi için baskı yapılmaya başlandı.

Bu yapılırken de “Adalet Bakanı’nın iradesi bu yönde” fısıltısı yayılıyordu. Doğru muydu, hedef şaşırtma mıydı? Hâkimler ise “dosyada somut deliller var, suç işliyorsunuz” diye baskı yapanları uyarıyordu.

Çözüm bulundu. HSK’ya “Bu hâkimler FETÖ ile mücadele etmiyor” diyerek şikâyet edildi. İki hâkim, önce asliye cezaya, oradan Yargıtay Savcılığı’na gönderildi.

Aranan sulh ceza hâkimi ise 28 Ağustos 2018’de bulundu. Ankara 1. Sulh Ceza Hâkimi Sezer Söylemez, şüpheli avukatlarına Şanser ve Veli Kadooğlu’nu serbest bırakacağını bildirdi.

Cumhuriyet gazetesi muhabiri Alican Uludağ’ın haberinden öğrendik:³²

Şart olarak “iki tetikçiyi getirin, Şanser ve Veli Kadooğlu’nu öyle bırakırım” denildi. Yani devletin hâkimi, şüpheli avukatları ile suçlu takasına girişti. Bu nasıl olabilirdi?

Aynı gün...

İki şüpheli Abdurrahman Doğala ve Şemsettin Özden, Ankara Emniyeti de devre dışı bırakılarak doğrudan Ankara Adliyesi’ne getirildi. Haliyle, bu durum Emniyet’te rahatsızlık yarattı.

28 Ağustos 2018’de Veli ve Şanser serbest bırakıldığında, iki tetikçi de tutuklandı.

Evet, Kadooğlu Ailesi, yargıda ilk zaferini kazanmıştı.

Şimdi sırada iddianameden Kadooğlu Ailesi’ni çıkarmak vardı. Plan yapıldı.

32 <https://www.cumhuriyet.com.tr/haber/ilican-cinayeti-davasinda-neler-oluyor-firari-isadami-serbest-birakildi-1452409>

Bunun için, iddiaya göre Ankara Adliyesi'ndeki bir başsavcı vekili ile Kadoğlu Ailesi'nin avukatı, dışarıda gizlice bulundu. Dosya ile ilgili "bilgi alışverişinde" bulunuldu.

Ve düşünün ki; tam da bu aşamadan sonra şüpheli avukatları tarafından o başsavcı vekiline "korsan iddianame" verildi. Deniyordu ki; bu iddianameyi eski bir savcı kaleme aldı. İddianamede, Kadoğlu Ailesi'nden hiç kimse yokken, cinayet sebebi, bir akaryakıt istasyonu meselesinin devrinden kaynaklı alacak meselesine çevrildi.

Banka yöneticisinden rüşvet kuryeliği

Ankara Adliyesi koridorlarında bu dosya ile ilgili rüşvet iddiaları da ortaya atıldı. Öyle dedikodular yükseldi ki; bir kamu bankasının genel müdür yardımcısının dahi devreye girdiği ileri sürüldü. O isim; içinde 260 bin dolar olan çantayı Ankara Adliyesi'ndeki bir dinlenme odasında cinayet savcısı Burhan Tezcan'a vermek istedi. Ancak savcı, adliyede parayı almak istemedi. Hatta fısıltı o ki; durumu Başsavcı Kocaman'a ilettili. Acaba başsavcı ne yanıt verdi?³³

Maalesef ki iddialar bu kadarla sınırlı da değildi.

Zira, çanta içinde gelen para, savcılığa sunulan ilk "hediye" değildi. Cinayet şüphelilerinin avukatları, daha önce de bir savcıya 10 bin dolarlık bir saat hediye etmiş, savcı da bunu kabul etmişti.

33 İddia o ki; rüşvet teklif edilen savcı Tezcan, başına gelenleri Adalet Bakanlığı, HSK ve Cumhurbaşkanlığı'nda üst düzey isimlere anlattı. Yani devletin üst düzey yöneticileri olanları biliyordu. O dönem Ankara kulislerinde Başsavcı Kocaman'ın görevden alındığı konuşuldu. Tam da bu sırada ilginç bir fotoğraf ortaya çıktı. Başsavcı Kocaman, 20 Kasım 2018'de Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı ziyaret ettiği bir fotoğrafı sosyal medyadan paylaştı. Acaba Başsavcı Kocaman'ın, Cumhurbaşkanı Erdoğan'a o görüşmede "Hak yolcular bana kumpas kurmak istiyor. Size gelip anlatacaklarına inanmayın" dediği doğru muydu? Hatta, HSK'nın üst düzey isimlerinin de Ankara Cumhuriyet Başsavcısı'nu Cumhurbaşkanı Erdoğan'a şikâyet ettiği ama karşılığında Erdoğan tarafından "terslendiği" iddiası gerçek miydi? Bilinmez. Ama şurası kesin ki; Kocaman-Erdoğan görüşmesinin fotoğrafının ortaya çıkmasından sonra, kimse Başsavcı için bir daha sesini çıkaramadı. Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Kocaman, düğünün sonrası eşiyle birlikte Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'ne ziyarette gidip, Erdoğan ile çektiği fotoğrafı da çok konuşuldu.

Savcının adliyedeki parayı almamasıyla ilgili çeşitli iddialar da dolandı.

Birincisi, Başsavcı Vekili Burhan Tezcan'ın valilikte yapılan bir güvenlik toplantısı sırasında Emniyet Müdürü Servet Yılmaz'ın "Bu cinayet dosyasını ne yaptınız, halen iddianameyi hazırlamadınız, pis kokular geliyor" demesi sonrası panik olmasıydı.

Ancak ikinci dedikodu ise başkalarına oranla kendisine daha az rüşvet teklif edildiği iddiasıydı.

İlginçtir; rüşvette kuryelik yapan banka yöneticisi Mayıs 2019'da dikkat çeken bir şekilde görevden uzaklaştırıldı. Nendendi?

Bir yandan da...

Soruşturmadan sorumlu Başsavcı Vekili Burhan Tezcan, hızla iddianame hazırladı. İddianamede, baba Cemal Kadooğlu dışında herkes yer aldı. İddianameyi başsavcının onayına gönderen Burhan Tezcan, apar topar rapor aldı ve tayin istedi. Başsavcı Yüksel Kocaman ise bu iddianameyi de onaylamadı ve geri gönderdi. Ve dosyayı Başsavcı Vekili Ender Coşkun'a verdi. Coşkun, 28 Aralık 2018'de yeni bir iddianame daha hazırladı.

Etti mi dördüncü iddianame!

İddianamede, Cemal Kadooğlu'nun yanı sıra Veli Kadooğlu da yer almadı. Daha ilginç olanı; doğrudan Tarkan Kadooğlu aleyhinde ifade veren koruması eski polis Nurullah Bozathlı da iddianameden çıkarılıp, tanık yapıldı.

Ve aranan Kadooğlu serbest

Dava görülmeye başlanmıştı. Ve tam da bu sıralarda ilginç bir olay yaşandı. Ankara 10. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki davanın ikinci duruşmasında avukatları, firari Tarkan Kadooğlu hakkındaki tutuklamaya yönelik yakalama kararının kaldırılmasını istedi. Mahkeme de sürpriz şekilde bunu kaldırdı ve ifadesinin alınması için yakalamaya çevirdi.

Tesadüfe bakın: Kayıp Tarkan Kadooğlu da, bir gün Ankara yerine niyeyse İzmir Adliyesi'ne gitti. Burada SEGBİS

aracılığıyla uzaktan Ankara'daki mahkemeye bağlandı ve serbest bırakıldı.

Her şey ne kadar da organizeydi.

Bu arada...

Soruşturma sırasında şikâyetçi olmayan, öldürülen işadının eşi Neslihan Ilıcan, ilk duruşmada da “şikâyetim yok” dedi. İddiaya göre Cemal Kadooğlu, Ilıcan Ailesi'ne 10 milyon TL verdi. Bunun 5 milyonunu Neslihan Ilıcan, 5 milyonunu ise kardeş Haluk Ilıcan alacaktı. Neslihan Ilıcan ise bu iddialara karşın, kendisine herhangi bir para verilmediğini kaydetti.

İlginçtir...

Cinayetten sonra Neslihan Ilıcan, eşinin mirasını reddetti. Üzerine kayıtlı depoları da eşinin kardeşi Haluk Ilıcan'a sattı.

Ashında öldürülen...

Sonunda...

Cinayetten 1,5 yıl sonra mahkeme kararını açıkladı.

Tutuklu sanıklar Şemsettin Özden, Abdurrahman Doğala, Mehmet Emin Bülbül ve Abdalbaki Kadooğlu'na, “tasarlayarak kasten öldürme” suçundan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verildi. Şemsettin Özden'in cezasından indirimle gidilmedi, diğer üç sanığın cezası indirim uygulanarak müebbet hapse çevrildi. Şemsettin Özden ve Abdurrahman Doğala'ya ayrıca “ateşli silahlar kanununa muhalefet” suçundan ikişer yıl hapis cezası verildi. Diğer tutuklu sanık Lukman Menek'e “tasarlayarak kasten öldürmeye yardım” suçundan 15 yıl, “resmi belgede sahtecilik” suçundan 2 yıl 6 ay hapis cezası verilirken, tutuksuz sanık işadamı Tarkan Kadooğlu'na ise “tasarlayarak kasten öldürmeye teşebbüs” suçundan indirim uygulanarak müebbet hapis cezası verildi. Tarkan Kadooğlu için tutuklamaya yönelik yakalama kararı çıkarılırken, tutuksuz sanıklar Burhan Alpaya, Şanser Kadooğlu ve Tarkan Boyraz ise beraat etti.

Ve tabii ki...

Cinayetin azmettiricisi ve bilinçli olarak dışarıda bırakılanı Tarkan Kadooğlu karar duruşmasına gelmedi, kaçtı.

Bu satırları yazarken, halen firariydi. Ara ara Gaziantep'te görüldüğü iddiaları fısıldanıyordu.

Sözün özü, Ankara'da bir işadaminin cesedinin üstü para ile örtülmeye çalışılmıştı. Asıl öldürülen ise İlcan ile birlikte adaletin kendisiydi.

Ve yargı sisteminin içinde de bunun rahatsızlığını derinden hissedenler vardı.

Bu satırlar onlar olmasa yazılamazdı...

HÂKİMLERDEN VE SAVCILARDAN MEKTUP VAR

Bertolt Brecht demişti; “Kahramanlara gereksinim duyan ülkeye eyvahlar olsun.”

Maalesef bu topraklarda çokça ihtiyacımız var.

Metastaz adlı önceki kitabımızı yazarken de, yazdıktan sonra da devlet içindeki birçok gizli kahramanla buluştuk. İçlerinde görevdeki bazı hâkimler ve savcılar da vardı.

Şimdi onlardan aldığımız bir mektubu sizlerle yorumsuz paylaşacağız.

İşte...

Yargıda olanları bir de yargılayanlar anlatsın:

“Karanlık istibdat sürecinde aydınlık fenerimiz olmadunuz. Siyasi iktidarın cemaatler, tarikatlar ve FETÖ ile olan dostluğuna dair gizli kalmış pek çok şeyi yazdınız. Aslında demokratik, laik Türkiye Cumhuriyeti’nin ‘çöküş’ hikâyesini anlattınız. Bu anlamda *Metastaz* Türkiye Cumhuriyeti’nin çöküş hikâyesinin özetidir.

‘Tahliye ettiği FETÖ şüphelisi işadamlarını tutuklatan savcıya ‘FETÖ’cü’ diyen hâkimi, FETÖ soruşturmasında rüşvet aldığını ortaya çıkaran başsavcının ‘rüşvet alan bir FETÖ’cü’ olduğunu iddia ettikten

sonra tutuklayan hâkim, FETÖ'den tutuklandı' gibi karmaşık olayların yaşandığı bir ülkenin namuslu, onurlu hâkimleri ve savcılarını size yazıyoruz.

15 Temmuz darbesi öncesi FETÖ terör örgütü ile mücadele edip de sürgüne gönderilmeyen hâkim ve savcı neredeyse kalmadı. Darbe sonrası kripto olanların FETÖ karşıtı olmasına bu ülke sakın aldanmasın. Bu konuda samimi olan hâkim ve savcılar tabii ki baş tacımızdır. 5000 yıllık Türk milletinin onuruyla oynayan CIA ajanı bu hainlerin halen faal olduğunun farkındayız.

Bu hainlerle aynı yatağa girenleri bizler çok iyi biliyoruz. Bu ülkenin en kahpe, yalancı, şizofren, manyaklarının HSK dahil ülkenin kurumlarının içinde olduğunun çok iyi farkındayız. Bu ülkenin değerlerine bağlı, kazanımlarını koruyan, hak, hukuk ve adaletten ayrılmayan hâkim ve savcılarını kimikravatlı Talibanlara yedirmeyiz. Amacımız ve özlemimiz; Avrupa ölçütlerinde yargı bağımsızlığının, yargıç güvencesinin, etkin ve yansız adaletin sağlandığı, hâkim ve savcılarının görüş ve taleplerinin yargı sorunlarında, çözümde dikkate alınması, ayrımcı ve ayrıştırıcı tasarruflara tutulmadığı, liyakatin esas alındığı, cemaatlerin, tarikatların, siyaset ve çıkar gruplarının etkinliklerinin, kanaat dahi olsa olmadığı, bir yargı düzeninin olduğunun, buna bağlı olarak yargılama yaptığımız Türk Milleti'nin ciddi oranda kaybettiğimiz güven duygusunu yeniden kazanmak arzusudur.

Size yazmamızdaki amacımız, FETÖ terör örgütünün yarım kalan tasarruflarının kaldığı yerden devam ettiğine ve yeniden örgütlendiğine ilişkin kaygılarımızdır! Nasıl mı?

10 maddede isim isim olay olay skandallar

İşte anlatıyoruz...

1- 15 Temmuz darbe gecesi İstanbul Başsavcısı, o tarihte İstanbul Başsavcı Vekili M. A. E.'yi arayıp, 'git

darbeye müdahale et' dediğinde; bu şahsın 'benim karnım ağrıyor' deyip demediği, (H. S. tanık olarak dinlenmeli)... Bu şahsı Cumhurbaşkanı'na kimlerin HSK üyesi olarak refere ettiği, HSK üyesi olduktan sonra İstanbul yargısı ile ilgili tüm atamaları araştırılarak, 'FETÖ' veya 'İstanbul Grubu' ile ilgili tüm bağlantıları araştırılmalıdır.

2- a) S. T.: FETÖ döneminde İ. ilinde Başsavcı Vekili olup, 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında ve son HSK döneminde B. ilçesinin Başsavcısı yapıldığı, Cumhuriyet savcıları P. B. E., M. B., M. A., M. M., T. C. K., A. İ. G., A. F. T. huzurunda, 'ben geçmişte FETÖ ile çalıştım ama şimdi karşıysındayım' diye söyleyip söylemediği, başka kimse yokmuş gibi böyle bir ismin neden Başsavcı yapıldığı, ayrıca bu konuşmada kendine karşı çıkan Cumhuriyet savcılarından kaç tanesinin sürgüne gönderildiği;

b) Bu başsavcının B. ilçesinin yargı sınırlarında bulunan cezaevlerine giriş iznini sadece kendisine verip, cezaevi savcılarını bertaraf edip etmediği; cezaevine kaç kez bizzat giriş yaptığı, kimlerle görüştüğü, FETÖ borsasındaki rolü açısından kamera kayıtları, en azından 17-25 Aralık sonrası telefon kayıtları ve sinyal bilgileri incelenerek, ihraç olan hangi FETÖ mensubu hâkim ve savcı ile görüştüğü araştırılmalıdır.

3- FETÖ HSYK'sı zamanında İ. ilinde Başsavcı Vekili yapılan ve şimdi K. ilçesinde Başsavcı olan H. G.'nin, FETÖ HSYK'sının seçtiği 160 kişilik Yargıtay üyeliği seçimlerinde FETÖ üyesi üyelerden kaç oy aldığı, bu üyelerin örgüt üyeliğinden ihraçlarına rağmen bu ismin neden Başsavcı yapıldığı,

4- Selam Tevhid davasında bir dinleme kararında imzası olan hâkimler FETÖ üyeliğinden ihraç edilmişken, yaklaşık 250 dinleme kararı veren B. A.'nın kim ya da kimler tarafından İ. ilinin adliyesinde Komisyon Başkanı yapıldığı,

5- B. ilçesinin Başsavcısı M. A.'nın adına kayıtlı iki adet cep telefonunda ByLock çıkıp çıkmadığı, çıkmış ise nasıl kapatıldığı, başka kimse yokmuş gibi neden başsavcı yapıldığı,

6- G. ilçesinin Başsavcı Vekili S. İ.'nin Gebze İmamı ile ne sıklıkta görüştüğü, kaç arama ve mesaj kaydının olduğu, neden işlem yapılmadığı, G. Adliyesi'nde FETÖ soruşturmalarının olağan bir şekilde yürüyüp yürümediği,

7- Darbeye aktif katılan ve MAK timinden olan B. K'nın abisi olan Y. N. K'nın hangi referansla HSK Teftiş Kurulu Başkanı yapıldığı, ankesör soruşturmaları kapsamında tespit edildiği ifade edilen binlerce hâkim ve savcı soruşturmasını yaptırıp yaptırmadığı,

8- Son zamanlarda görevden alınan Teftiş Kurulu Başkanı Y. N. K. ile HSK Genel Sekreteri F. A.'nın neden istifa ettikleri veya ettirildikleri, bu görevlere gelirken kimlerin referans olduğu, haklarında MİT veya istihbarat raporlarının olup olmadığı,

9- 'ByLock delil değildir, ayrıca FETÖ'nün örgüt olduğuna dair Bakanlar Kurulu kararı gereklidir' gerekçesiyle iddianame iade eden mahkeme başkanının hangi gerekçeyle Yargıtay üyesi yapıldığı,

10- Daha bir günlük hâkimin ilk görev yerinden bir gün sonra FETÖ davalarına bakan Ankara Ağır Ceza Mahkemesi üyeliğine verilip verilmediği, aynı hâkimin TSK'dan sorumlu imam olduğunun iddia edilmesi üzerine soruşturma geçirip geçirmediği, bir günlük hâkimin hangi başarılı çalışması gözetilerek o göreve kimler tarafından atandığı araştırılmalıdır.

FETÖ adlı terör örgütünün PKK denen terör örgütünden de tehlikeli olduğunun farkındayız. Örgütün devlete metastaz yaptığı gerçeği sizlerin kalemi ile anlatıldığı gibi, en üst düzeyden Sayın Cumhurbaşkanı tarafından da ifade edilmiştir.

Sizce bir gariplik yok mu?

Yukarıda anlatılan tayin ve atamalar dikkat çekici olmakla birlikte, tersinden oldukça dikkat çeken başka tayin ve atamalar yaşanmıştır. Şöyle ki:

1- Kamuoyunda Poyrazköy davası, Kafes Eylem Darbe davası, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği davası, Çağdaş Eğitim Vakfı davası, Amirallere Suikast davası, İstanbul Askeri Casusluk davası gibi FETÖ terör örgütünün kumpas davalarını çökerten ve FETÖ'nün en güçlü olduğu zamanda cesurca kararlar alan ve FETÖ terör örgütüne yasal olarak ilk suç duyurusunda bulunan İstanbul Anadolu Adliyesi 5. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı S. K.'nin hangi gerekçeyle ve kimler tarafından Şanlıurfa Hâkimliği'ne sürüldüğü,

2- Tokat Başsavcısı E. B.'nin ülkede ilk ankesörlü telefon soruşturmasını keşfedip, soruşturmalar yaparken, hatta FETÖ terör örgütünün mülkiye ayağını tam çökertmek üzereyken neden ve kimler tarafından görevden alınıp etkisiz göreve getirildiği,

3- FETÖ terör örgütünün en güçlü olduğu dönemde, kumpas mağduru subayların tahliyesine karar veren Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Y. A.'nın Adana Hâkimliği'ne neden sürüldüğü,

4- Yine FETÖ terör örgütünün en güçlü zamanlarında cesurca kararlar alan ve ülkedeki sayılı ceza hâkimlerinden olan O. K.'nin neden pasif görevlerde çalıştırıldığı,

5- 15 Temmuz adi darbe teşebbüsü gecesinde devleti adeta sokaktan toplayan, yaptıkları tarihe geçen Ankara terör suçlarından sorumlu başsavcı vekili N. İ.'nin neden görevden alındığı,

6- İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Ö. F. A.'nın ankesörlü telefon soruşturması kapsamında üç Yargıtay üyesiyle ilgili Yargıtay'a suç duyurusunda bulunup,

ayrıca iddia edildiği üzere yüzlerce hâkim ve savcının ankesör görüşmelerinden FETÖ üyesi olduğunu tespit edip, açıkladığı günden bir hafta sonra, sözde terfi ile Yargıtay üyesi yapılp, neden kadastro dairesinde görevlendirildiği,

7- 15 Temmuz darbe girişiminin beyni olduğu iddia edilen Adil Öksüz'ü tutuklamaya sevk eden; tahliyesi üzerine hemen itiraz edip yeniden tutuklanmasını isteyen Cumhuriyet savcısı C. E.'yi Kırıkkale'ye tayin edip, emekliye ayrılmaya kimlerin zorladığı,

8- 'Ben geçmişte FETÖ ile çalıştım' diyen Başsavcının bu sözüne şahit olup, itiraz eden Cumhuriyet savcılarının şimdi nerede oldukları, sürülüp veya görev yerlerinin değiştirilip değiştirilmediği, bu şahitlikleri nedeniye akıbetlerinin ne olduğu,

9- Manisa Başsavcısı C. Ş. 17-25 Aralık'tan sonra FETÖ terör örgütünün çanına adeta ot tıkadı. Sonrasında başına neler geldiği,

10- İzmir Başsavcı Vekili olan O. B., FETÖ terör örgütünün kumpaslarını deşifre edip, FETÖ üyesi kimi general ve amiral düzeyinde pek çok subayı tespit etti. Hatta 15 Temmuz darbe girişiminin bu hamleler nedeniyle öne çekilmesine neden oldu, neden pasif bir göreve verildiği araştırılmalıdır.

Bu ve benzeri daha pek çok mağdur edilmiş, hikâyesini anlatmaktan korkan hâkim ve savcılar var. Son dönemlerde terfi edenlerle, mağdur edilenlerin hikâyelerini anlatmaya çalıştık. Sizce bir gariplik yok mu?

Dili, dini, rengi, ideolojisi hukuk ve vicdanı olan bir kısım Hâkim ve Savcı."

ÇOCUĞUNUN GÖZÜNÜN ÖNÜNDE ‘SUS’ CİNAYETİ

Önce: Cumhurbaşkanı Erdoğan Yargı Reformu’nu açıklarken “Adaletin küçüldüğü yerde zulüm büyür” dedi.

Sonra: Hâkimler ve Savcılar Kurulu (HSK), dört aydır boş olan İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı koltuğuna Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre’yi atadı. Bu ikisi arasında, 30 Mayıs 2019 akşam saatlerinde bir suikast gerçekleşti. İzmir’de Ahmet Kurtuluş öldürüldü.

Anadolu Ajansı’nın cinayet haberinde “işadamı” diye tanıttığı, eski AKP İzmir İl Başkan Yardımcısı olduğunu gizlediği bir isimdi Ahmet Kurtuluş.

Ahmet Kurtuluş, aynı soyada sahip olduğu Serkan Kurtuluş’un liderliğindeki suç örgütüne yardım etmekle suçlanıyordu.

İddia o ki; gözaltına alınacak FETÖ şüphelilerinin listesini Serkan Kurtuluş’a sızdırmakta aracıydı. Çete, dönemin İzmir İstihbarat Şube Müdürü Kudret Dikmen’den alındığı belirtilen 60 kişilik listedeki Fethullahçılara, cezaevi öncesi bir çıkış kapısı sağlıyordu.

Kimi Fethullahçılar da, polis süsü verilerek çete tarafından kaçırlıyor, kamera karşısında çıplak tutuluyor, dövülüyor, para vermek zorunda bırakılıyordu.

İçinde siyasetçinin, istihbaratçının ve mafyanın olduğu bir organizasyondur. FETÖ Borsası işletiliyordu. Özetle, Susurluk gibiydi.

69 sanıklı bir dava açıldı açılmasına ama örgüt lideri Serkan Kurtuluş Gürcistan'a kaçtı. Batum'da tutuklanması da, şüpheli bir şekilde serbest bırakılması da aniden oldu.³⁴

Çeteye "para kopartılacak" FETÖ'cülerin ismini sızdırmakla suçlanan İstihbaratçı Kudret Dikmen tutuksuzdu, Emniyet'te pasif görevde tutuluyordu.

Ahmet Kurtuluş ise ev hapsindeydi.

25 Ekim 2018'de etkin pişmanlıktan yararlanmış ve FETÖ Borsası'na dair bildiklerinin çok az bir kısmını anlatmıştı. Gelir görün ki, o "çok az" anlattıkları bile taşları yerinden oynatmaya yetti.

İtirafçı olduktan bir gün sonra cezaevinden çıkarıldı, çıktıktan dört gün sonra yeni ifşalarda bulundu.

Ekim 2018'de anlattıklarının sadece firari mafya lideri Serkan Kurtuluş'a ve emniyet müdürü Kudret Dikmen'e değil, siyasilere ve bazı yargı mensuplarına da uzandığı öne sürülüyordu.

Örnek mi? İddia o ki:

FETÖ soruşturmalarıyla yıldızı parlayan "ünlü" savcı Okan Bato'nun mal varlığına dair bildiklerini de...

Devletin istihbarat kurumlarından birinin Bölge Başkanı G. Y.'nin gücünü kullanarak kimlerin yargıdaki sorunlarını çözdüğünü de aktarmıştı Ahmet Kurtuluş.

Tek konuşandı İzmir'deki FETÖ Borsası'nda...

34 Serkan Kurtuluş Haziran 2020'de Arjantin'de yakalandı. Gazeteci Tolga Şardan'ın T24'te yazdığına göre; Kurtuluş'u takip eden sadece Türk Emniyeti değildi. Amerikan Federal Soruşturma Bürosu (FBI) da Kurtuluş'un varlığından haberdardı. Uzaktan Kurtuluş'u takip ediyordu. FBI, yerel polisle yaptığı ortak çalışma sonrasında Kurtuluş'u "kontrollü biçimde" yakalattı. Daha önce de Türkiye merkezli benzer adli ve istihbari operasyonlar gerçekleştiren FBI, şimdi tıpkı Reza Zarrab dosyasında olduğu gibi benzer özel bir süreci Arjantin'de yürütüyordu. İddia o ki; Kurtuluş'un, AKP iktidarı ile devletin bazı kurumlarını ve görevlilerini zorda bırakacak açıklamaları olacaktı.

Verdiği ifadeler, vereceklerinin teminatıydı.

Ve bir gün...

Tesadüf müdür:

Tıpkı, hakkındaki iddianamede suçlandığı yöntemle...

Kendisine “polis süsü” veren birileri tarafından, evinde, beş yaşındaki oğlunun gözlerinin önünde öldürüldü.

Evet...

Cinayet sırasında devre dışı bırakılan kameralara sahip sözde güvenli bir siteye, polis yelekli tetikçiler girmiş, evin kapısını açan Kurtuluş’tan kimlik istenmiş, koridorda yürürken arkasından altı el ateş edilmişti.

Kimdi öldüren?

Kurşunu sıkan Yener Toğa hemen “Serkan Kurtuluş” adını verdi. Neydi bu acele? Zaten firarda olan Serkan Kurtuluş ismi, topu taca atmak değil miydi? Veleve ki, tetikçi Serkan Kurtuluş’tan emir aldı... Kurtuluş’a emir verenler de var mıydı?

Zira; asıl soru şuydu:

Ahmet Kurtuluş’un anlattıkları mı cezalandırıldı, daha anlatacakları mı engellendi? Belki de hiç yanıt bulamayacak bir soruydu bu.

Hadi, bir soru daha soralım:

Eğer kendisi öldürülmeseydi, Ahmet Kurtuluş Serkan Kurtuluş’u öldürecek miydi?³⁵

Bitiş mi başlangıç mı?

Şimdi...

Eugène Ionesco’nun “İnsanı aydınlatan, yanıt değil, sorudur” sözünden güç alarak yazalım...

35 Suç örgütü lideri Serkan Kurtuluş’un da arasında bulunduğu ikisi firari beşi tutuklu yedi kişi hakkında dava açıldı. İzmir Cumhuriyet Savcısı Halil Özen tarafından hazırlanan 28 sayfalık iddianameye göre; cinayet Serkan Kurtuluş’un talimatıyla gerçekleşti. Serkan Kurtuluş liderliğindeki suç örgütü Erzurum’da kuaför dükkânı işleten Yener Toğa’yı tetikçi olarak seçti. Toğa ifadesinde, polis ya da istihbaratçı olduğunu düşündüğü bir şahıs aracılığıyla, kendisini “Lider” olarak tanıtan ve yurtdışından arayan kişiyle tanıştığını anlattı. Lider isimli şahsın devlet adına bir adam öldürüp öldüremeyeceğini sorduğunu, kendisinin de kabul ettiğini öne sürdü. Lider isimli kişinin Serkan Kurtuluş’un en yakınındaki isimlerden, FETÖ Borsası davasının da firari sanığı olan Lider Camgöz olduğu öğrenildi.

Tesadüf müdür: Yeni İzmir Başsavcısı Kamil Erkut Güre'nin masasına ilk olarak bu organize cinayet dosyası geldi.

Tesadüf müdür: Güre'nin selefi Ömer Faruk Aydın, öldürülen Ahmet Kurtuluş'un da içinde olduğu FETÖ Borsası davasını açtıran isimdi.

Tesadüf müdür: Başsavcı Aydın, İzmir'deki FETÖ soruşturmalarına bakan Okan Bato'yu terör savcılığından almıştı. Bato hakkındaki iddialar da Aydın hakkındaki iddialar da, iki cephenin birbirini hakkındaki dosyaları da artık yüksek sesle dillendiriliyordu.

Tesadüf müdür: Kurtuluş liderliğindeki suç örgütüne dair iddianamenin yazılmasından kısa süre sonra Başsavcı Aydın Yargıtay'a "sürüldü". Başsavcılık koltuğu cinayetten bir gün önceye kadar, dört ay boş kaldı.

Bakınız...

Cinayetten hemen sonra, Kurtuluş Ailesi'nin avukatları, Kurtuluş'un yargılandığı İzmir 3. Ağır Ceza Mahkemesi heyeti hakkında suç duyurusunda bulundu.

Suç duyurusunda, cinayetin yalnızca adli bir olay değil, örgütlü ve politik bir hadise olduğu belirtildi. Cinayetin talimatını verenlerin, mahkeme heyetine müdahale ettiği iddiası da öne sürüldü.

Avukatlar Özgür Senger'in, Deniz Yiğitceoğlu'nun ve Sibel İsa'nın İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Bürosu'na yaptığı suç duyurusundan çarpıcı bölümler söyledi:

'Mahkeme tuttu, tetikçiler vurdu'

"(...) Bu cinayet, oldukça profesyonelce işlenmiş bir cinayettir. Bu soğukkanlı, tasarlanmış, vahşice ve profesyonelce gerçekleştirilmiş cinayetin, bahse konu silahlı örgüt tarafından herhangi bir profesyonel yardım almadan yapılamayacak olduğu çok açıktır; zira İzmir 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2019/8 E. sayılı dosyası kapsamında anlaşılacağı üzere, bu örgütün

mensupları, yardım almaksızın eylem yaptığında, yanlış eve bomba atmakta, şahsı ayağından vurmak isterken yanlışlıkla (!) öldürmektedir. Bu nedenlerle, bu eylemin, profesyonel bir yardım ve destek alınmaksızın, bu kişilerce işlenemeyeceği açıktır. Bu itibarla, İzmir 3. Ağır Ceza Mahkemesi'ne müdahale eden kuvvetin olup olmadığının araştırılması, suçun tetikçilerinin değil, esas faillerinin de tespitine olanak sağlayacaktır.

Mahkemece, hukuka aykırı bir şekilde, ev hapsinin devamına karar verilerek, Ahmet Kurtuluş'a yönelik eylemin faillerine bilerek yahut bilmeden hazır ortam sağlanmıştır. Mahkeme heyeti, Ahmet Kurtuluş hakkında silahlı eylem ihbarı olduğunu bilmektedir. Buna ve değişen delil durumuna rağmen, Ahmet Kurtuluş'a dair verilen ev hapsinin devamı kararı, bu eylemi kolaylaştıran bir karardır. Ahmet Kurtuluş, orantısız bir şekilde ev hapsine mahkûm edilerek, eli kolu bağlanmış, kendini koruyabilmesi engellenmiş, kendisine bir polis koruması da sağlanmamıştır. Alınan bu kararla, tabiri caizse maktul Ahmet Kurtuluş'u mahkeme tutmuş, tetikçiler vurmuştur. (...)

'Günlerce keşif yapıldı'

(...) Mahkeme heyeti, Ahmet Kurtuluş'un ikametini değiştirmemiş, günlerce keşif yapıldığı ve gözlemlendiği tahmin edilen bu konuta ilişkin eylemin yapılabilmesine zemin hazırlamış, faillerin işini kolaylaştırmıştır. Anılan ikamet değişikliğiyle ilgili, mahkemeye her gün ısrarla ve defaatle bu talebin akibeti sorulsa da, mahkeme bu hususu sürüncemede bırakmakta ısrarla ve defaatle direnmiştir. Mahkeme heyetinin işlemiş olabileceği suçun, kasten adam öldürmeye yardım mı, yoksa görevi kötüye kullanma suçu mu olduğu ise ancak ve ancak ciddiyetle yürütülmesi

gereken bir, soruşturma ve kovuşturma süreçlerinin sonunda ortaya çıkabilir. (...)

‘Örgütlü ve politik cinayet’

(...) Bu dosya kapsamında işlenen cinayetin yalnızca adli bir olay değil, örgütlü ve politik bir hadise olduğu kanaati gerek kamuoyunda gerekse makulün ailesinde hasıl olmuştur. Cinayeti işleyenler, yaptıkları eylemin manasını bilmeseler de, cinayeti azmettirenler, bu olayın yaratacağı sonuçları bilmekte ve istemektedirler. Tüm bu sebeplerle, olayın bu açılardan da herhangi bir tereddüt kalmayacak şekilde aydınlatılması şarttır. Söz konusu dosya, bir tetikçi, birkaç yardım eden ve tetikçilere talimatı verenlerle değil, bu eyleme yardımcı olanlar, Ahmet Kurtuluş ile ilgili silahlı eylem tehdidi olmasına rağmen onu korumayanlar ve sürecin her aşamasında ihmali olanlar açısından da değerlendirilmelidir. Müvekkiller, Ahmet Kurtuluş’un katledilmesinde küçük yahut büyük payı olan herkesten şikâyetçi olmakla, adalete inançları tamdır. (...)”

Telefon silindi mi?

Peki, Ahmet Kurtuluş’u susturan güç bulunabilir miydi?

Kara kutu Kurtuluş’un cep telefonu olabilir miydi?

İzleri sürmeye son görüşmelerinden ve yazışmalarından başlanabilir miydi?

Olması gerektiği gibi; cinayet soruşturmasını yürüten İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı, hem öldürülen Ahmet Kurtuluş’un hem de katilin telefonlarının kopyalarını bilirkişiye verdi. Adli bilirkişi, cinayetten beş buçuk ay sonra, 12 Kasım 2019’da raporunu tamamladı.

Gelin görün ki...

Bilirkişi, öldürülen Kurtuluş’un üç adet cep telefonunu ve iki adet sim kartını inceleyip şunu yazdı:

“Telefon içerisinde kurulan iletişimi içerir arama, aranma ve mesaj kayıtları ya da ses kaydını içerir herhangi bir bilgi ya da bulgunun bulunmadığı tespit edilmiştir.”

Yani, özetle deniyordu ki:

“Ahmet Kurtuluş’un öldürülmeden önce kiminle neler konuştuğu ve neler yazıştığı telefonunda yok!”

Bu doğru olamazdı.

Bu kadar kritik bir ismin telefonu da toprağın altına gömülmek isteniyordu.

Şu korkunç şüphe çırlçıplak duruyordu:

Ya yeminli bilirkişi yeminine sadık değildi...

Ya da öldürülen Ahmet Kurtuluş’un cep telefonu İzmir Adliyesi’nde saklı tutulduğu sırada, birileri telefondaki iletişim kayıtlarını silmişti.

Erdoğan’a FETÖ Borsası mektubu

Bu skandalı Odatv’de duyurduktan sonra iki önemli gelişme oldu.

Hem...

Bilirkişi, Ahmet Kurtuluş’un telefonlarındaki görüşmeleri birden “keşfedip” yeni bir rapor için kolları sıvadı...

Hem de...

Kurtuluş’un avukatları, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’a, Adalet Bakanı Abdulhamit Gül’e ve İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre’ye hitap eden bir mektup kaleme aldı.

FETÖ Borsası’nı ve kilit ismi Ahmet Kurtuluş’u öldürenleri kasteden avukatlar “Bu örgütü deşifre ediniz; bu örgütü teşhir ediniz; bu örgütü yargı önüne çıkartınız. Bu talep, gözlerinin önünde babası katledilen küçük Ceyhun’un talebidir” çağrısında bulundu.

İşte o mektuptan çarpıcı kesitler:

“Ahmet Kurtuluş’un ifadeleriyle başlayan bir suç örgütü soruşturması mevcuttu. Bu suç örgütünün başlıca faaliyetinin de, kamuoyunun FETÖ Borsası

olarak bildiği, zengin FETÖ'cülerin, adli makamların da ayarlanılarak beraat ve takipsizlik kararlarıyla ak-
lanması veya bu yolla kişilerin dolandırılması, kişilere
irtikap yapılması gibi eylemler olduğu iddiaları mev-
cuttu ve bu hususu ilk aydınlatan Ahmet Kurtuluş'tu.
Ancak öğrenilmiştir ki, Ahmet Kurtuluş cinayetinden
sonra, ortada bir örgüt olmadığından bahisle suç ör-
gütü soruşturması kapatılmış, anılan bazı suçlarla
ilgili, basit adli olaylarmış gibi haklarında dava açıl-
mıştır. Yine tarafımızdan haricen öğrenildiği kada-
rıyla, bu dava da İzmir 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde
görülmeaktadır.

Ahmet Kurtuluş'un elektronik kelepçesini hakka-
niyete aykırı şekilde çıkarttırmadığından ve adres de-
ğişikliği talebini keyfi olarak yanıtlamadığından ba-
hisle suç duyurusunda bulunduğumuz İzmir 3. Ağır
Ceza Mahkemesi'nde, Ahmet Kurtuluş'un cinayeti
davasının görüleceği ve Ahmet Kurtuluş'un ifadesi
sebebiyle açılmış soruşturmaların davalarının görüle-
ceği gibi bir gerçek ile karşı karşıyayız. Bu durumda
sormamız gerekiyor; bu olgu hukuki güvenliğin teh-
likeye sokulması değil midir? Bu olgu, doğal hâkim
ilkesinin çiğnenmesi değil midir? Bu mahkeme heyeti
ile ilgili, HSK tarafından henüz soruşturma yapılması
veya yapılmaması yönünde izin dahi verilmemişken,
muhtemelen tesadüf (!) eseri bu mahkemeye tevzi
edilmesi, bu durum karşısında mahkeme heyetinin
de ısrar ve defaatle çekilmeyerek bu davalara bakma-
sı, hukukun çiğnenmesi değil midir?

Ahmet Kurtuluş'a kurşun sıkın örgüt, aslında
yalnızca Ahmet Kurtuluş'a fiziksel bir saldırı ger-
çekleştirmedir. Bu örgüte karşı tavır alan herkeseydi
sıkılan kurşun. Ancak, yargı ve adli kolluk, bu kurşu-
nu sıkıran gerçek eli maalesef ki araştırmamaktadır.
Evet, Ahmet Kurtuluş cinayeti, 30 Mayıs 2019'da iş-
lenmiştir; ama vicdanlarımıza yönelik cinayet eylemi

halen devam etmektedir. Katiller ve katillerin azmettiricisi olan örgütün üstüne gidilmemekte, gidenlerin önu kesilmekte, bu vakalar hiç olmamış gibi yapılmakta, Ahmet Kurtuluş katledilmemiş gibi, Ahmet Kurtuluş'un ifadesinde belirttiğı kişi ve kurumlar, hiç suç işlememiş gibi davranılmaktadır.

Vicdanlarımız kanamaktadır; çünkü bu örgüt, halen İzmir Adliyesi'nin içindeki delil ve dosyalara, Emniyet binalarının içindeki delil ve dosyalara müdahale edebilmektedir. Ahmet Kurtuluş'un ve katilinin telefonları, adli emanette veya emniyet incelemesinde silinerek, eklemeler yapılarak suçun delilleri yok edilmekte, soruşturma farklı ve yanlış mecralara taşınarak suçı işleyen örgütün ömrüne ömür katılmak istenmektedir. O kirli ellerin sahibini şu an için görmiyoruz; ancak ipinin ucundan yakaladık ve adaletin önüne çıkarmak için sizlere bu ipin ucunu teslim ediyoruz. Bu örgütün ortaya çıkarılmasında en başta sizlere, kamuoyuna ve adli makamlara sonuna kadar güveniyoruz.

Bu örgütü deşifre ediniz; bu örgütü teşhir ediniz; bu örgütü yargı önüne çıkartınız. Bu talep, yalnızca biz Ahmet Kurtuluş'un avukatlarının talebi değildir.

Bu talep, gözlerinin önünde babası katledilen küçük Ceyhun'un talebidir.

Bu talep, babaları, eşleri, kardeşleri, dayıları, amcaları, akrabaları ellerinden alınan Kurtuluş ailesinin talebidir.

Bu talep arkadaşlarının, dostlarının, sevenlerinin talebidir.

Bu talep, adalet için adliyelere güvenen milyonlarca insanın talebidir. Bu örgütün yargı önüne çıkarılması için elimizden geleni yapıyoruz ve yapmaya da hazırız. Sizden desteklerinizi, yardımlarını bekliyoruz.

En içten saygılarımızla."

Kurtuluş'un eşi ilk kez konuştu

Kitabın yazım sürecinde öldürülen Ahmet Kurtuluş'un eşi Gülçin Kurtuluş ile de görüştük. 5 yaşındaki oğlunun gözünün önünde öldürüldüğü evde sorularımızı şöyle yanıtladı:

- *Ahmet Kurtuluş ne iş yapıyordu? Siz nasıl bilirdiniz eşinizin işini?*

Eşim ticaretle uğraşıyordu, 20 yıllık bir evliliğimiz vardı. Kusura bakmayın, arada duygusallaşabilirim. Ticaretle uğraşıyordu, Adapazarı'nda baba mesleği olarak taş ocağı, kum ocağı işi... Evlenmeden önce orada yaşıyordu çünkü. İlk İzmir'e taşındığında da onunla başladı, Çeşme'de ve birkaç yerde ocakçılık işi yaptı. Ama tabii Adapazarı küçük, orada yaşamak çok daha kolaydı. Burada beklediği performansı bulamadığı için, farklı yerlere kanalize olmaya başladı. Taşeronluk yaptı birkaç kez, işte en son Manisa'da bir gölet işini yaptı. Ondan sonra, bir alüminyum kapak fabrikasıyla asıl ilk ticaret işi o zaman başladı eşimin. 2011-2012 yıllarından bahsediyorum size. Siyasete atılması ve il başkan yardımcılığı da o dönemlere denk geliyor. Genelde Ankara-İstanbul-İzmir üçgeninde dönüyordu. Ticaretle uğraştığı için çok geniş bir çevresi vardı. Siyasetten, emniyetten bunu zaten artık hepimiz biliyoruz. Ben çoğunu sadece isim olarak biliyordum, bazılarıyla oturup konuşmuşluğumuz, yemek yemişliğimiz vardı. Hani bunun yanında mesela bir "Sedat Peker olayımız" var, siz de çok duymuşsunuzdur. Eşimle Adapazarı'nda aynı mahallede büyümüş Sedat Peker. Sedat Peker'in babasıyla benim eşimin babası çok yakın arkadaş. Eşimin ağabeyiyle, aynı sıralarda oturmuş, aynı okullarda okumuş. Eşim sağlığında çok sıkıntılar yaşamış, çıkan birkaç haber olmuş çünkü "Sedat Peker'in İzmir şubesidir" diye... Biz ailecek görüşüyorduk onlarla sürekli olarak. Tatillerde gelirlerdi, biz giderdik İstanbul'a... Bu konuda da sizi aydınlatmak isterim.

‘Beni burada bir güç tutuyor’

- Siz Ahmet Bey’in ticaretle uğraştığından bahsettiniz. Ama eşiniz bir yandan da FETÖ Borsası denilen ağın içinde önemli bir aktör olarak gündeme geldi ve bununla suçlandı. Siz “FETÖ Borsası” diye tabir edilen ağın içinde olduğunu biliyor muydunuz, size hiç böyle bir şey anlattı mı eşiniz?

Hayır, asla hayır. İlk gözaltına almaya geldiklerinde Ahmet’i, “ne oluyoruz” dedim, “hayırdır” dedim. Çok affedersiniz, orada bir küfür etti eşim. “Bu Serkan Kurtuluş var ya” dedi. Ben o Serkan Kurtuluş ismini, Gökhan Kalıpçı cinayetinden dolayı duymuştum. İzmir küçük yer, sansasyon olmuştu, “bu pislik yaptı” dedi. Tanıdığını biliyorum ama, ben Serkan Kurtuluş’la ne tanıştım ne görüştüm, sadece adını duymuştum onun. O sabah eşim gözaltına giderken, sadece onu söyledi bana. Altı ay cezaevinde yattı. Bu sürede inanın, bu FETÖ Borsası denilen şeyle alakalı hiçbir şekilde hiçbir şey duymadım. Ne eşimden ne çevreden. Ben inanın, sizin haberlerinizle bu FETÖ Borsası’nı öğrendim. Ortada yüklü paralar döndüğü iddiası olsa da bu paralar bizim evimize hiç girmede. Hep borç içinde yaşadık. O yüzden bu paraların hepsinin Ahmet’in elinden geçtiğine inanmıyorum.

- Peki, cezaevine gidip geliyordunuz... Eş olarak sormuşsunuzdur, “neden buradasın, neden içeridesin, nedir bu iddialar” dediğinizde, o ne anlatıyordu?

Eşim o kadar ketum bir insandı ki... Kendiyle bile konuşan bir insan değildi. Ne ticaretini ne iş hayatını hiçbir şekilde konuşan bir insan değildi. O sadece evinde, bildiğiniz klasik Türk eşi, babasıydı. Telefon trafiği çok yoğun olurdu. Telefonda gayet herkesle “ağabeyim, dostum, canım” diye konuşan biriydi. Ben telefonla tartışmasına bile şahit olmamışımdır eşimin kimseyle. Böyle bir insandı. Evet, cezaevine

gittiğimde ben de bu soruyu soruyordum: “Ahmet ne oluyor” diye... Ama yine bunu son derece samimi-yetimle söylüyorum: “Benim hiçbir şeyim yok, beni burada tutan bir güç var” derdi. Bana söylediği tek söz cezaevinde buydu. “Beni burada bir güç tutuyor” deyip, sadece dişlerini sıkıyordu. O sinirlendiği zaman bir huyu vardır, sadece dişlerini sıkardı. Hiç-bir şekilde hiçbir açıklama yapmadı bana daha fazla. Ahmet daha sonra ev hapsine çıktı, yaklaşık yedi ay kadar... O dönemde avukatlarımızla çok bir araya ge-lirdik. Hani çoğu zaman zaten ben odaya girdiğim za-man “Gülçin geliyor” diyerek avukatları susturduğu oluyormuş. Avukatları şimdi bana bunu söylüyorlar, sağ olsunlar. FETÖ Borsası’nı ben sizin haberleriniz-den öğrendim. Binlerce kez size teşekkür ediyorum. Doğrunun peşinden gidiyorsunuz. Gerçekten bi-zim canımız çok yanıyor. Onun haricinde bu FETÖ Borsası’nda geçen isimlerden, Gürbüz’ü tanıyorum, Kudret’i tanıyorum. Bunlarla oturup, yemişliğimiz, içmişliğimiz, ailecek, eşleriyle çoluğuyla çocuğuyla zaman geçirmişliğimiz var.

‘Bu evden kürekler dolusu kan temizlendi’

- *Peki, 30 Mayıs 2019 akşamına gelirsek... Yani cina-yet akşamına götürmek istiyoruz. Siz nasıl haber aldınız ve sonrasında neler oldu, ne hatırlıyorsunuz o güne dair?*

Ben o gün sabahtan kızımın dışarı çıkmıştım, oğ-lum okuldaydı zaten. Ahmet de evdeydi doğal ola-rak. İşlerimiz vardı, hallettikten sonra oğlum o ara-da okuldan gelmişti. İşte şans mı dersiniz, kader mi dersiniz; normalde hep bahçede oynayan çocuğun o saatlerde eve çıkması tutmuş. Evde maalesef bu anı ya-şayacak. Yapacak hiçbir şey yok maalesef. Ben işleri bitirdim, ondan sonra yemek yiyecektik, eşim tabii evden dışarı çıkamadığı için onu aramaya başladım.

“Ahmet biz dışarıda yiyeceğiz; sana da sipariş verelim, ne yiyeceksin sen” diye... Aramaya başladım. Olay 19:24'te gerçekleşmiş, 19:25'te ben aramaya başlamışım eşimi. Ahmet mükemmel bir kocaydı, mükemmel bir babaydı. “Ne olursa olsun, iki eli kanda da olsa telefonumu açar” dersiniz ya, 20 yıl boyunca ben hayatım boyunca telefonumu açmadığına şahit olmadım onun. Arıyorum, iki telefonu da açmıyor. İki dakika boyunca aradım. Aşağıda bizim çok güzel korumalarımız vardı, sağ olsunlar çok güzel korudular Ahmet'i işte o gün! Aşağıdaki korumalardan birini aradım, hanı “seslenin, duymuyor telefonlarını; Ahmet'le bir şey konuşmam lazım” diye... Aradığımda zaten bağırışlar, çağırışlar, çığlıklar... Ben de zaten eve 2-3 dakikalık mesafedeydim; oğlumu almaya geliyordum eve. İşte “yenge korkma, Ahmet Abi'ye saldırdılar” diye bir laf söylediler bana. Ondan sonrası çok büyük bir kâbustu. Çok çok çok büyük bir kâbustu. Bizim böyle bir camekân bir balkonumuz var, yola bakan. Ben açıkçası oranın tarandığını düşündüm, “saldırdılar” denilince. O camların tarandığını düşündüm. Eşim genelde o balkonda sigara içerdi. Herhalde kurşunlardan biri de onu yaraladı, diye düşündüm. Böyle bir vahşet, inanın hiç aklıma gelmedi. Bu evden kürekler dolusu kan temizlendi. Gerçekten bunu anlatırken bile dehşete düşüyorum. Bu anlatılacak bir şey değil, ne diyeceğimi bilemiyorum. Benim oğlum hâlâ polislerden çok fazla korkuyor. “Kötü polis olabilir mi? Ben onun nasıl kötü bir insan olduğunu anlayamadım. Ben onun önüne nasıl atlayamadım. Babamı koruyamadım” diye çocuk hâlâ kendinde bir suçluluk duygusu hissediyor, babasını koruyamadığını düşünüyor.

- *Kaç yaşındaydı o sırada çocuğunuz?*

O olay olduğunda 5 yaşındaydı, şu an 6.

- *Psikolojisi halen kötü tabii?*

Çok yoğun bir tedavi görüyoruz ailecek. Kızım da, ben de, oğlum da yoğun bir tedavi görüyoruz. Onlar en büyük cezayı, en büyük kötülüğü kendilerine yaptılar ve bizlere yaptılar. Ben bunu her yerde söyledim ve hiçbir şekilde de çekinmeyeceğim söylemekten. Onlar muhtemelen Ahmet'i önlerinde küçük bir taş diye gördüler. Şöyle bir tekme atıp kenara çekmek istediler ama, o aslında bir kayaydı, altında ezilecekler. Benim söyleyeceğim inanun bu olur. Ama ne biliyordun, bilmiyorum. Keşke bilseydim. Bunu da açık yüreklilikle söylüyorum size, keşke bilseydim. Dediğim gibi, kendiyle dahi konuşan bir insan değildi, hiçbir şekilde de konuşmadı. Bir röportajında bunu belirtmişti, Ahmet Bey konuştukları için değil, konuşmadıkları için öldürüldü.

AKP'den arayan olmadı

- Peki "beni öldürecekler" diye bir çekincesi var mıydı Ahmet Kurtuluş'un?

Hayır, asla öyle bir şey yoktu. Evet, belki tekrar bir cezaevine geri alınma endişesi yaşıyordu. İnanun ben bunu aylardır o kadar sorguladım ki içimde. Ahmet'le geçirdiğim her anı her dakikayı her saniyeyi tekrar tekrar sürekli olarak gözden geçirip, "acaba bir şey mi kaçırdım, acaba Ahmet bana bir şey söylemişti de ben mi dikkate almadım" diye çok sorguladım kendi içimde. Ama Ahmet'in cezaevine geri alınma korkusu vardı. Benim asla üzülmemi, korkmamı istemiyordu ama, ben kocamı çok iyi tanıdığım için anlayabiliyordum, tekrar cezaevine geri alınma korkusu vardı. Ben çoğu zaman endişe ediyordum. Hatta bize, işte koruma talebiyle polisler geldiğinde Ahmet önce istememiş. Ben o gün yanlarında değildim, bir ihbar üzerine koruma talebi için polisler gelmişti. Ahmet önce imzalamış kâğıtları, ben evrakı alıp incelediğimde

gördüm; bu Serkan Kurtuluş denilen şahsa dair bir ihbar olduğuyla ilgili bir kağıttı. “Ahmet, burada neler yazıyor, ihbar varmış, ne demek bu” dedim. “Hayır, korkma, prosedür” dedi. “Madem böyle bir hakkımız var, niye değerlendirmeyelim, kullanalım, kabul et” dedim. Zaten o yakın koruma değilmiş, sadece işte çocukların okulunu vs. sordular bize. Ondan sonra bir saat sonra polisleri geri aradı. “Gülçin kâğıdı okuyunca endişelendi, bir ona izah eder misiniz” diye. Polisle sonra ben konuştum, polis de işte “savcının bir talimatı olduğunu, onların bir prosedürü yerine getirmesi gerektiğini” söyledi. Hani “korkma sakın Gülçin, böyle bir ihbar falan yok ama, sadece yarın bir gün Allah korusun şuraya bir mermi atılsa, biz sorumlu oluruz, savcı sorumlu olur bu işten; biz sadece prosedürü yerine getiriyoruz, korkulacak hiçbir şey yok” dediler bana özetle. Bu işte, olaydan bir buçuk ay önce falan oluyor. O zaman “imzala Ahmet” dedim, olsun bu koruma. Ertesi sabah polisler yeni bir evrak düzenleyip gelince, ikinci imzayı o zaman benim zorumla atmıştı Ahmet. Yani bu kadar emindi kendinden, ölümü asla ve asla düşünmüyordu, bir öldürülme, bir taranma korkusu asla yoktu Ahmet’te.

- Siz eşinizin cenazesinde diyorsunuz ki; “düşmanları sevindirmeyeceğim.” Kimdi o düşmanlar?

İlk andan itibaren, bu işin tek Serkan Kurtuluş’ta olmadığını, çok affedersiniz tabirim kaba olacak ama onun zurnanın son deliği olduğunu anladım. O cümleyi de cenazede o yüzden söyledim.

- Siz aslında öne sürülen Serkan Kurtuluş’u değil, emir verenleri işaret ediyorsunuz...

Evet, kesinlikle.

- Şunu merak ediyoruz: Eşiniz Ahmet Kurtuluş AKP İl Başkan Yardımcısıydı. İzmir gibi önemli bir ilde iktidar partisinin en önemli yöneticilerinden birisiydi. Hem dava

sürecinde, yani tutukluyken, hem de cinayet sonrasında sizinle temasa geçen AKP'den birileri oldu mu?

Asla, hayır maalesef. Benim zaten o anlamda çok büyük kırgınlıklarım, üzüntülerim var. Ahmet'e de cezaevine gittiğimde de bunu dile getiriyordum doğ al olarak. Ahmet de soruyordu bana, "o aradı mı, bu aradı mı, o geldi mi, bu gitti mi" diye... Çünkü il baş kan yardımcılığını aktif olarak bıraktıktan sonra dahi, tabii ki çok fazla partiden çevresi ve arkadaşlıkları sürmeye devam ediyordu. Bir kısmıyla ailecek görüş tüklerimiz de oluyordu. Ama Ahmet cezaevine alınd ığı andan itibaren hiçbir şekilde kimse telefon dahi etmedi bana, bırakın gelmeyi gitmeyi... Bu cenazede de aynı şekilde geçerliydi, Ahmet cezaevindeyken de aynı şekilde geçerliydi. Herkes sırra kadem bastı o dönem.

'Keşke kapıda kafasına sıkıp gitseydi'

- Son olarak... Şu an kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

Benim içimdeki yangın çok büyük. Belki hani saç ma bulacaksınız ama, kusura bakmayın, bunu doktorlarımla da paylaştığım için, bana böyle bir soru sorduğunuz için cevaplıyorum. Aşk acısı denilen şey, sanırım buymuş. Ben inanun, yeri geldi, bu olayı yaşad ıktan sonra çoğu zaman çocuklarımı gözümün görmediği anlar oldu ve Ahmet'e kavuşmanın yollarını aradım. Ve ben bunu her gün söylüyorum, yine söylüyorum; kimse benim bu yaşad ığımı, bakın düşmanım dahi benim bu yaşad ığımı yaşam asın. Bunun tarifi yok. Ahmet sadece benim kocam değildi, babamdı, abimdi, amcamdı, dayımdı, en iyi arkadaş ımdı, en çok kavga ettiğim insandı. O yüzden, ben şu an sadece neden olarak yaşıyorum bu hayatta, bunu her yerde de söylüyorum, çocuklarım hariç. Benim umudum yok, ben kalbimi o mezara gömdüm, benim kalbim artık o mezarda atıyor ve ben halen ona

kavuşmanın yollarını arıyorum, çocuklarımı gözüm görmüyor yeri geliyor. Tekrar ediyorum; düşmanım dahi benim bu şekilde yaşadığımı yaşamasin ama, bedeli neyse herkes bir şekilde o bedeli ödesin, canıyla ödemesin. İnanın, bu eve gelen katil Yener adındaki pisliğin karısıyla çocukları dahi benim yaşadığımı yaşamasin. Bu kaldırılacak, dayanılacak şey değil... Mesela, çok merak ediyorum, o Yener denilen şahsa şunu sormak isterim bir gün karşı karşıya gelirsem şayet: Muhtemelen Ahmet'in fotoğrafını buna gösterdiler, sen kime ne yapacağını zaten biliyordun, profesyonel olduğun da çok apaçık ortada, sokaktan bir serseri değilsin, bu da çok apaçık ortada. O halde neden Ahmet kapıyı açar açmaz kafasına sıkıp gitmiyorsun da, bu şekilde bir vahşet yapıyorsun? Beş yaşındaki çocuğu görüyorsun. Böyle bir vahşet yok. İnanın bilmiyorum. Ahmet'in nerelerinin kurşunlandığını biliyor musunuz, bunun gerçekten insanlıkla alakası yok. Kafasına sık git, benim o kadar canım yanmazdı inanın. Evet, kapıda kafasına sık git. Bu nasıl bir vahşettir, kovalarla küreklerle kan temizlendi bu evden. Ben aylardır çocuklarımla beraber aynı evde sürüne sürüne ıstırap çeke çeke yaşıyorum. Ben Ahmet'in yere serildiği faytansta bir hafta yattım. Türkiye'de çok faili meçhul cinayetler oldu, hepimiz biliyoruz yıllardır. Benim belki ateşime biraz olsun su serpecek, eğer gerçekler ortaya çıkarsa, eğer herkes hak ettiği bedeli yaşarsa. Ben belki biraz daha bundan sonra çocuklarım için hayata biraz daha sarılabileceğim. Yoksa inanın tutunacak hiçbir dal bırakmadılar bana, hiçbir dal bırakmadılar...

Evet...

Ahmet Kurtuluş ardında birçok sır, acılı bir eş ve travma yaşayan çocuklar bıraktı. Yaptığı o az itiraflar hakkında soruşturma başlatıldı ama onun da üstü şu an kapatılmak isteniyor.

Ve nedendir, bilmiyoruz:

Ahmet Kurtuluş'un "polis kılıklı" kişi tarafından evinde başından vurularak öldürölmesi, aklımıza dört yıl önce Ceylanpınar'da evlerinde başlarından vurularak öldürölünen polisleri getirdi. Şehit polisleri kimin öldürölölölöl bir türlü bulunamadı ama, cinayet, Türkiye'de "ölölölölöl sürecinin" bitmesine neden oldu.

Ahmet Kurtuluş cinayeti bir bitiş midir, yoksa ters manyel amacı mı taşıyor, zaman gösterecek. Ama şu an için görölünen gerçek maalesef şu ki; FETÖ Borsası bir lağım gibi adliye ve emniyet koridorlarında akıyor. Kirlletiyor.

7. BÖLÜM

LAĞIM AĞI

A.K.: Gün gelecek siz bu yargılayanları s.keceksiniz, emin ol. 5 sene sonra, 3 sene sonra, 6 sene...

A.S.: Nasıl?

A.K.: Aha bu insanları yargılayanları s.kecekler emin ol buna, böyledir çünkü niye...

A.S.: Öyle bir şey konuşuluyor da bilmiyorum. Türkiye abi bura yani...

A.K.: Burası bu Türkiye değil, başka...

Yukarıda okuduğunuz küfürlü ve tehditkâr diyalog, 29 Ocak 2019'da İstanbul Başakşehir'de bir pastanede gerçekleşti. A.K. yani Ahmet Kıntaş, devletin birçok kademesinde ayağı olan bir suç örgütünün başındaki isimdi. Karşısındaki A.S. ise yurtdışına çıkış yasağının kaldırılması için ondan yardım isteyen FETÖ şüphelisi Adil Sabri idi.

Polisler teknik araçlarla o anları hem gizlice dinliyor hem de fotoğraflıyordu. Buluşmadakilerden biri, takip edildiklerini biliyordu.

200 bin liraya çözeriz

Her şey, Osman Sarı adlı FETÖ şüphelisinin İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na gidip ihbarda bulunmasıyla başladı.

Buna göre...

3 Aralık 2018'de...

Osman Sarı'nun işyerine daha önce görmediği bir avukat çift geldi. Dilek Buğday Bayram ve Abdulkadir Bayram adlı avukatların bir vaadi vardı. İsterse, hakkındaki FETÖ dosyasını kapatabilirlerdi. Kartlarını bırakıp, "ara bizi" deyip, orayı terk ettiler. Sarı'ya dair her türlü bilgi ellerindeydi. Sahi, nasıl biliyorlardı tüm bunları?

Öğrenmek için bir yol vardı. Soruşturma başlatıldı ve Osman Sarı'ya kendisine bırakılan kartvizitteki adrese gitmesi talimatı verildi. Polis de o görüşmeyi dinlemek için teknik takip araçlarıyla arkasındaydı.

Gittiği yer bir avukatlık ofisiydi. Orada Ahmet Kıntaş ile tanıştırıldı. Kıntaş, FETÖ şüphelisine, hakkındaki dosyanın çok ciddi olduğunu ama kendisinin çözebileceğini söyledi. Ancak karşılığında 200 bin lira istiyordu. İddia o ki; iş bitince alacağı paranın sadece yüzde 25'i kendisine kalacaktı, büyük kısmı ise bağlantılarına gidecekti.

Bir de talebi vardı Kıntaş'ın: "Çevrende aranması, firar davası olan kim varsa bize getir. Zaten bu işleri yapıyoruz, hepsinin problemini çözeriz."

Her yerde adamları var

Bu "problemler" kimi zaman dosyalardan aklama, kimi zaman yurtdışına çıkış yasağını kaldırma, kimi zaman ise el konulan malvarlığını geri verme oluyordu.

Peki, ilaç ticareti ve emlakçılık yaptığını ileri süren ama aslında FETÖ Borsası'nı işleten bir çetenin başında olan Ahmet Kıntaş, nasıl hallediyordu tüm bunları?

Adliyede savcılar, emniyette polisleri, MİT'te istihbaratçıları, vergi dairesinde uzmanları vardı. İsteddiği kişinin dosyasını sorguluyor, istediği kişinin her bilgisini ediniyor, istediği FETÖ'cüyü aklamak için çalıştırıyordu. Bu inanılmaz ağdaki çalışma sisteminde, zengin Fethullahçılardan alınan para, yapılan işe göre bölüştürülüyordu.

Çetenin itirafçı olan üyelerinden Avukat Dilek Buğday Bayram’dan dinleyelim:

“Lütfi isminde bir savcıdan bahsediyordu. Bu savcının Çağlayan Adliyesi’nde görevli olduğunu söylüyordu. Telefon konuşmasında, ‘Lütfi’den ekranı alırım’, ‘Lütfi beni tanıştıracak’, ‘Lütfi’ye söylerim’ şeklinde söylemleri vardı. Yine kimi sohbetimizde ‘Çağlayan’da 7. kattaydım’ şeklinde sözleri olduğunu hatırlıyorum. HSK’da tanıdıkları olduğundan bahsediyordu. Dosyalar istinafa gittiğinde ‘ya orada iyi değiliz ancak Yargıtay’a giderse her türlü hallederiz’ şeklinde konuşuyordu.”

‘Adam adliye koridorlarını şey yapmış’

Okuduğunuz dava kâğıtlarından lağım aktığını hissetmek nedir, bilir misiniz?

Başka nasıl tarif edelim ki şu yaşananları:

Bir FETÖ şüphelisi, arsasındaki KHK şerhini kaldırmak için bir dolandırıcıyla anlaşıyor...

O dolandırıcı, ilgili dosyaya bakan FETÖ savcısına ulaşıyor...

O savcı, kendisine gelen dolandırıcının talebini asıl çalıştığı başka bir dolandırıcıya aktarıyor...

Savcı ile ortak çalışan o diğer dolandırıcı, FETÖ şüphelisini bulup “işini asıl biz çözeriz” diyor...

FETÖ şüphelisi, bunu diyen dolandırıcıya aracı olarak kendi çalıştığı dolandırıcıyı gönderiyor...

FETÖ savcısının dolandırıcısıyla FETÖ şüphelisinin dolandırıcısı kendi aralarında anlaşamıyor...

Savcının ortak çalıştığı dolandırıcı, dolandırmak için bu luştugu ama o sırada savcılığa çalışan bir başka FETÖ şüphelisine, beğenmediği dolandırıcıyı şikâyet ederken polis de onları dinliyor:

“A.K.: Ben onu arıyorum ya, o bana başka bir adamı gönderiyor ve ben o adamın bana geleceğini ondan önce biliyorum. Adamın ne olduğuna bakıyorum; 16

tane davası var karşılıksız çekten, evrakta sahtecilik-
ten...

B.S.: He, onlar zannediyor ki...

A.K.: Adam adliye koridorlarını şey yapmış...

B.S.: Aşındırıyor...

A.K.: Ulan aşındırıyor ama adam seninle iş yapar mı... Savcı bana diyor ki; 'bak telefonu bu, ne ayaktır buna bak!' 16 tane sahte evraktan, şundan bundan..."

Nihayetinde, ne mi oluyor?

Şikâyet edilen dolandırıcı da, kendisini beğenmeyen dolandırıcı aleyhine tanık olarak ifade veriyor.

Özgür savcılar örgütten değilmiş

91 mağdurun olduğu, sekiz sanıklı bir davanın iddianamesinden özetledik okuduklarınızı. Sanıklar arasında polisler de vardı, soruşturma sırasında emekli olmuş deneyimli bir MİT mensubu da...

FETÖ Borsası işleten bu örgütün adliye ayağına dair iddianame ise geçen yıl yazılmıştı. Fettah Tamince dosyasını kapatmasıyla da bilinen Savcı İsmet Bozkurt ile Savcı Lütfi Karabacak hakkındaki iddialar çok çarpıcıydı. Para karşılığı soruşturma da kapatıyorlar, para karşılığı insanları gözaltına da aldırıyorlardı. Yaptıkları rüşvet pazarlıkları, hesap hareketleri, suç örgütüyle yazışmalar ortadaydı.

İlginçtir...

Bu yazdığımız dava kapsamında...

FETÖ Borsası'ndaki herkese, kurulan suç örgütünden ceza istenirken...

Savcılara rüşvet, görevi kötüye kullanma gibi nispeten daha hafif suçlamalar yönetildi. Halbuki, dava dosyalarına göre her iş organizeydi.

Ve sistem, meslekten ihraç ettiği bu savcılar için tutuksuz yargılamayı uygun gördü. Özgürlüğün tadını çıkaran FETÖ Borsası'nın adliye ayağında yargılanan isimler, son infaz

paketinden de yararlandırıldı. Ceza alsalar dahi, kapalı cezaevinde yatarları kalmadı.³⁶

Unutmayalım ki; tüm bunlar sadece şimdilik görebildiklerimizdi. Bildiğimiz; lağım çukuru hem derin hem doluydu.

Ve o çukurda kimler kimler yoktu ki...

36 İstanbul Adliyesi'ndeki bu FETÖ Borsası dosyasını Türkiye'ye duyuran *Cumhuriyet* Gazetesi muhabiri Seyhan Avşar hakkında ise iki yıla kadar hapis istemli dava açıldı. Avşar'ın yaptığı haberlerle, savcılar Karabacak ve Bozkurt'u "rüşvet karşılığında işlem yapan savcılar olarak lanse ettiği" öne sürülerek, "kamu görevlisine hakaret" ettiği iddia edildi. Neyse ki, gazeteci hakkında açılan dava, davanın hak düşürücü süre içerisinde açılmamış olması nedeniyle, düştü!

ERDOĞAN'A DESTEĞİN SIRRI

Gazetelerdeki ölüm ilanlarında hiçbir yerde bulamayacağınız biyografik bilgiler gizlidir. Merhumun en yakın akrabalarından en uzağına aynı sayfada buluşur.

Peki, reklamlarda?

6 Şubat 2019 tarihinde dört ayrı gazetede tam sayfa ilan vardı:

Sabah, Yeni Şafak, Akit ve Takvim...

İlanın altında Zeynel Abidin Erdem'in imzası yer alıyordu.

Genpa'nın sahibi Erdem "Bizi asla bölemeyeceksiniz!" başlıklı ilanında; Cumhurbaşkanı Erdoğan'a destek olunması çağrısında bulunuyordu. Erdem, "AK Parti'den asla ve asla vazgeçmeyelim" diyordu. Asker koğuşundan nişanlıya yazılmış er mektubunu hatırlatan metin, herkese "hayırdır" dedirtti. En yakın seçim mart sonundaydı. O da yerel seçimdi. Bir anda ortaya çıkan Erdoğan sevdasının, AKP sevgisinin sebebi neydi ki?

İşin içindeki iş çok geçmeden anlaşıldı.

Anlatacağız ama önce biraz daha geriye gidelim...

4 Haziran 2007 günü ABD İstanbul Başkonsolosu Deborah K. Jones, hazırladığı bilgi notlarını Washington'a gönderdi. Kriptonun başlığı "Zeynel Erdem Güleni okulları ele alıyor"

idi. Erdem konuşuyor, Başkonsolos Jones ise kâğıda döküyordu.

WikiLeaks belgeleri olmasa bu notlardan haberimiz yoktu.

ABD’li diplomat Jones’un karşısında oturan Zeynel Abidin Erdem aynı zamanda Türk-Amerikan İşadamları Derneği Onursal Başkanı’ydı. Jones, ondan “kendisini ‘Amerika’nın avukatı’ olarak tanımlayan biri” diyerek bahsediyordu. İşadamı Erdem, Erdoğan’dan önce de siyasetin içinde olmuştu. 12 Eylül darbecilerinin desteklediği MDP’de il başkanlığı yapmış, Turgut Özal’a yakın durmuştu. Ülke Ocakları’nda da Adalet Partisi’nde de çalışmıştı.

Dedik ya, Erdem’in ana gündemi Fethullah Gülen’di. Başkonsolosa Pensilvanya’da Gülen’e yaptığı ziyaretten bahsediyordu. Yetmiyor, o dönemlerde krize dönen Gülen’in ABD vizesi sorununun çözülmesini istiyordu. O kadar abartmıştı ki; ABD’li Başkonsolos, Erdem’in ağızından Türkiye’de 5 milyon Fethullahçı yaşadığını, yardım edenlerin ise bunun birkaç katı olduğunu not almıştı. Erdem, Fethullahçıların ABD’ye ne kadar “iyi niyetle” yaklaştığını anlattıktan sonra, Gülen’in sınır dışı edilmesinin ters etki yaratacağını söylüyordu.

Fakat bizi asıl gülümseten, notların Erdoğan-Gülen ilişkisine dair kısmı oldu:

“Erdem, aralarında çok yakın bir ilişki bulunmadığına inandığını belirtti. Birkaç yıl önce, ikili arasında bir telefon görüşmesine aracılık etmeye yeltenmiş, ancak Gülen tarafından terslenmiş.”

Bizzat kriptoda Erdem, Fethullahçılara yaptığı on binlerce dolarlık yardımı da ballandırarak ABD’lilere anlatıyordu. Üstelik bu yardımları makbuzsuz, tabiri caizse masa altından yapıyordu.

Gel zaman git zaman, Erdoğan ile Gülen kavga etti. Erdem safını yine kazanandan yana seçmiş göründü. Tabii mızrak çuvala sığmadı. İlanın çıktığı günlerde patladı. Malum; Zeynel Abidin Erdem, Erdem Holding’in ve Genpa Telekomünikasyon’un Yönetim Kurulu Başkanı’ydı. Bu şirketler de birer aile şirketi idi. Genpa’nın İcra Kurulu

Başkanlığı'nı yeğen Fatih Erdem yapıyordu. Holdingin birçok şirketinde de yönetim kurulu üyesiydi.

Ve... 28 Ocak 2015 tarihinde savcılığa Erdem Holding hakkında gelen bir ihbarla başlayan soruşturma, yaklaşık dört yıl sonra bir davaya dönüştü. Neden dört yıl beklendi? Kim bu soruşturmada devreye girdi?

Tam da tahmin ettiğiniz gibi, Erdem Ailesi'ni soruşturmak pek de kolay olmadı. Elllerinde deliller olan kamu görevlileri ne zaman adım atmaya çalışsa karşılarında bir duvar gördü. Bu süreçte FETÖ Borsası iddiaları ayyuka çıktı. Öyle ya, zengin bir işadamı FETÖ'den sorgulanamıyordu.

Üstelik...

Emniyet ve Savcılık kaynaklarından öğrendiğimize göre, soruşturma Fatih Erdem'le sınırlı değildi. Zeynel Abidin Erdem ve oğlu da FETÖ'den soruşturuluyordu. Hatta bu süreçte Erdem Ailesi fertlerinin pasaportlarına tahdit kondu. Sonra ne olduysa bir el tarafından bu kısıtlama kaldırıldı. Zeynel Abidin Erdem, "ortam sakinleşene kadar gelme" diyerek oğlunu yurtdışına gönderdi.

Bu süreçte Zeynel Abidin Erdem de savcının karşısına oturdu. Ancak hiçbir zaman anlattıkları savcılık dışına sızmadı. Üstelik, işadamı Erdem'e ByLock dahil birçok FETÖ suçlaması yapılıyordu.

Yeğen nasıl tutuklandı?

Sonuçta, soruşturmayı sürdürme konusunda ısrar edenler sayesinde yeğen Fatih Erdem İstanbul 3. Sulh Ceza Hâkimliği tarafından 17 Aralık 2018 tarihinde tutuklandı.

Yine de şanslıydı. Neden mi? Yıllarca, aylarca iddianame bekleyenlerden olmadı. 24 saat içinde yani 18 Aralık'ta iddianamesi hazırlanıp mahkemeye sunuldu.

Türk yargısı konu "ayrıcalıklı kimi zenginler" olunca rekor üstüne rekor kırıyordu. Yedi sayfası FETÖ hakkında genel ifadelerden oluşan iddianame toplam sekiz buçuk sayfadan oluşuyordu.

İddianame ortaya çıkınca anlaşıldı. Erdem'in telefonunda "mfatiherdem" adıyla kullandığı ByLock vardı. Üstelik program "Zeynel Abidin Erdem adına kayıtlı ADSL hattı"ndan kullanılıyordu. Yani ilanı veren amca Erdem'in adına kayıtlı hattın.

19 Ekim 2018 tarihli MASAK raporunu okuyunca gördük. Zeynel Abidin Erdem'in patronu olduğu şirketler, Fethullah Gülen'in talimatının ardından Bank Asya'da milyonlarca dolarlık hesaplar açmıştı. Şirketlerden sadece biri olan Genpa'nın durumunu iddianameden aktaralım:

"Şirket adına 31 Aralık 2013 tarihinde 500 bin dolar, 11 Kasım 2014 tarihinde 3 milyon 550 bin TL, 22 Ocak 2014 tarihinde 1 milyon 500 bin dolar, 28 Ocak 2014 tarihinde 5 milyon TL, 23 Ocak 2014 tarihinde 1 milyon dolar katılım hesapları açıldığı görülmüştür..."

Ortağı ve yönetiminde olduğu şirketlerin Bank Asya ile ilişkisi tam da Fethullah Gülen'in istediği gibi kurulmuştu. FETÖ lideri Gülen 25 Aralık 2013'te "Bank Asya'ya para yatırın" talimatı verdikten sonra neler olduğu MASAK raporunda yazıyordu. Örneğin, Fatih Erdem'in İcra Kurulu Başkanı olduğu Erdgaz için Bank Asya hesaplarında yapılan incelemelerde, aralık ayı bakiyesi "0" görünüyordu. 24 Ocak 2014'te 500 bin dolarlık, 31 Ocak 2014'te 1 milyon dolarlık katılım hesapları açılmıştı.

Diğer şirketlerde de durum aşağı yukarı aynıydı. Gülen istemiş, Erdem Holding yapmıştı.

İddianamede göremesek de, MASAK'ın 12 Şubat 2016 tarihli raporundan FETÖ'nün okulu "Brooklyn Amity School'un hesaplarına Türkiye'den para gönderenler arasında Erdem Ailesi şirketleri olduğunu öğrendik.

Sonunda...

Fatih Erdem ifadesinde ByLock'unu kabul etti. Bir arkadaşının "kandırarak yüklediğini" söyledi. Gülen'in talimatının ardından Bank Asya'ya yatan paraları da doğruladı. Ancak bunları şirketin doğal faaliyetleriyle açıkladı.

Erdem, etkin pişmanlıktan yararlandı. Birileri kendisine tutuklanmayacağını söylüyordu, olmadı!

ByLock’a, Bank Asya’da milyonluk hesaplara rağmen dört yıl süren dosya...

Tutuklandıktan bir gün sonra hazırlanan iddianame... Bu sırada yurtdışına girişler çıkışlar... Pek bir tuhaf soruşturmaydı.

Bütün arşiv silindi

Herkesten saklanan dava 5 Şubat 2019’da *Hürriyet*’te Damla Güler imzalı haberle ortaya çıktı. Toplam dört cümlelik haber gazetede yayımlandı ama internetten apar topar kaldırıldı. Öğrendiğimize göre; gazeteye gelen telefon bu konuda etkili olmuştu.

Ertesi gün, yani 6 Şubat’ta sanki ByLock ya da Bank Asya hesapları domates kuyruğundaki vatandaşınmış gibi, “değerli halkımız Erdoğan’a desteğimizi esirgemeyelim” çağrısında bulunan ilanlar Zeynel Abidin Erdem’in fotoğrafı ve Türk bayrağı ile yayımlandı.

Erdem, dağılan imajını medyaya verdiği paralı ilanlarla topluyor, “ben Erdoğan’ı seçtim, beni yargılamayın” diyordu.

Peki, sildirilen sadece haber miydi?

Bir zamanlar “büyük insan, değerli fikir adamı, muhterem Hocaefendi” dediği video dahil, Zeynel Abidin Erdem’e ait geniş bir FETÖ arşivi internetten kaldırılmıştı.

Diyeceksiniz ki, sonra neler oldu?

İddianame gibi mahkeme de jet hızıyla sonlandı. 9 Mayıs 2019’da karar çıktı.

Bu süreçte aleyhindeki delillerin yanı sıra tanıklar da Fatih Erdem’in karşısındaydı.

Örnek olsun, FETÖ’nün iş dünyasındaki kritik isimlerinden itirafçı Fatih Aktaş, Erdem’i iyi tanıyordu:

“Benim de katılmış olduğum Bank Asya’yla ilgili İstanbul’daki bir toplantıda görmüştüm. 17-25’ten sonra Bank Asya’nın ekonomik olarak zorlandığı dönemde, Bank Asya’ya yakın işadamlarının davet edildiği ve Bank Asya’ya para yatırılmasına yönelik İstanbul Ataşehir’deki Anafen Koleji’nde yapılmıştı. Beni Bank Asya’nın Genel Müdürü davet etmişti.

Toplantı Bank Asya'da çalışan ve bu kuruma yakın olan kişiler ile Türkiye çapındaki örgüt imamlarının olduğu bir toplantıydı."

Tanıklar konuştuğça Fatih Erdem de hatırladı.

Mahkeme Başkanı'nın "Böyle bir toplantıya katıldınız mı" sorusuna şöyle yanıt verdi:

"Birçok toplantıya davet edilmişimdir, katılmışımdır. Benim için önem arz edenleri mutlaka hatırlarım. Benim için önem arz etmeyenleri ancak böyle bir anımsatma olduğunda, düşününce çıkarmaya çalışıyorum. Benim anımsayabildiğim kadarıyla, ByLock içeriklerinde de ismi geçen Ercüment Solmaz beni çok yere davet ederdi. Beni böyle bir toplantıya davet ettiğini hatırlıyorum. 'İşadamları gelecek, sen de gel' diye davet etmişti. Gittiğimde arabamı park edecek yer bulamadım. Demek ki toplantıya geç gitmişim ve çok kalabalık bir yere gitmişim. Konferans salonu gibi bir yerdi. En arkalarda bir yere oturmuştum, hatta ayakta kalmıştım. Konuşmalar oldu ama, konuşmaların arasında mı girdim, sonunda mı girdim; hatırlamıyorum. Bank Asya'yla ilgili bir toplantı olduğunu gördüm, ilgimi çekmedi ve çıktım."

Hafızasının biraz zayıf olduğu açıkltı.

Sonunda Fatih Erdem, önce "terör örgütüne üye olma" suçundan 10 yıl 6 ay hapis aldı. Mahkeme, cezanın 3'te 1 oranında etkin pişmanlıktan, 6'da 1 oranında da iyi halden indirilmesine hükmetti. Sonuç olarak mahkeme Fatih Erdem'e FETÖ üyeliğinden 5 yıl 10 ay hapis cezası verdi.

Oğulda da ByLock var

Fatih Erdem, etkin pişmanlıktan faydalandı ama hiçbir kritik bilgi de vermedi. Üstelik soruşturma da yeterince derinleştirilmedi.

"Neye göre" diyebilirsiniz... Hani başında demiştik ya; "Erdem Ailesi'nde başkalarında da ByLock var" diye. Zeynel Abidin Erdem oğlunu yurtdışına nasıl becerdiyse gönderdi, diye.

Ceza alan Fatih Erdem, nihayetinde ByLock yüklemekle kalmamış, FETÖ'nün mali yapısını yöneten Muhammed Er-cüment Solmaz dahil birçok kişiyle de konuşmuştu.

Kiminle mi?

İddianameden aktaralım:

“Şüpheli Muhammed Fatih Erdem'in 178280 ID numarası ile, 208114 ID numaralı Mehmet Rıza Erdem ismi ile kayıtlı (...) kişilerle yazışmalar yaptığı tespit edilmiştir.”

Peki, onca isim arasında dikkatimizi çeken, Fatih Erdem'in mesajlaştığı bir diğer ByLock kullanıcısı “Mehmet Rıza Erdem” kimdi?

Doğru tahmin ettiniz. Gazetelere ilan veren, Cumhurbaşkanı'na aşkla bağlı Zeynel Abidin Erdem'in 1983 doğumlu oğlundan başkası değildi.

Yani, Zeynel Abidin Erdem'in oğlu da kuzeni gibi ByLock indirmiş, hatta kullanmış, ama nasıl oluyorsa kendisine tanınan ayrıcalıkla pasaportunu kullanarak soluğu yurtdışında almıştı. Babasının verdiği ilanların yüzü suyu hürmetine bugüne kadar adını anan da olmamıştı. Ta ki bu kitaba kadar...

Savcısı kim çıktı?

Yukarıda Erdem Holding davasını soruşturan yargıyı eleştirdiğimizi anlamışsınızdır. “Adamına göre muamele” yaptığını gösterdiğimizi de fark ettiniz.

Peki, Muhammed Fatih Erdem ile ilgili bir günde bir buçuk sayfalık “yetersiz” iddianame yazan savcıyı merak ettiniz mi?

İsmet Bozkurt'tu.

Hani bir önceki bölümde anlattığımız, FETÖ Borsası ağının adliye ayağında yargılanan isimlerden...

Bu bölümün sonunda ise sormasak olmaz:

Bozkurt gibi savcılar yargılıyor gibi yaparken, bir gün onların yazdığı ya da yazamadığı başka dosyalar da hakkıyla masaya yatırılacak mı?

Bilmiyoruz ama, öyle görünüyor ki; Erdoğan'ı gazetelere ilan verecek kadar seviyor imajı çizenler bazen bunu mecbur olduğu için yapıyordu.

FETÖ BORSASI'NIN BELGESİ OLUR MU, OLUR

Metastaz adlı kitabımızı okuyanlar FETÖ Borsası'nın İzmir'deki ayağını biliyor. Genel kanı aksi yönde olsa da, FETÖ İzmir'de her zaman çok güçlü olmuştur. Bir dönem Emniyet Genel Müdürü olan Celal Uzunkaya, İzmir için Kandil Dağı benzetmesinde bulunarak, "FETÖ'nün Kandil'i" tanımını yapmıştı. Üstelik İzmir'deki gücünün en önemli ayağını şehrin zenginleri oluşturunuyordu. FETÖ tasfiye sürecine girince, zenginlerin yargılanması da para trafiğinin nereden nereye gittiğinin bilinemediği bir hal aldı. *Metastaz*'ın ortaya çıkarıldığı ilişkiler İzmir'deki yargılamaların perde arkasını ortaya döktü.

İzmir'in dışında yine pek de göze batmayan bir şehir Antalya'ydı. *Metastaz* Antalya'daki Fettah Tamince dosyasını açmış, 17-25 Aralık'tan sonra *Zaman* Gazetesi hisselerini dahi alan Tamince'nin Cumhurbaşkanı'nun avukatları aracılığıyla nasıl kurtulduğunun hikâyesini anlatmıştı.

Ama işin kurtulmanın ötesinde nereye kadar gideceğini biz de pek düşünemedik. Hani, Antalya'da cezaevine giren Cumhurbaşkanı avukatının öyküsünü hatırladınız mı? Bir daha hatırlatarak, yolumuza devam edelim.

Fettah Tamince'nin Antalya'da Lara-Kundu'da Lares Otel isminde bir oteli vardı. Bu otel daha sonra Antalya'nın önde gelen zenginlerinden Cömertoğlu Ailesi'ne ait olan Delphin Oteller Grubu'na satıldı. Delphin Oteller Grubu da 15 Temmuz'un ardından FETÖ soruşturmalarının hedefi oldu. Ne ilginçtir ki, orada da işin içine Cumhurbaşkanı'nın avukatları karıştı.

Olayı şöyle anlatalım...

Delphin Oteller zincirinin Antalya Lara-Kundu'da 4, Alanya'da ise 1 beş yıldızlı otel olmak üzere toplam 5 oteli bulunuyordu. Delphin Hotels Yönetim Kurulu Başkanı Ufuk Cömertoğlu, Tolga Cömertoğlu ve Alper Cömertoğlu Alanya Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen FETÖ soruşturması kapsamında darbeden 12 gün sonra, 27 Temmuz 2016'da gözaltına alındı. Söz konusu isimler 13 gün gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakıldı.

Darbeden iki yıl sonra, 2018 yılının nisan ayında Cömertoğlu Ailesi yeniden gözaltına alındı. Bu kez Alper ve eşi Mine Cömertoğlu tutuklandı. Ufuk ve Egemen Cömertoğlu ise adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

Grubun yöneticileri FETÖ ile ilgilerinin olmadığına yönelik açıklamalar yaparken, dava süreciyle birlikte yapılan suçlamalar anlaşıldı. İddianamede Alper Cömertoğlu FETÖ'cü işadamı Akın İpek ve İlyas Boydak ile ilişkide olmakla, ByLockçu bir dizi isimle görüşmekle suçlanıyordu. Cömertoğlu, FETÖ kurumlarına maddi destek sağlamakla, FETÖ imamlarıyla ilişkili olmakla da itham ediliyordu. Yalnız Alper değil, Mine Cömertoğlu'nun durumu da eşinden farklı değildi. Alper ve Mine Cömertoğlu hakkında "FETÖ üyesi olma" suçlamasıyla dava açıldı.

Üç aylık tutukluluğun ardından, önce Mine, ardından Alper Cömertoğlu cezaevinden çıktı.

Tahliyelerin ardından bir kutlama yapıldı. Kutlamadan fotoğraf paylaşan Mine Cömertoğlu'nun paylaştığı mesaj dikkat çekiciydi:

“Bu zamanda yanımızda olan bütün dostlarımıza teşekkür ederiz. Kendini aklamak adına bizi bu sürece sokan o insanları Allah’a havale ediyorum. Lütfen onları takip eden bizi listesinden derhal çıkarsın.”³⁷

Bu mesajın ardından, Mine Cömertoğlu’nun kendi hesabından bazı isimleri çıkardığı dikkat çekti.

Peki, Cömertoğlu kimlere sitem ediyordu? “Kendini aklamak adına” dediği mesajın hedefi kimdi?

Herhalde anlamışsınızdır. Delphin Otelleri bir aile şirketi idi. Şirketin kurucusu dede Berat Cömertoğlu idi. Sonrasında oğulları Rüstem ve Ufuk Cömertoğlu babalarının mirasını sürdürmüştü. Ölen Rüstem Cömertoğlu’nun çocukları Yıldırım Cömertoğlu ve kardeşi Tolga Cömertoğlu şirkette dörtte birer pay sahibiydi. Kalan yarısı ise Ufuk Cömertoğlu’nun oğlu Alper Cömertoğlu’nundu. Kısacası Yıldırım-Tolga ile Alper kuzendi. İki kardeşten olma, amca çocuklarıydı.

İşte Mine Cömertoğlu’nun mesajının sırrı buradaydı. Alper Cömertoğlu ile kuzenlerinin arası 15 Temmuz sonrası açılmıştı. Mine Cömertoğlu’nun iması, eşinin kuzenlerinin kurtulmak için kendilerini ateşe attığı yönündeydi.

Dudak uçuklatan satırlar

Masamızda, tahliyesinden bir ay sonra, 10 Ekim 2018’de Alper Cömertoğlu’nun kuzenlerine Antalya 15. Noterliği’nden çektiği bir ihtarname bulunuyordu. İhtarnamede Alper Cömertoğlu, şirketin bölünmesi kararını (A ve B Grubu olarak) kuzenlerine bildiriyordu. Bu ayrılığın pek de dostça olmadığı şu satırlarda gizliydi:

“Özellikle, bir kısım B grubu hissedarları [Yıldırım ve Tolga Cömertoğlu kastediliyor] ile aramdaki mevcut kişisel sorun ve anlaşmazlıklar bölünme gereksinimini daha net bir şekilde ortaya koyduğu ve yine B grubu hissedarlarından Tolga Cömertoğlu’nun bir süreden bu yana şahsım ve ailem ile alakalı iftiraları, suçlamaları ve davranışları katlanılmaz bir

37 <https://www.gunhaber.com.tr/haber/Serbest-kaldilar-ama-aile-ici-savasi-da-baslattilar/409733>

boyuta varmış olup, tahammül sınırlarını zorlamaya başladı-
ğundan, şirketimizin akli selim bir şekilde makul ve adil bir
şekilde bölünmesi hiçbirimizin kaçamayacağı bir gerçek ola-
rak karşımıza çıkmıştır.”

İşte buradan sonra, noter kanalıyla resmi kayda alınmış
sözler insanın dudağını uçuklatacak türdendi:

“Bir süreden bu yana aktif ve pasifi ile A ve B grubu his-
sedarlar arasında bölünebilmesi için yapmakta olduğumuz
çalışmalar, B grubunu temsil eden hissedarlar olarak bir sü-
reden bu yana hakkımızda yapılmakta olan FETÖ/PDY so-
ruşturması ile alakalı olarak sizlerin takipsizlik kararı alması,
ben ve ailem hakkında açılmış olan ceza davasının derdest
olmasını bir baskı unsuru ve tehdit unsuru yaparak hakkınız-
dan fazlası olan bölüşüme bizleri zorlamanız kabul edilemez
bir davranıştır. Şu ana kadar üstü örtülü şekilde ima yolu ile
yaptığınız bu dayatma son olarak Yönetim Kurulu Başkan-
ımız Ufuk Cömertoğlu’nun İstanbul’da avukatlığını yap-
makta olan Sayın Ahmet Özer³⁸ isimli avukat üzerinden ba-
bam Ufuk Bey’i bir dostu aracılığıyla haber göndererek aya-
ğına çağırmanız, bu görüşmede bu kez avukatınızın babama
baskı yaparak bir an önce ceza davamızın duruşma tarihi
olan 22 Kasım 2018’den önce bu işleri bitirmemiz, aksi hal-
de sürecin aleyhimize yürüyeceğini, mağdur olacağımızı ima
ederek, bir devlet büyüğümüzün avukatlığını da yapmakta
olan avukatınızın³⁹ siyasi güç kullanarak yargılanmakta oldu-
ğumuz dava sürecine müdahale edebileceğini söylemesi biz-
leri hayrete düşürmüştür. Sürekli olarak şirketimize kayyum
atayarak bizleri şirketten el çektireceğiniz tehditleriniz artık
son bulması gereken etik olmayan dahası aile geleneğimiz ve
geçmişimizi yok sayan kabul edilemez bir davranıştır.”

38 Noter tebligatındaki yazım hatasını değiştirmedik. Ancak kastedilen avuka-
tın doğru adı Ahmet Özel.

39 Burada Ahmet Özel’in Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın da avukatlığını yapması
kastediliyor.

ARALYA 10 NOTERLİK
YEREL YETKİLERİ
KİŞİSEL VERİLERİ
KİŞİSEL VERİLERİ
KİŞİSEL VERİLERİ

İHTARNAME

NOTERLİK

Nº 23890

10 EKİM 2018

Kesilen : Alper Cömertoğlu TC : [REDACTED]

Muhatap : 1- Cömertoğlu Otelcilik ve Ticaret A.Ş.

2- Tolga Cömertoğlu

3- Yıldırım Cömertoğlu

Konu : Hissedarı bulunduğumuz Cömertoğlu Otelcilik ve Ticaret A.Ş. nin Aktif ve pasifleri ile birlikte TTK hükümleri çerçevesinde A ve B gurubu hissedarlar arasında bölünmesi hakkındadır.

Sayın Muhatap/lar

Başta rahmetli dedemiz Berat Cömertoğlu ile rahmetli Rüstem Cömertoğlu ve halen hayatta olan Yönetim Kurulu Başkanımız Ufuk Cömertoğlu'nun kurucusu bulunduğuş ve hissedarı olduğumuz aile şirketi Cömertoğlu Otelcilik ve Ticaret A.Ş. nin bugüne kadar ticari hayattaki başarısı ve agresif büyümesi izaha gerek olmayan bir başarı öyküsü olarak hepimizi gururlandırmaktadır. Geçtiğimiz yıllardaki ülke ekonomisi ve ülke turizmindeki krizlere rağmen, bu zorlu süreçler dahi başarılı bir şekilde geçerek en zor sınavlardan başarı ile çıkan şirketimiz, özellikle içinde bulunduğumuz sezon itibarı ile başarılarını dahada perçinleyerek olağanüstü bir performans göstermiştir. Bu vesile ile emeği geçen tüm hissedarlarımız ve yöneticilerimize teşekkürü borç bilmekteyim.

Şirketimizin ticari hayatta göstermiş olduğu bu başarıya rağmen, maalesef A ve B gurubu hissedarları arasında bir süredir yaşanmakta olan kişisel sorun ve anlaşmazlıklar sebebi ile ortaklaşa varılan mutabakat neticesinde, tüm hissedarların menfaatine uygun düşecek, A ve B gurubu hissedarlar olarak şirketin % 50 esasına uygun, aktif ve pasifleri ile birlikte bölünerek ayrı ayrı yoluna devam etmesi hususunda oybirliği sağlanmıştır. Özellikle, bir kısım B gurubu hissedarları ile aramdaki mevcut kişisel sorun ve anlaşmazlıklar bölünme gereksinimini daha net bir şekilde ortaya koyduğu ve yine B gurubu hissedarlardan Tolga Cömertoğlu'nun bir süreden bu yana şahsın ve ailem ile alakalı iftiraları, suçlamaları ve davranışları

katlanılmaz bir boyuta varmış olup, tahammül sınırlarını zorlamaya başladığından, şirketimizin aklı selim bir şekilde makul ve adil bir şekilde bölünmesi hiçbirimizin kaçamayacağı bir gerçek olarak karşımıza çıkmıştır.

Bir süreden bu yana şirketimizin aktif ve pasifi ile A ve B gurubu hissedarlar arasında bölünebilmesi için yapmakta olduğumuz çalışmalar B gurubunu temsil eden hissedarlar olarak adil olmayacak şekilde kendi bölünme taslağındaki iki paydan istediğiniz otelleri içeren payı alma konusundaki ısrarlı tutumunuz, dahası dayatmanız, bölünme sürecini maalesef askıda bırakmıştır. Bu tutumunuza paralel olarak B gurubu hissedarlar olarak bir süreden bu yana hakkımızda yapılmakta olan Fetö/PDY soruşturması ile alakalı olarak sizlerin takipsizlik kararı alması, ben ve ailem hakkında açılmış olan ceza davasının derdest olmasını bir baskı unsuru ve tehdit unsuru yaparak hakkınızdan fazlası olan bölüşüme bizleri zorlamanız kabul edilemez bir davranıştır. Şu ana kadar üstü örtülü şekilde ima yolu ile yaptığınız bu dayatma son olarak Yönetim Kurulu Başkanımız Ufuk Cömertoğlu'nun İstanbul da avukatlığını yapmakta olan sayın Ahmet Özer isimli avukat üzerinden babam Ufuk beyin bir dostu aracılığı ile haber göndererek ayağına çağırmanız, bu görüşmede bu kez avukatınızın babama baskı yaparak bir an önce ceza davamızın duruşma tarihi olan 22.Kasım.2018 den önce bu işleri bitirmemiz aksi halde sürecin aleyhimize yürüyeceğini, mağdur olacağımızı ima ederek, bir devlet büyüğümüzün avukatlığını da yapmakta olan avukatınızın siyasi güç kullanarak yargılanmakta olduğumuz dava sürecine müdahale edebileceğini söylemesi bizleri hayrete düşürmüştür. Sürekli olarak şirketimize kayyum atayarak bizleri şirketten el çektireceğiniz tehditleriniz artık son bulması gereken etik olmayan dahası aile geleneğimiz ve geçmişimizi yok sayan kabul edilemez bir davranıştır.

Yaşamakta olduğumuz ülke tartışması bir hukuk devletidir. Her vatandaş gibi yargılanmak ve yargıya her ne konuda olursa olsun hesap vermek vatandaşlık görevimizdir. Malumunuz haksız ve kötü niyetli bir ihbar sebebi ile tüm aile fertleri olarak bir ceza soruşturmasına muhatap olduk. Bu minvalde Adalete hesap vermek ve yargılanmak hepimiz için şahsi bir sorumluluk olup, bu yargılama sürecinin şirketimizin bölünmesi süreci ile hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Bu kadar alakasız bir yargılamayı şirketin bölünme sürecine malzeme yaparak bizleri korkutma ve baskı altına alma çabanız haksız, adaletsiz ve kötü niyetli bir yaklaşım olması bir tarafa, aynı zamanda suçtur. Böylesi bir tehdidin tekrarı yada buna paralel herhangi bir girişiminiz şantaj, tehdit, gaspa teşebbüs gibi birçok suç oluşturan eylem olmakla, bu hususta siz ve bu sürece dahil olan temsilcilerinizde dahil olmak üzere ilgili mercilere suç duyurusunda bulunacağımızı ve adaleti etkilemeye teşebbüsünüz ile ilgili devlet büyüğümüz dahil olmak üzere konuyu kendilerine itikale ettireceğimizi önemle hatırlatır sizleri ihtar ederim.

Gölge savcı

Fotoğrafını da yayımladığımız tebligattaki satırlar “FETÖ Borsası”nın en açık ifadesiydi.

Şöyle anlatalım...

Ahmet Özel, Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın avukatı. Aynı zamanda kritik davalarda avukatlık yapan, hatta adı “gölge savcı”ya çıkmış bir isim. *Metastaz*’ı okuyanlar onu çok iyi hatırlıyor. *Zaman*’a 17-25 Aralık’tan sonra ortak olan, FETÖ’ye mali yardımlarda bulunan, Gülen’in emrinden sonra Bank Asya’ya para yatıran, FETÖ’nün vakıflarını ve üniversitesini kuran Fettah Tamince, Ahmet Özel’i kendisine avukat tuttuktan sonra beraat ve takipsizlik almıştı. Yetmemişti, Ahmet Özel’in çabalarıyla (!) vakfı ve üniversitesi açılmıştı. Yetmemişti, bu çabaların (!) karşılığı olarak Özel, Tamince’nin vakıf ve üniversitelerinin yönetimine girmişti. Antalya’da birlikte iş yaptığı Ahmet Kürşat Köhle de onunla birlikte hem dava süreçlerinde hem de vakıf yönetimlerinde görev almıştı.

Ne tesadüf, Ahmet Özel bu kez de karşımıza yine zenginlerin hukukuyla çıkıyordu. Beş yıldızlı dev oteller zincirinin yüzde 50 ortaklığını yapanlar, onu avukat tutup takipsizlik almıştı. Şirketin yarısının sahipleri FETÖ üyeliğinden, FETÖ’ye mali destekten yargılanırken; öbür yarısı sanık olmak bir yana mahkemelere tanık olarak bile zorla getirildi. Bu başarılı avukatlık ile kalınmamış olacak ki, yukarıdaki tebligat ortaya çıkıyordu.

Tebligatta Alper Cömertoğlu, Ahmet Özel’in ofisine babasının çağrılarak mallarının bir bölümünün haksız yere istendiğini, yoksa kayyumla tehdit edildiklerini söylüyordu. Bunların hepsi Cumhurbaşkanı’nın da avukatlığını yapan bir ismin ofisinde yaşanıyordu. Sorarsanız o ofis “FETÖ ile mücadelenin merkeziydi”.

Sahi, ne işi vardı Cumhurbaşkanı’nın avukatının FETÖ davalarında yargılanan zenginlerin davalarında? Bu işlerle neden bu kadar ilgileniyordu?

Neyse, sanurız anlaşıldı, biz devam edelim...

Cömertoğlu'nun tebligatından, çaresizliğini anlattığı satırları okuyalım:

“Yaşamakta olduğumuz ülke tartışmasız bir hukuk devletidir. Her vatandaş gibi yargılanmak ve yargıya her ne konuda olursa olsun hesap vermek vatandaşlık görevimizdir. Malumunuz haksız ve kötü niyetli bir ihbar sebebi ile tüm aile fertleri olarak bir ceza soruşturmasına muhatap olduk. Bu minvalde adalete hesap vermek ve yargılanmak hepimiz için şahsi bir sorumluluk olup, bu yargılama sürecinin şirketimizin bölünme süreci ile hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Bu kadar alakasız bir yargılamayı şirketin bölünme sürecine malzeme yaparak bizleri korkutma ve baskı altına alma çabanız haksız, adaletsiz ve kötü niyetli bir yaklaşım olması bir tarafa, aynı zamanda suçtur. Böylesi bir tehdidin tekrarı ya da buna paralel herhangi bir girişiminiz şantaj, tehdit, gaspa teşebbüs gibi birçok suç oluşturan eylem olmakla, bu hususta siz ve bu sürece dahil olan temsilcileriniz de dahil olmak üzere ilgili mercilere suç duyurusunda bulunacağımızı ve adaleti etkilemeye teşebbüsünüz ile ilgili devlet büyüklerimiz dahil olmak üzere konuyu kendilerine intikal ettireceğimizi önemle hatırlatır, sizleri ihtar ederim.”

Türkiye Cumhuriyeti tarihinde görülmemiş bu tebligatın devamında Alper Cömertoğlu, tehdide ve şantaja başvurmadan malların hisselerde olduğu gibi yarı yarıya bölünerek yolların ayrılmasını istiyordu.

Tebliğat, noterden gönderilmekle kalmadı. Resmi kayıtlara da girdi. Bunu nereden biliyoruz? 28 Şubat 2019 tarihinde, Antalya 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşma tutanağından aktaralım:

“Sanık Alper Cömertoğlu ve Mine Cömertoğlu müdafii avukat Aşkın Çetin söz aldı: Ayrıca mahkemenize bu dava sürecinde yaşamış olduğumuz bir olayı anlatmak istiyoruz. A ve B hissedar grubu olarak bulunan şirketin hissedarları arasında bölünebilmesi için çalışmalar devam etmektedir. Ancak bu süreçte 22 Kasım 2018 tarihli duruşma öncesinde müvekkillerim Ufuk Cömertoğlu bir arkadaşı aracılığıyla,

İstanbul’da Ahmet Özel isimli devlet büyüklerinin de avukatlığını yapan bir kişinin ofisine çağrılmış ve 22 Kasım 2018’den önce tasfiye işlemlerinin bitirilmesi, aksi halde dava sürecinin aleyhimize yürüyeceği, mağdur edileceğimiz, şirketlere kayyum atanacağı, şirketlerden el çektirileceği şeklinde tehdit edilmiştir. Buna ilişkin 10 Ekim 2018 tarihli müvekkilim Alper Cömertoğlu tarafından muhataplarına çekilen ihtarnameyi mahkemenize sunuyoruz. İçerikte de anlattığımız olay geçmektedir. Mahkemenizin takdirindedir, dedi.”

Kısacası, Cumhurbaşkanı’nın avukatının ofisinde “hisselere tehditle haksız şekilde el koyma” iddiası mahkeme kayıtlarına da resmen girmiş oldu.

Şimdi şu olayı biraz daha ayrıntılı işlesek, diyebilirsiniz...

‘Bunlar mafya, çete olmuşlar’

Sizi 14 Ekim 2019 tarihli duruşmaya götürelim. O duruşmada yaşananları ilk kez *Cumhuriyet* Gazetesi’nden Alican Uludağ’ın haberleştirdiğini⁴⁰ hatırlattıktan sonra, duruşma tutanaklarına geçelim.

O duruşmada, Cumhurbaşkanı’nın avukatının ofisinde tehdit edildiği tutanak altına alınan baba Ufuk Cömertoğlu kürsüye çıktı ve konuşmaya başladı:

“Benim konumum gereği işadamıyım, helikopterim var, geliyorlardı. Mustafa Köse’si⁴¹ Menderes Türel’i⁴², diğer dışişleri bakanı⁴³, hepsi benim helikopteri kullanıyorlardı seçim zamanında. Mustafa Köse’yi bana gönderdi, dedi ki ‘abi şu şu spor kulüplerinin borcu var’, elden para verdim ben onlara. Başımıza bu iş gelince hepsi kayboldu. Niye? Çünkü böyle bir veba mikrobu bu efendim. Bir veba mikrobu.”

Bugün FETÖ’nün zenginleri davasında yargılanan Ufuk Cömertoğlu, AKP’li siyasetçileri finanse ettiğini, hatta istediklerinde

40 <http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/1700325/feto-sanigi-erdoganin-avukatini-sucladi.html>

41 AKP Antalya Milletvekili.

42 AKP’li eski Antalya Büyükşehir Belediye Başkanı.

43 AKP Antalya Milletvekili ve Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu’nu kastediyor.

elden para verdiğini anlatıyordu. Cömertoğlu'nun açıklamalarına devam edelim:

"Yalnız şunu da çok iyi biliyorum, Kürşat denen bir tane avukat var, ahlaksız. Eskiden benim avukatımdı. Şimdi Tolga Cömertoğlu'nun avukatı. Bu adliyede savcı var, Gürkan, devamlı benim otelime geliyor. Onunla yiyor, içiyor, yatıyor, kalkıyor."

Ufuk Cömertoğlu'nun kastettiği savcı o dönem Antalya Başsavcı Vekili Gürkan Kütük'ten başkası değildi.

Bu kitapta bir başka bölümde okuyacaksınız. Ama yine de hatırlatalım: Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın avukatı Ahmet Kürşat Köhle'nin de aralarında olduğu altı kişiyle, Antalya L Tipi Cezaevi'ne kayıtları kapattırarak giren Başsavcı Vekili. "Pelikancılar ile Adalet Bakanlığı kavgasından sonra görevden alınan savcı" da diyebilirsiniz...

Olaylar nasıl da birbirine bağlanıyor değil mi?

Biz Ufuk Cömertoğlu'nun ifadeleriyle devam edelim:

"Bir tane de avukat var, Ahmet Özel. Beni tehdit etti. Hem de Cumhurbaşkanımızın, sayın Cumhurbaşkanımızın çok yakın arkadaşıyla gittim oraya. O da kendisi hacıdır. 'Ben Allah'a inanan insanım, gelirim her yerde ifade veririm, gerekirse Cumhurbaşkanına da çıkarız' dedi. (Ahmet Özel) Beni tehdit etti. 'Senin hâkimini değiştirim, sana gerekli cezayı veririm, siz bu çocuklardan ayrılacaksınız, bunlara malın fazlasını vereceksiniz' dedi. Evet, arkadaşımın yanında dedi ve şahidim de var. Tehdit etti."

Cömertoğlu'nun anlatımından tehdit olayının şahitlerinin de olduğu açığa çıkıyordu. Eğer dedikleri doğruysa, bir avukat, bir FETÖ sanığından mallarını istiyor, hâkim gibi ceza dağıttığını da söylüyordu. Nasıl olabilirdi bu?

Peki Ahmet Özel, dediklerini yaparsa Ufuk Cömertoğlu'na ne vaat ediyordu? Dava tutanaklarından aktarmaya devam edelim:

"'İstanbul'da beraat da verdiler, beraat da alırım, senin beraatını da alırım, ben hallederim' dedi. 'Ömer Gür'e beraat alan benim, Fettah Tamince'ye beraat alan benim' dedi.

Beraatı, dediğim; yani takipsizliği. Evet, yani ben ne yapayım efendim? Ben size sığındım, yani adaletinize sığındım. Yapa-
cak bir şey yok. Çünkü bunlar mafya, çete olmuşlar. Adaletin
çetesi bunlar. Vallahi bana resmen dedi. Ya ben bilmiyordum,
o arkadaş beni aradı, ‘gel’ dedi. İstanbul’a gittim, Özdilek’te
sekizinci katta ofisi. Özdilek Alışveriş Merkezi’nin üstünde,
İstanbul’da. Arkadaşım götürdü beni. Beni tehdit etti. Söyle-
yeceklerim bundan ibaret efendim. Adaletinize sığınıyorum,
ben size gerçekleri söyledim.”

Evet...

Ortada noter aracılığıyla çekilmiş ve mahkeme dosyasına
girmiş “FETÖ Borsası belgesi” var. Yer belirterek yapılmış
açıklama var. Şahit var. Cezaevine kayıt dışı avukat sokmaya
kadar varan tuhaf ilişkiler var.

O halde...

Acaba bir savcı bunları araştıracak mıydı? Mesela sözü
edilen AVM’deki kamera kayıtları incelenip, “bu sanı-
ğın ne işi var” diye sorulacak mıydı? Yoksa “hangi savcı
Cumhurbaşkanı’nın avukatına bunu soracak cesarete sahip
olabilir” mi denecekti? Sahi Ufuk Cömertoğlu yaşadıklarını
Cumhurbaşkanı’na aktarabildi mi? Cumhurbaşkanı duyduy-
sa ne tepki verdi?

Bunlar, yanıtını gelecekte öğreneceğimiz sorular.

*Bir zamanlar, müteahhit Selim Edes, Emlakbank Genel
Müdürü Eniş Civan’a verdiği rüşvetin ardından mahkeme
salonuna düşmüştü. Civan rüşvetin belgesini sorunca, Edes
“rüşvetin belgesi mi olur” demişti. Türkiye’nin kirli tarihine
geçen ve trajikomik şekilde gülümseten bu söz yıllarca dillere
pelesenk olmuştu.*

Yıllar sonra “FETÖ Borsası’nın belgesi” sorulunca, ne
diyeceğiz acaba?

Ve peki sadece, Cumhurbaşkanı’nın resmi avukatları mı
böylesi vahim olaylarla anılıyor? Maalesef, hayır...

SEN ONUN KİM OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUN?

9 Aralık 2019 Pazartesi günü öğleden sonra...

Ankara'daki Koç Kuleleri'nin A blokunun 4. katı...

Yan blokta yine 4. katta ofisleri bulunan iki avukat Umur Yıldırım ve Ferhat Gebeş, komşuları avukat Sabire Meltem Banko'nun ofisindeydi.

Yanlarında mektuplar, mektuplarda ise Banko'nun ismi vardı.

Güvenlik kamerası kayıtlarına geçen görüşme yaklaşık iki saat sürdü.

Yıldırım ve Gebeş, cinsel saldırıya uğradıktan sonra 20. kattan aşağı atılan üniversite öğrencisi Şule Çet'in; görüştükleri Banko ise Çet'i öldürmekten cezalandırılan Çağatay Aksu'nun avukatıydı.

Şüpheli yargı süreci

Şule Çet, Gazi Üniversitesi Sanat Tasarım Fakültesi Tekstil Tasarımı 2. sınıf öğrencisiydi. Çağatay Aksu'nun ortak olduğu işyerinde eğitim masraflarını karşılamak için yarı zamanlı olarak çalışıyordu. İşyerine sonradan ortak olan kişi Çet'in

işine son vermişti. 24. yaşına gireceği 29 Mayıs 2018'e saatler kala Çağatay Aksu ile buluştu.

Yarı zamanlı çalıştığı işe tekrar alınacağı vaat ediliyordu.

Sadece 20 dakika görüşmeyi planlıyordu. Ama öyle olmadı. Bir restoranda gerçekleşen buluşma sonrası, birlikte Ankaralı'daki Yelken Plaza'ya gittiler.

Gelin görün ki, o gece sonu olacaktı.

Şule Çet plazadayken ev arkadaşına "Buradan çıkamıyorum, adam bana takmış. Bırakmıyor" diye mesaj attı.

Çet, gece 02.45'te ise ev arkadaşına "of, analog" diye yazdı.

Arkadaşı anlamadı, soru işareti mesajı attı. "Analog" argoda anal ilişki anlamına geliyordu.

Çet'in o gece ölmeden önce attığı son mesajı "ağzıma sıçtı ağzıma, s...m keşke gelmeseydim ya" olacaktı.

Ve... Sabaha karşı 04.00'da, plazanın 20. katından şüpheli bir şekilde düşerek hayatını kaybetti Şule Çet.

Soruşturma, dosyadaki delillere rağmen başlangıçta intihar şüphesiyle yürütüldü. Çağatay Aksu, olaydan üç gün sonra alınan ifadesinde "tutmaya çalıştım ama intihar ettim" iddiasında bulunuyordu. Şüpheliler ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı. 4 Temmuz 2018 tarihli, tecavüz bulgularının tespit edildiği otopsi raporunda ise Çet'in dokuz parmağının tırnak altında Çağatay Aksu'ya ait dokular, DNA bulguları ve vücudunda boğuşma izlerine rastlandı.

Sonunda...

O gece o plaza ofisinde bulunan Çağatay Aksu ve arkadaşı Berk Akand, cebir, tehdit veya hile kullanarak kişiyi hürriyetinden yoksun bırakma ve cinsel saldırı suçlarından 14 Temmuz 2018 tarihinde tutuklandı.

Ama soruşturma ilginç bir şekilde ilerlemiyordu. Soruşturmayı yürüten Ankara Cumhuriyet Savcısı Alev Ersan Albuz, hazıranda Çet'in cesedinden toplanan delilleri eylül ayının başına kadar İstanbul Adli Tıp Kurumu'na göndermemişti. Nedendi?

Soruşturma dosyasındaki aksaklıklar üzerine Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Yüksel Kocaman sürece el koydu.

Şüphelilerin önce serbest bırakılması, soruşturma açısından hayati önem taşıyan numunelerin İstanbul Adli Tıp Kurumu'na geç gönderilmesi ve dosyada istenilen hızın sağlanmaması gerekçesiyle soruşturma dosyası Savcı Albuz'dan alındı. Dosya Ankara Cumhuriyet Savcısı Hüseyin Koca'ya verildi. Bu kapsamda tutuklu bulunan şüphelilerden yeniden doku örneği alındı.

Sonunda...

İstanbul Adli Tıp Kurumu çok tartışılacak bir rapora imza attı. 30 Kasım 2018 tarihli raporda “düşme esnasında şuurunun yerinde olup olmadığı ve öldürüldükten sonra atılıp atılmadığı hususunun tıbben bilinemediği, olayın adli tahkikatla aydınlatılmasının uygun olacağı” belirtildi.

Zaman içinde öyle skandallar yaşanacaktı ki; düşünün, Şule Çet'in iç çamaşırı, pedi ve ayakkabıları daha incelenmeden Adli Tıp'ta kaybolacaktı.

Ve takvim yaprakları 4 Aralık 2019'u gösterdiğinde mahkeme heyeti kararını verdi. Sanık Çağatay Aksu cinayetten müebbet ve nitelikli cinsel saldırı ile kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçlarından 12 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırıldı. Diğer sanık Berk Akand'a ise 18 yıl 9 ay hapis cezası verildi. Aksu'nun “ağırlaştırılmış müebbet” hapis kararı mahkeme-deki duruşu nedeniyle indirildi. Yani mahkeme iyi hal indirimini uyguladı ve müebbet hapis cezasına düşürdü. Karar oyçokluğu ile alındı.

Neden görüştüler?

Şimdi...

Tam da bu karardan beş gün sonra...

Öldürülen Şule Çet'in avukatı Umur Yıldırım ve Ferhat Gebeş, Şule Çet cinayetinden hapis cezası alan Çağatay Aksu'nun avukatı Meltem Banko ile neden gizlice görüşmek istedi?

O Meltem Banko ki, Çağatay Aksu'nun okuldan arkadaşaydı ve Aksu hakkında internetteki “kötü yorumları”

sildirmekle ve Aksu'ya edilen hakaretlerin yargı önünde hesabını sormakla görevliydi. Ve bu konuda nam salmıştı.

Zira maalesef bu ülkede bazı özel avukatlar “tak” diye talep ediyor ve bazı özel hâkimler de ilgili içerikleri okumadan “şak” diye yayından kaldırıyordu.

Bir parantez açalım.

Zamanında...

Çet'in avukatı Yıldırım'a ait bir ses kaydı da gündeme gelmişti.

Gizlice kaydedilen o konuşmada, soruşturma savcısının Şule Çet dosyasını karartması için yüklü miktarda rüşvet aldığı iddia ediliyordu.

Daha da çarpıcısı; Çet'in avukatı Yıldırım'a ait bu illegal kayıtların Aksu'nun avukatları tarafından ele geçirildiği ortaya çıkmıştı.

Ve hatta dosyanın eski savcısı Albuz, şüpheli Aksu'nun avukatlarının, ellerindeki ses kayıtlarının internete düşeceği ni öne sürdüklerini ve kendisine baskı yaparak şikâyetçi olmasını istediklerini söyleyecekti.

Acaba Umur Yıldırım'ın gizlice kaydedilen ses kayıtları basına sızmadan aylar önce Sabire Meltem Banko'nun bilgisayarında da bulunuyor muydu?

Ve acaba, avukat Yıldırım bu kez Banko'nun ofisinde de kaydedilmiş miydi?

Devam edelim ve kritik soruyu soralım:

Şule Çet'in avukatı neden “Çağatay Aksu'nun mektuplarında sizin de adınız geçiyor, ama sizin hakkınızda suç duyurusunda bulunmayacağız” vaadinde bulundu?

Genç kızın avukatı, cinayet ve cinsel saldırıdan hüküm giymiş kişinin mektuplarını neden bu kişinin avukatına gösterdi?

Öldürülenin avukatı, öldürenin avukatını neden karardan kısa süre sonra “kollama” girişimlerine başladı?

O mektuplarda ne yazıyordu?

Peki...

Şule Çet'in ölümünden sorumlu olan Çağatay Aksu'nun suç ortağı Berk Akand'a cezaevinden cezaevine yazdığı o mektuplarda, avukat Sabire Meltem Banko'nun ismi nasıl geçiyordu?

İmla ve yazım hatalarına dokunmadan okuyalım:

"Meltem olayını düşünüyorum aq zaten ne anamız ne bacımız kaldı, dünyada haberde yapıldı sustular 2 gündür eee daha meltem napacak ne yapabilecek ben bilmiyorum düşünücüem.

"Ha Meltem olayını da hemen kendine yontmuşsun aq. Sen nasıl bir bebesin ya. Senle alakası yok Meltemin kardeşi benim kuzenin arkadaşımıyış. Onlarda medya olayı için meltemin yanına gitmişler oda ben çağatayı tanıyorum zaten okuldan demiş. Sonra senle cürüm olduğumuzu öğrenmiş. Benle görüşmek için gelmiş yani. Bizimkiler anlaşılırsa medya dava olayları için bakıcaz. Olayda birşey yok diyor oda kabalama gözgezdirdim bakmadım bile diyor. Bakalım görüşecekler dosyaya tam bakıcak teklif yapacakmış ne demek oluyorsa işte. Durumlar bu işte rapor gelince cinsel biter cinayet otomatik biter.

Meltem olayına bakıyoruz evrakları bütün dosyaları istemiş 10-15 gün mücadele edin demiş, birde birkaç tane araştırılacak şey istemiş. Haber bekliyoruz."

Çet'in avukatı: Başka bir dosya hakkında görüştük

Elbette, kafamızdaki soruların yanıtlarını almak için taraflara da ulaştık.

Telefonla ulaştığımız, Şule Çet'in avukatı Umur Yıldırım önce Meltem Banko ile ofisinde görüşmediğini iddia etti:

- Şule Çet'in ailesinin avukatı olarak, siz katil zanlısının avukatıyla görüşmeye gidiyorsunuz. Niye gidiyorsunuz?

Gitmedim, birincisi bu.

- Siz görüşmediniz mi?

Bakın, sırayla bütün soruları cevaplayayım.

- Lütfen...

İnternete girin, Meltem Banko'nun ve benim adresimi yazın. Ben Koç Kuleleri A Blok'tayım, o Koç Kuleleri B Blok'ta; yani ikimiz de aynı yerden girip çıkıyoruz. Dolayısıyla, ben meslektaşım Ferhat Ağabey'le birlikte çıkarken gördük, selamlaştık. Birincisi bu. Bizzat yanına gitme vs. hususu yok. İkincisi; Meltem Banko gerçek anlamda yani vekâlet anlamında Şule Çet dosyasının hiçbir tarafı değil.

- Siz "Meltem Banko'nun ofisinde kendisiyle görüşmedik" mi diyorsunuz?

Şöyle... Meltem Banko'yu sadece, hani çıkarken gördük. Bu kadar.

- O zaman, siz hiçbir şekilde dava dosyasındaki ilgili mektupları Meltem Banko'ya vermediniz mi?

Hayır, kesinlikle vermedim. Kaldı ki, bu dava dosyasındaki avukatların her birinin dosya inceleme yetkisi vardır. İsteddiği her dosyayı gidip inceleyebilir. O mektuplar da dosyada mevcut. Gidip kendisi de görebilir.

- Peki, ne yazıyordu ki Meltem Banko olduğu iddia edilen isimlerle ilgili Çağatay Aksu'nun mektuplarında?

Şöyle söyleyeyim: Mektupların içerisinde Meltem Banko'nun geçtiği üç dört kısım var. Birisi sosyal medya ile ilgili. İkincisi, "bir proje yapılacak, bunu Meltem yönetecek ve bize teklif sunulacak" diyor.

Evet...

Şule Çet'in avukatı Umur Yıldırım konuşmamızın başında, Çağatay Aksu'nun avukatıyla ofiste bir görüşme içinde olmadığını ileri sürüyordu.

Gelin görün ki...

Görüşmemizin devamında aynı soruyu bir kez daha sorduk ve bakın bu kez ne yanıt aldık:

- Ama Şu çok enteresan; “ben görüŐmedim” diyorsunuz. “Avukat Ferhat Bey’le Meltem Banko’nun ofisinde bulunmadık” diyorsunuz. Doğru mu algılıyoruz?

Bu konulara ilişkin hiçbir Şekilde konuşma yapmadık, görüşmedik.

- Peki, başka bir konuya ilişkin grŐŐme yaptınız mı? Her yere çekilebilecek bir cümle kullandınız...

Ankara Batı Adliyesi’nde Ağır Ceza’da görülen, 600 müşteki ve 30 tutuklunun olduğu bir dosyamızda, o bir tarafta, biz de bir taraftayız. Hani, buna ilişkin grŐmŐzdr, konuŐmŐzdur. Veya diyorum ya; kapıdan girerken hepsi birbirini tanır, selam vermiŐizdir.

Banko grŐŐmede yaşananları anlattı

Çağatay Aksu’nun ve annesinin avukatı olan Sabire Meltem Banko’ya da ulaştık. Avukat Banko’nun sorularımıza verdiği yanıtlar özetle Şöyle:

- 2019’un Aralık ayında avukatlar Umur Yıldırım ve Ferhat Gebeş ile ofisinizde görüŐtünüz m?

Şule et davasının katılan vekilleri olan Umur Yıldırım ve Ferhat Gebeş isimli Őahıslar Şahsımla görüşme talebinde bulunmŐlardır. 9 Aralık 2019 tarihinde öğlen sularında Koç İviz Kuleleri’nde bulunan ofisi-me gelmiŐlerdir.

- GrŐŐme teklifi neden ve kim tarafından yapıldı?

Adı geçen Őahıslar ofis telefonumuzdan sekreterimi arayarak Őahsımdan 9 Aralık 2019 tarihinden bir hafta on gün kadar önce birkaç defa randevu talebinde bulunmŐlardır. İlk grŐŐme teklifi Ferhat Gebeş isimli Őahıstan gelmiŐtir. İŞ yoğunluğumuz nedeniyle başlangıçta randevu veremedim, ancak 1 hafta sonra ısrarla arayıp randevu talep etmesi zerine 9 Aralık tarihine randevu verdim.

- GrŐŐmede ne konuŐtunuz?

Ofisimize tanışma amaçlı geldiklerini dile getirdiler. Mesleki sorunları konuştuğuktan sonra bir yıllık avukat olduklarını, mesleğe daha yeni başladıklarını, buna rağmen kamuoyuna mal olmuş önemli bir davanın vekili olduklarını, bu davanın da Şule Çet davası olduğunu beyan ettiler. Sohbetimiz kısa bir süre sonra sona erdi. Şahsımı kendileri de ofislerine kahve içmeye iade-i ziyaret amaçlı davet ederek ofisimden ayrıldılar.

- *Umur Yıldırım sizinle Şule Çet davası sanıklarından Çağatay Aksu'nun mektuplarını paylaştı mı?*

Görüşme esnasında mektupların içeriğini bana gösterdiler.

- *Neden paylaştı ve o mektuplarda ne yazıyordu? O mektupları paylaşmasındaki amacına dair, Şule Çet ailesinin avukatı olarak herhangi bir bilgi verdi mi?*

Mektupların bir tanesinin içerisinde sadece bir cümlede "Meltem" isminin geçtiğini ve bu bahsi geçen kişinin ben olup olmadığını sordular. Ben de kendilerine bunun mümkün olabileceğini samimi bir şekilde söyledim. Adımın geçtiği cümlelerin çok önemli bir detay olmadığını, sadece medya davalarına (internet üzerinden gerçekleştirilen hakaret eylemlerine ilişkin erişim engelleme) ilişkin sanık Çağatay Aksu'nun şahsımla ilgili diğer sanık olan Berk Akand'ı bilgilendirmesine yönelik bir cümle yer alıyordu. Bu durum hayatın olağan akışına uygun bir konuşmadan öte bir şey değildi.

Şule Çet davasında sanığın annesi Gülümser Aksu kendisine internet üzerinden ağır küfür ve hakaretlerin olduğunu söylemiş ve bu hakaretlere yönelik olarak hukuki yardım talep etmiştir. Bu sebeple de bahsi geçen mektuplarda adımın geçtiği anlaşılmaktadır. Gülümser Aksu'ya yönelik hakaretler de kadına yönelik şiddet mahiyetinde olduğu için, hakaretlere karşı vekâleten yasal yollara başvurmayı kabul ettim.

Bu hususu Şule Çet'in ailesinin avukatları da çok iyi bilmektedir.

- *Sizin Adli Tıp ve yargı dünyası başta olmak üzere bazı kurumlardaki ilişkilerinizi kullanarak Şule Çet davasının seyrini değiştirmeye çalıştığınız iddiası doğru mu?*

Hakkımdaki bu isnat hem devam eden bir yargılamayı etkilemeye yönelik olup, hem de tarafı olmadığım bir davada şahsımı itibarsızlaştırma amacıyla yapılmaktadır. Katılan avukatları bilinçli bir şekilde bilgi kirliliği yaratmaktadırlar. Kaldı ki hayatım boyunca Adli Tıp Kurumu'ndan hiçbir yakınım ve tanıdığım da olmamıştır.

Ve daha önemlisi bu ağır itham üzerine yapmış olduğum araştırmam neticesinde Adli Tıp Kurumu raporunun sanık Çağatay Aksu'nun annesiyle tanışmamdan çok önce dava dosyasına girdiğini öğrenmiş bulunmaktayım. Kaldı ki gerek HTS kayıtlarından gerek ofisimin bulunduğu iş merkezinin güvenlik kamerası kayıtlarından sanığın annesinin hangi tarihte ofisime geldiği net bir şekilde tespit edilebilir.

- *Çağatay Aksu'nun annesini, Şule Çet davasının karar duruşmasından sonra ya da daha farklı bir zamanda Yargıtay'a götürdünüz mü? Götürdüyseniz, neden?*

Öncelikle şunu belirtmek isterim, Danıştay saldırısından sonra Yargıtay gibi önemli kurumların kamera kayıtları 10 yıl boyunca saklanmaktadır. Bu konuyla ilgili gerektiğinde Yargıtay'ın kamera kayıtlarına ulaşılabilir ve bu suretle maddi gerçek ortaya çıkarılabilir. Bu asılsız iddialar asla gerçekleşmemiştir, aksinin ispatı halinde mesleğimi dahi bırakacağımı kamuoyunun bilgisine sunarım. Bu isnat suç niteliğinde bir isnattır. Bu iddiayı ortaya atan kişilerin iddialarını ispat etmelerini talep ediyorum. Aksi halde ben bu hususta yargı yoluna başvuracağımı beyan ederim.

Sözün özü...

Özetlersek:

Cinsel saldırıya uğradıktan sonra 20. kattan aşağı atılan üniversite öğrencisi Şule Çet...

Çet'e cinsel saldırıda bulunmaktan ve cinayetten hüküm giyen Çağatay Aksu...

Çet'in avukatı Umur Yıldırım, Aksu'nun avukatı Meltem Banko...

Karar duruşmasından sonra, gizlice bir görüşme gerçekleşiyor...

Görüşmede katilin mektupları paylaşıyor...

Bir taraf görüşmeyi önce kabul etmeyip, sonra "başka nedenle görüştük" diyor; diğer taraf ise görüşmeyi kabul edip, içeriğini aktarıyordu.

Sahi, kim ne kadar doğruyu söylüyordu?

Suriyeli işadammının dolandırılma iddiası

Türkiye Sabire Meltem Banko'yu, Periscope yayını, yani internette canlı yayını açık unutup uyumasıyla tanıdı. O farkında olmadan, saatlerce binlerce takipçisi izledi, alay etti. Uyandığında ilk işi önce o yayını silmek, ardından hakkındaki yorumları sulh ceza hâkimliği kararıyla kaldırtmak oldu. 2015 yılında AKP'den Ankara 1. Bölge Milletvekili Aday Adayı oldu ama, parti onu seçmenin karşısına çıkarmadı.

Acaba...

Banko zaten biliyor muydu aday gösterilmeyeceğini?

AKP'den siyaset yapmak, AKP'li bakanlarla yan yana görünmek, Erdoğan'a övgüler düzmek bir avukat için ne anlam ifade ediyordu?

Bazı kapılar için çilingir miydi bu?

Bu soruların yanıtını bir başka dosya aracılığıyla anlamaya çalışalım.

Adı; Mohamed Bourghl.

Mersin'de birçok alanda faaliyet gösteren Zena adlı bir şirketin sahibiydi. Suriye uyrukliydu ve Türk vatandaşı olmak istiyordu. Birlikte iş yaptığı Özkan Üzüm'ün tanıdığı, daha önce Başbakanlığa bağlı güvenlik şefi olarak çalışan Şenol

Seslendi'nin aracılığı ile Ankara'ya geldi. Kulağına fısıldanmıştı; hızlı bir şekilde vatandaş olmasını sağlayacak iki kişi vardı: Sabire Meltem Banko ve ortağı Merve Türkmen Kaplan.

İddia o ki...

Sabire Meltem Banko Suriyeli işadamına, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın hemşerisi ve akrabası olduğunu söylemişti. Bununla da kalmamış, Göç İdaresi Genel Müdürü ile birebir tanıştıklarını, yüksek mevkilerde hatırı sayılır tanıdıkları olduğunu da vurgulamıştı.

En fazla altı ay içinde Türkiye Cumhuriyeti kimliğinin cebinde olacağı vaat ediliyordu.

Ama elbette bir bedeli vardı bunun; 10 bin doları peşin olmak üzere 30 bin dolar vermesi gerekiyordu Suriyeli işadamlarının.

Anlaşıldı. 11 Mayıs 2016'da vekâlet verildi ve yine aynı gün avukat Banko'nun hesabına 30 bin doların ilk taksiti yatırıldı.

Gelin görün ki...

Bir türlü verilen sözler tutulmuyordu. Para alınmıştı ama işlemlerin başladığına dair bir belge dahi sunulamıyordu.

Hatta... Mohamed Bourghl Göç İdaresi'ne başvurdu ve kendisi hakkında hiçbir işleme başlanmadığını öğrendi. Suriyeli işadamında da, ona avukat Banko'yı öneren araçlarda da artık sabır kalmamıştı.

Sabire Meltem Banko'ya şöyle dediler:

"Size verdiğimiz parayı iade edin. 'Altı ay' dediniz, hiçbir şey yapmamışsınız, size karşı herhangi bir güvenimiz kalmadı. Sayın Cumhurbaşkanı ve devlet büyüklerimizin adını kullanıyorsunuz, bu mevkideki kişilerin adını kullanmak doğru değil."

Meltem Banko ise bu çıkış karşısında öfkelenmiş ve "Biz size böyle bir şey söylemedik, biz avukatız, ancak hukuki prosedür neyse onu takip ederiz, yasal değişiklikten faydalanmaya ve paramızı ödememeye çalışıyorsunuz."

O tartışma sırasında öyle ilginç bir kurgu da yaşanmıştı ki...

İddia o ki... Meltem Banko ile ortağının telefonları sürekli çalışıyor ve ne zaman açsalar şu şekilde konuşuyorlardı:

- Sayın Bakanım, sizi biraz sonra arayayım.
- Sayın Savcım, şu an müsait değilim.
- Sayın Adalet Bakanım emrettiğiniz dosyayı henüz hazırlamadık, sizinle öğleden sonra görüşürüz.
- Sayın Emniyet Müdürüm ben hazırım, Külliye'ye geçelim, Reis bizi bekliyor.

Yani...

Yanisi şuydu:

“Siz bizim kim olduğumuzu biliyor musunuz” kurgusu oynanıyordu.

Soruşturma dosyasına giren tanıklar da bu yaşananları doğruluyordu.

Bu suçlamalar yargıya da taşındı, Adalet Bakanlığı tarafından soruşturma izni verildi ve iddianame hazırlandı.

Savcı Esra Demirkoparan, Sabire Meltem Banko ve eski ortağı Merve Türkmen Kaplan hakkında “Kamu görevlileri ile ilişkisi olduğundan bahisle bir işin gördürüleceği vaadiyle dolandırıcılık” suçundan son soruşturma açılmasını talep etti.

Acaba... 4 Şubat 2020 tarihli bu son soruşturma açılması talebinin reddi için Meltem Banko Adalet Bakanlığı'nda birilerini devreye soktu mu? Onu yargılayacak hâkimleri baskı altına almaya çalıştı mı, kişisel ilişkisini kullanarak lehine karar verilmesi için çaba harcadı mı? Ya da birileriyle hiç görüşmeye gitti mi?

Sonuç ne mi oldu?

Dosyayı incelemeye yetkili Ankara Batı 1. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından, iddia edilen fiilin dolandırıcılık suçunu oluşturmadığı gerekçesiyle son soruşturma açılmasına yer olmadığına karar verildi. Tanık beyanlarına rağmen kapatıldı dosya. Mahkeme heyetinin üyelerinden biri “yargılamayı gerektirdiği” gerekçesiyle karşı oy kullandı ama azınlıkta kaldı.

Bağlısak...

Hiçbir avukatı vekilliğini yaptığı kişiler üzerinden yargılamayı doğru bulmuyoruz. Savunmanın kutsallığına inanıyoruz.

Ancak, bu yargı sisteminde hâkimlerin ve savcılarının dışında avukatlık cüppesinin bile çamura bulaştırılabildiğini göstermek istedik.

İsteyen bu kirden payına düşeni üzerine sürüyordu.

Okuduğunuz, bu çürümenin hikâyesiydi.

Şule Çet'in çürümenin içindekileri işaret eder gibi 2 Ekim 2017'de attığı tweet ile bitirelim: "Kimseyi suçlama, tüm bunlar yaptığın haksızlıkların bedeli ve korkarım dahası var."

ADALET BAKANI'NIN KIRILAN KOLU

Kol kırılır yen içinde kalır, diyoruz. Yen giysinin kolunun dirsekten aşağı kısmına deniyor. Kırığı örtüyor. Ya yen olmazsa? Kırık kol dışarı sarkmaz mı?

Adalet Bakanı Abdulhamit Gül, konuştuğu sırada öfkeliydi: “Nerede ahlaksızca bir saldırı varsa bilin ki orada FETÖ’nün bir tezahürü vardır. Daha düne kadar FETÖ’cülerle aynı maklubeye kaşık sallayanlar, bugün çıkıp bize FETÖ ile mücadele dersi vermeye, asil şerefli Türk yargısına saldırmaya kalkmasın.”

Bakan Gül devamında kritik bir ifade de kullanıyordu: “FETÖ ile mücadele, FETÖ yöntemleriyle yapılamaz. ‘Herkes FETÖ’cü ise FETÖ’cü yoktur.’ Bu, FETÖ’nün bir stratejisidir.”

Peki, Adalet Bakanı’nı bu denli kızdıran neydi? Kimlerin FETÖ artığı olduğunu iddia ediyor, kimlerin herkesi “FETÖ’cü” ilan ederek FETÖ’yü kurtarmaya çalıştığını düşünüyordu?

Şöyle anlatalım...

Bakan Gül bu konuşmayı 18 Eylül 2019 tarihinde yaptı. Sizi o günden bir gün öncesine götürelim. Yani, 17 Eylül’e.

O gün *Sabah* Gazetesi yazarı Dilek Güngör ilginç bir yazı kaleme aldı.⁴⁴ Hedefi yargıydı:

“FETÖ’nün azılı elemanlarını bir mahkeme serbest bırakıyor, diğeri yeniden tutukluyor. Örgütün para kaynağı olarak bilinen holdinglerle ilgili akıl almaz kararlar çıkıyor. Ankesör soruşturmasına takılan hâkim ve savcılarla ilgili Yargıtay’ın sesi çıkmıyor.”

Güngör devam ediyordu:

“15 Temmuz’daki hain darbeden sonra bir kısım FETÖ’cüler ihraç edildi. Bir süre sonra FETÖ’den boşalan koltuklara başka gruplar oturdu. O’cular, bu’cular ünvanlı görevlere getirildi. Yargıdaki atamaların yapıldığı il başsavcılıkları, komisyon başkanlıkları, daire başkanlıkları, mahkeme başkanlıklarının neredeyse yüzde 80’i bu grupların eline geçti. Hâkim ve savcı adaylarının yetiştiği Türkiye Adalet Akademisi’ni de kontrol altına aldılar. Sonra önceden izlediğimiz film sahne aldı!”

Hatta bir adım daha ileri gitti:

“Hassas kaynaklarımdan aldığım bilgilere göre, FETÖ’nün kumpas davalarını karara bağlayan hâkimler ile terör soruşturmalarını yürüten savcılar, herkesin ‘cemaat’ dediği dönemde meslekten ihracı bile göze alıp örgüte karşı suç duyurusunda bulunanlar, 15 Temmuz hain darbe planında eline silah alıp adliyeleri korumaya gidenler ya sürgün yedi ya da kızağa çekildi. Onların yerine telefonunda ByLock çıkanlar, sahte tanıklar üzerinden KOM Başkanlığı’nın illere yolladığı ByLock listelerinden isimlerini sildirenler, darbeci akrabaları olanlar vb. getirildi.”

Dilek Güngör devamında kimleri kastettiğini de işaret etti:

“Belli ki, KOM Başkanlığı’nın Emniyet’teki mahrem imamlar raporuna giren istihbaratta ‘renklendirme’ denilen taktiği yargıda da uygulayan FETÖ birer, ikişer bu gruplara sızdı. Tıpkı, 2010 Anayasa Referandumu’ndan

44 <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/dilek-gungor/2019/09/17/yargida-tehlikenin-farkinda-misiniz>

sonra YARSAV'a sızdıkları, oradan da HSYK'yı ele geçirdikleri gibi..."

Hakyolcular ve Gül

Sabah Gazetesi yazarının sözünü ettiği, yargıyı ele geçiren grup kimdi? Satır arasını okuyanlar meselenin farkındaydı. Sözü edilen, yargıda neredeyse tek söz sahibi olmuş grup Hakyolculardı. Diyeceksiniz ki; nedir bu "Hakyolcular?"

Sözü edilen İskenderpaşa Cemaati'nden başkası değildi. Cemaat'in vakfının adı Hakyol Vakfı idi. Bu nedenle, yargıda bu gruba "Hakyolcular" deniyordu.

Hakyolcuların devletteki, özellikle yargıdaki varlığı AKP'den de eskiye dayanıyordu. Zira Turgut Özal'dan Tayyip Erdoğan'a kadar hükümet olan birçok siyasi liderin geçmiş İskenderpaşa'ya dayanıyordu. Ayrıca İskenderpaşacılar diğer tarikatlardan farklı olarak radikal tavırlar göstermedikleri gibi, sakal tıraşı olan ve kravat takan, merkez sağda konumlanan bir çizgiye sahipti. Bu da devlet bürokrasisinin içine daha kolay girmelerini sağlıyordu.

AKP öncesinde de önemli bir güç olan Hakyolcular, AKP'den sonra neredeyse devletin resmi tarikatı oldu. FETÖ'den boşalan koltuklara oturma konusunda en şanslı olanlar bu nedenle Hakyolculardı. Hele söz konusu olan koltuklar yüksek bürokrasi, yargı, özellikle Yargıtay ise...

Son dönemde yargı içinde Hakyolcuların örgütlendiği tezi, *Sabah* Gazetesi tarafından ince ince işleniyordu. Güngör'ün yazısı kırılan kolun yen dışına taşması oldu. "Renklendirme" dediği de, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün "Mahrem" raporunda anlatılan, FETÖ'nün kendisini "renklendirme" dediği yöntemle başka tarikatların içerisinde gizlemesiydi. Yani *Sabah* yazarı, "FETÖ'cüler Hakyolcu görünümünde yargıda yükseliyor" diyordu.

Dilek Güngör yazısını doğrudan Adalet Bakanı'nı işaret ederek bitiriyordu:

“Hani, ‘FETÖ’cüler yargı içinden ihraç edilmişti’ diye... Hani Adalet Bakanı Abdulhamit Gül ‘Yargıyı FETÖ’den temizledik’ demişti diye... Hani, ‘işler ehline veriliyordu’ diye...”

Bir parantez açalım. Acaba Abdulhamit Gül İskenderpaşa Cemaati’nden miydi? Bu sorunun yanıtını sordüğümüzda, Bakan’a yakın isimler iddiayı reddetti. Gül’ün dedesi Antep’in bilinen mollalarından Mehmet Emin Er’di. Gül’ü AKP’ye bağlayan ise tarikat bağlarından çok Milli Görüşçü kökleri idi. Onu tanıyanlar “Milli Görüşçü Abdulhamit” di-yordu.

Gül ile İskenderpaşa’nın adı belki de iktidar içindeki kavgalardan dolayı yan yanaydı ya da öyle anılması isteniyordu.

Ne demek istediğimize geleceğiz...

Ama önce...

‘AKP içinde çete’ iması

Dilek Güngör’ün yazısının yayımlandığı gün fırtınalar koptu. Sosyal medyada, “Abdulhamit’i Yedirmeyiz” etiketiyle Adalet Bakanı Gül’e sahip çıkan kampanya yapıldı. Gül’ü destekleyen AKP’liler, *Sabah* Gazetesi’ni hedef aldı. Gül ise yukarıda söylediğimiz gibi, ertesi gün sert bir açıklamayla yazıya yanıt verdi.

Aynı gün AKP Sözcüsü Ömer Çelik’e, Adalet Bakanı Abdulhamit Gül’ün sözleri sorulduğunda şu cevap alındı:

“Adalet Bakanlığı FETÖ ile mücadele konusunda kilit bakanlıklardan. FETÖ en çok orada yapılanmıştı. Burada bir zaaf varmış gibi değerlendirmeler çıkınca, Sayın Bakan da bu şekilde cevap vermiştir.”

Yani AKP Genel Merkezi, sözcüsü aracılığıyla Adalet Bakanı’nun sözlerine sahip çıkıyordu. Tam da bu dönemde, AKP içinde “FETÖ Borsası” iddialarını gündeme getiren eski Gaziantep Milletvekili Şamil Tayyar’ın Cumhurbaşkanı Erdoğan’ı ziyaret edip fotoğraf paylaşması dikkat çekiyordu. Tayyar, görüşmenin fotoğraflarını yayımladıktan sonra

Abdulhamit Gül'ün konuşmasını paylaşarak şu notu düşmüştü:

“Tebrikler sevgili bakanım, tebrikler Gaziantep’in yiğit evladı. Biz sizi biliyoruz, mücadelenize şahidiz, parti içinde ve çevresinde kümelenmiş çete artıklarına sizi yedirmeyiz. Yolumuz açık olsun.”

Yetmedi, AKP Hatay Milletvekili Abdülkadir Özel de, sosyal medya hesabından dikkat çeken bir çıkışta bulundu. AKP’li Özel, *Sabah* Gazetesi için, “kriptolar” ifadesini kullandı.

AKP’li Abdülkadir Özel, “İhanet tabakasıyla savaşılmazın diye uğraşanlarla ibadet tabakasıyla barışılmasın diye uğraşanlar aynı kişiler... daha moda tabirle aynı ‘kriptolar.’ Tanı bunları tanı da büyü!” derken, “Hangi tasarrufun kime ait olduğunu bilecek (!) kadar araştırmacı gazeteci olanlar, cehaletten değil tezvirat amacıyla yalan haberler yapıyorlar. Alışageldikleri mühendislik oyunlarına devam edebileceklerini sanıyorlar” diye belirtti.

Uzatmayalım...

Demek ki bizzat AKP’lilere göre mesele bir köşe yazısından ibaret değildi. AKP içinde ve çevresinde kümelenmiş bir “çete” vardı. AKP’li Bakan Gül’ün tepkisi bunaydı.

Adalet Bakanı’nın karşı hamlesi

Diyeceksiniz ki; *Sabah*’ın hedefi Hakyolcular ve bunlara izin verdiğini söylediği Adalet Bakanı. Peki, Bakan’ın hedefindeki “çete” kimdi?

Yazdık; hatırlatalım: *Sabah* Gazetesi’nin de aralarında bulunduğu yayınların çatı kuruluşu olan Turkuva Medya’yı Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak’ın ağabeyi Serhat Albayrak yönetiyordu. Gazete bu nedenle siyasette “Berat Albayrakçı” olarak tanımlanıyordu. Ama bu yalnızca bir siyasi destekçilikten ibaret değildi. Bir başka bölümde ayrıntısıyla yazdığımız gibi, gazete son dönemde “Pelikancılar” denilen ve devlet içerisinde örgütlendiği konuşulan grubun ana karargâhı gibiydi. Ahmet Davutoğlu’nu istifa ettiren “Pelikan

Bildirisi"ni paylaştan, savunan, dağıtan isimlerin neredeyse tamamı bu medya etrafında kümelenmiş durumdaydı. Serhat Albayrak ise başta SETA olmak üzere, bu grubun kurumlarının fikri önderi sayılıyordu. Yargıda bu grup "Pelikancılar" tanımının dışında "İstanbul Grubu" adıyla da anılıyordu. Bu anmanın sebebi de, grubun İstanbul Adliyesi'nde çok etkili olmasıydı. Hatta, yargıda Hakyolcular ile itişen grubun destekçileri HSK'ya kadar uzanıyordu. Sözün özü; "çete" diye suçlanan grup, aslında bu ekipten başkası değildi.

"FETÖ'cülerle aynı mahlubeye kaşık sallayanlar" diyerek Bakan'ın kastettiği Pelikancıların neredeyse tamamının ortak noktası FETÖ geçmişiydi. Öyle ki, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın damadı olan Berat Albayrak'ın dahi FETÖ okullarından yetiştiği zaman zaman medyada yer alıyor, Albayrak da Meclis'te yaptığı konuşmada bunu kabul ediyordu. Medyadaki Pelikancılardan Cemil Barlas'tan Fuat Uğur'a, en "FETÖ karşıtı" görünenlerin bir zamanlar mahlube partilerindeki yazışmalarını ve ekibin Hilal Kaplan gibi en önemli isimlerinin FETÖ'nün *Taraf* gazetesinden çıktığını hatırlarsak, FETÖ suçlamasının pek de temelsiz olmadığı görülebilirdi.

Kaldı ki; bu kadar da değildi...

İki tarafın birbirine yaptığı suçlamalara dikkat ettiniz mi? Evet, her iki taraf da birbirine son kertede "FETÖ'cü" diyordu. Ama bir nüans vardı. Adalet Bakanı'na yapılan suçlamalar Hakyolcular eliyle FETÖ'ye dokunmama yönündeydi. Yani bizim *Metastaz* dediğimiz durumdu. Öte yandan, Gül yanlılarının Pelikan'a suçlamaları geçmiş FETÖ'cülükleri dışında, açıkça FETÖ Borsası ithamıydı. Gerçekten de bu grup tuhaf bir şekilde Cumhurbaşkanı'nın avukatlarını da içine alacak şekilde sürekli yargının FETÖ'nün zenginlerine verdiği beraatlarla tartışılıyordu.

İşte geldik önemli noktaya...

Sahi, Adalet Bakanı o meşhur konuşmasından sonra ne yaptı?

Adalet Bakanlığı, *Metastaz* kitabında tüm ayrıntılarıyla FETÖ bağlantılarını okuduğunuz Fettah Tamince hakkında

Antalya’da verilen “takipsizlik” kararının kaldırılması için “Kanun yararına bozma” hamlesinde bulundu.

Yani, “FETÖ bağlantılı Tamince yargılansın” dedi Adalet Bakanlığı.

Tamince’nin avukatlığını Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın, adları İstanbul Grubu ile anılan avukatlarının yaptığı hatırlanırsa Adalet Bakanı çok sembolik bir yere vuruyordu. Adalet Bakanı Gül adına Bakan Yardımcısı Şaban Yılmaz imzasıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı’na yapılan “Kanun yararına bozma” talebi, Pelikan ya da İstanbul Grubu’na açık bir mesajdı.

Nitekim Adalet Bakanı Abdulhamit Gül, bu adımın ardından 27 Eylül 2019’da bir daha kürsüye çıktı ve FETÖ ile mücadeleye yönelik sulandırma girişimleri olduğunu söyleyerek “Türk yargısı, FETÖ mücadelesinin en ön safında pozlar verip FETÖ’cü yöntem ve üslupla bu mücadeleyi sulandıran, mücadeleden rant devşirmeye çalışan çıkar odaklarının da çok iyi farkındadır” dedi. Gül, “Bunlarla mücadeleyi sürdüreceğiz, bundan da kimsenin şüphesi olmasın” diyordu.

Yargıda fotoğraf savaşları

İşte kırılan kol yen dışına çıktı ya. Biraz da kolun kırılışını anlatalım mı?

Tarih: 7 Eylül 2019...

Cumhuriyet Gazetesi’nden Alican Uludağ, çok kritik bir habere imza attı.

Antalya Başsavcı Vekili Gürkan Kütük ve Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın avukatı Ahmet Kürşat Köhle, 3 Ekim 2018’de yanında iki kadın ve bir erkekle Antalya L Tipi Cezaevi’ne “kayıt dışı” girmişti. Avukat Köhle, hükümlü Yüksel Uğurlu ile 37 dakikalık özel bir görüşme yapmıştı. Özel görüşme için göz retina okuma sistemi kapatılmıştı. Ziyarete ilişkin soruşturma yürüten savcılık, usulsüz girişi tespit etmişti ancak, rüşvet iddiasına ilişkin delil bulunamadığı gerekçesiyle takipsizlik kararı verildi.

Hukuksuz şekilde cezaevine giren Köhle, aynı zamanda Fettah Tamince'nin de avukatıydı.

Olay bomba etkisi yaptı. Tam da yargıda Pelikancılar ile Adalet Bakanı arasındaki kavganın ortasına denk gelmişti.

Derken, ilginç bir şey oldu.

Kayıt dışı ziyaretin kahramanı Gürkan Kütük, Instagram'da bir fotoğraf paylaştı. Fotoğrafta göbek atıyordu. Kimsenin dikkatini çekmeyen nokta ise birlikte göbek attığı kişideydi. O kişi HSK Teftiş Kurulu Başkanı Yunus Nadi Kolukısa'ydı. Hakkında soruşturma yürütüldüğü söylenen Kütük, "merak etmeyin, arkam sağlam" mesajı veriyordu.

Gelin görün ki; 24 Ekim 2019’da yargıdan yeni bir deprem haberi geldi. HSK Genel Sekreteri Fuzuli Aydoğdu ile Teftiş Kurulu Başkanı Yunus Nadi Kolukısa, görevden aflarını istediklerine dair dilekçe verdi.

Yani, aslında gitmeleri istendi.

Bunun üzerine HSK Genel Kurulu olağanüstü toplandı. Toplantının ardından Teftiş Kurulu Başkanlığı’na Kolukısa’nın yerine HSK Başmüfettişi Abdullah Alacahan atandı. Aynı günlerde, Kolukısa’nın darbe davasında sanık olan kardeşine yapılan özel muamele basına sızdı.

Devam edelim...

31 Ekim 2019 akşamı HSK’nun hâkim ve savcı kararnameşi yayımlandı. Adli Yargı listesinin 66. sırasında kim mi vardı?

Evet, doğru tahmin ettiniz: Gürkan Kütük.

Antalya Başsavcı Vekilliği görevinden alınan Kütük, Antalya Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığı’na gönderilmişti. Yani Kütük, birlikte göbek attığı Kolukısa’nın gidişinin ardından kızağa çekildi.

Ve ertesi gün, 1 Kasım 2019’da yine *Cumhuriyet*’ten Alican Uludağ, cezaevindeki kayıt dışı görüşmenin görüntülerini yayımladı. Cezaevine Tamince’nin de avukatı olan Ahmet Kürşat Köhle’nin savcıyla birlikte girişi açıkça görülüyordu. Yargıda “İstanbul Grubu” ya da “Pelikancılar” denilen oluşumla Adalet Bakanı’nın hukuk kavgası domino taşı gibi ilerliyordu. Adalet Bakanı, İstanbul Grubu’na yakın isimleri birer birer uzaklaştırıyordu.

Ankesörcü hâkimler kavgası

Okuduğunuz bu kitap yalnızca olanları anlatıyor.

Ortada bir gerçek var ki; yargıda hem Pelikan iddiaları hem de FETÖ’cülerin kendilerini sakladığı tezi büyük ölçüde doğru. Yukarıda artık saklanamayan ve adına “Pelikan” denilen yapılanmayı anlattık. Ama öbür yanını anlatmazsak resim eksik kalırdı.

15 Temmuz darbe girişiminin hemen ertesi günü, HSYK iki binden fazla FETÖ bağlantılı hâkim ve savcayı ihraç etmişti. Adalet Bakanı'nun açıklamalarına göre sonraki süreçte toplam 4 bin hâkim ve savcı FETÖ iltisakı nedeniyle ihraç edildi.

Peki, her şey bitti mi?

Bu sorunun yanıtını emekli askeri hâkim albay Ahmet Zeki Üçok'a sorduğumuzda bize bir çalışmayla yanıt verdi. Bu çalışma 23 Eylül 2014 HSYK'sını esas alıyordu. Bu tarihte yapılan seçimlerde hâkimler ve savcılar tam ortadan ikiye bölünüyordu. Zira seçimin ana amacı yargıyı FETÖ'den kurtarmaktı. Yargıdaki FETÖ'cüler kendi adaylarıyla ilk kez resmen ortaya çıkarken, FETÖ karşıtları da güçlerini birleştirmiş ve FETÖ'yü yargıdan tasfiye etmişti.

İşte bu çalışmadan yola çıkarak her kurum tek tek incelendiğinde şu görülmüyordu: Tasfiye edilenlerden sonra halen görevde olan 63 Yargıtay üyesi, 30 Danıştay üyesi, 2.083 adli yargı üyesi, 45 idari yargı üyesi 2014 yılında FETÖ'nün listesine oy vermiş, FETÖ listelerini desteklemişti. Altını çizelim; bu hâkimler ve savcılar tasfiye olanların ardından halen görevdeydi.⁴⁵

Peki, bu isimler nasıl tespit edilecek?

FETÖ denilen yapılanma kuşkusuz gizli bir teşkilat. Ancak tüm gizli yapılar gibi bu yapının da açıkları var. Bu kitap kimse hakkında mahkemelerin kesmesi gereken hükmü vermiyor. Sadece bir yapının analizini yapıyor.

FETÖ ortaya çıkarılırken en kritik delillerden biri, ardışık ankesörlü telefon aramaları. FETÖ abileri kendi sorumluluğunda olan yargı, emniyet ve TSK'daki üyelerini ankesörlü telefon, büfe telefonu gibi sabit hatlardan arayarak güvenli ilişki kuruyor, böylece cep telefonu takibinden kurtuluyordu. Söz konusu gruplar sabit hatlardan aranarak toplantıya çağırılıyordu. Bu yolla aranan kişilerin açığa çıkarılmasıyla TSK'da binlerce askere operasyon yapılmış, çok sayıda kişi itirafçı olmuştu.

45 <https://odatv.com/yargida-feto-destekcisi-kac-hakim-ve-savci-var-20091944.html>

Peki, ankesör soruşturması yargıda nasıl ilerledi?

Medyada haber oldu: 2019 yılının ocak ayında ankesör soruşturmasında Yargıtay'dan bir başsavcı vekili ve iki üyenin adı geçmişti. Dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Başkanlık Kurulu da inceleme izni verdi. Ve üç isim hakkında soruşturma yapması için Yargıtay 5. Ceza Dairesi Başkanı Şakir Aktı muhakik, yani kaba tabirle "incelemeci" olarak atandı.

21 Mart 2019'da ise *Sözcü* Gazetesi yazarı Aytunç Erkin, dört Yargıtay üyesi ile 1500'e yakın hâkim-savcı hakkında ankesörden soruşturma başlatıldığını yazdı. HSK Başkan Vekili Mehmet Yılmaz aynı gün açıklama yaptı ve "Gündemimizde böyle bir soruşturma yok. 1. Daire'nin 1500 hâkim ve savcıyla ilgili verdiği soruşturma izni de mevcut değil" ifadeleriyle haberi yalanladı.

Başladığımız yere doğru geliyoruz.

6 Eylül 2019'da yukarıda bahsettiğimiz kavgayı başlatan makaleyi kaleme alan *Sabah* Gazetesi yazarı Dilek Güngör, "Yargı ve Emniyet'teki Ankesörcüler" başlıklı köşe yazısında, üst düzey bir bürokratin, "İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen bir soruşturma kapsamında ankesöre takılan binlerce kripto hâkim, savcı ve emniyetçinin bulunduğu bir listeden" söz ettiğini belirtip, şunları anlattı:

"Ardışık arama yöntemiyle FETÖ imamlarıyla haberleşen hâkim-savcılar şimdi üst düzey makamlarda... Listede ki isimleri duysanız 'şok' olursunuz. Kimi Yargıtay'da daire başkanı, kimi üye, kimi bölge idare mahkemesinde görevli... Bu listedeki isimler 1 yıl kadar önce Hâkimler Savcılar Kurulu ve Yargıtay'a bildirilmiş... Merak ediyorum, Yargıtay veya HSK bu kişilerle ilgili bir işlem başlattı mı? Ya da soruşturma izni verdi mi? Ardışık arama listesinde yer alan bu kişilerin o tarihten sonra FETÖ'yle ilgili kararlarda imzası var mı?"⁴⁶

HSK Başkan Vekili Mehmet Yılmaz Twitter hesabından, Güngör'ün yazdıklarını şöyle doğruladı:

46 <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/dilek-gungor/2019/09/06/yargi-ve-emniyetteki-ankesorculer>

“İzmir Cumhuriyet Başsavcılığının ilk derece ve bölge idare mahkemelerini kapsayan 18.09.2018 tarihli ihbar evrakının HSK Genel Sekreterliğine ulaşmasını takiben 27.11.2018 tarihinde HSK Birinci Dairesince gündeme alındığı, oybirliği ile müfettiş eli ile inceleme yapılmasının teklif edildiği ve uygun bulunan teklif üzerine evrakın HSK Teftiş Kuruluna gönderildiği, söz konusu hususun tahkikatının titiz bir şekilde sürdürüldüğü ve tamamlanma aşamasına geldiği, Yargıtay üyelerinin suç oluşturan eylemlerinde ise inceleme ve soruşturma yapma yetkisinin, yasa gereği Yargıtay Divanına ait olduğu, bu nedenle habere konu şahıslarla ilgili HSK tarafından bir tasarruf da bulunulmadığı, haberde sözü edilen kişilerle ilgili evrakın İzmir Başsavcılığınca doğrudan Yargıtay Başkanlığına gönderildiği, kamuoyuna saygı ile duyurulur.”

Tüm bunların ardından Odatv Ankara Haber Müdürü Müyesser Yıldız, “öğrendiğimiz kadarıyla, bahse konu soruşturma kapsamında tamı tamına 1509 hâkim ve savcı var” diye yazdı.⁴⁷

Gazeteci Yıldız’ın haberinin ardından HSK Başkanvekili Mehmet Yılmaz bir açıklama daha yaptı ve “HSK Birinci Dairesi tarafından (Ankesörlü telefon aramasından kaynaklanan) 1509 hâkim-savcı hakkında verilmiş bir inceleme ve soruşturma izni kesinlikle yoktur” dedi.

Kafanız karıştı değil mi?

Şimdi, yargıdaki ankesörcü hâkimler ve savcılar hakkında soruşturma var mı, yok mu?

Hangisi doğru? Kim neyi saklıyor?

Aslında satır arası okunduğunda bir başka sonuç çıkıyor.

Zira, birbirine zıt açıklamaların ikisi de doğrudur.

Çünkü yasalara göre hiçbir savcılığın HSK’nın izni olmadan hiçbir hâkim-savcı hakkında soruşturma yapma, telefon kayıtlarını inceleme yetkisi yoktu. Bu nedenle de “kâğıt üstünde” hiçbir savcılıkta 1500 hâkim-savcı hakkında ankesör soruşturması da yoktu. Savcılar ancak ihraç edilmiş olan

47 <https://odativ.com/su-an-gorevde-olan-1509-hakim-ve-savci-fetosuphelisi-17091940.html>

hâkim ve savcılarının kayıtlarını inceleyebiliyordu. Bunlar hakkında yapılan incelemeler sırasında aynı ankesör ve sabit hatlardan şu anda görevde olan yargı mensuplarının da arandıkları tespit edilmişti. İşte haberlere konu olan 1500 kişi bu şekilde tespit edilmişti. İsimleri biliniyordu, “şüpheliydiler” ama yasaya göre haklarında soruşturma sözde açılamıyordu. Bunun için HSK’nın soruşturma izni vermesi gerekiyordu.

Yargıdaki saklı FETÖ’cüler ile ilgili 24 Eylül 2019’da *Sözcü* gazetesi yazarı Aytunç Erkin şunları yazdı: “İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı, Fethullahçı örgütün Ege Bölgesi’ndeki sözde ‘imamını’ tespit eder. Bu ‘imamın’ 23 hâkim ve savcıyla ‘ankesör’ görüşmesi olduğu ortaya çıkar. Ve... Bu 23 yargı mensubundan birçoğunda örgütün gizli haberleşme ağı ‘ByLock’ vardır! ‘Ankesöre’ takılanlardan birisi de Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı’ndaki tepe isimlerden birisidir!”⁴⁸

Yargıtay aynı gün yaptığı açıklamada genel geçer ifadeler kullanmayı tercih etti.

Yani...

Adalet Bakanı Gül ve Pelikan kavgasında, aslında Türkiye’nin ıskaladığı FETÖ ile mücadeleleydi. Her iki taraf da “bazı FETÖ’cüler”e dokunulmasını istiyor, bazılarını dokunmaya gelince ayak sürüyordu. Bunu da Pelikan ya da Hakyol diye perdeliyordu. Bundan ilk etkilenen ise mahkemelere giden vatandaştı.

Bu dönemde öyle şeyler açığa çıktı ki...

Sorgularında itirafçı olmayı kabul eden, FETÖ’cü olduğunu itiraf eden, örgüt toplantılarına katıldığını kabul edip isim veren hâkim ve savcılardan bazıları görevlerine iade edildi. Birileri “FETÖ’cü değilim” diye ispatlamaya çalışsın, “ben FETÖ’cüyüm” diyenler mahkemelerde adalet dağıtmaya devam etti.

48 <https://www.sozcu.com.tr/2019/yazarlar/aytunc-erkin/yargitaydaki-ust-duzey-bir-ismin-feto-imami-tespit-edildi-iddiasi-5349954/>

—

Albayrak'ın Gül'e uyarısı

Bu sert kavgaya dair farklı iddialar da Ankara kulislerinde konuşuluyordu.

En çok dillendirilen ise şuydu...

31 Mart 2019 yerel seçimleri yapılmış, CHP'nin adayı Ekrem İmamoğlu İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ni yüzde 48,79 oy oranıyla kazanmıştı.

Gelin görün ki...

Yazdık; AKP kadrolarının bir bölümü İstanbul seçiminin yenilenmesini arzu ediyordu. Öyle ya, Ekrem İmamoğlu ile en büyük rakibi Binali Yıldırım arasındaki oy farkı sadece 13 bin 729 idi!

İstanbul seçiminin yenilenmesini isteyenlerin başında da Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak vardı.

Seçimin yenilenmemesi ve yenilginin kabul edilmesini isteyenlerden biri ise Adalet Bakanı Abdulhamit Gül'dü.

İddia o ki...

Albayrak Gül'ü özetle "31 Mart seçimlerinin iptalini sağlayan mı, tersini yapan bakan olarak mı tarihe geçmek istersin" diye sert bir şekilde uyardı.

Berat Albayrak'ın Abdulhamit Gül'ün bakan olmasında desteği hep konuşulurdu. Ancak, zaman içinde Albayrak-Gül arasında yeşeren savaşın, işte 31 Mart seçimlerinin sonucuna dair bu tavır farkıyla başladığı öne sürülüyordu.

Adalet Bakanı'na karşı sızıntılar

Peki, iktidar içindeki bu mücadele son olarak hangi noktada?

Bu kitap yazılırken, 17 Aralık 2019'da Adalet Bakanı Gül, FETÖ'ye karşı söylediklerinden sonra "hiçbir grup, zümre veya yapının yargıya sızmasına, etki etmesine asla müsaade etmemek, milletimize karşı boynumuzun borcu ve üzerimizdeki tarihi sorumluluktur" dedi.

Derken sadece iki gün sonra sosyal medyaya bir görüntü sızdı. Görüntülerde Suriye merkezli Haznevi Tarikatı'nın

düzenlediği bir programa katılan Adalet Bakanı Abdülhamit Gül'ün, tarikat liderinin elini öptüğü görülüyordu.

Görüntülerin ardından açıklama yapan Bakan Gül, görüntüleri, "Milletvekili dahi değilken seçim çalışmalarında yapmış olduğumuz, Peygamber Efendimizin Kutlu Doğum programına katıldığımız bir programdı" diyerek açıkladı.

Yani görüntü eskiydi ama kavga tazeydi. Sanki birileri Gül'e "sen misin hiçbir gruba izin yok, diyen" mesajı veriyordu.

Bir ayrıntı daha...

Yine bu kitap yazılırken, Pelikan Grubu'nun Adalet Bakanı'nı değiştirebilmek için yaptıkları kulisler Ankara kulislerinde konuşuluyordu. Pelikancıların aklında 3 farklı bakan adayı vardı. Biri Pelikancıların Merkez Üssü Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi toplantılarında görülen Cumhurbaşkanlığı'ndan bir isim, diğeri Cumhurbaşkanı'nun bir avukatı, diğeri de İstanbul seçimlerinde ön plana çıkan ve "hiçbir şey olmasa bile kesin bir şey oldu" sözleriyle sürece damgasını vuran AKP Genel Başkan Yardımcısı.

Pelikancıların İstanbul seçimlerini iptal etmek için verdiği çaba, öte yandan Abdülhamit Gül'ün bu ertelemeye sıcak bakmadığı bilgisi yan yana konulduğunda, durum çok manidar görünüyordu.

Daha "kullanışlı" bir Adalet Bakanı isteniyordu belli ki!

Ve gün geldi...

16 Ekim 2020'de Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan imzasıyla yayımlanan atama kararlarına göre, mevcut bakana yakın Adalet Bakanı Yardımcısı Cengiz Öner görevden alındı. Öner'in yerine, İstanbul Grubu'na yakınlığıyla bilinen İstanbul Başsavcı Vekili Hasan Yılmaz Adalet Bakanı Yardımcılığı'na atandı. Hasan Yılmaz'a aynı zamanda HSK Birinci Daire Üyeliği görevi verilmişti. Bu bakana karşı yapılmış bir hamle miydi? İzleyip göreceğiz.

Ne demiştik? Evet, kol kırıldı...

UYUŞTURUCU BARONLARINI NEDEN BİRİLERİ KURTARIR?

Tesadüf fazlaya kaçıyorsa, şüphelenmek yersiz midir? Sizce de yargı son dönemde fazla “tesadüfler” ile anılmıyor mu? Ne mi demek istiyoruz?

Erzurum İl Emniyet Müdürlüğü Narkotik Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü ekipleri, 24 Ocak 2019’da İstanbul plakalı bir TIR’ı durdurup arama yaptı.

TIR’ın gizli bölmelerinde, 17 büyük çuval içerisinde mermer taşlar arasına gizlenen 25 bin 834 parça halinde toplam 1 ton 535 kilogram eroin ele geçirildi. Bu, Cumhuriyet tarihinin tek seferde ele geçirilen en büyük eroin miktarıydı. Değerinin 100 milyon lira olduğu düşünülüyordu. Operasyon genişledi. Alınan ifadelerin ardından İstanbul’a uzanan operasyon kapsamında sekiz kişi tutuklandı.

Erzurum Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosu Savcılığı, yakalanan uyuşturucu ile ilgili 54 sayfalık iddianame hazırladı. Erzurum 1. Ağır Ceza Mahkemesi’nce kabul edilen iddianamede, “uyuşturucu veya uyarıcı madde ithal etme, suç işlemek amacıyla örgüt kurma, üye olma” suçlarından örgüt lideri Mehmet Zeki Fidan’ın, yöneticiler Saruhan Öztürk’ün, Ali Yıldırım’ın ve Mahmut Mısır’ın 166 yıl 6’şar ay, örgüt

üyeleri Hacı Karahan'ın, Erdal Ergi'nin, Ahmet ve Mazlum Özdemir'in ise 162'şer yıl olmak üzere, toplam 1314 yıl hapisleri istendi.

İddianameyi yazan savcının önemli bir özelliği vardı...

Erzurum'daki Cumhuriyet tarihinin en büyük eroın soruşturmasını yürüten ve iddianameyi yazan savcı, daha önce FETÖ'nün kumpaslarına uğramış, İzmir'de Askeri Casusluk torbasına atılmış eski Askeri Savcı Melih Yıldırım'dı. Savcı Yıldırım, soruşturmanın sürdüğü günlerde Adalet Bakanlığı'na bir şikâyetle bulundu.

Şikâyetinde anlattığına göre; Yıldırım'ı bir gün Erzurum'da görev yapan F.S. isminde bir diğer savcı aramıştı. Savcı F.S., daha önce İstanbul'da görev yapmıştı. F.S. meslektaşı Yıldırım'ı hemen ziyaret etmek istediğini, kendisiyle önemli bir konu hakkında görüşmek istediğini söyledi. Savcı Yıldırım, yoğunluk gerekçesiyle görüşmeyi ertelerken, F.S., çat kapı Yıldırım'ın lojmandaki evinin kapısını çaldı. Savcı F.S., Yıldırım'a akıl almaz bir teklifte bulundu. Kendisini İstanbul'dan tanıdığı bir yargı mensubunun aradığını söyleyen F.S., gizli yürüyen uyuşturucu dosyasının içindeki bilgileri kendisine vermesini istedi. Bunun karşılığında Yıldırım'a nakit olarak kaç milyon dolar isterse verileceğini söyledi. F.S., paranın Yıldırım'ın istediği kişiye, istediği yerde teslim edilebileceğini ifade etti. Endişe etmemesini, teklifi yapanların çok güçlü olduğunu, "önemli kişilerin bilgisi dahilinde" bu teklifin yapıldığını söyledi. Savcı F.S., yakında Erzurum'da görev ve başlayacak bir hâkimden de bahsediyordu.

Kendisinin anlattığına göre; teklifi reddeden Yıldırım'a F.S.'nin ısrarları sürdü. Bunun üzerine Savcı Yıldırım yapılan ahlaksız teklifle ilgili bir tutanak tuttu ve F.S.'yi Adalet Bakanlığı'na şikâyet etti. Kısa süre içinde Hâkimler ve Savcılar Kurulu (HSK) müfettişleri Erzurum'a gelerek inceleme yapmaya başladı. F.S. ise görev yeri değiştirilerek Batman Cumhuriyet Savcılığı'na gönderildi.

Kuşkusuz, her şey basit bir rüşvet iddiası, denilerek geçiştirilebilirdi. Ama olay burada kalmadı.

Aynı dosyada olan bir dizi tuhaflığı anlatmak için biraz geriye gidelim...

Uyuşturucu baronu nasıl kaçtı?

Kamuoyunda “uyuşturucu baronu” lakabıyla anılan Naci Şerifi Zindaşti’yi hatırladınız mı?

24 Eylül 2007’de Büyükçekmece’de düzenlenen operasyonda 75 kilo eroinle yakalanıp tutuklanmıştı. Herhalde bir daha çıkmaz, diyenler yanıldı. Zindaşti, FETÖ’cü savcı Zekeriya Öz’ün “gizli tanık” olma teklifini kabul etti. Ergenekon kumpasında “Terazi” kod adıyla ifade verdi ve serbest kaldı.

Zindaşti adı 2014’te bu kez kanlı bir olayla gündeme geldi. Büyükçekmece’de lüks bir cip iki kişi tarafından çapraz ateşe tutulmuş, saldırıda Zindaşti’nin kızı Arzu Şerifi Zindaşti ve şoför olan yeğeni Devrim Öztunç hayatını kaybetmişti. Belli ki Zindaşti’nin düşmanları ailesini ve aracını hedef almıştı. İntikam hissiyle dolan Zindaşti’nin hedefinde cinayeti işlediğini düşündüğü bir grup düşmanı vardı. Küçükçekmece’de iki kişinin öldürülmesi bu olaya bağlandı. Dubai’den Panama’ya uzanan bir dizi silahlı olay bu intikam hikâyesinin devamı olarak yazıldı.

Bu kadar da değildi.

Zindaşti’nin kızının katli davasının sanığı Orhan Ünğan’ın avukatı Kudbettin Kaya, “bir sonraki oturumda bulunmayabilirim, zira benim öldürülme riskim var” dedikten on gün sonra 31 Ekim 2017’de Yeşilköy’de bir restoranda yemek yerken öldürüldü. Kadıköy Bağdat Caddesi’nde 7 Nisan 2019’da bir kafe çıkışında ise davanın firari sanıklarından İlhan Ünğan öldürüldü.

Evet, Zindaşti’nin düşmanları İstanbul’un göbeğinde ardı ardına cinayetlere kurban gidiyordu ve kimse durduramıyordu.

Gelin görün ki; gün geldi...

FETÖ suçlamasıyla tutuklanan ABD Başkonsolosluğu çalışanı Metin Topuz’la ilişkisi ve 10 cinayete bağlantısından

dolayı hakkında yakalama kararı bulunan Zindaşti, 6 Nisan 2018’de gözaltına alındı; yeniden cezaevine girdi.

Bu, herkesin “geç kalmış” dediği beklenen bir sonuçtu.

Ama asıl hikâye buradan sonra başladı.

Naci Şerifi Zindaşti’nin avukatı, 19 Ekim 2018 Cuma günü “tutukluluğun incelenmesi” için İstanbul Nöbetçi Sulh Ceza Hâkimliği’ne başvurdu. Başvuruyu değerlendirilen 5. Sulh Ceza Hâkimi, Zindaşti ve üç adamı hakkında “sürpriz bir tahliye” kararı verdi. Bunun üzerine tutuklular cezaevinden çıktı. Soruşturma Savcısı Ercan Devrim karara itiraz etti. Dosyayı ele alan İstanbul 6. Sulh Ceza Hâkimi tekrar tutuklama kararı çıkardı.

Şaşırmayın: Zindaşti ve adamları üç saat içinde ortadan kayboldu.

Peki; uluslararası uyuşturucu kaçakçısı Zindaşti’yi serbest bırakarak kaçmasına neden olan nöbetçi hâkim kimdi?

Hâkim Cevdet Özcan’dı.

İstanbul’daki skandalın ardından HSK’nın soruşturma açtığı, ardından Küçükçekmece Hâkimliği’nde görevlendirdiği Özcan, o gün HSK’ya verdiği ifadesinde ne söylemişti?

Habertürk yazarı Fatih Altaylı’nın aktardığına göre, Hâkim Özcan şunları anlatıyordu:

“İktidar partisinden eski milletvekili beni sürekli arayarak bu şahsın mutlaka tahliye edilmesi gerektiği yönünde telkinde ve baskıda bulundu. Devletin bu konuda bir duyarlılığı olduğunu belirtti.”⁴⁹

Hâkimin ifadeleri, gözlerin eski AKP Milletvekili ve Cumhurbaşkanlığı Hukuk Politikaları Kurulu Üyesi Burhan Kuzu’ya dönmesine neden olmuştu. Bunun sebebi Kuzu’nun Zindaşti ile aynı masada yemek yerken fotoğraflarının ortaya çıkmasıydı. Kuzu önce Zindaşti’yi tanımadığını iddia etse de, çıkan fotoğrafların ardından tanışıklığı kabul etmek zorunda kaldı.

49 <https://www.haberturk.com/yazarlar/fatih-altayli-1001/2200960-zindasti-skandali>

Bu nasıl tesadüf?

Gelelim, Zindaştı'yi serbest bırakan hâkim Cevdet Özcan'ın hikâyesine...

Dikkat ettiniz mi? Erzurum'daki olayla İstanbul'dakiler ne kadar benziyordu. Konuşmalarda yine "önemli kişilerin bilgi sahibi olduğundan" söz ediliyordu. Hatta iki uyuşturucu dosyası da İran bağlantılıydı. Yine bir yargıdan adam kurtarma pratiği idi...

O halde, şimdi yazalım asıl bombayı...

İstanbul'daki skandaldan sonra görev yeri değiştirilen hâkim Cevdet Özcan'ın 2018 yılının aralık ayında atandığı, aylar sonra gelip başladığı yeni görev yeri neresi dersiniz?

Evet, yanılmadınız; Erzurum Hâkimliği.

Yetmedi, hangi mahkemeye?

Söz konusu uyuşturucu davasının görüleceği Erzurum 1. Ağır Ceza Mahkemesi'ne kıdemli hâkim olarak.

Halihazırdaki mahkeme başkanından daha kıdemli olan Özcan, mahkeme başkanının duruşmaya gelmediği ya da izinli olduğu bir gün duruşmayı yönetebilecek ve kritik bir karara imza atabilecekti.

Nasıl oluyorsa hâkim Özcan, Zindaştı skandalından sonra 29 Temmuz 2019'da Erzurum 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde göreve başlamış, Erzurum'daki uyuşturucu dosyasının

savcısına rüşvet teklifi yapılmış ve Cumhuriyet tarihinin en büyük eroin operasyonunun bu dosyası Özcan'ın mahkemesine düşmüştü.

Bu nasıl bir tesadüftü?

Olayı açığa çıkarmamızın ardından, hâkim ve savcı atamalarını yapan HSK 1. Daire Başkanı Halil Koç ile görüştük. Koç'un olayla ilgili yaptığı açıklamanın özeti, kendi ağzından "talihsizlik" kelimesiydi.

Erzurum'daki uyuşturucu soruşturmasını yürüten savcı Melih Yıldırım'a rüşvet teklifine ilişkin yapılan müfettiş incelemesini doğrulayan Başkan Koç, Savcı F.S. ile ilgili soruşturma izni verdiklerini, sürecin devam ettiğini söyledi. İstanbul'da Zindaştı'yı serbest bırakan hâkim Cevdet Özcan'ın Erzurum'daki uyuşturucu operasyonundan önce, 2018 yılının aralık ayında şehre tayin edildiğini hatırlatan Koç, bu atamanın operasyonla ilgili olamayacağını ifade etti. HSK'nun hâkim Özcan'a, hakkında inceleme sürerken Asliye Ceza Hâkimi yetkisi verdiğini, fakat Özcan'ın altı ay ücretsiz izin almasıyla atandığı mahkemenin hâkimsiz kaldığını anlattı. Bunun üzerine Özcan'ın durumunu "genel yetki" dedikleri görevsiz halle değiştirdiklerini söyleyen Koç, müstakil bir mahkemeye vermemek için 29 Temmuz 2019 tarihinde Özcan'ı Erzurum 1. Ağır Ceza Mahkemesi'ne atadıklarını söyledi. Bu atamanın Cumhuriyet tarihinin en büyük eroin operasyonunun görüldüğü mahkemeye denk gelmesinde bir hata olup olmadığına ilişkin sorumuzu, HSK 1. Daire Başkanı Koç şöyle yanıtladı:

"Bir hata olabilir. Ancak gerçekten bilinçli olma ihtimali yok. Biz arkadaşlarla konuşurken 'müstakil bir mahkemeye verdiğimizde rapor, izin alıyor; öyleyse bir ağır cezaya atayalım' dedik. Erzurum'da da 4 tane ağır ceza mahkememiz var. 2, 3, 4 de teröre bakıyor. Terör mahkemelerine özen gösterdiğimiz için özellikle oraya vermedik. 1. Ağır Ceza'ya atadık. Atarken, o mahkemede bu davanın (eroin davası) olduğunu bilmiyorduk. Tamamen tesadüf bu."

“Bizim için de talihsizlik oldu” diyen Başkan Koç, gerekeni yapacaklarını söylüyordu.

Olayla ilgili rüşvet teklif ettiği söylenen savcı F.S.’ye de ulaştık. F.S. rüşvet teklif ettiğini reddediyordu:

“Kesinlikle öyle bir şey olmadı. Benimle İstanbul’da kısa bir süre çalışmış, adını bile hatırlamadığım savcı arkadaşım aracılığıyla, nöbetçi olduğum gün, odamdayken davanın avukatları yanıma geldiler. Uyuşturucu davasının avukatları olduğunu bilmiyordum, daha sonra öğrendim. Beni, İstanbul’da çalıştığım savcıyla telefonla konuşturdular. Savcının adını inanın hatırlamıyorum. Bir avukat benimle aynı okuldan mezun olduğunu söyledi. Öyle yakınlık kurmaya çalıştı benimle. Genç olan avukat da Yüksekvalı olduğunu söyledi. Ben daha önce Yüksekova’da çalıştığım için oradan yakınlık kurmaya çalıştı. Havadan sudan konuştuk. Bana bu dosya için geldiklerini söylediler. Müvekkillerinin aleyhine delil olmadığı halde gözaltına alındığını söylediler. Ben de ‘madem delil yok, neden gözaltına alınsın’ dedim. Benim onları savcıyla tanıştırmamı istediler. ‘Bizimle gelin, birlikte gidelim’ dediler. Odada misafirlerim vardı, kapım açıldı, nöbetçiydim sonuçta. Ben birlikte gitmeyi kabul etmedim. Çıktılar. Bir süre sonra tekrar geldiler odama. Ben de avukatlık yapmayı düşündüğüm için, İstanbul’da ceza davalarına bakan 3-5 ofisten biri olduklarını söylediler. Ben de ‘siz mafya davalarına mı bakıyorsunuz, ayağınıza sıkırlar’ diye şaka yaptım. Zindaştı olayından bahsettiler, o davada da avukatlık yaptıklarını söylediler. ‘Keşke bu dosyayı da İstanbul’a aldırabilsek’ dediler. Sizin istediğinizi yapacak şekilde burada hâkim savcı bulamazsınız, dedim. Hepsi düzgün ve namuslu insanlar, dedim. İşim var, dedim ve onları gönderdim.”

Savcı F.S., kendisini suçlayan savcı Melih Yıldırım ile karşılaşmalarını ise şöyle anlattı:

“Bu olaydan bir gün sonra, sevdiğim bir savcı olan Melih Bey’e ‘böyle adamlar geldi, bunlar tehlikeli adamlar, dikkat edin’ dedim. Küçük kardeşim gibi gördüğüm için uyarıda bulundum. ‘Bunlarla yalnız kalma, sözlü değil yazılı talep

al, kapın açık olsun, kâtibin yanında olsun görüştüğünde’ dedim. ‘Bu dosyayı da bir an önce bitir, bu adamlarla uğraşmamış olursun’ dedim. Kendisi de benimle daha sonra bu dosya ile ilgili dertleşmeye geliyordu. Bu olaydan sıkıldığını söylüyordu. Birkaç gün savcı Melih Bey’i göremedim. Bunun üzerine eve giderken dairesine gittim, kapıyı çaldım. Merak ettiğim için sordum; bir sorun mu var, diye. Film izliyordu, ısrar ederek içeri davet etti. Sohbet ettik. Bu dosyasında gümrükten belgeler bekliyordu. ‘Bu dosyaları çok uzatma, bu dosyada sana çok gelen giden olur, talep olur’ dedim. Konuştuk geçtik.”

HSK soruşturmasında kamera kayıtları da alınmış, İstanbul’dan gelen gizemli avukatların savcı F.S.’nin odasına girip çıktığı tespit edilmişti.

Soruşturma savcısına göre “rüşvet teklifi”, HSK’ya göre “talihatsız bir tesadüf”, suçlanan savcıya göre ise “iftira...”

Ancak Türkiye’de bir gerçek vardı ki...

Uyuşturucu üzerine tweet atmak bile hapse girmeye yeterken, uyuşturucu baronları yargıyı satın alabiliyordu. “Aman teröristler çıkmasın” diye terör mahkemelerine “özenle” hâkim atayan HSK, uyuşturucu davalarına bakan mahkemeleri “tesadüflere” bırakıyordu. Sonunda bir tweet atan hapis-te yatarken, cinayet işleyen ya da tonlarca uyuşturucu kaçıran dışarı çıkıyordu. Üstelik dışarı çıkmalar son derece istikrarlı şekilde sürüyordu. FETÖ’cü Zekeriya Öz’ün yaptığını, şimdiki kiler Saray’dan gelen bir telefonla hallediyordu.

Nihayetinde, İstanbul’da uyuşturucu baronunu bırakmasıyla meşhur hâkimin, Erzurum’da uyuşturucu baronlarının yargılandığı davaya atanması da elbette “bu kadar tesadüf biraz tuhaf” dedirtiyordu.

Ama...

Şunu söyleyelim ki; en şaşırdığımız an, bitti sandığımız an oldu. Üstelik mutlu bir evlilik haberiyle.

Erzurum’da uyuşturucu davasına bakan savcıya “bırak” diyen, rüşvet teklif ettiği iddia edilen savcı F.S.’nin boşandıktan sonra evlendiğini öğrendik. Haliyle merak ettik. Acaba

kimdi bu şanslı gelin? Meğer savcı F.S., 2020 yılının 26 Eylül’ünde AKP Kocaeli milletvekili ve partinin MKYK üyesi Emine Zeybek ile evlenmişti!

Ucu siyasete uzanan ilişkiler ağı yine kendisini bir şekilde tamamlamıştı.

Bir yasa, doğa boşluk tanımıyordu. Ancak nedense o boşluk hep aynı şekilde dolduruluyordu.

DEVLETTEKİ NUR AĞI

Tarih ne garip...

Bir tekrarla kendinizi saadete kavuşturacağınızı sanıyorsunuz. Oysa bir tarihsel eylemi zamanından sonra tekrarlamak aslına karşı yapılmış en esaslı eylemdir, bunu görüyorsunuz.

Ayasofya'nın yeniden camiye dönüşmesinden söz ediyoruz.

İslamcı medya sözleşmiş gibi Erdoğan'la Fatih'i yan yana koydu. Ayasofya'nın Danıştay yardımıyla camiye çevrilmesini "ikinci fetih" olarak anlattılar.

Oysa tam tersi...

İstanbul'un fethi görünenin aksine yeni bir Haçlı seferini erkenden önleyen stratejik bir adımdı. Fatih Sultan Mehmet'in "kıızıl elma"sı, sanılanın aksine Osmanlı'yı Roma'nın devamı olan bir tür dünya devleti yapmaktı. Bizim İslamcılarının tasvirlerinin aksine Fatih, İstanbul'u Avrupa'da katledilen Yahudi halkı için cennet yaptı. Gönderen değil aksine sürgünleri İstanbul'da toplayan Fatih, 1463'te Galata'da Carlo Martelli'nin evinde eğlenen hükümdardı. İstanbul Belediyesi'nin aldığı Bellini resmi örnek olsun, bizim gerici-lerin aktardığının aksine Fatih, İstanbul'u Rönesansçıların

merkezlerinden biri yapmıştı. Batı’da kiliseyle kavgalı yenilikçilerin Fatih sempatisini biliyoruz; gittiği yol, haç ile hilali uzlaştıran güçlü bir milletler idaresiydi.

Uzatmayalım...

Bilim, biçim değil özdür.

Öz ile bakarsanız, Fatih’in 1453’te İstanbul’u fethi ve büyük Ayasofya mabedini cami yapması ile Erdoğan’ın 10 Temmuz 20:53’te Ayasofya’yı cami yapması hem ideolojik hem de sembolik olarak birbirine zıt yönde iki adımdır.

Neyse, konumuz bu değil. İstesek de gözlerini kapatmış birini güneşin doğduğuna inandıramayız.

Meseleye gelirsek...

Sosyal medyada paylaşılan mesaj şöyleydi:

“Hüsnü Bayramoğlu Ağabeyimiz ile Genelkurmay Başkanımız Ayasofya’da. Şu manzara yakın bir zaman önce sadece hayal ve ümit idi. Şimdi görüyoruz.”

Genelkurmay Başkanı Yaşar Güler’in, Nur cemaatinin kollarından Meşveret’in önderlerinden Hüsnü Bayramoğlu ile Ayasofya açılışında verdiği omuz omuza poz, Nurcuları heyecanlandırdı. Neredeyse tek kaleminden çıkmış gibi “bugünleri de gördük” dediler.

Üstelik bu ilk de değildi...

15 Temmuz’dan sonraki ilk 29 Ekim Resepsiyonu’nda, Nurcuların “Hüsnü Ağabey” dedikleri Bayramoğlu, dönemin Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar ile el ele görülmüştü. Akar ondan dua istemiş, “Ordu ile alakadarsınız” diyen Bayramoğlu ise duasını eksik etmemişti.

Milli Eğitim Bakanlığı ile imzaladığı protokol sayesinde, okullarda “değerler eğitimi” vermesiyle tanıdığımız Meşveret grubu, 2012’ye kadar FETÖ ile iyi ilişkilere sahipti. Bir örnek; gazeteci Can Özçelik’in *FETÖ Borsası* adlı kitabında Meşveretçi bir askerin ifadesi yer alıyordu. TSK içindeki Meşveretçi askerlerin sohbet toplantılarını, içlerinden biri anlatıyordu:

“1994 yılında Harp Okulu’ndan mezun oldum. Okulumdaki birçok arkadaşımın o zaman Fethullah Gülen cemaati

olarak bilinen, bugün FETÖ diye tanımladığımız yapıya ait olduklarını biliyorum. Bu yapı içindekilerle, kalabalık ve güçlü olduğu için dönem dönem zorunlu olarak arkadaşlıklarımız oldu, hatta bazı konularda özellikle 28 Şubat sürecinde bana yardımcı oldukları da oldu. Örneğin 1996 yılında bugün FETÖ nedeniyle ihraç edilen bölük komutanım Adem Boduroğlu ilk tayin yerimde bana muhafazakâr yapım nedeniyle destek oldu. Ben ise onun Gülençi olduğunu biliyordum. Kendisi de zaten bunu bana söylemişti. Ayrıca yine 28 Şubat sürecinde hakkımda tutulan bazı tutanakları ve bilgileri Genelkurmay'a göndermediklerini, geciktirdiklerini biliyorum. O dönem böyle bir terör yapısı olmadığı için kendilerinden yardım almakta ben bir sakınca görmüyordum. Onlar da bana yardım etmekte bir sakınca görmüyordu.”

2012 yılında Risalelerin sadeleştirilmesi tartışmasıyla Nurculuk içindeki yollar ayrılana kadar, TSK'daki FETÖ'cüler ile Meşveretçiler gül gibi geçinip gidiyor, hatta birbirlerine destek oluyordu. Zaten kumpasla hedef alınan Tahşiyeciler gibi birkaç münferit örnek dışında hangi Nurcu grup FETÖ'ye sırtını dönmüştü ki...

Ayasofya'da vitrine konan cemaat

Fakat bir başka ayrıntı vardı.

Ayasofya'nın açılışı sırasında, Hüsnü Bayramoğlu'nun sayısız fotoğrafını, AKP'li milletvekilleri de Nurcu şakirtler de şu notla paylaştı: “Ayasofya'nın açılmasını ben göremeyeceğim Hüsnü görecek, ben kabrimden seyredeceğim.”

Bilmeyenler anlamayabilir. Şöyle anlatalım...

Hüsnü Bayramoğlu, Said-i Nursi'nin halen hayatta olan son vekili. Meşveretçi efsaneye göre, Said-i Nursi sayısız kehanetlerinden birini daha sergilemişti! Öyle ya Diyanet'in gayri resmi Tarikatlar Raporu bile, genel olarak Nurcuları özel olarak Meşveretçileri, Said-i Nursi'yi “ahir zamanda beklenen ve özel görevlendirilen bir zat” olarak takdim etmekle eleştiriyordu. Meşveretçilere göre Said-i Nursi yıllar

önce Ayasofya'nın açılacağını bilmekle kalmamış, "ben değil Hüsni görecek" diyerek bir adım da ötesine geçmişti. Cumhurbaşkanı bile ikna olmuş olacak ki "Hüsni Ağabey" denilen Bayramoğlu'nu telefonla arayıp Ayasofya'ya davet etmiş, kehaneti tamamına erdirmek istemişti.

Elbette Erdoğan uydurmuyordu. Biraz karıştırınca 10 Temmuz 2020'de Bayramoğlu'nun Erdoğan'a yazdığı mektubu bulduk. Ayasofya'nın açılma kararının *Resmî Gazete*'de yayımlandığı o gün Erdoğan'ı tebrik etmiş, ardından efsaneye teğet geçen bir hikâyeye mektupta yer vermişti. Yani "Hüsni Ayasofya'yı görecek" efsanesinin kökeni bizzat Hüsni Bey'e dayanıyor gibi görünüyordu. Günahını almayalım, belki de onun anlattığı başka bir olay "şeyh uçmaz mürit uçar" örneğindeki gibi müritleri tarafından çarpıtılmıştı.

Mesele böyle bitmedi tabii. Tuttuğumuz ipin ucunu takip ediyorduk. Hemen "Hüsnişevmezler" grubunun kaynaklarına baktık. Malum, Nureular arasında Said-i Nursi'nin iki talebesi, Hüsni Bayramoğlu ile Nesil grubundan Mehmet Fırınıcisi arasındaki post kavgası son dönemde öne çıkıyordu. Evet, Erdoğan'ın "Hüsni Ağabey" gibi "Mehmet Ağabey"i aradığı görüntüler de ortaya çıkmıştı. Ama iki "ağabey" taraftarları arasındaki kavga birbirlerini FETÖ'cülükle, ajanlıkla, yalancılıkla, hainlikle suçlamaya kadar varmıştı.

Mehmet Fırınıcisi'ya yakın Hüseyin Yılmaz, 25 Temmuz'da tam da merak ettiğimiz soruya yanıt veren bir yazı yazdı. Üstelik Yılmaz, 30 sene önce *Ayasofya* diye bir kitap çıkarmıştı. Yani konuyu biliyordu. Bütün Nur külliyatını tarayan Yılmaz, "Üstadın neredeyse sırtını kaşımamasından oturma şekline kadar kayıt altına alınmış yüzlerce kaynak arasında" böyle bir şeye rast gelmediğini söylüyordu. Said-i Nursi'nin öğrencilerinin hatıralarında yer almadığı gibi, Hüsni Bayramoğlu da Erdoğan Ayasofya'yı açana kadar, hiçbir yerde "Ayasofya'nın açılışını Hüsni görecek" efsanesini anlatmamıştı.

Yılmaz'ın yazısı yaşanan kavgayı daha da sertleştirdi. İki Nurcu grup arasında ağır sözler havada uçtu.

Derken, Hüsnü Bayramoğlu'na en yakın isimlerden Mehmet Rıza Derindağ konu üzerine bir yanıt yazısı kaleme aldı. Özür dilemedi ama Said-i Nursi'nin "Ayasofya açılacak, ben göremeyeceğim, Hüsnü görecek" diye bir açıklamasının olmadığını kabul ediyordu. Aslında kendilerinin kaynak olduğu, dilden dile büyüyen, hiç de itiraz etmedikleri kehanet hikâyesini "gazete ve televizyonlardan bazılarının hüsnüniyeti" diyerek açıklıyor, suçu medyanın "iyi niyetli asparagası"na bağlıyordu.

Günlerce hakarete uğrayan Hüseyin Yılmaz, haliyle bu duruma isyan eden bir yazı daha yazdı. Yılmaz, "Nihayet itiraf ettiler: Üstat 'Ayasofya'nın açılışını Hüsnü görecek' demedi" başlıklı yazısında soruyordu:

"Kıyametler kopardınız, etmediğiniz hakaret, düşmediğiniz ahlaksızlık çukuru kalmadı! Değdi mi? Madem başından beri adınız gibi bundan emindiniz, bu aptalca yalanı niye söylediniz?"

Günlerce dilden dile dolaşan, haberlere konu olan, Meşveretçilere kanat taktıran, Said-i Nursi'ye biçilen mesihyanik mucize öykülerinden günümüze güç devşiren öykü yalan çıkmıştı. Bir müridinin geleceğe dair rivayetlerini dinleyen yaşlı Said-i Nursi'nin, en genç öğrencisini göstererek söylediği "ben artık göremem Hüsnü görür inşallah" temennisi, Erdoğan Ayasofya'yı açınca çarpıtılarak ve Ayasofya eklenerek kehanete dönüştürülmüştü.

Gülen'e yazılan Nur mektubu

Sadece Erdoğan'a yazılan mektup mu?

Önümüzde FETÖ lideri Gülen'e yazılmış bir mektup duriyor.

28 Şubat döneminde *Milliyet* gazetesindeki Gülen'in Nurculuğunu sorgulayan yazıların ardından, Said-i Nursi'nin yaşayan dört müridi; Mustafa Sungur, Bayram Yüksel, Hüsnü Bayramoğlu ve Abdullah Yeğin ortak imza ile Gülen'e yazmış. "Mektup" dedik ama "Muhterem Gülen Hoca" hitabıyla

Gülen'e övgülerin düzüldüğü, Gülen'in Said-i Nursi'nin öğretisine nasıl hizmet ettiğini anlatan metin, bir mektuptan fazlasını ifade ediyordu.

Bilmeyenler için söyleyelim, Said-i Nursi ölümünden önce sadık takipçilerinden bir vekiller grubu seçmişti. Nursi'nin ardından onlar havarileri olacak, Nurculuğu ileri taşıyacaktı. Haliyle mektubu yazanlar Nursi adına mektubu yazıyordu.

Mektup, diyoruz ama hafif kalıyor...

Said-i Nursi'nin o gün hayatta olan dört vekili adeta "Fethullah Gülen Nurculuğun dünyadaki öncüsüdür" bildirisine imza atmıştı. Nursi'nin vekilleri "Gülen Nurcudur" diyerek ona yapılan eleştirilere karşı savunmaya geçmişti.

Sahi, Said-i Nursi acaba Fethullah Gülen konusunda da bir öngöründe bulundu mu? "Öğretimi devlet içine sızarak terör faaliyetlerinde kullanacak" dedi mi? Yoksa dedi de 2012 yılına kadar FETÖ lideri ile sıkı fıkı olan "Nurcu Ağabeyler" bunu sakladı mı?

Eminiz buna da bir cevapları vardır!

Neyse, biz konumuza dönelim...

Zira daha kritik bir nokta var. Said-i Nursi'nin Barla'daki evinde, Hüsnü Bayramoğlu öncülüğündeki Meşveretçiler, kendilerine dair başlayan tartışmadan sonra bir de sohbet yaptı. Grubun konuşmasından aktaralım:

"Peygamberimiz buyuruyor ki ahir zamanda mehdi bir adam gelecek. Mehdi adamın 5-6 tane de veziri olacak. Bu vezirlerin ekseriyeti ahrete gitmiştir. Hayatta Bediüzzaman Hazretleri'nin talebesi 1 kişi kalmıştır. Hüsnü Bayram Ağabey'dir. Başka yok. Bunu peygamberimiz buyuruyor."

Konuştığımız ilahiyatçıların "uydurma" dediği hadise dayanan öğreti, Hz. Muhammed'in "Mehdi" diyerek Said-i Nursi'yi ve vekillerini işaret ettiği, nihayetinde hayatta kalanın Hüsnü Bayramoğlu olduğu iddiasına dayanıyordu. O kadar ileri gitti ki Bayramoğlu, kendisine karşı olmanın Said-i Nursi'ye karşı olmak anlamına geldiğini ve bunun kişinin ahretini yakacağını söyledi. Nitekim Bayramoğlu, dinlediğimiz bir başka sohbetinde, mahşer yerine tüm peygamberlerin

arkalarında ümmetleriyle geleceğini, Nur cemaatinin ise kendi bayraklarıyla bulunacağını anlatıyordu. Cesur olsa, kendilerinin yeni bir din icat ettiklerini açıkça söyleyecekti!

İşin daha fenası, başta Genelkurmay Başkanı olmak üzere, devlet erkânının fotoğraf vermek için yarıştığı bu garip inanç sahibinin birikimiydi. Küçümsemek için söylemiyoruz; Hüsnü Bayramoğlu, Said-i Nursi'nin şoförüydü. İslami jargonla söyleyecek olursak "hiçbir ilmi eğitimi yoktu". Said-i Nursi'nin Risalelerini ezberlemekten, Nursi ile yoldaşlık etmekten başka da hiçbir özelliği bulunmuyordu. Öte yandan, hesap vermesi gereken eski Nurcu yoldaşları FETÖ'nün bıraktığı boşluğa taliplerdi. Tıpkı onun gibi sapkın fikirleri din adına topluma sunuyorlardı. Kendi sohbetlerinde anlattıklarına göre, devleti yönetenlere fikir veriyorlardı. Hatta yargının peşinde olduğu kimi FETÖ sanıklarının *Metastaz*'da anlattığımız gibi "hüsn-ü şahadet" ile kurtarıyorlardı. Başta Nurcular olmak üzere kimi tarikat şeyhleri "o FETÖ'cü değil, bizim tarikattan" diyor, "iyi çocuktur sistemi" hüsn-ü şahadet ile yeniden kuruluyordu.

Hüsn-ü şahadetle kurtarılan marketçi

Gelelim bam teline...

Hepimizin mahallesinde var. A101 denilen ucuzluk marketlerinden söz ediyoruz. Sahibi, FETÖ'nün işadamları örgütü TUSKON üyelerine yapılan operasyonda, 16 Ağustos 2016'da gözaltına alınan, Bank Asya'nın da kurucusu olan Turgut Aydın. Turgut Aydın üç gün sonra serbest kalmıştı.

Şimdi yandaş medyada tam sayfa reklamlarını görüyorsunuz. Size 16-20 Ağustos 2016 aralığında, *Sabah* gazetesinin ilgili haberlerinin sadece başlıklarını sıralayayım: "A101 sahiplerine FETÖ operasyonu", "Bank Asya'yı kurtaran FETÖ'cüye operasyon", "FETÖ soruşturmasında işadamları serbest kaldı!".

Sabah editörüne bile sonunda ünlemleri başlık attıran elbette "birileri korunuyor" düşüncesi idi. Haksız da değil, bazıları

nasıl oluyorsa elini kolunu sallayarak çıkarken, bazıları yakasını kurtaramıyordu.

Ayasofya'daki fotoğrafın ardından Nurcuların arşivlerini bir daha açtık. Bir de ne görelim! Tam da A101'in patronlarına soruşturma başladığında Hüsnü Bayramoğlu devreye girmiş, resmi bir açıklama yapmıştı.

Bayramoğlu, başta Turgut Aydın'ın oğlu Yaşar Aydın olmak üzere A101'in sahiplerinin "paralel" değil, "Nur talebesi" olduğunu söylüyordu. Salı günleri A101'in patronunun evinde cemaatin Risale dersleri yaptığını söyleyen Bayramoğlu, "Cumhurreisimizin hemşerisi ve aile dostudur" notunu düşmeyi de ihmal etmiyordu. Fotoğraf diyoruz ya, Hüsnü Bayramoğlu, Aydın Ailesi ile birkaç da fotoğrafını paylaştı. Masada önlerindeki Risale-i Nurlar dikkat çekiyordu. Hüsn-ü şehadet işi bir değil ki...

2019 yılında Milli Eğitim Bakanlığı'na ait bir okulda, sınıfta öğrencilere Said-i Nursi propagandası yapılan görüntüler izlettirildiği haberlerini hatırladınız mı? Görüntülerde vaaz veren isme kimse dikkat etmedi. O kişi yeni kuşak Nurcu hocalardan Uğur Akkafa'ydı. İnternette hâlâ Fethullah Gülen'in öğretisini anlattığı, onun dinler arası diyalog projesini eleştirenlere "cahil", "saftirik" diye hakaret ettiği videolar dolaşıyor. Akkafa'nın Nur Mektebi İlim Kültür Derneği, FETÖ propagandası yaptığı gerekçesiyle 15 Temmuz sonrasında kapatılmıştı.

Derken yine Hüsnü Bayramoğlu ortaya çıktı. Akkafa'nın derneğinin FETÖ'cü olmadığını söyledi. Bayramoğlu'nun kapatılan dernekte ders verdiği fotoğraf ortaya saçıldı. 2017 yılının başında yayımlanan yeni bir KHK ile kapatılan dernek açıldı.

Bu isimler uzun listenin küçük bir bölümü...

Kimseye "suçludur" demiyoruz. Bizim işimiz bu değil. Asıl mesele, mahkeme önünde yıllarca aranan adaleti, cemaat liderlerinin başka yollarla dağıtmaya devam ediyor oluşu.

Bu o kadar aleni hale gelmiş durumda ki...

Bir de Nurcu ilahiyat profesörü Ahmet Akgündüz var. Bir zamanlar Rotterdam'da Avrupa İslam Üniversitesi'ni yöneten Akgündüz'ün hem Nurcu "ağabeyler" ile hem de AKP ile arası bozuldu. Ayasofya vakasının ardından Hüs-nü Bayramoğlu'na "yalaka" diyen Akgündüz'ün açıklamalarında dikkat çeken ilginç bir nokta vardı. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, Bayramoğlu'nu dinlerken Akgündüz'ü pek de dinlemediğini gösteriyordu. Akgündüz şöyle söylüyordu:

"Muhterem Cumhurbaşkanımıza 1 ay sonra (15 Temmuz'dan) ulaşarak 526 tanıdığım mazlum ve mağdur Nur talebeleri listesini verdiğim halde, çoğunun mazlumiyetleri devam etmektedir."

FETÖ krizinden sonra iktidara yanan, ancak kendisine yakın isimleri tasfiyeden kurtaramayan Akgündüz belli ki AKP'ye de küsmüştü. Akgündüz'ün şahitlik nefesi Bayramoğlu kadar kuvvetli tesir etmemişti. Ancak bu nasıl işti ki, millet adaleti mumla ararken cemaatler Cumhurbaşkanı'na bu kadar kolay yol buluyordu.

Soylu'nun Nurcularla bağlantısı

Neden? Nasıl oluyor? O yol nasıl açılıyor?

Öyleyse sizi, üstü kapatılan bir tartışmaya götürelim...

"Bir tek FETÖ'cüğü göreve getirmişsem, bir tek FETÖ'cü göreve geldiyse ve bu söylenmiyorsa bu, ülkemize ihanettir. Ben getirmişsem ben ihanet ediyordumdur."

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, 18 Temmuz 2020 akşamı bağlandığı CNN Türk programında böyle bağırıyordu. Site-mi eski AKP'li vekil Mehmet Metiner'eydi. Zira Metiner, İçişleri Bakanlığı'nda "kazanma" mantığıyla FETÖ'cülerin göreve getirildiğini söylüyordu.

"Hangisi haklı" diye günlerce konuştuk. Aradan iki ay bile değil, bir buçuk ay geçti. 43 kaymakam ve vali yardımcısının açığa alındığının haberini okuduk. Sayının 400'e kadar çıkacağını öğrendik. "Hâlâ nasıl olabiliyor" diye soruyorduk. Öyle ya, çiçeği burnunda kaymakamların atama kararnamelerinde

“getirmişsem ihanet ediyordumdur” diyen Bakan Soylu’nun imzası vardı.

Ve evet, sahi nasıl oluyordu? Soylu aralıklar ile açıklıyordu, elinde ByLock listeleri vardı. Biliyoruz, Bank Asya listeleri de elindeydi. O halde, en küçük memur atanırken istihbarat raporu alınıyor da, koskoca kaymakamlar atanırken devletin eli kolu bağlanıyor muydu?

Böyle değildi kuşkusuz. Konuşulan oydu ki, bir süredir İçişleri Bakanlığı’ndaki FETÖ birikimine yönelik olarak devletin güvenlik bürokrasisi adım atmak istiyordu. Ancak attıkları adım her seferinde Bakan Soylu’ya çarpıyordu. Verilen istatistiki bilgilere göre; FETÖ’nün TSK’dan sonra en kritik örgütlenmeyi gerçekleştirdiği bakanlıkta ayıklanan FETÖ mensubu oranı yüzde 3 buçuktu. Nihayetinde, Soylu’nun uzun süredir direndiği, kendisinin önüne isim konduğunda kimilerini savunduğu bakanlık çalışanlarına operasyon gerçekleşti.

Görevden alınan kaymakamlardan biri de Güroymak’ındı. Hatırladınız mı, Abdullah Gül o ilçenin adını “Norşin” diye anarak açılım sürecini başlatmıştı. Said-i Nursi’nin yetiştirdiği medrese buradaydı. Güroymak-Norşin, Nurculuktan Menzil’e kadar Nakşibendi tarikatının önemli kesişim merkezlerinden biriydi.

Ne garip, kaymakam operasyonunu konuştuğumuz günlerde Türkiye’nin gündeminde bir fotoğraf vardı. Güroymak’ta bir taziyede çekilmişti. Eski Milletvekili Mehmet Emin Seydagil, rahatsızlığı nedeniyle sandalyede otururken, Soylu onun dizinin dibinde yerdeydi. Seydagil, eski vekil olmanın yanı sıra, Güroymak şeyhlerinden Muhammed Said’in torunu, şeyh Muhammed Taha’nın oğluydu. ANAP’ta vekil olabilmesinin nedeni şeyh çocuğu olmasıydı. Öte yandan kendisi de nihayetinde şeyh olmuştu.

Fotoğrafta kimsenin fark etmediği bir ayrıntı daha göze çarpıyordu. Seydagil’in sağında yerde oturan kişi Menzil cemaatindeki ayrılıktan sonra Buhara kolunun başında bulunan Fevzettin Erol’dü.

Kısacası Güroyamak ya da kimilerinin söylediği gibi Norşin, Türkiye’de tarikatların önemli bir kesişme noktasını oluşturunuyordu. Süleyman Soylu da aslında bir ilçeyi değil, buradaki medreseyi ziyaret ediyordu.

İşte bu noktada önemli bir ayrıntı vardı.

AKP ile FETÖ arasındaki ortaklığın bitmesinin ardından herkes birer birer safını seçiyordu. Merak edilenlerden biri ise Norşin Medresesi’nin tavrının ne olacağıydı. Nurettin Mutlu, “Norşin Medresesi”nin baş müderrisiydi. Peki, Mutlu tavrını nasıl gösterdi?

Hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde Nurettin Mutlu bu kavgada FETÖ’ye destek verdi. 23 Şubat 2014’te *Zaman* gazetesinde manşetten yayımlanan bir röportaj veren Mutlu, “Gülen gibi bir âlime hakaret edilmesini tasvip etmiyoruz” dedi. Mutlu, FETÖ’ye karşı tavır alanlara şöyle tepki gösteriyordu:

“15 yıldan beri Gülen’in eserlerini, çok sayıda başka âlimin eserlerini de okudum. Hepsi birbirinden kıymetlidir. Ama şunu söylemeliyim ki Gülen gibi bir âlim, mütefekkir görmedim. Böyle bir kıymete sahip olmakla ne kadar iftihar etsek azdır. Milyonların gönlünde taht kurmuş ihlas ve samimiyet abidesi Fethullah Gülen Hocaefendi gibi bir zata nahoş sözler sarf etmek onun kıymetinden bir şey kaybettirmez ama sami mi her Müslümanın gönlünde tarifsiz yaralar açar.”

Mutlu, Gülen için “Ona ve arkadaşlarına çok dua ediyorum” diyordu.

Sadece o mu...

2020 yılının ocak ayında öldürülen şeyh Abdulkerim Çevik de aynı duruşu sürdürdü. O da bir hafta sonra *Zaman*’a çıkarak Gülen’e destek verecek, “Peygamber vârisleri için ne düşünülüyorsa Hocaefendi için de aynı şeyleri düşünmek ve aynı şeyleri idrak etmek gerekiyor” diyecek kadar ileri gidecekti.

Gülen’in tam sayfa yayımladığı teşekkür listesinde adlarının bulunmasından mı bahsedelim, yoksa 12 Eylül referandumunda FETÖ’nün yayınlarından yaptıkları “evet” çağrılarının mı?

Geri dönersek, İçişleri Bakanlığı'nda birileri ne zaman FETÖ bahsini açsa yanıt hep aynı yerden geliyordu: "O FETÖ'den değil filanca cemaatten. Falanca tarikatın FETÖ ile ilgisi yok, onlar başka."

Emniyet'in hazırladığı raporlarda "FETÖ başka tarikatlara sızarak renklendirme yaptı" tespitlerine rağmen, İçişleri Bakanı Soylu'nun Güroymak'ta tarikatların ortasındaki fotoğrafı, görüyor ki kaymakam operasyonu ile büyük bir çizik yemişti. Üstelik "ben getirmişsem ben ihanet ediyorum" diyen Soylu'nun poz verdiği Güroymak'taki kaymakama yapılan operasyonla...

Oğuz Atay'ın *Tutunamayanlar*'ında altını çizdiğimiz "başkalarına söyleyecek bir sözüm olabilmesi için önce kendime söz geçirmem gerektiğine inanıyorum" cümlesi sanki Soylu'ya söylenmiş gibiydi.

Öyle ya...

Türk yargısını FETÖ'ye teslim eden referandumda örgütün "evet" dediği için vitrine koyduğu isim oydu.

Bir zamanlar Erdoğan'ı "At üstünde durmayı nasıl beceremediyse, ülke yönetmeyi de aynı şekilde beceremedi" diye eleştiren oydu.

"Paçalarından yolsuzluk akıyor" diye nutuk atan oydu.

"Müslüman ülkelerin kalbini almakla görevlendirildin, emir eri oldun, boyan döküldü Tayyip Erdoğan" diye bağırان oydu.

"Kendisini padişah olarak görmek istiyor" diye kehanette bulunan oydu.

FETÖ eliyle üretilen kumpasları "Türkiye hukuka dayalı fabrika ayarlarına dönüyor" diye savunan oydu.

Fethullah Gülen'in ev sahibi olduğu Abant Toplantıları'na katılan oydu.

Samanyolu TV'de "Kendi ülkenizin insanından ne korkuyorsunuz arkadaş" diyerek eyalet sistemini savunan oydu.

"Milletim adına, çocuklarım adına, geleceğim adına savcı Zekeriya Öz'e müteşekkirim" övgüsünü düzen oydu.

Kumpaslar sırasında “Fethullah Gülen ve Zekeriya Öz milletin temel değeridir” çıkışını yapan oydu.

“Fethullah Gülen’in Amerika’da olması Türkiye’nin ayıbıdır” diye örgütün kanallarında propaganda yapan oydu.

Türk ordusunun Genelkurmay Başkanı’nın “terörist” denilerek tutuklanmasını Fethullahçıların kanalında savunan oydu.

“Millet bin Fethullah Gülen çıkartır, bin Zekeriya Öz çıkar-tır” diye bağırın oydu.

Uzatmayalım...

Ne diyordu, İçişleri Bakanlığı’na bağlı Polis Akademisi’nin FETÖ raporunda: “Oldukça fazla sıkıntı yaratan bir başka konu ise, 17-25 Aralık öncesinde makam ve mevki sahibi olmak için bu yapıyla beraber olduğu düşünülen birçok bürokratın kendileri hakkında da soru işaretleri ortaya çıkacağı korkusuyla FETÖ üyesi olduğunu bildikleri kişileri söylemekten korkmalarıdır. Bu durum da örgüt üyelerinin gözetilmesi ve korunması gibi bir sorunu ortaya çıkarmaktadır.”

“Vegas’ta olan Vegas’ta kalır” gibi “17 Aralık’tan önce olan 17 Aralık’tan öncede kalır” krizinin sonuçlarını yaşıyorduk.

Nurcuların silahlı militanıyla buluşma

O kadar da değil demeyin.

Sizi Said-i Nursi’nin bir başka talebesinin yakın zamanda-ki cenazesine götürelim.

3 Ekim 2020’de hayatını kaybeden 92 yaşındaki Mehmet Fırıncı, Cumhurbaşkanlığı’nın kararıyla ertesi gün Eyüp Sultan Camisi Haziyesi’ne defnedildi. Kalabalığın içerisinde cenaze namazını kıldıran Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş ile hemen ardında görünen İçişleri Bakanı Süleyman Soylu göze çarpıyordu. FETÖ lideri Gülen 2012’de ölmüş olsaydı Fırıncı için düzenlenen “devletli tören” muhtemelen onun olacaktı.

Neden böyle düşündüğümüzü anlatalım...

Gerçek adı Mehmet Nuri Güleç. Rivayete göre babasının fırıncı olmasından ötürü Said-i Nursi ona “Fırıncı” diye hitap

ediyordu. Nurencular yıllarca “Fırıncı Ağabey” ya da “Mehmet Fırıncı” diyerek ona yeni bir isim verdiler.

Nursi ile tanışmasından kendisi şöyle bahsediyordu:

“Bediüzzaman ile fırıncılık yaparken tanıştık, elini öptük bir sabah namazından sonra. ‘Ne iş yapıyorsunuz’ diye sordu. ‘Fırıncılık’ dedim. ‘İnsanların ekmeğine hizmet etmek çok sevaptır’ dedi. ‘Efendim ekmek değil de biz pasta, börek, çörek yapıyoruz’ dedim. ‘O daha sevap’ dedi.”

Bediüzzaman Said Nursi ve İlmi Şahsiyeti isimli kitapta yer alan polis raporu ise hikâyeyi biraz daha derinleştiriyordu. 1953 yılının mart ayında İstanbul’a gelen Nursi’ye uygun bir otel bulunamayınca, sahibi Fethi Uraz olan Güleçler’in Fatih Çarşamba’da kullandığı ev aylık 80 liraya Nursi’ye kiralanmıştı. Yani Nursi, aynı zamanda Fırıncı’nın kiracısıydı.

Nursi’nin ölümünün ardından öğrencileri arasında “şimdi ne olacak” endişesi başladı. Nursi’nin en yakınında yer alan Zübeyir Gündüzalp öncülüğünde cemaati bir araya topladılar. *İttihad* Dergisi’ni, Mihrab Yayınevi’ni kurdular. Yeni Asya Yayınları da bu ekolden çıktı.

Nursi’nin öğrencilerinin yaşadığı kırılmalardan sonra Nur Cemaati’ni yöneten “Üç Mehmetler” arasında Fırıncı da vardı. Bir sonraki bölünmede ise Fırıncı ekibi Nesil Yayınları’nı kurdu, Nesilciler adını aldılar. Nesilciler FETÖ ile o kadar yakındı ki birçok projeyi ortaklaşa yürütüyor, krize girdikleri yerde FETÖ imdatlarına yetişiyordu.

Hep sadece FETÖ’den bilinse de Fırıncı, “dinler arası diyalog faaliyetleri”ni başlatan kişiydi. Üstelik projeyi bizzat Nursi’ye dayandırıyor.

İlginç mi: FETÖ firarisi Ekrem Tufan Aytav ile FETÖ’ye ait bir kanalda muhabbet eden Fırıncı, Nursi’yi takip ederek rapor yazan polisler kendisinin bilgi verdiğini söylüyordu. Fırıncı aynı konuşmada Nursi’nin Rum Patriği’ni ziyaret ettiğini ve dinler arası diyalog fikrine nasıl hayat verdiğini de aktarıyordu. Fırıncı’nın hikâyesine göre Nursi, Patrik’e “Kuran’ın Allah’ın kitabı olduğunu kabul etmeleri durumunda”

Hıristiyan kalsalar dahi ortak bir dinde buluşabileceklerini de söylemişti.

Fırıncı'yı şaibeli bulan, dinler arası diyalog projelerini reddeden diğer Nurcu ve İslamcı gruplar bu görüşme rivayeti ile ortak din projesini yıllardır yalanladı. İddianın hayal ürünü olduğunu söyleyerek Fırıncı'ya cephe aldılar. Patrikhane'nin böyle bir görüşmeyi teyit etmemesi, Nursi'yi takip eden polis raporlarında böyle bir görüşmenin yer almamış olması, Patrikhane'nin ekümeniklik iddiası nedeniyle hem devletle hem de İslamcı cemaatlerle arasının kötü olması gibi bir dizi gerekçe sıraladılar. Dinler arası diyalogu hayata geçiren FETÖ ise kendilerinin tezine can suyu veren Fırıncı'ya bu nedenle hep sahip çıktı.

Nursi ile ilgili polis raporlarındaki "içeriden ayrıntılar", söylediğimiz nedenle ona mal edildi. Sadece başka cemaatler değil, diğer Nurcu gruplar da onu hep şaibeli buldu. 61 yaşındayken evlendiği, rahibe okulunda yetişmiş, kendisinden 21 yaş küçük olan İngiliz asıllı eşinin (Mary Weld, sonradan Şükran Vahide) hikâyesini de, Nursi'ye parayla kiraladığı evini de hiç gündemden düşürmediler. Eşinin Hıristiyanlığa uyarlayarak İngilizceye çevirdiği Risalelere şüpheyle yaklaştılar.

FETÖ lideriyle aralarında muhabbet vardı. Gülen, yurtdışına çıkmadan önce Nesil Grubu'nu ve tabii ki Fırıncı'yı ziyaret etmiş, helalliğini almıştı.

Nurculuk birleşik kaplar gibiydi. Birinde dolup taşan FETÖ'ye akıyordu. Fırıncı'nın kabı da farklı olmadı. Onun yanında yetiştirdikleri Gülen'de boy verdi. Aynı zamanda akrabası olan Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı Başkanı Cemal Uşşak, Gülen'i mehdi ilan eden konuşmaları elden ele döşen İhsan Atasoy ya da FETÖ firarisi Cemil Tokpınar gibi isimler Gülecilerin önde gelen isimleri oldu.

Mehmet Fırıncı'nın önderi olduğu İstanbul İlim ve Kültür Vakfı'nın, AKP-FETÖ kavgasına kadar Gülen'e karşı bir tavrı yoktu. Düzenlediği etkinliklerde Gülen'in ABD'den gönderdiği mesajlar alkışlarla okunuyordu.

FETÖ'cülerle dinler arası diyalog çalışmaları örgütleyen, Gülen'in Papa ile buluşmasını organize eden Vatikan'ın eski temsilcisi George Maroviç, Fırını'nın Risale okumalarına katılıyor, Fırını onun kendi toplantılarında kelime-i tevhit getirdiğini iddia ediyordu.

Uzatmayalım, bu filmin sonunu biliyorsunuz.

Bir dönem Gülen'le iç içe olan, FETÖ ile aynı projeler içinde yer alan Fırını ekibi, AKP-FETÖ ortaklığının bitişiyile tarafını iktidardan yana seçti. Geçmişte olanların aksine, Gülen'le ne kadar uzak olduklarının hikâyelerini anlatarak yeni bir tarih yazdı.

Sürpriz de değil, yıllarca Necmettin Erbakan'a tavır almış, devleti yöneten DP-ANAP çizgisine destek vermişlerdi. Bu seferki öyleydi ki, Fırını'nın 2014 yılında Erdoğan'ın elini öpmek için eğildiği, Erdoğan'ın onu durdurduğu görüntüler bu desteğin sembolü olarak hafızalarda yer etti.

Erdoğan, Yeni Asyacılar gibi istisnalar hariç, diğer Nurcu grupları Fethullah Gülen'e karşı yanına çekmişti. Nitekim Diyanet 2014 yılında Risale-i Nurları basmaya başlarken, ilk nüshasını Erdoğan'la birlikte Mehmet Fırını da imzalamıştı. Ayasofya cami olarak açılırken özel davetlilerin arasında o da vardı. İslami jargonla söylersek, "hiçbir ilmi eğitimi olmayan" Mehmet Fırını, Said-i Nursi'nin mirasını AKP iktidarı ile buluşturması sayesinde Eyüp Sultan Haziresi'ne adeta bir devlet töreniyle gömülmüştü.

Tabutu "cenazenizin kalabalık olmasını istiyorsanız sizin için istediğiniz hikâyeyi anlatanlar olsun" der gibi duruyordu.

Peki, Bakan Soylu'nun bu hikayeyle ne ilgisi vardı? Neden o cenazedeydi? Cenazeden sonra bir de devlet içinde cemaat örgütlenmesini gündeme getirenlere "Doğru değildir, yalandır" diye tepki göstermesi, "Fırsat verilmeyecektir" sözleriyle sopa göstermesi tesadüf müydü?

Hadi... Sizi o cenazeden sonra yapılan taziye toplantısına götürelim. Cenazenin ardından Mehmet Fırını için Rüstempaşa Medresesi'nde bir taziye programı düzenlendi. Nurcuların medyasında yer aldı. Konuşmacı Bakan Süleyman Soylu

idi. Belli ki sarsılmıştı. Gözyaşları içindeydi. “Çocukluğumuzda da Fırıncı Ağabeyimizdi, bu yaşımıza geldik yine Fırıncı Ağabeyimiz” diye başladı konuşmasına.

Son olarak “Arif Abi” dediği ismin kızının nikâhında karşılaştıklarını, birlikte şahitlik yaptıklarını anlatıyordu. Kendisine konuşma hakkı verildiğinde, önceliği Said-i Nursi’nin talebesi Fırıncı’ya verdiğini söylüyordu. “İsmi duyduğumuzda dahi rahatladığımız abimizdi” sözleriyle Mehmet Fırıncı’ya bağlılığını vurguluyordu.

Kendisinin de ifade ettiği gibi Soylu, Nurcu ağabeylerin tedrisatından geçerek bu günlere gelmişti. Nurcuların yıllarca vazgeçmediği, hatta Yeni Asya kolunun halen desteklemeye devam ettiği Demokrat Parti’de genel başkanlığa yükselmişti. Nurculuk onun düşünce hayatında belirleyiciydi. Sadece Fırıncı değil, Said-i Nursi’nin bir başka öğrencisi Mustafa Sungur’un cenazesini kaldırırken de “Çocukluğumuzdan beri takip ettiğimiz edep timsali bir şahsiyetti” demiş, “Türkiye bir ağabeyini kaybetti” sözleriyle kendisindeki yerini açığa vurmuştu. Yani, Soylu’yu zaman zaman Norşin medreselerinde diz çökerken görmemiz tesadüf değildi. Cemaatlere sahip çıkan açıklamasından sonra Said Yüce gibi Nurcu liderlerin ona ilk teşekkür edenler olması da.

Peki, Bakan Soylu ile Nurcu Fırıncı’yı Sakarya’da bir nikâhta buluşturan “Arif Abi” kimdi?

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu’nun “Arif Abi” dediği Arif Önemli’ydi.

Kim miydi o?

Arşivi tararken karşımıza ilk olarak bir cinayet haberi çıktı. Tesadüf bu ya, 20 Aralık 1969 tarihinde *Milliyet* gazetesinin manşetindeki haber, dönemin İçişleri Bakanı Haldun Menteşeoğlu’nun açıklamasıydı.

Yıldız Teknik Üniversitesi’nde (İTMMMA) devrimci öğrenci Battal Mehettoğlu’nun öldürülmesinin ardından polis bir operasyon başlatmış, cinayetin faili olarak bir grup yakalanmıştı.

14 Aralık 1969’da Yıldız Camii’nden çıkan örgütlü bir grup, okula doğru yürümüş, karşılarına çıkan Mehettoğlu’nu

silahla vurarak öldürmüştü. Dev-Genç Marşı'ndaki "Vedat, Taylan, Mehmet, Battal devrim için öldüler" dizelerindeki makine mühendisliği öğrencisi Battal oydu. 22 yaşındaki kısa hayatını bitiren sağcı terör eylemi, Türkiye tarihinin kritik halkalarından biriydi.

Deniz Gezmiş'in başında gözyaşı döktüğü fotoğrafı hatırladınız mı? Gezmiş, yerde yatan Battal Mehetoglu'nun cesedinin boynundaki kolyeyi açmış, içinde Mehetoglu'nun sevdiği kızın resmini görmüştü. Orada gözyaşlarını tutamamıştı.

Bu, o yılki sekizinci öğrenci ölümüydü. Cinayetlerin devlet içinde örgütlü bazı kamu görevlileri tarafından desteklendiğini düşünen öfkeli öğrenciler valiliğe yürüyüş başlattı. "Bakan istifa" sloganlarıyla büyüyen eylemden birkaç gün sonra İçişleri Bakanı, İstanbul Valisi ve Emniyet Müdürü'nü yanına alarak basın önüne çıktı. "Siyasi cinayetlerin failleri yakalanmıyor şeklindeki iddiayı kesinlikle reddederiz" demişti.

Milliyet gazetesindeki sözünü ettiğimiz haber, Yıldız Teknik Üniversitesi önündeki saldırganların yakalandığını anlatıyordu. Basına dağıtılan fotoğraflar arasında, tahmin ettiğiniz gibi Arif Önemli'nin bıyıklı pozu da vardı.

Fakat...

Daha da önemli bir ayrıntı söz konusuydu. Peki, Yıldız Teknik Üniversitesi önüne gelen o grup kimdi? *Milliyet* muhabirine konuşan yetkili "Bunlar henüz tespit edemediğimiz bir yeni örgütün adamları" derken, bir başkası eldeki bulguyu şöyle anlatıyordu: "Bir yetkili sanıkların çoğunun Nurcu ve siyasi teşekkül ile cemiyetlere bağlı olduğunu öne sürmüştür."

Arif Önemli'nin hikâyesi uzun. 1970'lerde Gülen'in de yuvalandığı Komünizmle Mücadele Derneği'nde başkanlık da yapan Önemli, gittiği her yere çatışmaları götürdü. Yılmaz Güney'in de hapisane arkadaşı olan Ahmet Atılmış, o günleri şöyle anlatacaktı: "Komünizmle Mücadele Derneği Başkanı Arif Önemli hapishaneye (Paşakapısı) geldikten sonra muhafazakâr sağcı mahkûmları toplayarak solcu mahkûmlara baskı yapmaya, terör estirmeye başladı."

Arif Önemli'ye karşı olan kimi Nurcular ise Önemli'yi Nurculuk içindeki kavgalardan, tasfiyelerden ve Nurculuğun Gülen'i de içine alan Soğuk Savaş ideolojisi haline gelmesinden hatırlıyordu. Kesin olan bir şey var ki; Arif Önemli, Nurcuların eli silah tutan militanlarından biriydi. Nitekim kendisi de internette yer alan anı videolarında bunu hiç gizlemiyordu.

Nurculuk, Soylu ile Fırıncı'yı "Arif Abi" denilen eyleminin kızının düğününde buluşturmuştu. Bakan Soylu'nun kendisini hangi cemaate yakın hissettiğini söylemeye bile gerek yoktu.

Özetle...

Türkiye'nin "arınma" dediği süreci teslim ettiği kurumların durumu kirli bir su gibi. Cemaatlerin kiri başka cemaatlerle temizlenmeye çalışılıyor. FETÖ'nün bir Nur yapılanması olarak doğduğu unutulurken, ona alternatif yine FETÖ'nün eski dostu Nurculardan bulunuyor. Risalelerin sadeleştirilmesi tartışması olmasa Gülen ile gül gibi geçinip gidecek cemaatler, Türkiye'nin geleceğini belirlemeye devam ediyor. Bu şekilde yıkandığımız sürece ne kadar temizlendiğimizi hep tartışmaya devam edeceğiz. Kim bilir, belki de o su hep kirli kalsın istiyorlar.

‘GAVS İSTESİN AİLEMİ KESE- RİM’ DİYEN POLİS MÜDÜRÜ

Tarih: 20 Kasım 2019.

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu’nda söz alan CHP Kahramanmaraş Milletvekili Ali Öztunç, “İçişleri Bakanlığı bir dönem meğerse FETÖ kuşatmasındaymış. Verdiğiniz rakamlara göre, 38 bin 806 kişi ihraç edilmiş. 5 bin 935 kişiyse görevden uzaklaştırılmış” diye başladığı konuşmasını yeni dönemin cemaatlerine getirdi. “Menzilcilerin, İçişleri Bakanlığı’nda kadrolaştığı, atama ve tayin yaptırdığı” yönünde dedikodular olduğunu söyleyen Öztunç, “İçişleri Bakanı olarak gönül rahatlığıyla ‘Bakanlığımızda herhangi bir tarikat, cemaat yoktur’ diyebilir misiniz?” diye sordu.

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu kendinden emindi; CHP’li Öztunç’a, “Bir tane göstereyimler bakanlığı bırakacağım” karşılığını verdi.

Kurumların yıpratılmaması uyarısında bulunan Soylu, “Beni yıpratın, istediğiniz eleştirileri yapın ama kurumlarımızı yıpratmayın. Yanlış yapıyoruz. Böyle bir şey söz konusu değil” dedi.

Yanıt bize tanıdık geldi...

Zira bir zamanlar adı “Cemaat” olan FETÖ, Adalet Bakanı Bekir Bozdağ’a sorulduğunda da “öyle bir şey olabilir mi”

deniyordu. Bugün Süleyman Soylu da devraldığı geleneği devam ettiriyordu.

Aslında şaşırmadık...

Soylu, bir zamanlar televizyonlarda Fethullahçılara övgüler düzüyor, o dönemde de FETÖ'nün devlet içinde kadrolaşmadığını söylüyordu.

İsimler değişti ama olaylar hiç değişmedi...

Oysa İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun "Bir tane gösterişli bakanlığı bırakacağım" dediği tarikatları ve cemaatleri, *Metastaz* kitabında yazmıştık. Hatta polis okulunda Menzilci polis adaylarının zikir görüntülerini yayımlamıştık.

Uyuşturucuyla yakalanan emniyet müdürü

Ve şimdi bu kez, çok ilginç bir hikâyeyi anlatalım...

12 Ekim 2019 tarihli Anadolu Ajansı haberinden aktaralım:

"Manisa'da, otomobilinde 2 kilogram skunk ile reçeteyle satılan ve uyuşturucu etkisi bulunan 10 hapla yakalanan 3. Sınıf Emniyet Müdürü Zafer Ç. ile beraberinde bulunan oto kiralama şirketi sahibi Necip Boğaçhan T., 'uyuşturucu ticareti yapmak' suçundan yargılandıkları davada beraat etti."

Çok şaşırtıcı değil mi?

Olay bayram tatiline denk gelmiş, gözümüzden kaçmıştı. 9 Haziran 2019 günü Manisa Akhisar'da polisler sivil bir aracı durdurdu. Belli ki ihbar gelmişti. Narkotik köpeği de arama bölgesindeydi. Kokuyu alıp havladı. Araçtan tam 2 kilo skunk denilen uyuşturucu madde, ayrıca reçeteyle satılan ve uyuşturucu etkisi bulunan 10 hap çıkmıştı.

Bilmiyor olabilirsiniz. Skunk, son dönemde tüm dünyada yaygınlaşan ve "hibrit esrar" olarak adlandırılan çok tehlikeli bir uyuşturucu. Beyin hastalıkları başta olmak üzere bir dizi sağlık sorununa neden olan madde, esrardan katbekat daha zararlı olarak görülüyor.

Her gün benzerini gördüğümüz uyuşturucu haberleri içinde bunun bir farkı vardı. Zira içinde bunca uyuşturucu madde yakalanan aracın sahibi, İzmir Emniyet Müdürlüğü'nde görevli

bir emniyet müdürüydü. Hem emniyet müdürü Zafer Ç. hem de araçtaki arkadaşı önce “uyuşturucu ticareti yapmak” suçundan tutuklandı. Herkes nasıl savunma yapacaklarını merak ederken, ilk duruşmada işin rengi anlaşıldı. İki isim uyuşturucu satmadıklarını, içici olduklarını söylüyordu. Mahkeme iki kilo uyuşturucu için yapılan bu savunmaya inanmış olacak ki ilk duruşmada iki sanığı tahliye etti.

15 yaşından beri uyuşturucu madde kullandığını söyleyen Necip Boğaçhan T., ucuza bulduğu için toplu olarak uyuşturucuyu satın aldığını söylüyordu. Emniyet Müdürü Zafer Ç. ise “Bu utanç bana yetti, hayatımın en büyük dersi oldu. Kesinlikle satmak gibi bir maksadım yoktu” dedi.

İki ismin de yapılan tahlillerinde kan ve idrarında uyuşturucu etken maddesi çıkmıştı. Bunu mahkemeye gösteren sanıklar “içiciyiz” diyorlardı. Mahkeme “sağ olsun”, 3. duruşmada ikisi hakkında da beraat kararı verdi.

“Nasıl oluyor” diyorsanız, bekleyin. Çünkü daha bitmedi.

Sır Menzil’de saklı

Zafer Ç. dediğiniz polisin kurtuluşunu hâkimlerin saflığına bağlıyorsanız, sizi biraz geriye götürelim...

Metastaz’da “FETÖ Borsası” hikâyelerini daha önce çok kez okudunuz. FETÖ davalarında sanık olan zenginlerin bir kısmı, servetlerinin bir bölümü karşılığında serbest bırakılıyordu. Pisliğe kimi mafya gruplarından bazı savcılara, kimi hâkimlerden bazı polislere birçok insan bulaşmıştı. Nitekim bu kirli işler yarğının da konusu oldu. “FETÖ Borsası” davaları açıldı. Rezaletin en yoğun yaşandığı şehir, kuşkusuz FETÖ’nün en zenginlerinin yaşadığı İzmir’di. Öyle ki, kitabımızdan sonra AKP’nin eski İzmir İl Başkan Yardımcısı Ahmet Kurtuluş FETÖ Borsası soruşturmasında şüpheli olmakla kalmadı, -6. bölümde de ayrıntılı anlattığımız gibi- belki de anlatacaklarını engellemek için evinde, küçük çocuğunun gözleri önünde katledildi.

30 Ekim 2018’de İzmir Adliyesi’nden bir haber aldık. Habere göre FETÖ Borsası’na karıştığı için hakkında soruşturma

açılan ve pasif göreve kaydırılan bir emniyet müdürü savcılıkta ifade vermişti. Olayı Odatv’de gündeme getirmemizin ardından İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı bir açıklama yaptı. Söz konusu polisin “telefon ile davet edildiği”ni ve ifadesinin alınmasının ardından serbest bırakıldığını söyledi.

Peki, FETÖ Borsası’na bulaştığı için açığa alınan ve savcılıkça ifadeye çağrılan o emniyet müdürü kimdi? Doğru tahmin ettiniz, birkaç ay sonra aracında iki kilo uyuşturucu ile yakalanan Zafer Ç.’den başkası değildi.

Peki, nasıl oluyordu? Bir twitter mesajı gerekçe gösterilerek uyuşturucuyu övme suçuyla Pucca gibi ünlülerin yedi yıl hapis cezası aldığı ülkede, bir emniyet müdürü FETÖ Borsası’na bulaşıyor, yetmiyor iki kilo uyuşturucu ile yakalanıyor ve sonunda beraat ediyor.

Biz de bu sorunun yanıtını merak edip İzmir Emniyeti’ndeki kaynaklara sorduk. “Nedir bu işin sırrı” deyince aldığımız yanıtı şaşırmadık: “Çünkü Menzilci!”

Gerçekten de Zafer Ç. düzenli olarak Menzil tarikatının hocalarına gidip geliyordu. Çevresinden de tarikata biat ettiği konusunda hiçbir şey saklamıyordu. Onu yakından tanıyan kişiler Zafer Ç.’nin “Gavs” dedikleri Menzil şeyhine bağlılığının güçlü olduğunu söylüyor, biatının ölçüsünü gösteren ve akıllara durgunluk veren hikâyeler anlatıyordu. Zafer Ç. “Gavs istesin ailemi keserim” diyecek kadar Menzil’e biat içindeydi. Bir polis olmasına rağmen, Menzil için kurban kampanyasından maddi yardım toplamaya kadar tarikatın faaliyetlerinin içinde olduğu aktarılıyordu. “Köy” dediği Menzil’in misafirleri arasındaydı.

Ne işe yarıyor dersenez, Menzilcilik FETÖ’den boşalan koltuklarda görev yapan Zafer Ç.’ye bir tür dokunulmazlık sağlıyordu. Ne FETÖ Borsası’ndan doğru dürüst yargılanabiliyor ne de aracında bulunan uyuşturucu maddenin hesabı soruluyordu.

Zafer Ç.’nin şaşırtıcı hikâyesi yine de bize düşündürdü: Aslında uyuşan da uyuşturan da başkaları mı acaba?

GİZLİ RAPOR NASIL SIZDI

Milli İstihbarat Teşkilatı'nın (MİT) öncüsü Milli Emniyet Hizmeti'nin (MEH) ilk başkanı Şükrü Ali Ögel bir askerdi. Bir gece yemek masasında Mustafa Kemal Atatürk ona sordu; "İstihbaratın gayesi nedir?"

Cevap verdi Ögel; "İstihbaratta gaye, doğru haber almak ve devleti bir sürpriz karşısında bırakmamaktır."

Bugün MİT'in resmi internet sitesinde hem bu öykü hem de bu ilke yer alır.⁵⁰

O halde...

Tarih: 15 Temmuz 2016.

Saat: 14.20

Kara Havacılık Komutanlığı'nda pilot binbaşı olan O.K., MİT'e gitti.

MİT'te yaşadıklarını kendi ağzından dinleyelim:

"Kapıdaki görevliye 'MİT'e TSK içindeki paralelcilerle alakalı bilgi vermek için geldim' dedim. Saat 15.00 civarı iki kişi geldi. Anlattım. Tedirgin oldular. Bana, ne olabileceğini sordular. Ben de büyük bir faaliyet olabileceğini, hatta 'darbe faaliyeti olabileceğini' söyledim. 'Hakan Fidan'ı almaktan kasıt ne' diye sordular. Ben de, 'çok kan akacak' dediklerine

50 <http://www.mit.gov.tr/emuze/onemlisahislar.html>

göre bu faaliyetin iyi niyetli bir faaliyet olmadığını kendilerine söyledim. ‘Darbe olabilir’ kelimesini kullandığımı çok iyi hatırlıyorum.”⁵¹

MİT Müsteşarı Hakan Fidan kendi bizzat gitmedi ama kendi penceresinden o gün yaşananları 36 sayfalık bir rapor halinde Meclis 15 Temmuz Darbe Girişimini Araştırma Komisyonu’na gönderdi.

MİT raporunda kendilerine gelen O.K.’nın “Kara Havacılık Okulu’nda görevli bazı şahıslarca MİT Müsteşarı’na saldırı yapılacak” dediğini belirtiyordu.

Yani, binbaşı O.K. “MİT’e ‘darbe’ de dedim” iddiasındayken, MİT sadece “Hakan Fidan’a saldırı” ihbarını raporuna koyuyordu.

Keza, çok ilginçtir... O.K. de, öne çekilmesinde ve bu yüzden başarısız olunmasında rolü olduğu iddia edilen darbe girişiminden sonra, FETÖ ile kendisinin de ilişkisi olduğu için önce TSK’dan atıldı. Sonra geri alındı. Ardından MİT’te görev ve başlatıldı.⁵²

Verdiği “darbeyi söyledim” ifadesiyle MİT’i çok zor durumda bırakan bir isim neden MİT’e alındı? Korumak mıydı amaç, kaçırmak mıydı?

Neyse!

Hakan Fidan imzalı 15 Temmuz raporunun 21. sayfasında çok önemli bir cümle vardı:

“Millî İstihbarat Teşkilâtı tarafından daha önce dış makamlarla paylaşılan notlarda, FETÖ / PDY’nin darbe girişiminde bulunabileceği bildirilmiş olmakla birlikte, TSK bünyesinde istihbarat toplanamadığından, darbe girişiminin tarihi konusunda net bir istihbarata daha önce ulaşılamamıştır.”⁵³

Gözlerden kaçtı ama bu çok önemli bir vurguydu.

51 <https://www.hurriyet.com.tr/gundem/o-binbasi-anlatti-kod-adim-tarik-40472736>

52 <https://www.cumhuriyet.com.tr/haber/darbe-ihbarcisi-subay-sir-oldu-742897>

53 <https://www.aa.com.tr/tr/gunun-basliklari/mitten-darbe-girisimini-arastirma-komisyonuna-36-sayfalik-yanit/827040>

MİT de açıkça “FETÖ’nün darbe girişiminde bulunacağını biz önceden bekliyorduk ve ilgili makamlara bildirdik” diyordu.

Tabii, burada sorular kaçınılmazdı:

FETÖ’nün darbe girişiminde bulunacağına dair bilgilendirme notlarını, MİT hangi “dış makamlarla” paylaşmıştı?

Örneğin; dönemin Başbakanı Binali Yıldırım, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ve Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar da, “Fethullahçılar ileride darbe girişiminde bulunabilir” diye MİT tarafından uyarılmış mıydı?

Ki MİT Kanunu’nun 4. maddesine göre; bu uyarıyı yapmak kurumun göreviydi. Uyarılmış da 15 Temmuz olmuşsa, yukarıda alıntılıdığımız ilkedeki gibi “devlet bir sürpriz karşısında bırakılmadı mı?”⁵⁴

Tanklar sokaktayken MİT-Diyanet yemeği

15 Temmuz’da Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın da Başbakan Binali Yıldırım’ın da MİT Müsteşarı’na uzun süre ulaşamaması bir yana...

En ilginç olan noktalardan biri de şuydu:

Devletin şu anki resmi kronolojisine göre; FETÖ’cüler ertesi gün saat 03.00’te başlamasını planladıkları darbe girişimini 15 Temmuz saat 20.30’a çekti.

54 17 Haziran 2020’de hem *Sabah* hem de *Hürriyet* gazetesinde, önemli bilgiler içeren haberler vardı. *Sabah*’tan Okan Müderrisoğlu’nun “güvenlik kaynakları” dediği birileri, askeri ve diplomatik konularda oldukça kritik açıklamalarda bulunmuştu. Müderrisoğlu’nun *Sabah* gazetesine taşıdığı bir soru ve yanıt şöyleydi: “15 Temmuz öncesi FETÖ neden tespit edilemedi?”

TSK’da savcılıktan, emniyetten, istihbarattan gelen hiçbir bilgi göz ardı edilemez. 15 Temmuz öncesi emniyete, istihbarata soruldu. ‘Kaydı yok’ cevabı geldi. Savcılık ‘bilgi yok’ dedi. O tarihte MİT’te, emniyette, adliyede de FETÖ var. Oradan ‘kayıdı yok’ notu gelince, içerideki de onu güçlendiriyor. 15 Temmuz öncesi bütün toplantılar villalarda yapılmış, o noktada istihbaratın yetkisi yok muydu? Ankesör veya ByLock daha önce verilseydi. Yani Türkiye Cumhuriyeti devleti A’dan Z’ye o noktada darbeyi yemiş, meseleyi bir tarafa yıkmak ahlaki değil.”

Lütfen dikkat:

Okuduğunuz satırlar, *Sabah* gazetesinde yayımlandı. Müderrisoğlu’nun “güvenlik kaynakları” diye kodladığı kişi ya da kişiler, “15 Temmuz’un tüm vebalini TSK’ya yıkmayın” diyor ve devletin diğer kurumlarının da zafiyet içinde olduğunu hatırlatıyordu.

O halde...

Tam da o saatte, nasıl oluyordu da...

En “masum” ifadeyle kendisine çok ciddi bir suikast ihbarı olan, Genelkurmay’ı harekete geçirten, askeri hareketlilikleri durdurma kararı verdiren MİT Müsteşarı Hakan Fidan, Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez ve eski Suriyeli muhalif Muaz el Hatip’le akşam yemeğinde buluşuyordu?

Ülkede herkes sokağa çıkan tankları konuştuğu sırada, MİT Karargâhı’nda 20.30’da başlayan yemek neredeyse 22.20’ye kadar nasıl sürebildi?

Diyanet İşleri Başkanı’nı o gece eşi Hatice Kübra Görmez aradı ve “Mehmet darbe oluyor” dedi. Görmez ise haklı olarak, MİT’te olmasının rahatlığıyla, “Ben de bu işi en önce haber alacak bir yerdeyim, onlar öyle bir şey demedi, belki terör saldırısıdır” karşılığını verdi.⁵⁵

Ne trajik!

Şimdi...

Bunu, 15 Temmuz gecesinde neler yaşandığını anlatmak için yazmadık.

Varmak istediğimiz mesele başka...

MİT ajanlarına tarikat dersi

Bundan dokuz yıl önceydi. Fethullahçılar Odatv operasyonu kapsamında bizi gözaltına almadan önce, bilgisayarlarımızı arşivlerinin bir bölümünü koymuşlardı. Sahte dokümanların yanı sıra, gerçek ve çok gizli devlet belgeleri de bu yolla açığa çıktı. Böylece bir yandan bizim içeride tutulmamıza gerekçe sağlanmış, diğer yandan da devlet içinden birilerine “bu gizli belgelerin farkındayız” mesajı verilmişti.

Ne mi demek istiyoruz?

Şunu:

183 sayfadan oluşan, Ocak 1999 tarihinde basılan bir kitabın kopyası da bilgisayarımıza sokulmuştu. Söz konusu eser, MİT’in ajanlarına ya da ajan adaylarına eğitim için çıkardığı

55 <http://www.hurriyet.com.tr/yazarlar/abdulkadir-selvi/o-gece-mite-gelen-telefon-40532079>

bir ders kitabıydı. MİT bünyesindeki Yıkıcı-Bölücü Faaliyetler Eğitimi Bölüm Başkanlığı tarafından hazırlanan kitabın adı İrticai Faaliyetler idi.

Çarpıcı olan...

MİT, 6 Nisan 2011 tarihinde savcılığa verdiği yanıtta, bilgisayarımızdan çıkan kitaba dair şöyle diyordu:

“Ele geçirilen dokümanın, halen MİT Eğitim Merkezi Başkanlığı’nca kursiyerlerin eğitiminde kullanılan ders kitabının orijinalinin fotokopisi yoluyla çoğaltılmış nüshası olduğu, dış makamlara ileilmeyen ve 1999 yılında 85 (seksen beş) adet basılan kitabın tüm orijinal nüshalarının ilgili birimde muhafaza altında tutulduğu, tespit edilmiştir.”

Yani...

MİT şunları diyordu:

– Bu ders kitabını hâlâ eğitim amacıyla kullanıyoruz.

– Tüm nüshaları bizde, biri fotokopi çekip sızdırmış. Yani sızdıran MİT içinden...

Sızan ise şuydu:

MİT’in ders kitabında FETÖ’den Menzil’e, Süleymancılar-dan İskenderpaşa’ya kadar tüm tarikatlar ve cemaatler isim isim irdeleniyordu.

İşte MİT’in 2011 yılında “biz bu kitabı halen okutuyoruz” demesinin de, bu kitabın MİT içinden sızdırılmasının da üzerine düşünülmesi gerekiyordu.

Zira...

Bugüne geleceğiz...

Diyanet elini kayanın altına koyuyor

15 Temmuz darbe girişiminden kısa bir süre sonra...

Diyanet İşleri Başkanlığı 3-4 Ağustos 2016 tarihinde Din Şûrası’nı olağanüstü topladı. 20 maddelik sonuç bildirgesinde şu bölümler dikkat çekiciydi⁵⁶:

56 <https://kurul.diyanet.gov.tr/Etkinlik-Detay/285/olaganustu-din-surasi>

“Benzer yapıların oluşmaması ve benzer hataların tekrarlanmaması için STK’larla ortak çalışmalar yapılacaktır.

Diyanet İşleri Başkanlığı, özellikle Din İşleri Yüksek Kurulu marifetiyle -özgürlüklerine müdahale edilmeksizin- Türkiye’de din hizmetine ve din eğitime destek veren sivil dini-sosyal teşekküllerle, İslam’ın tarih boyunca medeniyetler kuran ana yoldan ayrılmamaları, her türlü ifrat ve tefritten uzak kalmaları, daha şeffaf ve denetlenebilir yapılar olması yönünde olarak ortak çalışmalar yapılmalıdır. Ayrıca dini ve ilmi denetim ve rehberlik için Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde üst kurullar oluşturulmalıdır.

Cumhuriyet tarihi boyunca din-devlet-toplum arasında yaşanan sosyo-politik gerilim süreçlerinde ülkemize özgü bir kurumsallaşmanın yeterli düzeyde ve eş zamanlı olarak gerçekleştirilememesi nedeniyle ortaya çıkan boşlukta türeyen din eksenli yapılar, zaman zaman toplumun dini hayatını zaafa uğratacak boyutlara ulaşmıştır. Bu durum, ülkemizde din-devlet-toplum ilişkilerinin gerekli yasal zeminin inşası da dahil olmak üzere yeniden ele alınmasını zorunlu kılmaktadır. Maruz kaldıkları manevi zararları önlemek için vatandaşlarımıza ve özellikle gençlere yönelik çalışmalar yapılacaktır.

Dini ve maneviyatı kirletmekten kaçınmayan bu hain saldırı neticesinde pek çok vatandaşımızın bilhassa genç nesillerin maneviyatını derin bir bunalım ve çıkmaza sürükleme potansiyelini bertaraf etmek için özel çalışmalar yapılacak ve yayınlar gerçekleştirilecektir.”

Türkçesi ve özeti şuydu:

Türkiye’deki tüm tarikatlar ve cemaatler tekrar masaya yatırılacaktı.

Yola konuldu.

Diyanet İşleri Başkanlığı, Cumhuriyet tarihinde ilk defa “Cemaatler ve Tarikatlar Buluşması” organizasyonu düzenleyecekti. Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Ekrem Keleş, Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Hasan Kamil Yılmaz ve İslam Araştırmaları Merkezi (İSAM) Başkanı Raşit Küçük’ten oluşan üç kişilik ekip cemaat ve tarikat liderleriyle ön görüşmeler gerçekleştirdi.

Yeni Şafak gazetesinin 2017 başında yaptığı habere göre; Diyanet’in o güne kadar görüştüğü tarikatlar ve cemaatler şöyleydi⁵⁷:

Risale-i Nur Cemaati: Yazıcılar Grubu (Hayrat Vakfı), Nesil Grubu, “Okuyucular” olarak bilinen Kurdoğlu Grubu, Hizmet Vakfı Grubu, Meşveret Grubu, Med-Zehra Grubu, Zehra Grubu, İhlas Nur Grubu, Arslanbey Eğitim ve Kültür Vakfı, S. Hilmi Tunahan Cemaati, Mustazaflar Cemiyeti, İhvan Cemaati, Medrese Âlimleri Vakfı (MEDAV), Cerrahi Tekkesi ve Kubbealtı Grubu;

Nakşibendi Tarikatı: İskender Paşa Cemaati, İsmailağa Cemaati, Menzil Cemaati, Norşin’de Şeyh Nurettin Mutlu, Şeyh Abdülkerim Çevik ile Şeyh Alamuddin, Şanlıurfa’da Şeyh İzzettin Aksan, Erzincan’da Şeyh Muhammed Nayır; Süleyman Efendi Cemaati.

Gerçekleştirilen buluşmalarda Diyanet’in cemaatlerden ve tarikatlardan istediği, olmazsa olmaz beş ilke de belirlenmişti.

Belirlenen ilkeler şöyleydi:

1. *Tekfir etmeyeceksin*

Sadece kendini hak bilip, kendin gibi inanmayan, kendin gibi düşünmeyen ve kendin gibi yaşamayanları dinden çıkarmakla suçlamayacaksın.

2. *Ötekileştirmeyeceksin*

Kendin gibi inanmayı ve yaşamayı ötekileştirmeyeceksin, azınlığa düşürmeyeceksin.

3. *İslam’dan ayrılmayacaksın*

57 <https://www.yenisafak.com/gundem/diyanet-islerinden-tarikatlara-5-ilke-2591729>

İslam ilminden ayrılmayacaksınız, İslamı kendine göre yorumlamayacaksınız.

4. Şahısçı olmayacaksınız

Şahısları hakikatin yerine ikame edemezsiniz, baki hakikatleri fani şahsiyetler üzerine bina edemezsiniz. Biz irademizi bir faniye teslim edemeyiz.

5. Şiddete karşı duracaksınız

Kim olursa olsun şiddete başvurduğu zaman, toplum olarak, millet olarak hepimizi karşısında bulmalı.

Bitmedi...

Ankara’da 3-4 Mayıs 2017’de “Dinî-Sosyal Teşekküller ve Yeni Dinî Akımlar Çalıştayı” düzenlendi.

Tam da bu süreçte...

31 Temmuz 2017’de Mehmet Görmez Diyanet İşleri Başkanlığı’ndan ayrıldı.

Görevi neden bıraktı?

Peki, neden?

Gazeteci-Yazar Soner Yalçın, *Sözcü*’deki köşesinde bu ayrılığa dair şunları yazdı⁵⁸:

“İktidara yakın kaynak dedi ki:

– ‘Geleneksel ulemaya göre, Mehmet Görmez ehli sünnete sahip çıkmadı!’

Bu cümlemin kodu şudur: Sünniliğe sahip çıkmadı!

Bu cümleyi sarf eden kişi arkasından şunu ekledi:

– ‘Geleneksel ulema tarafından modernist bulundu!’

Yani, Mehmet Görmez yenilikçi görülüyordu.

Ne demekti yenilikçilik?

Sorunun yanıtı Mehmet Görmez’in bir yurtdışı gezisinde saklıydı.

Tarih: 27 Aralık 2015.

Mehmet Görmez, Tahran’da yapılacak –İslam mezheplerini yakınlaştırmayı amaçlayan- 29’uncu Vahdet Konferansı’na katılmak için İran’a gitti.

58 <https://www.sozcu.com.tr/2017/yazarlar/soner-yalcin/yaniti-buldum-1959397/>

– İran’ın dini lideri Ayetullah Ali Hamaney ile görüştü.

– Şii din adamlarıyla saf tutarak namaz kıldı.

– Ve konferansta dedi ki:

‘Mezhepler, İslam dininin anlaşılmasındaki farklı fikir ve kanaatleri temsil eden, zamanla oluşmuş beşeri mekteplerdir. Hepsinin amacı Allah’a varan istikameti belirlemektir. Her biri ana yola varan bir tali yol mesabesindedir, ancak varacakları yer aynıdır. Mezhebi dinle aynileştirmek ya da mezhep mensubiyetini, İslam aidiyetinin üstünde görmek asla kabul edilemez. Mezhebe dayalı ayrıştırma, ötekileştirme ve çatışma taassubun ve cehaletin yansımasıdır. Mezheplerin dinin önüne geçtiği hallerde en çok zarar gören dinin bizzat kendisi olmuştur... Burada altını çizerek tekrar vurgulamak istiyorum: Şiiler ve Sünniler tek bir ümmettir... Hiç kimse bir başkasını, İslamı kendisinin anladığı gibi algılayıp yaşamadığından ötürü tekfir edemez...’

Bir yıl sonra...

30’uncu Vahdet Toplantısı’na Türkiye’den sadece Caferi lideri Selahattin Özgündüz katıldı.

Yani...

Mehmet Görmez’in İran’a gitmesi ve konferansta yaptığı konuşma onu, ‘geleneksel ulemanın’ hedefi haline getirdi.

Bir sonraki Tahran konferansına Türk Devleti’ni temsilen –yine– kimsenin katılmaması bundandı. Zaten Mehmet Görmez de göreve geldiğinden beri dört kez davet almış gidememişti. Sebebi belliydi; DİB’deki Şii-İran karşıtı ‘geleneksel ulema!’”

İki kavgalı telefon görüşmesi

Bir parantez açmalıyız...

Şurası kesindi: Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez'in AKP ile ilişkileri her zaman sütlüman olmadı.

Örneğin...

2014 yılıydı. Cumhurbaşkanı'nın damadı Berat Albayrak'ın ağabeyi Serhat Albayrak yönetimindeki ATV'de *Kertenkele* adlı bir dizi yayımlandı.

Dizi, "Kertenkele" lakaplı bir hırsızın maceralarını anlatıyordu. Senaryoya göre; hırsız hapishaneden bir imamın kıya-fetlerini çalarak kaçıyordu. Ve daha sonra aynı hırsız camisine imam bekleyen bir cemaatle karşılaşılıyor, din bilgisi olmasına rağmen bir anda o caminin imamı haline geliyordu.

İşte bu öykü Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez'i çok öfkeliyordu.

Kulislerde konuşulur durur:

O günlerde, Mehmet Görmez rahatsızlığını önce direkt Serhat Albayrak'a iletmek istedi. Telefon açtı, ATV'deki diziyi kastederek "bu büyük yanlış düzeltin" dedi. Ancak yanıt, beklemediği gibi sertti. İddia odur ki; Albayrak Görmez'e "Sizin Diyanet olarak yapmadığınızı biz Turkuvaz Medya olarak yapıyoruz" diye karşılık verdi.

Görmez ise "sizin gazeteleriniz eve alınmaz" dedi, dekol-teli kadınların fotoğraflarının basılmasını kastederek.

Telefon karşılıklı suçlamalarla kapandı ama tartışma bitmedi.

Diyanet İşleri Başkanlığı zehir zemberek bir açıklama yayımladı:

"İmamın sosyal dünyasındaki yeri ve rolü hakkında gerçekliği tahrif ederek ortaya konan bu tiplendirme karşısında, başta kanal yöneticileri olmak üzere ilgili makamların gerekli du-yarlılığı göstereceğinden kuşku-muz yoktur. Geçmişte yaşanan acı hatıralar hâlâ hafızalardayken, dini değerlere saygıda bir seviye kazanan yayın hayatımızın tekrar bu seviyenin altına inmesini en hafif ifadeyle dikkatsizlik ve özensizlik olarak

değerlendirmek istiyoruz. Bu açıklamamız sonrasında bu tür senaryolarda İslam'ın temel esaslarını, Hz. Peygamber'in ve toplumsal saygınlığı olan şahsiyetlerin değerini aşındırıcı tarzda konu edinilmemesi noktasında bir bilincin oluşması temennimizdir.”

Sabah-ATV Grubu'nun yanıtı ise daha sertti. Diyanet İşleri “paralel” yani FETÖ ağızıyla konuşmakla suçlandı.⁵⁹

Diyanet'in bir sonraki adımı ise ATV'deki *Kertenkele* dizisinin sahneleri için camilerde çekim yasağı getirmek oldu. Kriz bir şekilde “aşıldı” ama AKP'deki Mehmet Görmez krizi ara ara yaşanmaya devam etti.

2017 yılıydı.

Türkiye, “Kutlu Doğum Haftası” etkinliklerini tartışıyordu.

Zira, bu kutlamaların başlamasının da, nisan ayına sabitlenmesinin de bir FETÖ projesi olduğu iddia ediliyordu. Bu teze göre; Hz. Muhammed'in doğum gününün kutlanması aslında Fethullah Gülen'in doğum gününe denk getiriliyordu.

Tam da bu konu tartışılırken, Diyanet'ten Sorumlu Başkan Yardımcısı Numan Kurtulmuş önemli bir açıklama yaptı:

“Önümüzdeki günlerde Diyanet İşleri Teşkilatı bir ilmi toplantı yaparak, öyle arzuluyoruz ki Hicri Takvim'e Kutlu Doğum Haftası'nı sabitleyecektir.”⁶⁰

Numan Kurtulmuş, bu açıklamasıyla aslında bir ön alma hamlesi gerçekleştiriyordu.

Zira gerçekten de, Diyanet İşleri Başkanı Görmez aralarında müftülerin de olduğu, ilahiyatçı bir heyeti toplayıp bu konuyu karara bağlayacaktı. Öğrendik ki; tam da bu toplantı öncesi Numan Kurtulmuş ile Mehmet Görmez arasında çok sert bir telefon konuşması geçti.

Kurtulmuş Görmez'e o görüşmede; “hükümetimiz Kutlu Doğum Haftası etkinliklerinin Hicri Takvim'e uygun

59 <https://www.sabah.com.tr/gundem/2014/11/02/diyanet-paralel-agziyla-sucladi>

60 <https://www.aa.com.tr/tr/gunun-basliklari/basbakan-yardimcisi-kurtulmustan-kutlu-dogum-haftasi-aciklamasi/806023>

yapılmasını istiyor, karar bu yönde çıksın” anlamına gelecek bir cümle kullandı.

Görmez de bu “emre” karşı çıktı ve “burada ülkenin sayılı âlimleri var, hükümet öyle istedi diye karar çıkmaz” yanıtını verdi.

Numan Kurtulmuş ismini dedesinden alıyordu. Kurtuluş Savaşı’nda görev yapmış bir gazi binbaşydı dede Numan Kurtulmuş. Bununla birlikte, Latin harfleriyle yazılan ilk Türkçe dini kitap olarak bilinen Amentü Şerhi’nin de yazarıydı.

İşte torun, Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş, Mehmet Görmez’e bunu hatırlattı telefonda. Ve çok çarpıcı bir çıkış yaptı: “Benim dedem Numan Kurtulmuş’tur, ben cüppeyi giyer, önünüze geçer, sizin hepinize namaz kıldırırım.”

Diyanet İşleri Başkanı Görmez’in yanıtı ise “Gelin o zaman, cüppeyi giyin, bu koltuğa siz oturun” oldu.

Başbakan Yardımcısı ve sorumlu olduğu Diyanet İşleri Başkanı’nın telefon görüşmesi kavgalı şekilde bitti.

Numan Kurtulmuş artık Mehmet Görmez’i Diyanet koltuğunda istemiyordu. İddia odur ki; Kurtulmuş dönemin Adalet Bakanı Bekir Bozdağ’ı da alıp Cumhurbaşkanı Erdoğan’la görüştü ve “Görmez’i görevden alalım” bile dedi.

Erdoğan için ise bardağı taşıran son damla, 15 Temmuz 2017’de, yani darbe girişiminin yıldönümünde İstanbul’daki Şehitler Köprüsü’ndeki anma oldu. Zira, Cumhurbaşkanı Erdoğan, Başbakan Binali Yıldırım ve hatta Abdullah Gül’ün dahi katıldığı törene Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez gitmemişti.

Başkan Görmez’in yerine, 15 Temmuz şehitleri için İstanbul Müftüsü Hasan Kamil Yılmaz tarafından dua okundu.

Ve zaten...

Çok kısa süre sonra da, Mehmet Görmez’e gerçekten “git” denildi.

Erdoğan'ı öfkeliendiren tespit

Sonunda...

İlginç midir; Mehmet Görmez gitti, yerine 15 Temmuz'un kritik firarisi Adil Öksüz'ün Sakarya Üniversitesi'nden yakın çalışma arkadaşı Ali Erbaş Diyanet İşleri Başkanı oldu.

Yeni Başkan Erbaş da selefi Görmez gibi ama kapsamını biraz daha değiştirerek, 20-21 Aralık 2017'de "Dinî-Sosyal Teşekküller, Geleneksel Dinî-Kültürel Oluşumlar ve Yeni Akımlar" adlı bir çalıştay düzenledi.

Tam da bu süreçte...

Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nda Dünya Kadınlar Günü Programı'nda konuşan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan "Din adamı diye ortaya çıkıp kadınla ilgili dinde yeri olmayan içtihatla bulunuyorlar" dedi ve ekledi:

"İslamın güncellenmesinin gerektiğini bilmeyecek kadar da aciz bunlar. İslamın hükümlerinin güncellenmesi vardır. Siz İslamı 14-15 asır öncesi hükümleriyle kalkıp da bugün uygulayamazsınız. Böyle bir şey yok. Şimdi birçok hocaefendi beni tefe koyup çalacak. Rabbim bizi tefe koymasın."

Erdoğan'ın yaptığı bu konuşma çok radikal bir çıkıştı ve haliyle büyük tartışma yarattı.

Hemen arkasından bir "Hocalar Buluşması" organize edildi. Cübbeli Ahmet ve Nurettin Yıldız gibi bazı cemaat liderlerinin buluşmasında moderatör ise gazeteci Nevzat Çiçek'ti.

O buluşmaya dair Nevzat Çiçek'in *Habertürk* gazetesinden Kübra Par'a verdiği söyleşide şu soru ve yanıt çarpıcıydı⁶¹:

"- Tarikat, cemaatlerin denetlenmesi gündemde. 'Hükümet bu konuda adımlar atacak' söylentisi var. Acaba bununla ilgili bir tedirginlikleri var ve bu nedenle mi bir araya geldiler?"

FETÖ meselesinden dolayı devletin tarikatlara ve cemaatlere olan bakış açısı değişti. Devlet katında cemaat ve tarikatların büyük bir kısmının milli ve

61 <https://www.haberturk.com/hocalar-bulusmasinda-neler-konusuldu-nevzat-cicek-hocalar-bulusmasini-anlatti-1890327>

yerli olmadığı düşünülüyor. Yani 'Dışarıyla bağlantıları var. Halkı gözetmiyorlar, daha çok kendi çıkarlarını öne çıkarıyorlar' tarzı yaklaşımlar oluştu. 'Bu ülkenin ve bu halkın faydasına çalışmıyorlar.' Yeni paradigma, Hanefi-Maturidi, biraz daha Eşarilik ile Maturidilik arasında gidip gelen, daha akılcılığı önemseyen bir paradigma olacak. Çünkü keşfe, rüya-ya dayalı bir din anlayışının FETÖ'yü ürettiğini düşünen ve dolayısıyla da tarikat ve cemaatlerin yeniden yapılanması gerektiğine inanan bir sistem var. Bunu tarikat ve cemaatler de sistemin kendisi de biliyor.

- Sistemden kastın devlet, değil mi? Devlet içinde bunu tartışıyor, konuşuyorlar mı?

Evet, tartışıyorlar ve konuşuyorlar. Çok net biçimde bu gündeme geliyor. Cumhurbaşkanlığı'nda, MİT'te de, Başbakanlık'ta da gündeme geliyor. Cemaatlerin kendisinde ve toplumda da bu tartışmalar var. Gazeteciler olarak, 'Başka bir tarikatın da FETÖ gibi olmayacağını garantisi var mı?' diye sorgulamıyor muyuz? Sonuç itibarıyla devlet de bunu sorguluyor. Sorun, nasıl kayıt altına alınacakları noktasında ortaya çıkıyor. Osmanlı'da Meşait Kurumu vardı ve bunlar kayıt altına alınıyordu. Ama o kaydı kaldırdığınız andan itibaren, her taraftan kendisini şeyh, hoca ilan eden yapılar çıktı. Devletin bunları denetlemesi belki çok zor olabilir. Ama bunlara bir resmiyet kazandırıldığında belki ortak bir akıl bunlar üzerinde egemen olabilir."

Evet...

Bir şey demek istiyordu Nevzat Çiçek...

Hadi bu açıklamaya, 10 Ağustos 2018'de Anadolu Ajansı'nın geçtiği haberden bazı bölümleri de ekleyelim.⁶²

"Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş, son dönemde yaşanan tarikatların ve cemaatlerin denetlenmesi, bu

62 <https://www.aa.com.tr/tr/turkiye/diyanet-isleri-baskani-ali-erbas-kontrol-ve-rehberlik-mekanizmasi-kurulmali/1227240>

kurumların İslam dinindeki yerine dair tartışmaları AA muhabirine değerlendirdi.

Erbaş, güncel popülist, gelişigüzel tartışma ve mülahazaların ötesinde, tarikat ve cemaatlerin birer sosyal gerçeklik olarak toplumsal ve dini işlevleri, din istismarının sebepleri ve etkileri, bu alandaki hukuki boyutun ve ideal tutumun nasıl olması gerektiği gibi konuların etraflıca ele alınması gerektiğini belirtti.

Söz konusu bazı yapıların dini boyutundan daha çok iktisadi, siyasi hatta güvenlik boyutlarının ve küresel bağlantılarının bulunduğu dikkati çeken Erbaş, ‘Dinin sivil yapısına gölge düşürmeyecek, özgürlüklere hanel getirmeyecek ve din güvenliğini sağlayacak bir kontrol ve rehberlik mekanizması kurulmalıdır’ ifadelerini kullandı.”

Yani...

Yanisi şu:

İddia o ki...

Fethullahçılardan boşalan koltuklara başka tarikatların ve cemaatlerin sızmaya çalıştığı bilgisi, güvenlik bürokrasisi tarafından Cumhurbaşkanı Erdoğan’a verildi. Başka tarikat ve cemaatlerin FETÖ’nün yerini aldığı devletin en tepesindeki isme söyleniyordu.

Öğrendik ki; Erdoğan bu konuyu ciddiye aldı. “Diyanet neden var bu ülkede? Bu konuda neden fetva bile vermiyor” diye özetlenebilecek bir tepki gösterdi.

Artık tarikatların ve cemaatlerin Türkiye’de nasıl örgütlendiğinin kapsamlı bir şekilde ele alınma vakti gelmişti.⁶³

63 2017 yılında Polis Akademisi Mezuniyet Töreni’nde konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, geçmişte FETÖ’nün emniyet teşkilatı içindeki paralel yapılanma girişimlerine dikkat çekerek, “Hangi görünüm, hangi iddia, hangi kisve altında olursa olsun kendini devletin ve milletin menfaatlerinin üstünde gören hiçbir anlayışın buralarda hâkim olmasına izin vermemeliyiz” demişti. Erdoğan ayrıca, “Devletin içinde hiçbir kişinin, ekibin veya grubun paralel bir yapılanmaya gitmesine izin veremeyiz. Bu yönde girişim başlatanlar, organizasyon yapanlar veya heveslenenler, hangi gruba mensup olursa olsunlar, karşısında bizi bulur” diye belirtmişti. Cumhurbaşkanı Erdoğan’ı o sırada törende olan İçişleri Bakanı Süleyman Soylu da dinliyordu. Bakan Soylu’nun bu açık uyarının üzerinden üç yıl geçtikten sonra, “İçişleri Bakanı olarak söy-

‘Tarikatları raporlaştırdık’ itirafı ve sızıntı

Gelin...

15-18 Ekim 2018’de düzenlenen 35. İl Müftüleri Toplantısı’nda Din İşleri Yüksek Kurulu Başkan Vekili Prof. Dr. Cenksu Üçer’in dediğine bakalım:

“Dini-Sosyal Teşekküller, Geleneksel Dini-Kültürel Oluşumlar ve Yeni Dini Akımlar Araştırması kapsamında Türkiye’de dini alanda faaliyet gösteren bütün yapılar incelemeye alındı ve inceleme sonucunda raporlar hazırlandı.”⁶⁴

Bakın şu işe ki...

İlgili raporun, Diyanet’in “hazırladık” demesiyle sızdırılması aynı zamana denk geldi. 226 sayfalık, “Türkiye’deki Dinî-Sosyal Teşekküller, Geleneksel Dinî-Kültürel Oluşumlar ve Yeni Dinî Akımlar” adını taşıyan Diyanet’in gizli tarikatlar raporu maillerde, WhatsApp gruplarında dolaşıma sokuldu. Okuyanlar gördü ki; tarikat ve cemaatler isim verilerek, hocalarından bahsedilerek söz konusu raporda yerden yere vuruluyordu.

Peki, rapor nasıl açığa çıktı?

İddia o ki; ilgili raporda kendilerine ağır eleştiriler getirilen Süleymancılarının ve Menzilcilerin bu raporun sızmasında rolü vardı.

Böylece, tüm tarikatlar ve cemaatler içinde saflar sıklaştıracak, “bakın bizi fişliyorlar” mesajı verilecekti.

Arşiv Diyanet’ten, klavye kimden?

İlginçtir...

Bu rapora dair, eski Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez’in ismi de çok anıldı. Hem raporu hazırlayan hem de sızdıran olarak Görmez ekibi işaret edildi.

Mehmet Görmez ise şunları söyleyecekti⁶⁵:

lüyorum: Herhangi bir inanç grubunun, devletin birtakım noktalarını yönettiği ve sızdığı değerlendirmeleri, başlı başına yeni bir istismar alanıdır ve doğru değildir. Yalandır” demesi çok tartışılmıştı.

64 <https://www.dinihaber.com/diyanet-haber/prof-dr-mehmet-gormez-buyuk-oyunu-bozdu-h144001.html>

65 <https://www.youtube.com/watch?v=Lx5MsnEGRe0>

“O raporun şahsımla herhangi bir ilişkisi yoktur. Rapor daha çok bir istihbarat dilini andırıyor. Bir ilmi rapor olarak ben görmedim. Çünkü hangi şahsın nerede doğduğu, kaç çocuğu olduğu, ne iş yaptığıyla Diyanet ilgilenmez. Diyanet İşleri Başkanlığı da kendisine ait olmadığını söyledi. Ama bu şu anlama da gelsin... Ben görevim esnasında, özellikle 15 Temmuz’dan sonra Türkiye’deki bütün dini ve fikri hareketleri görmek için ve anlamak için hep bir çaba içerisinde oldum. Eğer o çabaları birileri toplayıp da rapora dönüştürmüşse, onu bilemem. O çabalar bu şekilde bir raporlamak için değil, bir anlamak için, bir durum tespiti yapmak için, aynı hataya düşmemek için neler yapmamız gerektiğine karar vermek için, kendimize yönelik bir çalışmaydı o.”

Yani...

Eski Başkan Mehmet Görmez’in dilinin altında şu vardı:

- Tarikatlar raporu istihbarat çalışmasıdır.
- Rapora kaynaklık eden veriler için Diyanet’in arşivi kullanılmıştır.

Bununla birlikte...

Raporun Aydınlik Hareketi tarafından basılan kitap versiyonunun⁶⁶ toplatılmasını isteyen Diyanet İşleri Başkanlığı, mahkemeye başvurusunda şu çarpıcı vurguyu yaptı:

“Başkanlığımız, 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun’un 5’inci maddesinin ‘Yurt içinde ve yurt dışında İslam dinine mensup farklı dinî yorum çevrelerini, dinî-sosyal teşekkülleri ve geleneksel dinî-kültürel oluşumları incelemek, değerlendirmek, bu konularda ilmî ve istişarî toplantılar, konferanslar düzenlemek ve çalışmalar yapmak’ şeklinde kendisine yüklediği görev kapsamında çalışmalarını geçmişte olduğu gibi günümüzde de yürütmekte olup, Başkanlığımızın dini oluşumlarla ilgili kurumsal olarak yayınlanmış veya yayına hazırlanması tamamlanmış herhangi bir raporu bulunmamaktadır.”

66 Yıldırım Oktay, *Diyanet’in Gizli Tarikatlar Raporu*, Kaynak Yay., 2019

Din İşleri Yüksek Kurulu Başkan Vekili Prof. Dr. Cenksu Üçer'in "rapor hazırlandı" itirafına rağmen, Diyanet lafı dolandırıyordu.

"Kurumsal değil" diyerek topu taca atıyordu.

Sahi...

16 Ağustos 2018'de, Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu Üyeleri Cenksu Üçer ve Hüseyin Yılmaz görevlerinden neden alındı?

DEVLET HER ŞEYİ BİLİYOR MU?

Nasıl bu noktaya geldik? Nasıl oldu da günlerce tarikatları tartışıp da “devlette cemaat yok” diyerek defterin kapatılmasına müsaade ettik. Belki de hastalığı, hastalığı yaratanları tedavi etmeye çalışmanın cezasını çekiyoruz. Ağrı kesici ile yatıştırırken, tümör göğsümüzde büyümeye devam ediyor.

Şu cümle ürpertmiyor mu sizi:

“Örgüt tarafından, 2000-2013 yılları arasında KPSS, ÖSS, ALES, Askeri Liseler, YDS gibi ÖSYM koordinatörlüğünde yapılan tüm sınav soruları çalınmıştır.”

Dert edinene kadar tekrar tekrar okuyun.

13 yıl boyunca Türkiye’de milyonlarca insanın girdiği tüm sınavlarda soruların çalındığını, devletin raporundan aktarıklık.

Ne mi o rapor?

Şöyle anlatalım: 15 Temmuz’un ardından polis teşkilatı da ‘nerede hata yaptık’ın peşine düştü. Öyle ya, FETÖ’nün yıldır en örgütlü olduğu kurumlardan biri de emniyet teşkilatıydı. Nitekim, açıklanan rakamlara göre en fazla ihraç, açık ara poliste gerçekleşmişti.

Yıl 2017, 15 Temmuz travması henüz çok tazeyken, Erdoğan Polis Akademisi’nin mezuniyet töreninde kürsüye çıkmış,

“Devletin içinde hiçbir kişinin, ekibin veya grubun paralel bir yapılanmaya gitmesine izin veremeyiz” demişti. Haliyle herkes “FETÖ sonrasındakileri” konuşmaya başlamıştı. İşte bu şartlar altında aynı yıl (2017) Polis Akademisi bir çalıştay düzenledi. Akademi Başkanı Yılmaz Çolak’ın yönettiği çalıştaya kritik noktalarda bulunan savcı, hâkim, bürokrat, akademisyen hatta Cumhurbaşkanlığı’ndan 21 isim katıldı. Çalıştayın bitiminde, ekim ayında Polis Akademisi yayınlarından “Yeni Nesil Terör: FETÖ’nün Analizi” adlı rapor çıktı. İçeriğinin iktidarın politik perspektifinin izlerini taşıması nedeniyle eleştirebileceğimiz rapor, en azından devletin gözünden neyin nasıl olmaması gerektiğini analiz ediyordu.

FETÖ’ye vergi affı ile kurtuluş

Çok değil, 2020’nin ağustos ayında...

Mali Suçları Araştırma Kurulu (MASAK) Başkanı Osman Dereli resmen görevden alındı. “Resmen” vurgusu yapıyoruz zira, aslında önceki yıl o koltuktan indirilmişti ancak niyeysel Cumhurbaşkanlığı Erdoğan bu tasfiyenin imzasını yeni attı. Tesadüf mü; temmuzda da MASAK’ın 115 eski personeli gözaltına alınmıştı. Suçlama; Erdoğan’ın T.C. kimlik numarası ile sistemde para hareketlerini sorguladıklarıydı. Tam da burada Polis Akademisi’nin raporundaki uyarılar önem kazanıyordu. Bakın, 2017’de hangi çarpıcı tespit kayda geçilmişti:

“Örgütün ekonomik işlerini yürüten alt kademelerdeki kişilerle mücadele edilmekle birlikte, üst yapının faaliyetlerine devam ettiği görülmektedir. Bürokrasi klasik yöntemlerle bu mücadeleyi sürdürdüğü için, FETÖ’ye bağlı şirketlerde yapılan incelemelerden fazla bir şey elde edilememektedir. Örneğin, Koza İpek ile ilgili MASAK ve Maliye Bakanlığı’nun incelemelerinde hiçbir şey elde edilememiştir. Ayrıca, 15 Temmuz yaşandıktan bir ay sonra çıkan vergi affı ile FETÖ şirketlerinin geçmişe dönük 5 yıllık faaliyetlerinin üstü kapatılmıştır. Darbe girişimi olduktan sonra vergi affı, ‘vergi barışı’ olarak çıkarıldı ve tam tespitler yapılmadan sicil affı ile FETÖ

kuruluşlarının hepsi vergilerinden kurtulmuş oldu. Şu anda geriye dönük FETÖ yapılanması ile ilgili hiçbir şirket ile ilgili vergi incelemesi yapılamamaktadır. Ekonomik anlamda bir ceza verme olanağı ortadan kalkmış oldu. Adli anlamda ceza verebilmek için de yargılama sürecinin başlaması gerekmektedir.

“Tüm bu örneklerle karşın, MASAK’ın raporlarında FETÖ ile ilgili şirketlerin işlemleri hukuki görünse bile arka planda vergi kaçakçılığı, örgüte finans ve kara para aklama olduğu ortaya çıkmıştır. Bu yüzden de bürokraside, güvenlik teşkilatında ve hukuki alanda uzmanlaşmaya önem verilmelidir. Geçmişte mahkemelere gönderilen yanlış bilgi ve belgelerin örgütle mücadeleyi zaafa uğrattığı bilinmektedir.”

Peki, çözüm neydi?

Polis Akademisi raporu radikal bir öneride bulunuyordu:

“MASAK’ın, Maliye Bakanlığı bünyesinden çıkarılması bir seçenek olarak değerlendirilmelidir. Zira bu kompozisyon içerisinde kendisinden beklenen katkının uzağında kalmaktadır. MASAK’ta çalışan kişiler vergi müfettişleri oldukları için mali suçlar konusunda arzulanan başarıyı yakalayamamakta ve mesleki kapasiteleri yetersiz kalabilmektedir. MASAK’ın inceleme kriterleri, meselenin ruhunu tespit etme konusunda yeterli olamamaktadır.”

Devlete göre kriptolar

“Yüzünden lekesiz bir çiçek ol,

İçinden zehirli bir yılan...”

İkiyüzlülüğü böyle betimliyordu Shakespeare. Ve bugün “kripto” dediklerimize ne güzel uyuyordu.

Keza...

Polis Akademisi’nin raporu da “aman dikkat” diyordu:

“FETÖ’ye karşı yürütülen mücadelenin hukuki çerçevede yürütülmesine dikkat edilmelidir. Soruşturmaları sulandırmaya çalışanlara, suiistimal edenlere ve mücadele edenleri hedef seçenlere de dikkat edilmelidir.

“FETÖ’nün kripto elemanlarının bilinçli ve organize şekilde soruşturmaları sulandırmaya çalıştıkları ve böylelikle de kamuoyu desteğinin kaybolmasını amaçladıkları da görülmektedir.

“FETÖ’nün geçmişteki eylemlerine bakıldığında, örgütün görünürde hukuki ancak perde arkasında hukuksuz ve ahlaksız iş ve işlemler yaptığı bilinmektedir.”

Sahi...

Rapordaki bu uyarılar aklınıza kimleri getirdi?

Neyse!

Asıl önemli olana gelelim...

Polis Akademisi’nden cemaat uyarısı

“FETÖ” kavramının unutturduğu bir olguyu, Fethullahçılığın bir “dini cemaat” görüntüsünde olduğu gerçeğini henüz başlangıcında hatırlatıyordu:

“FETÖ’nün kırk yıllık geçmişine bakıldığında örgütler mesini gerçekleştirmede ve kendini meşrulaştırmada en çok dini değerleri kullandığı ve kendisine dini bir cemaat görüntüsü vermeye çalıştığı anlaşılmaktadır. (...) FETÖ elebaşısı da tasavvufi kavram ve değerleri kullanmak suretiyle bu gücünü pekiştirdiği görülmektedir.”

Devletin resmi raporuna göre, “FETÖ” denilen olgu, yalardır Nurculuk içinde büyüyüp serpilmiş tarikat yapısında başka bir şey değildi:

“Örgüt elebaşı Gülen öncelikle Said-i Nursi’nin takipçisi olarak yola çıkıp insanları etkilemek istemiştir. Nitekim FETÖ’nün yapılanması, faaliyete geçtiği dönemden itibaren uzun süre Nurcu bir hareketin içerisinde bir kol şeklinde kendisini tanıtmıştır. Said-i Nursi’nin ölümünden sonra 1960’lı yıllarda Nurcu hareketi ‘Yazıcı ve Okuyucu Nurcular’ diye iki kola ayrılmıştı. Okuyucu grup içerisinde yer alan Gülen, 1970’li yıllar ile birlikte bu grup içerisinde kendi grubunu (Gülençiler) oluşturmaya başlamıştır. Bu dönemde örgüt elebaşısı Said-i Nursi’nin eserlerini okumuş ve okutmuş; Nursi’nin

kendi hayatından aktardığı birçok hikâyeyi de sanki kendi başından geçmiş gibi anlatmıştır. (...) Bu nedenlerle 1990'lı yılların sonuna kadar ağırlıklı olarak dini referansları Said-i Nursi ve Risaleler olmuştur.”

Sadece Nurculuk değil, rapor, 1950'li yıllardan itibaren Türkiye'de yeşerdiğini söylediği Gladio'nun ideolojisinin “muhafazakâr seçkinler”ce yayıldığının da altını çiziyordu:

“1950'den sonra geçilen demokratik sistemde seçmenlerinin çoğunluğunun muhafazakâr olduğu bir yapıda 'radikal laik seçkinler' yapısı ve anlayışı karşılık bulmuyordu. Sivil siyaset ve toplum üzerindeki vesayeti sürdürebilmek için vatandaşların geneline hitap edecek 'Gladio' tarzı yapılarca devşirilmiş muhafazakâr seçkinlere ihtiyaç duyuldu.”

Daha da önemlisi, aralarında FETÖ iddianamelerini yazan savcılarının da olduğu devlet bürokrasisi, bugün birilerinin söylediğinin aksine, FETÖ'nün dini cemaat boyutuna değinilmiyor olmasını da bir zaaf olarak tarif ediyordu:

“15 Temmuz sonrası yapılan açıklamalara, itirafçıların vermiş oldukları bilgilere bakıldığında hiçbir kritik bilginin ifade edilmediği ve konunun magazinел bir boyuta çekildiği görülmektedir. Ayrıca bu yapının ısrarla ve bilinçli olarak özellikle dini boyutuna değinilmeden sadece terör örgütü boyutuna indirgeme eğilimi belirmektedir. (...) FETÖ'nün kırk yıllık geçmişine baktığımızda örgütlenmesini gerçekleştirme ve kendini meşrulaştırma konusunda en çok dini değerleri kullanmış ve kendisine dini bir cemaat görüntüsü vermeye çalışmıştır.”

FETÖ'nün yerine göz dikenler

Peki, diğer cemaatler?

Polis Akademisi raporuna göre, diğer cemaatlerin durumu da kimilerinin söylediği gibi “sivil toplum örgütü” şeklinde değildi:

“Bu toplulukların sivil toplum kuruluşları gibi faaliyet göstermeleri beklenmiş, ancak bu yapılar sivil toplum

örgütlenmesi niteliğinde de kalamamıştır. Dolayısıyla ilgili alanlarda devletin denetimi büyük önem arz etmektedir.”

Üstelik bizzat devlet raporunun kendisi bir çözüm perspektifi ortaya koyarken, FETÖ’den sonra devlet içindeki boşluğa göz diken cemaatlara açıkça işaret ediyordu: “Dini örgütlenmelerin dini sahada tutularak bunların bürokraside yapılanmalarının önüne geçilmelidir. Bürokraside FETÖ’den boşalan yerlere göz diken ve devlet içerisinde örgütlenme gayretinde olan başka gruplara da kesinlikle göz yumulmamalıdır.”

Daha da önemlisi, rapor dikkatli bir gözle okunduğunda iktidar partisinin ideolojisinin yarattığı krizler de açıkça görülebiliyordu. Belki buna birkaç örnek şöyle sıralanabilirdi:

“Oldukça fazla sıkıntı yaratan bir başka konu ise 17-25 Aralık öncesinde makam ve mevki sahibi olmak için bu yapıyla beraber olduğu düşünülen birçok bürokratin kendileri hakkında da soru işaretleri ortaya çıkacağı korkusuyla FETÖ üyesi olduğunu bildikleri kişileri söylemekten korkmalarıdır. Bu durum da örgüt üyelerinin gözetilmesi ve korunması gibi bir sorunu ortaya çıkarmaktadır.

“*Resmî Gazete*’de yayınlanan KHK’lerde toplumda konunun sulandırıldığını düşündüren bazı haberler görülmektedir. Bir tek kişinin bile kazara bu konu ile ilgili yargılanması devlet açısından tolere edilebilir bir şey değildir.

“15 Temmuz sonrası oluşan siyasi partilerin birlikte hareket edeceğini düşündüren görüntünün yavaş yavaş kaybolduğu görülmektedir. Bu görüntünün tekrar sağlanması büyük önem arz etmekte...”

Çarpıcı bölümlerini aktardığımız 47 sayfalık resmi rapor, bundan üç yıl önce hazırlandı. Ama maalesef ki uyarılar da tespitler de halen güncelliğini koruyordu. “FETÖ ile birkaç nesil sürecek bir savaş içerisindeyiz” diyordu Polis Akademisi’nin raporu.

Örgütle mücadeleyi gözaltına aldığı insan sayısı ile ölçen devleti yönetenler, işte bu cümlelerin ne anlama geldiği üzerine kafa yormalıydı.

Ya bugün...

Üç yıl önce teşhis koymaya çalışan, her şeye rağmen bir tedavi yolu arayan devlet, her şeyin tam tersini yaptı.

Sonunda bir başka çıkmazın, bir başka cenderenin içine düştü.

Zehirli ağacın meyvesini yemeye devam ediyoruz. Rapor sadece herkes her şeyin farkında, dedirtiyor.

YANDI, BİTTİ, KÜL OLDU

“Türkiye’de en çok basılan kitap

Ne Yaşar

Ne Aziz

Ne Kur’ân-ı Kerim

Türkiye’de en çok basılan eser

Sansürdür, kardeşim, sansür!”

Can Yücel’in bu dizelerini bir kez daha haklı çıkaracak satırları okuyacaksınız.

Hayal edin...

Olur ya, bundan 100 yıl sonra birileri Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin arşivine girmek istese, o meclise bombaların yağdığı güne dair bir belgeye ulaşamayacak. Düşünün...

“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Moldova Cumhuriyeti Hükümeti arasında diplomatik misyon ve konsolosluk mensuplarının bakmakla yükümlü oldukları kişilerin kazanç getirici bir işte çalışmaları hakkında rapor” bile olacak...⁶⁷

Yüzlerce önemli / önemsiz konuda binlerce sayfalık araştırma raporları Meclis arşivinde duracak...

Ama 15 Temmuz darbe girişimine dair bir resmi rapor olmayacak.

67 <https://www.tbmm.gov.tr/sirasayi/donem27/yil01/ss73.pdf>

Peki, bunu nasıl içimize sindirdik?

Yanıt, yediklerimizdeydi.

Her şey...

19 Temmuz 2016'da AKP, CHP, MHP ve HDP'nin, yani Meclis'teki dört partinin de "15 Temmuz darbe girişiminin araştırılması için komisyon kurulsun" önergesiyle başladı.

Önerge bir hafta sonra kabul edildi. 15 üyeden oluşacak komisyon, ek süreler hariç üç ay çalışacaktı. Tam adı; "Fethullahçı Terör Örgütünün (FETÖ/PDY) 15 Temmuz 2016 Tarihli Darbe Girişimi ile Bu Terör Örgütünün Faaliyetlerinin Tüm Yönleriyle Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu" idi.

AKP'nin geç bildirdiği komisyonun üyeleri muhalefetin bastırmasıyla belirlendi:

AKP: Burdur Milletvekili Reşat Petek, Bursa Milletvekili Zekeriya Birkan, Erzincan Milletvekili Serkan Bayram, Eskişehir Milletvekili Emine Nur Günay, İstanbul Milletvekili Ravza Kavakçı Kan, İstanbul Milletvekili Belma Satır, İzmir Milletvekili Hüseyin Kocabıyık, Karabük Milletvekili Burhanettin Uysal, Manisa Milletvekili Selçuk Özdağ.

CHP: İstanbul Milletvekili Zeynel Emre, İstanbul Milletvekili Aykut Erdoğan, İstanbul Milletvekili Sezgin Tanrıkulu, İzmir Milletvekili Aytun Çıray.

HDP: Mardin Milletvekili Mithat Sancar.

MHP: Muğla Milletvekili Mehmet Erdoğan.

Atma Ziyaaa!

Kuşkusuz...

FETÖ'yü ve darbe girişimini araştırmakla görevli komisyonun başkanlığına, bir dönemin FETÖ kumpasları savunucusu, dolayısıyla darbeye giden yolun taş döşeyicisi Reşat Petek'in seçilmesi, yakın geleceğe dair oldukça fikir vericiydi.

Ama bir nebze de olsa umut vardı.

İlk toplantı komisyon kurulduktan 71 gün sonra, 4 Ekim 2016'da gerçekleşti. Başlarda haftada 3 gün komisyon

toplantısı yapılması kararlaştırıldı. Ufak pürüzlere rağmen, birçok gerçek ortaya çıkıyordu.

Ve bazı maskeler de düşüyordu; örneğin...

Darbenin yönetim merkezi Akıncı Üssü'nün bulunduğu Kazan ilçesi 15 Temmuz'un en büyük direnişlerinden birine sahne oldu. Bu direnişi sonrasında, ilçenin adı TBMM tarafından "Kahramankazan" olarak değiştirildi.

Ankara'nın bu ilçesinde darbecilere karşı direnen dokuz kişi şehit düştü, 92 kişi de yaralandı.

İşte Kazan'ın kurşunlara göğüs geren şehit yakınlarından ya da gazilerinden daha çok konuşan, daha "kahraman" gibi davranan bir AKP'li belediye başkanı vardı: Lokman Ertürk.

Kazan Belediye Başkanı Ertürk'ün zaman içinde medyaya yaptığı açıklamalardan bazı kesitler verirsek, ne demek istediğimizi anlarsınız:

- Akıncılar Üssü'nde önceleri kapıda uzman çavuş veya onbaşılar beklerdi. Ancak, baktık kapıda rütbeli subaylar ve özel kıyafetli silahlı SAT komandoları vardı. Silahları üzerimize doğrultmuşlardı.

- O gece çok zorlu anlar yaşadık. Hatta, yakıt tancarini patlatıp üssü kullanılmaz hale getirmeyi bile düşündük. 15 dakika boyunca 400'ü aşkın hain üzerimize ateş açtı.

- Akıncı 4. Ana Jet Üssü Komutanı Tuğgeneral Hakan Evrim'e "10 bin kişi ile geliyorum; sık bana" diye mesaj attım.

Peki...

Okuyanlara ve dinleyenlere "Ankara sokaklarındaki direniş cephesinin en önünde mücadele etti" algısı yaratan AKP'li Başkan Lokman Ertürk, 15 Temmuz gecesi aslında neredeydi?

Antalya'da!

Darbe komisyonunda milletvekillerinin sorularını yanıtlayan Lokman Ertürk bu gerçeği söylemek zorunda kaldı. Komisyon tutanaklarından özetleyerek okuyalım:⁶⁸

68 https://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/komisyon_tutanaklari.goruntule?pTutanakId=1825

“Mehmet Erdoğan (Muğla) – Şimdi, Sayın Başkan, konuşmanıza başlarken o gece Kazan’da olmadığını zaten söylediniz ama anlatımınızı sanki oradaymış gibi yapınız.

Kahramankazan Belediye Başkanı Lokman Ertürk
– Oradaydım, orada gibiydim yani.

(...)

Mehmet Erdoğan (Muğla) – Ne zaman döndünüz?

Kahramankazan Belediye Başkanı Lokman Ertürk
– Onu söyleyeceğim efendim. On iki buçuk civarlarında bizim Antalya’dan hareketimiz, sinyalizimizden tespit edilebilir. Sabah saatlerinde direkt hastanelere geçtik, hastanelerdeki fotoğraflarımız saat ve dakika olarak da bellidir ve altında kriz masası kurduğumuzda tüm ekiplerimizle beraber her şeyimiz hazırды, yaralılarımızı nereye götürdüğümüze kadar biliyorduk. Sabah saatlerinde yani gün ağarmadan da oradaydık.
(...)”

Özetle...

Lokman Ertürk deyince, insanın aklına *Neşeli Günler* filminde Şener Şen’in canlandığı “Ziya” karakteri geliyordu.

Unutmadan:

Melih Gökçek’in istifa ettirilmesinden sonra Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı için de ismi piyasaya sürülen Lokman Ertürk, hayal kırıklığına uğradı. Bununla da kalmadı; 31 Mart 2019 yerel seçimlerinde de herhangi bir belediyeden aday gösterilmedi.

Bir MİT Müsteşarı’nın itirafları

Gelin görün ki...

15 Temmuz komisyonunun kaderini çizen en büyük olay ise 9 Kasım 2016’da yaşandı. Komisyonunda dinlenen eski MİT Müsteşarı Emre Taner’in, kendisinin de dahil olduğu PKK ile yapılan Oslo görüşmeleri ve çözüm sürecine dair açıklamaları kamuoyunda bomba etkisi yarattı.

Gelin görün ki...

O açıklamalarda her şey tartışıldı ama Emre Taner'in Kürt sorununa dair bir sözünün nedense üzerinde durulmadı: "30 milyonum; benim devletim niye yok, sorusuna cevap vermek durumundasınız."

AKP döneminde beş yıl boyunca (2005-2010) MİT Müsteşarlığı yapan bir ismin dediklerini resmi tutanaklardan okuyalım:

"(...) Bu problemin bir sosyal problem olduğunu da görmek mecburiyetindeyiz. Ben bunları söylediğim için KCK kurucusu oldum. Sadece terör değildir olay. Terör bir vasıta, arkasında siyasi amaçlar vardır. Bölgemizde, coğrafyamızda hudutlar 1930'lu yıllarda İngilizler tarafından veya ona benzer ülkeler tarafından cetvelle çizilmiştir, malum. Şimdi o hudutlar kendi doğal sınırlarını çizmeye çalışıyor. Yugoslavya dağıldı, 7 tane devlet doğdu. Karadağ 2,5 milyon bile değil, devlet, Makedonya devlet. Adam diyor ki: '30 milyonum, benim devletim niye yok?' Şimdi bu sorunun cevabını vermek durumundasınız, bazı şeylerin cevabını vermek durumundasınız. Olay sosyaldir. Biz o dönemde bir proje ürettik. Laf lafı açıyor. Kürt kadınına ulaşamadığınız sürece bu problemi çözemezsiniz. Ana dil, oradan geliyor. Sanayiye gittik, işadamlarına gittik, 'Okul açalım, Kürt kadınına ulaşalım, mutlaka ulaşalım, okumaları lazım.' Hayır, yapamadık, beceremedik, çözemezsiniz. Meselerin sosyal kısmını görmeden bu konu silahla pek zor çözülür. (...)"⁶⁹

Keza...

Emre Taner kendisinden sonra MİT Müsteşarlığı koltuğuna oturan, eski yardımcısı Hakan Fidan'a da isim vermeden çok ağır yüklendi. Taner, FETÖ'cülerin Hakan Fidan döneminde MİT'e girdiğini ileri sürüyordu:

"(...) Benim çalıştığım dönemde MİT'e FETÖ'nün sızması sifıra yakındır. İsterseniz almazsınız, iyi incellerseniz

⁶⁹ https://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/komisyon_tutanaklari.goruntule?pTutanakId=1775

almazsınız, ondan sonrasını bilemem, ondan sonrasını daha sonraki yönetim cevaplayacaktır.

“Şimdi ‘70 kişi, 80 kişi MİT’ten FETÖ bağlantılı diye ayrıldı’ denildiği zaman, yani yadırgamamak mümkün değildir. Geçmiş döneme ait değildir, belki 2, 3, 5 kişi olabilir, ona bir itirazımız yok ama son dönemde bu girmelerin daha rahat ve fazla olduğuna dair bir izlenim vardır, bunu rahatlıkla söyleyebilirim. MİT devlet kurumları içerisinde FETÖ anlamında ve diğer yıkıcı örgütler anlamında en temiz kalmış örgüttür. Millî İstihbarat Teşkilâtı bu ülkenin namusudur, onun başındaki Müsteşar da o teşkilatın namusudur. Eğer bu iki namus bir araya gelmezse, güven duygusu sağlanmaz. (...)”

Fethullah Gülen’in MİT kimliğine dua okuduğu İdris Karagöz’ün, bizzat Müsteşar Hakan Fidan’ın yaptığı müla-katla Aralık 2010’da MİT Müsteşarlığı’nın özel kalem müdür-lüğünde göreve başlamasını düşünürsek⁷⁰, “Emre Taner’in eleştirisinin nedeni anlaşılıyor” denilebilir.

Ve evet, bu açıklamalar bir kırılmaydı. AKP döneminin MİT Müsteşarı Emre Taner’in söyledikleri AKP’yi rahatsız etti.

Ne mi oldu arkasından?

Darbe komisyonu toplantıları zamanla haftada bire kadar indirildi.

AKP’li üyeler komisyon çalışmalarının TV kameralarına alınmasını yasakladı. Muhalefet ise çareyi internet üzerinden canlı yayın yapmakta buldu. Görüldü ki; bu yayınlar üzerinden ciddi bir kamuoyu oluşuyordu, zamanla o da engellendi.

Erdoğan’ın istediği oldu

Kısa bir süre sonra...

9 Aralık 2016’da Cumhurbaşkanı Erdoğan açıklama yaptı:

“Aslında bu konu ile ilgili artık fazla konuşmak istemiyorum. Darbe komisyonu yapacağı çalışmaları yaptı. So-

70 Atilla Toygun, *İfşa*, İstanbul: Kırmızı Kedi Yayınevi, 2019, 149.

adımları da atıp raporunu göndermek suretiyle görevini tamamlarsa isabetli olur, diye düşünüyorum.”

Erdoğan “fazla konuşmak istemiyorum” dediği konuşmasında çok fazla şey diyordu aslında. Bu mesajın anlamı belliydi; darbe komisyonu, dahası orada çıkan AKP-FETÖ işbirliğine dair gerçekler Türkiye’nin gündemine artık gelmemeliydi.

Halbuki, komisyon dinlemesi gereken kişileri bile dinleyememiş, erişmesi-inceleme gereken bilgi ve belgeleri doğru dürüst müzakere edememişti.

Buna rağmen, üç ayın sonunda çalışmasını durdurması isteniyordu. Muhalefet ise karşı çıkıyor, bir aylık süre uzatımı önerisi AKP tarafından gündeme bile alınmıyordu.

Oysa...

2002’den bu yana TBMM’de 52 adet araştırma komisyonu kurulmuş ve bunların 46’sında bir aylık ek çalışma süresi kararı çıkmıştı.

Ve...

Tam da bu süreçte çok ilginç bir gelişme oldu. 22 Aralık 2016’da 936 sayfalık bir komisyon raporu dışarıya sızdı.

Bu nasıl olabilirdi?

Daha komisyon faaliyetleri bitmeden eşzamanlı olarak rapor yazımı mı başlamıştı? Komisyon Başkanı Reşat Petek’in hazırlattığı bu gizli rapordan, AKP’li üyelerin bile haberinin olmadığı iddiası doğru muydu?

Ve kaçınılmaz sondu:

Takvim yaprakları 2017’nin ilk günlerini, 4 Ocak’ı gösterdiğinde darbe komisyonu faaliyetleri sonlandırıldı. Erdoğan’ın dediği ve istediği olmuştu.

Adalet Yürüyüşü’nün eklettiği gizli satırlar

Aradan aylar geçti...

Bu kez 636 sayfalık bir resmi rapor tüm komisyon üyelerine dağıtıldı.

Bu işin doğasında vardı; amaç muhalefete “şerhiniz var mı, basalım mı bu raporu” demektir.

Muhalefet partileri Meclis'te itirazlarını yazarken, dışarıda sıcak günler yaşıyordu. Ana muhalefet partisi CHP'nin lideri Kemal Kılıçdaroğlu tüm dünyada konuşulan Adalet Yürüyüşü'nü başlattı.

Bu süreçte...

Darbe Komisyonu'nun Başkan Vekili Selçuk Özdağ, dönemin başbakanı Binali Yıldırım'a ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'a sıradan bir mektup gönderdi. Hz. Ali'nin "devletin dini adalettir" sözüyle başlayan mektupta, o dönem AKP'nin ağır toplardan olan Özdağ, FETÖ soruşturmalarının yürütülüş biçimini eleştirdi.

Sonunda...

12 Temmuz 2017'de, muhalefetin şerhleriyle genişleyen ve 1097 sayfa bulan nihai rapor TBMM Başkanı İsmail Kahraman'a teslim edildi.

İşte o raporda büyük bir sürpriz vardı.

Adalet Yürüyüşü'nde Kılıçdaroğlu adım attıkça, darbe raporuna bir el gizlice yeni satırlar eklemişti. Ve bu eklemelerden muhalefetin haberi dahi yoktu. Olmadığı için de itiraz hakkı elinden alınmıştı.

Peki...

Ne mi yazıyordu, o korsan bölümde: CHP'nin FETÖ ile ilişkileri!

Bakın, AKP darbe raporuna gizlice hangi satırları eklemişti:

"Ancak bazı siyasi partilerin özellikle ana muhalefet partisinin (CHP) FETÖ'ye karşı tutumunun tutarsız ve çelişkilerle dolu olduğuna dair bir parantez açmakta fayda bulunmaktadır. Her ne kadar 15 Temmuz Darbe Girişiminin hemen akabinde CHP, FETÖ'yle mücadele bağlamında bazı olumlu, uzlaşmacı ve işbirliğine açık mesajlar vermiş olsa da, ilerleyen süreçte bu tavrı değişim göstermiştir. Ayrıca, ana muhalefet partisinin FETÖ'ye ilişkin tavrının darbe öncesinde de çelişkili olduğunu hatırlatmakta fayda bulunmaktadır. Şöyle ki; yukarıda anlatılan süreçler yaşanırken, ana muhalefet partisinin (CHP)

FETÖ'nün siyasi emellerine hizmet eden tutum ve davranışları 15 Temmuz darbesine giden süreçte FETÖ/PDY terör örgütünü cesaretlendirici bir nitelik taşımıştır.

Ana muhalefet partisi liderinin, FETÖ'nün bir terör ve suç örgütü olduğu ortaya çıktığı 17/25 Aralık 2013 darbe girişiminden sonra bu örgütle sıkı bir amaç birliği içine girdiği gözlemlenmiştir.

Anılan partinin lideri, özellikle 2014 mahalli seçimleri, 2014 cumhurbaşkanlığı seçimleri kampanyaları süresince FETÖ'nün sağladığı görsel ve işitsel malzemelerle siyasi propaganda yapmış, siyasi rakiplerini montaj örgüt tapeleriyle yıpratmaya, hatta örgütle amaç birliği içine girerek siyasetten tasfiye etmeye bir strateji dâhilinde gayret sarf etmiştir.

Ana muhalefet partisinin lider ve yöneticileri bir suç örgütü olduğu ortaya çıkmış olan FETÖ'yle böylesine iltisaklar ve meşru siyaset açısından hukuk dışı, kabul edilemez irtibatlar geliştirirken hem siyasi rakipleri tarafından, hem devlet organları tarafından, hem de kendi partisinin yöneticileri tarafından (Örneğin Prof. Birgül Ayman Güler-CHP İzmir Milletvekili ve PM Üyesi) defalarca uyarılmıştır.

CHP'nin bir yöneticisi olan siyaset profesörü Birgül Ayman Güler bu durumu 'CHP cemaatle ittifak yapmıştır' şeklinde açık bir dille eleştirmiş ve bu eleştirileri nedeniyle partisinden ihraç edilmiştir.

Diğer taraftan, hakkında hukuki işlem başlatılan FETÖ/PDY irtibat ve iltisaklı basın kuruluşları, banka ve şirketlere CHP'li üyeler tarafından sahip çıkmış ve korunmaya çalışılmıştır.

Bu süreçler içerisinde karşılaşılan en ilginç durum ise şudur: FETÖ liderinin söylem ve analizleri bir süre sonra CHP liderinin siyasi argümanlarına dönüşmeye başlamıştır.

Yenikapı mitingine katılan CHP lideri partiler arasında oluşan birlik ve dayanışma ruhuna katkı verirken, bir süre sonra FETÖ/PDY ilişkileri nedeniyle haklarında soruşturma ve kovuşturma başlatılan şüpheli ve sanıkları himayeye yönelik söylemleri ile birlik ve beraberliği bozucu davranışlar göstermeye başlamıştır. Komisyon çalışmalarımız sürecinde 15 Temmuz'un FETÖ'nün darbe girişimi olduğu gerçekliği kabul edilip, 'darbe girişiminin bütünüyle senaryo olduğu' iddiaları reddedildiği halde rapor yazım sürecinde CHP Genel Başkanı, FETÖ/PDY'nin söylemleriyle örtüşür biçimde 'kontrollü darbe'den söz etmeye başlamıştır.

CHP liderinin özellikle 17/25 Aralık'tan sonra FETÖ'yle senkronize davranışlar sergilemesinin, söylem birliği içine girmesinin, FETÖ'nün servis ettiği hukuk dışı malzemeleri kullanmasının, 15 Temmuz sonrası FETÖ davalarına gösterdiği karşıtlık ve FETÖ'yü aklama girişimlerinin bir anayasal kurum olan ana muhalefet partisi tarafından niçin ısrarla bir politika tarzı olarak benimsendiği anlaşılmamaktadır."

Gizli ziyaretlerle alınan karar

CHP haklı olarak isyan etti.

Ve 20 Temmuz 2017'de 71 sayfalık ek muhalefet şerhini komisyona sundu.

CHP'nin komisyon üyeleri Zeynel Emre, Aykut Erdoğan, Sezgin Tanrıkulu ve Aytun Çıray imzasıyla hazırlanan bu ek şerh çok çarpıcıydı. Zira, CHP artık "gemileri yakmıştı". Darbe raporunda, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın da dahil olduğu AKP'lilerin Fethullah Gülen'le fotoğraflarının yer almasını istiyor ve şunu diyordu:

"Sonuç olarak en hafifinden, FETO sempatisi Reşat Pektekin başkanlığındaki 15 Temmuz FETÖ Darbesini Araştırma Komisyonu'nun hazırladığı raporun Saray'ın kendi amaçları doğrultusunda kurguladığı 15 Temmuz hikâyesini tahkim

edecek bir anlatı olması amaçlanmıştır. Biz CHP olarak buna izin vermeyeceğiz. 15 Temmuz'un hikâyesinin kurgulara değil Adalet Yürüyüşü'nün başarısı sonucunda gerçeklere dayandırılması için çalışacağız."

Beklendiği gibi...

İsmail Kahraman'ın başkanlığındaki Meclis Başkanlığı bu ek şerhi sonuç raporuna yansıtmadı.

Yansıtmadığı gibi...

Meclis tarihinde bir ilk oldu.

Aradan yıllar geçmesine rağmen; büyük umutlarla başlayan, 15 Temmuz'u ve FETÖ'yü araştıran komisyonun nihai raporu basılmadı.

Neden korkuldu? Neyin bağlayıcılığı olacaktı o rapor? Ve kapalı kapılar ardında neydi matbaanın kapısına kilit koyduran?

İşte bu sorulara dair birçok tez ortaya atıldı.

AKP kulislerine kulak kabarttığımızda ise şu bilgileri aldık:

Cumhurbaşkanı Erdoğan önce Reşat Petek'e "raporu basın" onayı verdi. Ancak tam da bu onay sonrasında hem bazı hukuk profesörleri hem de Meclis'in ilgili uzmanları bazı komisyon üyelerini ziyaret etti. İşte o gizli ziyaretlerde şu uyarılar yapıldı:

Eğer TBMM bu 15 Temmuz raporunu resmi olarak basarsa...

1- AIHM bu raporu delil kabul eder ve darbeye birebir karışanlar dışındaki FETÖ'cülerini aklar.

2- FETÖ yargılamaları siyasi ayağa da sıçrar.

İşte bu uyarılar dikkate alındı ve Erdoğan geri adım attı; nihayetinde TBMM kendisini bombalayan örgütü raporlaştırmadı.

Ve sahi...

Bu raporu "yandı, bitti, kül oldu" yapanlardan Komisyon Başkanı Reşat Petek ile o dönemin Meclis Başkanı İsmail Kahraman neden ıskartaya çıkarıldı?

KAYIP YÜZLERCE MİLYON LİRA

Darbe girişiminin üzerinden daha 10 gün geçmişti.

25 Temmuz 2016 tarihli *Resmî Gazete*'de bir Başbakanlık Genelgesi yayımlandı.⁷¹ Altında Binali Yıldırım'ın imzası yer alıyordu. O zamanlar Türkiye'de halen "Başbakanlık" makamı vardı.

Genelgede, 15 Temmuz silahlı darbe teşebbüsünün, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın dirayeti, hükümetin kararlı tutumu, milletin devletine ve demokratik iradesine sahip çıkmasıyla bertaraf edildiği belirtildi.

"Şanlı Türk tarihinin sayısız örneklerinde olduğu gibi millet ve devlet kenetlenmesinin bir kez daha kendini gösterdiği" vurgulandıktan sonra sadede gelindi:

"Söz konusu hain silahlı darbe teşebbüsünde şehit olan vatandaşlarımızın ailelerinin kederlerini hafifletmek ve yaralılarımızın acılarına ortak olmak için hükümetimiz şehit ve gazilerimize tanınan bütün hakları tanımış ve tüm imkânları da seferber etmiştir. Ayrıca, hamiyetperver aziz milletimiz de yaşanan bu acı karşısında yoğun yardım etme talebinde bulunmuştur."

Ara özet geçelim; genelge diyordu ki...

71 <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2016/07/20160725-6.pdf>

- 15 Temmuz darbe girişimi oldu.
- 15 Temmuz şehitlerinin ailelerinin kederleri ve yaralıların acıları vardı.
- 15 Temmuz darbe girişimindeki bu acı karşısında millet yoğun yardım etme talebinde bulundu.

Güzel, devam edelim:

“Milletimizin bu yoğun taleplerini karşılamak amacıyla Başbakanlıkça belirlenecek esaslar çerçevesinde harcanmak üzere Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı görevlendirilerek bir yardım kampanyası başlatılmış ve banka hesapları açılmıştır. Vatandaşlarımız, kurum ve kuruluşlarımız ile sivil toplum örgütleri yardımlarını belirtilen hesaplara yapabileceklerdir.”

Yani, Anadolu Ajansı’nın aktardığı gibi yazarsak:

Başbakan Binali Yıldırım’ın talimatıyla, FETÖ’nün darbe girişiminde şehit olan vatandaşların ailelerine ve yaralı vatandaşlara destek olunması amacıyla “15 Temmuz Dayanışma Kampanyası” başlatıldı.⁷²

Dileyen Ziraat, Vakıflar ve Halk Bankası’na Türk Lirası, dolar ve avro olarak yatırabiliyordu bağışını. Dileyen ise Turkcell, Vodafone ve Türk Telekom hatlarından “15 Temmuz” diye kısa mesaj atarak para gönderebiliyordu kampanyaya.

Genelgede iki kritik nokta daha vardı:

Bağış kampanyasında toplanacak paraların nasıl harcana-
cağının esasları Başbakanlıkça belirlenecekti.

Kampanyanın ana sorumlusu Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı idi.

Ne kadar para toplandı?

İlk büyük bağış Ankara Ticaret Odası’ndan (ATO) geldi: 2 milyon lira!

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Sayan Kaya, yardım kampanyasına ilişkin “Kanları, canları pahasına demokrasi düşmanlarıyla mücadele ederek darbeye geçit vermeyen

⁷² <https://www.aa.com.tr/tr/15-temmuz-darbe-girisimi/sehit-yakinlari-ve-gaziler-icin-15-temmuz-dayanisma-kampanyasi/615170>

milletimiz, medya kuruluşları, sivil toplum kuruluşları ve iş dünyasının birbirine kenetlenerek, demokrasi şehitlerimizin aileleri ve gazilerimize her türlü desteği vereceğine olan inancım tamdır. Ankara Ticaret Odası'na da bu anlamlı yardımlarından dolayı teşekkür ediyorum" ifadelerini kullandı.

Daha çok para toplansın, kampanyaya katılım artsın diye olağanüstü bir çaba sarf ediliyordu. Öyle ki Başbakan Binali Yıldırım sosyal medya hesaplarından "Bize cesaretlerini, ruhlarını, bu güzel vatanı ve sevdiklerini emanet bıraktılar" ifadesiyle, darbe girişimi esnasında yaşananların yer aldığı özel bir videoyu ve dayanışma kampanyası için oluşturulan banka hesap numaralarını bile paylaştı.

Devlet, 15 Temmuz'un şehit yakınları ve gazileri için bağış bekliyordu!

Ve kampanyanın başlamasının ardından yaklaşık üç buçuk ay geçmişti ki...

12 Kasım 2016'da Anadolu Ajansı (AA) aşağıdaki haberi geçti⁷³:

"Fetullahçı Terör Örgütü'nün (FETÖ) darbe girişimi sonrası şehit yakınları ve gaziler ile ailelerine destek amacıyla başlatılan '15 Temmuz Dayanışma Kampanyası' kapsamında yaklaşık 265 milyon liralık bağış toplandı."

Düşünün, sadece "15 Temmuz" yazarak yollanan SMS'lerin toplam sayısı 1 milyon 402 bin 244'tü. Büyük ilgi vardı bağış kampanyasına.⁷⁴

AA haberi, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı verilerine dayandırılıyordu. Ve demek ki her şey kontrol altındaydı, ne güzeldi.

73 <https://www.aa.com.tr/tr/turkiye/15-temmuz-dayanisma-kampanyasinda-265-milyon-lira-toplandi/684043>

74 Turkcell'in ve Türk Telekom'un kampanya için açtığı numaraya mesaj gönderilemezken, Vodafone'dan şu geri dönüşü aldık: "15 Temmuz şehitlerimizin yakınları ve gazilerimiz için 5 TL bağış yaptınız, teşekkürler. Biz el ele, gönül gönüle, hep birlikte Türkiye'yiz! T.C. Başbakanlık" Kafamız daha da karıştı. Kampanyaya bağış devam ediyor muydu, etmiyor muydu? Sahi, Başbakanlık kurumu kalkalı yıllar olmuşken bizim 5 TL bağışımız kime gitti? Kitabı yazarken, 2020 yılının ilk günlerinde, farklı GSM operatörlerinden bağış yapmaya çalıştık.

Kampanya o kadar büyüdü ki, herkes kendisinin de elini taşın altına koyduğunu kamuoyuna aktarmak istiyordu.

Örneğin... Başbakan Binali Yıldırım ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Sayan Kaya, 15 milyon TL'lik sembolik çeki, Turkcell Genel Müdürü Kaan Terzioğlu'nun elinden alacaktı.

Dedik ya, sadece Türk Lirası da değil, döviz bağışına da açıldı kampanya.

Gelin görün ki, tam da o günlerde Cumhurbaşkanı Erdoğan bir çağrıda bulundu. Anadolu Ajansı'nın 9 Aralık 2016 tarihli haberinden okuyalım:

"Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın Türk Lirası'nın değer kazanması amacıyla yaptığı 'döviz bozdurma' çağrısı üzerine '15 Temmuz Dayanışma Kampanyası' kapsamında önemli bir adım attı. Kampanya kapsamında 5 bankanın döviz hesaplarında toplanan yaklaşık 1 milyon 500 bin dolar ve 1 milyon avro, Türk Lirası'na çevrildi. Bağışlar, Başbakanlıkça belirlenecek esaslar çerçevesinde şehit yakınları ve gazilere destek olunması amacıyla kullanılacak."

Rakam gün geçtikçe büyüyordu. Gelin görün ki, kampanyanın üzerinden altı ay geçmesine rağmen, toplanan para "kullanılmıyordu".

27 Ocak 2017'de çok önemli bir bilgi verdi Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Sayan Kaya:

"Bu kampanyayla 20 Ocak tarihi itibarıyla 300.9 milyon lira toplandı. Bu paranın kullanım usul ve esasları Başbakanlıkça belirlenecek. Öncelikle şehit yakınlarımız, ağır yaralı gazilerimiz, gaziler için kullanılacak. Usul ve esasları üzerine çalışıyoruz, henüz kullanılmadı."⁷⁵

Çok büyük bir paraydı bu: 300.9 milyon lira toplanmıştı.

Peki, ne zaman kullanılacaktı bu para?

"Başbakanlık" kurumunun kalkmasına ramak kalmıştı ama halen o Başbakanlık yüzlerce milyon liralık bağışın 15

75 <https://www.aa.com.tr/tr/gunun-basliklari/malul-sayilmayan-terorle-mucadele-gazileri-icin-duzenleme-yaptik/735895#>

Temmuz şehit yakınlarına ve gazilere nasıl harcanacağını belirlememişti!

Neydi bu ağırdan almanın sebebi?

Ve bir vakıf kuruldu

2017'nin de sonlarına gelirken...

24 Aralık'ta OHAL kapsamındaki 696 sayılı KHK'da Türkiye Şehit Yakınları ve Gaziler Dayanışma Vakfı'nın kuruluşuna ilişkin düzenlemeye yer verildi.⁷⁶

Buna göre amaç; şehit yakınları ile gazilere manevi ve maddi destek sağlamak, toplumla ve kendi aralarında iletişim ve dayanışmalarını güçlendirmek, şehit yakınları ve gazilere yönelik sosyal, sportif, eğitim, kültür ve diğer alanlarda faaliyetlerde bulunmaktır.

Bu vakfın, 15 Temmuz kampanyası ile yakından ilgisi vardı. Zira...

Başbakanlık ile Bakanlık bünyesinde şehit yakınları ve gaziler için açılmış hesaplarda biriken miktarların 10 milyon lira tutarındaki kısmı, vakfın kuruluş malvarlığını oluşturacaktı. Bu hesaplarda kalan para, tüzelkişilik kazanmasını müteakip 15 iş günü içerisinde vakıf hesaplarına aktarılacaktı.

Burada bir nokta dikkat çekiciydi:

25 Temmuz 2016'da başlatılan yardım kampanyasının devlet tarafından ilan edilen adı "15 Temmuz Dayanışma Kampanyası" idi. Ancak 24 Aralık 2017'de kurulan bu yeni vakfın hem adı hem de ilan edilen amacıyla, 15 Temmuz özetinde toplanan parayı tüm şehit yakınları ve gazileri için kullanacağı anlamına da geliyordu.

Olsundu.

Nihayetinde en sonunda, toplanan 300 milyon liradan fazla paranın kullanımı için bir umut ışığı doğmuştu.

Tek...

"Vakfın tüzelkişilik kazanması" gerekiyordu.

O ne zaman olacaktı acaba?

76 <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2017/12/20171224-22.htm>

AKP: Cüzi miktar

Aradan yine aylar geçti...

CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu, kayıp bağışları ısrarla gündeme getirince AKP sözcüsü Ömer Çelik açıklama yaptı. Çelik toplanan yüzlerce milyon lira yardımın “çok cüzi miktar olduğunu” belirtti ve ekledi:

“(Kılıçdaroğlu’nun) Bahsettiği gibi büyük bir miktar ortada yok. Şehit aileleri ve gazi yakınları için bu cüzi miktarın en iyi şekilde değerlendirilmesi için Aile Bakanımızın bizzat takibi ve kontrolünde bir vakıf çalışması tamamlanmak üzeredir. Herhangi bir problem yok.”⁷⁷

Keza...

11 Aralık 2018’de Cumhurbaşkanı Yardımcısı Fuat Oktay TBMM Genel Kurulu’nda söz aldı.

Türkiye Şehit Yakınları ve Gaziler Dayanışma Vakfı bünyesinde toplanan yardımların, yani 15 Temmuz bağışlarının akıbetine ilişkin soru üzerine Oktay, paraların, Ziraat ve Halk bankalarındaki kurumsal hesapta bulunduğunu kaydetti.

Sahi, nedendi?

Şehit yakını ve gazilere maddi yardımda bulunmak için toplanan para neden yıllardır asıl sahiplerine aktarılmıyordu?

Ve niye, paranın kullanımı için o kadar zaman sonra kurulan vakfın tescili sağlanmıyordu?

Aradan yine aylar, yıllar geçti.

Darbe girişiminin yıldönümünden iki gün önce, 13 Temmuz 2019’da vakfın tescil edildiği *Resmî Gazete*’de ilan edildi.⁷⁸

Beşiktaş yardımları da ortada yok

Ve bakınız...

İstanbul Beşiktaş’ta 10 Aralık 2016’da düzenlenen iki ay bombalı saldırıda, 38’i polis toplam 46 kişi hayatını kaybetti. Terör saldırısını, PKK’nın kollarından TAK örgütü üstlendi.

77 <https://www.akparti.org.tr/haberler/turkiye-nin-icinde-yer-almadigi-guvenlik-konseptinin-hayata-gecmesi-mumkun-degil/>

78 [https://www.resmigazete.gov.tr/ilanlar/eskiilanlar/2019/07/20190713-4\(5\).pdf](https://www.resmigazete.gov.tr/ilanlar/eskiilanlar/2019/07/20190713-4(5).pdf)

Katliamın ardından hayatını kaybedenlerin ailelerine destek verilmesi amacıyla Türkiye genelinde başlatılan kampanyada 52 milyon lira tutarında bağış toplandı.

Gelin görün ki...

O para da sahiplerine ulaşmadı.

Saldırıda hayatını kaybeden genç tıp öğrencisi Berkay Akbaş'ın babası Salim Akbaş, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı ile Cumhurbaşkanlığı İletişim Merkezi'ne iki yıl sonra bağışların durumunu sordu. Verilen yanıtta ortaya çıktı ki; Beşiktaş saldırısından sonra toplanan 52 milyon liralık bağış da Türkiye Şehit Yakınları ve Gaziler Dayanışma Vakfı'na aktarılmıştı.⁷⁹

Gelin görün ki...

Açıklanan resmi adresinde öyle bir vakıf da yoktu.

CHP Ankara Milletvekili Murat Emir vakfa ait olduğu söylenen adreste yaptığı açıklamada "15 Temmuz şehit yakınları ve gazileri için kurulan vakfın resmi kayıtlarda görünen ve Bakan Zümrüt Selçuk'un da vakfa ait olduğunu iddia ettiği adresine milletvekillerimiz ile geldik. Adreste böyle bir vakıf yok" diye konuştu.⁸⁰

Artık pis kokular iyice yükselmişti ki...

Hürriyet Gazetesi'ndeki, Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı yetkililerine dayandırılan bir haberde şu iddiaya yer verildi:

"Adres konusunda yanlışlık olduğu belirtilirken, vakfın adresinin Kale Mahallesi Işıklar Caddesi No 16'da bulunan Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı binası olduğu kaydediliyor. Vakıf senedinde ise No 6 yazılmış.⁸¹

Belli ki muhalefetin ısrarlı takibi etki yaratmış, kamuoyu aydınlatılmak istenmişti.⁸²

79 <http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/1705029/besiktas-bagisi-kayip.html>

80 <https://odatv.com/300-milyon-lirayi-bulmak-icin-yola-koyuldu-lar-20111914.html>

81 <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/15-temmuz-bagislari-hazinedeki-para-heyeti-bekliyor-41386067>

82 CHP Milletvekili Murat Emir 10 Aralık 2019'da Meclis'te şunları söyledi: "Sahte bir adreste kurdunuz bu vakfı," diyoruz. Ben bizzat 19 Kasım 2019'da

Kafa karıştırıcı rakamlar

Ve...

12 Aralık 2019 günü Meclis büyük bir tartışmaya sahne oldu.

Zira...

Kayıp bağışlardan sorumlu olan, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk Meclis'teydi. Bakan Selçuk ile CHP milletvekilleri arasında yaşanan tartışmayı genel kurul tutanaklarından okuyalım:

“Aile, Çalışma Ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk - 15 Temmuz bağışları ve vakfın kuruluşu hakkında, 696 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 128'inci maddesi gereği, Türkiye Şehit Yakınları ve Gaziler Dayanışma Vakfı, 13 Temmuz 2019 tarihli *Resmî Gazete'*de yayımlanmasıyla beraber, Kale Mahallesi, Işıklar Caddesi, No 16 Altındağ adresinde kurulmuştur ve dolayısıyla, oradaki para da şu anda nemalanmasıyla beraber...

Murat Emir (Ankara) - On beş gün oldu daha söyleyli.

Aile, Çalışma Ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk - ... 338 milyon 971 bin 703 lira 97 kuruş nemasıyla beraber para durmaktadır.

Turan Aydoğan (İstanbul) - Şehitlere niye vermiyorsunuz?

Aile, Çalışma Ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk - Paranın vakıf senedindeki amaçları şunlar: Şehit aileleri ve gazilere maddi manevi destek

Aile Bakan'ının yüzüne soruyorum, diyorum ki: “Sayın Bakan, adresiniz niye sahte?” Sayın Bakan'ın cevabı, diyor ki: “Sahte adresimiz yok, adresimiz gayet geçerli bir adres.” Sayın Bakan'ın o günlerde vakıfta gözü yok, vakfın çalışmasında gözü yok, durumu geçiştirmeye çalışıyor. Sonra anlıyorlar ki; o adreste öyle bir vakıf yok, ondan sonra yeni bir adres bulma telaşına düşüyorlar. Onunla da yetinmiyorlar, buldukları adrese alelacele, birkaç gün içerisinde asıl tabelanın üstüne bir muşamba gerdiler. Bakın, devlet bürokrasisinin, devleti yönetenlerin utanç duyması gereken bir durumdur bu. “Orada vakıf var, adresi sehven vermişiz” diyorlar ama biz söyleyene kadar haberleri yok. Sayın Bakan'ın dahi haberi yok bundan.

sağlamak, vatanın bölünmez bütünlüğü, milletin birlik ve beraberliği için mücadele eden ve bu kutsal görev esnasında yaralanan gazilerimizin, şehitlerimizin üstün başarı ve özverisini...

Turan Aydoğan (İstanbul) - Arada ölenlerin hakkı ne olacak Sayın Bakan? Hak sahibiyken ölenler olmuş...

Aile, Çalışma Ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk - Para, bütün Türkiye şehit...

Engin Özkoç (Sakarya) - Karşı çıkmayın, şehit paraları bu ya! Niye vermiyorsunuz?

Aile, Çalışma Ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk - Para bütün kuruşuna kadar durmaktır. Yine şehit yakınları ve gaziler için harcanacaktır.

Murat Emir (Ankara) - Hâlâ ne bekliyorsunuz?

Aile, Çalışma Ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk - Para şehit yakınları ve gaziler için harcanacaktır, tek kuruşuna dokunulmadığı gibi para nemalandırılmıştır. (CHP sıralarından gürültüler)

Başkan - Değerli milletvekilleri, lütfen dinleyelim.

Aile, Çalışma Ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk - ... ve mütevelli heyeti kurulmuştur. (AK PARTİ sıralarından alkışlar)"

Özetle; Bakan Selçuk, toplanan paranın faiziyle birlikte 338 milyon 971 bin lira olduğunu söyledi. Yeni bir rakam telaffuz edilmişti. Ama iyi de, Ocak 2017'de 300.9 milyon lira olan para, Aralık 2019'da, yani üç yıl sonra sadece 38 milyon lira mı faiz getirirdi? Kaldı ki, Beşiktaş saldırısı sonrası toplanan ve yine aynı vakfa verilen 52 milyon lira ne oldu? O da dahil miydi bu hesaba?

CHP Milletvekili Engin Özkoç, bu şüpheli duruma şöyle işaret etti:

"Engin Özkoç (Sakarya) - Sayın Bakan 19/11/2019'da Plan ve Bütçe Komisyonu'nda kendisine şehit paralarıyla ilgili sorulan soruda '15 Temmuz bağışlarının bir kuruşuna dokunulmadan, hatta ilk

kampanya için toplanan 310 milyon nemalandırılarak şu anda 330 milyonun üzerinde bir para tek hazine hesabı uygulaması kapsamında Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Teşvik Fonu altında duruyor' dedi, bugün de vakıfta olduğunu ifade etti.

Bizim söylediğimiz çok net olarak şudur efendim: Burası Türkiye Büyük Millet Meclisi. 15 Temmuz şehit aileleriyle ilgili, kanun gereği, kanunlara uygun bir para toplanmış ve on beş gün içerisinde amacına uygun bir şekilde şehit ailelerine verilmesi gerekiyor. Aradan üç buçuk yıl geçmiş. Bu para niçin toplanmış? 15 Temmuz şehit aileleri için toplanmış, tıpkı Beşiktaş'ta öldürülen polis yakınlarımız, polisler ve şehitlerle ilgili olduğu gibi. Her iki toplanan para da üç buçuk yıldan beri 'nemalandırma' adı altında bu şehit ailelerine teslim edilmemektedir.

Ben şimdi söylüyorum, diyorum ki: Ben Engin Özkoç olarak 309 milyon lirayı üç buçuk yıl önce bir bankaya yatırmış olsaydım, bugün elimde olan paranın miktarı 494 milyon 750 bin liraydı.

Şimdi, neden onlar için toplanan bir parayı vakıf... Vakıf kurarsınız, vakfın gelirleri belirlenir; onlar, vakıf gerekirse bunun için bir yardım kampanyası başlatır, bu ayrı bir şeydir, ayrı bir şeydir. Şimdi, biz şunu ifade ediyoruz: Bu bütçe ve bu Bakanlığın bütçesi maalesef kendi bünyesinde üç buçuk yıldan beri şehitlerimizin ailesine verilmesi gereken paraya el koymuştur, vermemektedir."

Kayıp trilyon gibi

CHP'li Özkoç haklıydı. Bakan'ın söylediği rakam, olması gerekenin çok altındaydı. Aradaki onlarca milyon lira nereye uçtu?

Vakıf yönetimi bu sorunun peşine düşer miydi?

Kimler miydi onlar?

2019'un sonunda, Türkiye Şehit Yakınları ve Gaziler Dayanışma Vakfı'nın mütevelli heyeti açıklandı. Buna göre; İlim Yayma Cemiyeti'nde uzun süre genel müdürlük yapan İsrail Kışla, ATV'nin Genel Müdürü Metin Ergen, Kanal D'nin Genel Müdürü Murat Saygı, Vakıf Katılım Bankası Yönetim Kurulu Başkanı Öztürk Oran, 15 Temmuz darbe girişiminde başından vurulan eski Terörle Mücadele Daire Başkanı Turгут Aslan, 15 Temmuz'da eşi ve babası şehit, iki kız kardeşi de gazi olan Bilge Gürs ve 15 Temmuz sonrası FETÖ'den gözüaltına alınan ama daha sonra beraat eden, 2017'de Şırnak'taki helikopter kazasında şehit olan Tümgeneral Aydoğan Aydın'ın oğlu Berkay Aydın vakfın yöneticileri oldu.

Geldiğimiz noktada...

Yüz binlerce insanın cebinden çıkarıp bağışladığı, yüzlerce milyon lira para halen şehit yakınlarına ve gazilere verilmedi.

Aradan dört yıldan fazla zaman geçti ama her yeni açıklamada karanlık biraz daha arttı.

Hatta...

15 Temmuz gazileri, toplanan bağışların kendilerine ulaşmadığı ve verilen sözlerin tutulmadığı gerekçesiyle AKP Genel Merkezi'nin önü dahil birçok yerde eylem yaptı. Polis sert bir şekilde müdahale etti, hatta gözaltılar oldu.

Bakın, iktidara yakın *Akit*'e konuşan 15 Temmuz Hakkaniyet Ocakları Genel Başkanı ve gazi Ufuk Yegin neler diyordu:

"Biz 9 Haziran'da Aile Bakanlığı önünde ilk eylemimizi yapacağımızı açıkladık. 8 Haziran akşamı saat 22.30 sularında 'sokağa çıkmayın' dercesine tüm gazilerle şehit yakını ailelere biner lira para yatırıldı. Haziran ayından itibaren bizim eylemimizle birlikte 3 bin aileye biner lira para yatırıldı. Vakıf yetkilileri ile yaptığımız görüşmelerde anaparanın üç kamu bankasında olduğunu ve bu paranın aylık getirisinin 5-6 milyon aralığında değiştiğini öğrendik. Üst rakam geçen ay için 6 milyon liraydı. Yani yaklaşık 6 milyon lira getiri var ve 3 bin gazi ile şehit yakınına paranın 3 milyon lirası dağıtılıyor. Dağıtılan paranın miktarının arttırılmasını talep ettik. Bu isteğimiz Hazine ve Maliye Bakan Yardımcısı Nurettin Nebati

tarafından reddedildi. Geçmiş malum isimler hâlâ iktidar partisinin içinde. Memur olsaydı yüz kere ihraç edilecek olan bu isimleri kamu kurumlarımızın hiçbir makamında görmek istemiyoruz.”⁸³

Sahi, nasıl unutulurdu...

Bu ülke, yakın tarihinde Bosna’ya yardım paralarının nasıl “kaybedildiğini” yani “Kayıp Trilyon” olayını yaşadı.

Şimdi aynı gelenekten gelen insanlar, bu kez de 15 Temmuz’u mu fırsat bilmişti?

Gazilerin feryadını duymadılar

Biliyoruz, size çok rakamlardan bahsettik. Rakamlar her zaman insana soğuk gelir. Oysa bir tek insan bile bütün sayılardan daha fazladır.

Bu kitabı yazarken, toplanan paranın asıl sahiplerinin sosyal medya paylaşımlarına baktık. Ne mi gördük?

Sabri Ünal’ı hatırladınız mı?

Darbe gecesinde Altunizade’de durdurmaya çalıştığı iki tankın üzerinden geçmesi sonucu yaralanmıştı. Ünal sosyal medya hesabından 22 Aralık 2019’da durumunu anlatmasaydı, belki de haberimiz olmayacaktı.

“Size komik bir şey söyleyeyim de, biraz 15 Temmuz gazilerinin haline gülün” diye başlıyor, “8 hastane 9 doktor gezererek, sonunda rahatsızlığımı tedavi edecek bir doktor bulabildim” diyordu.

Ünal ayrıca, gazilere hastanenin sözde ücretsiz olduğunu belirterek, hangi yere ne kadar para ödediğini de anlattı. Ameliyatı için devletin kendisine cebinden ödeme yapmasını söylediğini aktaran Sabri Ünal tokat gibi konuşuyordu:

“Sevdiğim bir abimden borç alarak doktorun verdiği ameliyat tarihinde hastanede oldum. Lakin içim hiç rahat değildi. İki yıl geçmiş, şehit yakınları ve gaziler için 300 küsur milyon TL para toplanmış ve ben ameliyat olmak için borç dileniyordum!”

83 <https://www.yeniakit.com.tr/haber/15-temmuz-gazilerinden-fisleniyoruz-iddiasi-1421519.html>

“15 Temmuz şehit yakınları ve gazileri için bu kadar para topladınız. Ameliyat paramı bile ben borç almak zorunda kaldım, dediğimde ‘Ömer Çelik açıklama yaptı ya! O paralar dağıtılmayacak!’ deme gereği gördüler” diye yaşadıklarını anlatan Sabri Ünal, “Siyaset bilmediğim için Ömer Çelik diye birisinin varlığını duymuş ama, ne yapar, bir haberim yoktu! İnternette baktığımda gördüğüm durum, ileri demokrasinin inleme sesleriydi! Ömer Çelik denen kişi Ak Parti’nin Basın Sözcüsüydü ve Hükümetle veya Aile Bakanlığı ile hiçbir alakası yoktu ve hükümete bağlı Aile Bakanlığı’nun bir görevlisi çıkıp bana siyasi bir partinin basın sözcüsünün açıklamasını devletin açıklaması gibi satıyordu” ifadeleriyle neyin nerede durduğunu söylüyordu.

15 Temmuz gazisi Sabri Ünal, “fizik tedavi konusu da boşa çıkınca, Ramazan’ı geçirmek üzere memlekete gittim. Altı ay kaldım. Daha da uzun kalacaktım ama, SGK içindeki FETÖ’cüler bir şekilde bize ödenen maaşları çok bulup hepimizi 2100 liraya düşürmeyi uygun görmüşler” diye de ekledi. Yaptığı “çılgınlığı” ise şöyle anlatıyordu:

“Bu benim tabii ki olmayan sınırlarımın şalterini attırdı ve evde bulunan pek çok şeyi kırıp dökmeme ve bir kısım kıymetli evrakı yakıp yok etmeme sebep oldu. Yaktıklarım arasında devletin verdiği madalya ve berat da vardı!”

Gazi olarak çalışmak zorunda kaldığını anlatan Sabri Ünal, yaptığı başvuruda işe girememesinin hikâyesiyle aslında durumu özetliyordu:

“Şimdilik damat Berat hayatta olsa da, bizim berat ateşler içinde yandı kül oldu. Başvurduğum bol torpil arayan bir iş yeri ‘o gazi Ak Partili değil’ diye işe kabul etmedi!”

Ünal, yine de “çok şükür” diyordu:

“Siyaset, torpil, 15 Temmuz şehit yakınları için toplanan paralar boş işler. Nefes alıp verdiğiniz için şükredin!”

Sabri Ünal’ın son durumunu, 15 Temmuz darbe girişiminde hayatını kaybeden, *Yeni Şafak* gazetesi foto muhabiri Mustafa Cambaz’ın oğlu Alpaslan Cambaz şöyle anlatıyordu:

“15 Temmuz’da tankın altından çıkan Sabri Abi, hastane masraflarının altında kalmış. Bugün 45. seansını tamamladı. Tedaviye devam edemeyecek. İyileşme yok, iş yok, sevdiği kız da evlenmiş, kafayı ondan kazıtmış böyle.”

Paylaştığı fotoğrafta Sabri Ünal’ın kafasında saç görünmüyordu.

Diğer şehit yakınlarının ya da gazilerin de durumu pek farklı değil.

Sanki iktidardakiler geride kalanlara “bir daha sakın sokağa çıkmayın” diyordu.

Ah şu para nelere kadir. En kutsal değerleri bile un ufak ediyor. Öyle değil mi?

KAYYUM SADECE KAYYUM MU?

Kayyum mu yoksa kayyım mı?

Kelimenin doğrusunu bile tam olarak bilmiyoruz. Ama neredeyse her gün duyuyoruz.

FETÖ lideri Fethullah Gülen, Türk Dil Kurumu’nun dahi kabul ettiği “kayyum” kelimesine itiraz ederek “kayyım” dedi:

“Zavallı fani yarın nalları dikebilecek bir insana Cenabı Hakkın mübarek bir ismini vererek Kayyum diyorlar. Kayyûm Cenab-ı Hakk’ın ismidir. Buna kayyım denir. Özür dilerim. Nezaket sınırlarını aşıyorum. Bu mülahazalarla hareket edenlere ise dense dense ‘denî haydut’ denir.”

Halen devletten emekli maaşı alan Gülen’in emekli maaşının da bu dönemde kayyum hesabına yatırıldığını hatırlattım.⁸⁴ Gülen’in açıklamasını dikkate alan var mı, bilmiyoruz. Ancak iki kavramı da savunanlar var. Biz “kayyum” diyerek yolumuza devam edelim.

Geçmişte çoğu zaman dernek ya da parti ihtilafında duyduğumuz kayyumlar, artık iki temel durumda ortaya çıkıyor. Biri siyasi. Özellikle HDP’li belediyeler İçişleri Bakanlığı’nın

34 <https://www.sozcu.com.tr/2018/yazarlar/saygi-ozturk/fetullah-gulenin-maasi-kesildi-mi-2512617/>

atadığı kayyumlar tarafından yönetiliyor. Çoğu zaman bu haber oluyor. Ya da halk kayyumları hayatında görüyor.

Öteki kayyumlar ise daha az görünüyor ve biliniyor. Ekonomik kayyumlar özellikle FETÖ operasyonlarının ardından örgütle bağlantılı sermaye gruplarına atanıyor. Yargı süreci tamamlanana kadar devletin atadığı kayyumlar FETÖ bağlantılı sermayeyi yönetiyor. Konu para, hele başkasının parasını yönetmek olunca haliyle kafaların karışması beraberinde geliyor.

Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu (TMSF) Başkanı Muhiddin Gülal, 2019 yılının mart ayında FETÖ aidiyeti ve iltisakı olması nedeniyle TMSF kayyumluğunda yönetilen 932 şirketin bulunduğunu söylemişti.⁸⁵ Bu şirketlerin toplam öz kaynakları 21,2 milyar TL, ciroları 31,7 milyar TL ve aktif büyüklüğü 57,9 milyar TL idi. Haliyle, kayyum demek sadece FETÖ sermayesi açısından milyarlarca dolarlık bir ekonomi demekti.

Peki, kayyumlar bu süreçte yönettikleri şirketlere neler yapıyordu?

Kimi iyi örnekleri olmakla beraber, kayyumlar aynı zamanda bir dizi skandalı da beraberinde getirdi.

TMSF'nin kadroları bu kadar şirket için yeterli değildi. Bu nedenle bir süre sonra dışarıdan görevlendirmeler başladı. Bu görevlendirmelerde kimi yakınlıklar tartışılır oldu. Hatta bir süre sonra TMSF dışından atananların sayısı TMSF'den olanları geçti. Üstelik atanan kayyumların hukuki ya da ekonomik bir bağlayıcılığı yoktu. Yönettikleri şirketler zarar da etse batsa da hesap sormak fiilen pek de mümkün değildi. Bu da işi daha da zor hale getirdi.

Kayyum olarak atanan isimlerin siyasi bağlantılarının olması, atanan kayyumların şirketlerin gelirlerini ölçsüz kullanarak şirketi borçlandırmaları, şirkete sıra dışı kadro alınması ve nihayetinde şirketin bilfiil soyulmasına kadar giden

85 <https://www.sabah.com.tr/ekonomi/2019/03/04/muhiddin-gulal-tmsf-kayyumlugundaki-firmalarin-aktif-buyuklugu-579-milyar-tl>

yolsuzlukların yapılması bugüne kadar en çok görünen örneklerdi.

Bakanın kışkandığı kayyum

Üstelik kayyumlar sadece muhalefetten değil iktidardan da eleştiri alıyordu. Eski AKP Milletvekili Mehmet Metiner, katıldığı bir TV programında şu sözleri söylemişti:

“Kayyum isimlerinin belirlenmesi konusunda, ‘söyleyeyim mi söylemeyeyim mi’ diye içimden geçiriyorum ama, keşke politikacılara kardeş düzeyinde yakınlığı bilinen isimler bu dönemde tespit edilmesiydi. Benim partimin genel başkan yardımcısı çok değerlidir biliyorum ama, seçime birkaç gün kala atanan kayyumlar içinde onun isminin olması doğrusu beni çok rahatsız etti. Bir Ak Partili olarak da rahatsız etti, bir vatandaş olarak da rahatsız etti.”

Sahi... Neydi bu ana, baba, bacı, kardeş kayyumları?

Örneğin, Fethullah Gülen’i ziyareti sırasında çektiirdiği fotoğrafla gündeme gelen AKP Genel Başkan Yardımcısı ve Bitlis Milletvekili Vedat Demiröz’dü. Demiröz’ün damadı Halil İbrahim Akyıldız tam 14 şirkete kayyum olarak atanmıştı. Demiröz’ün kardeşi, eski AKP Beylikdüzü İlçe Başkanı Nevzat Demiröz de Koza Grubu’na atanan kayyum heyetinde yer almıştı. Demiröz’ün kardeşi 10’u aşkın şirkete kayyum olarak oturtulmuştu.

Hadi, size kayyum atamaları konusunda kafa karıştıran ilginç bir örnek daha verelim...

AKP Giresun Milletvekili Cemal Öztürk’ün adı 2018 yılında dikkat çeken bir atamayla gündeme gelmişti. Öztürk’ün oğlu Nurullah Öztürk, İller Bankası Genel Müdür Yardımcılığı’na atanmıştı. AKP’li vekilin genç yaşlardaki oğlu Nurullah Öztürk’ün yüksek maaşla müdür yardımcılığına atanması tepkilere neden olmuştu.

Herkes Nurullah Öztürk’ü kutladı ama, asıl kutlanacak olan meğer kardeşiymiş.

Zira AKP'li Cemal Öztürk'ün diğer oğlu Kemal Haydar Öztürk'ün de iş dünyasındaki "başarıları" saymakla tükenmiyordu. "On parmağındaki on marifetler" anlatmakla bitmiyordu.

Nasıl mı?

15 Temmuz darbe girişimi sonrasında FETÖ ile irtibatlı yüzlerce şirkete el konuldu. Bu şirketlerden kimisine kayyum atandı, kimisi ise TMSF'ye devredildi.

O süreçte... 21 Kasım 2016'da medyada dikkat çeken bir haber yer aldı. "FETÖ'den, tarihin en büyük siber casusluğu" başlıklı habere göre, devletin istihbari bilgileri FETÖ'cü bilişim şirketlerince ele geçirilmişti.

15 Temmuz darbe girişimi sonrasında kayyum atanan o bilişim şirketlerinden altısı şöyleydi:

“İsim Tescil Bilişim Anonim Şirketi / İstanbul-Ümraniye
İsim Tescil İnternet Teknolojileri Anonim Şirketi / İstanbul-Üsküdar

Vizyon Arge Teknoloji Anonim Şirketi / İstanbul-Ataşehir
Inseptra Yazılım Anonim Şirketi / İstanbul-Pendik
Endersys Bilişim Anonim Şirketi / İstanbul-Ümraniye
BS Bilgi Teknolojileri Anonim Şirketi / İstanbul-Üsküdar”

Kayyum atanan bu altı şirketin birden yönetim kurulundaki bir isim dikkat çekiyordu: AKP Giresun Milletvekili Cemal Öztürk'ün oğlu Kemal Haydar Öztürk.

Gelin görün ki; bunlar sadece İstanbul'dakilerdi. İstanbul dışındaki birçok kritik şirkette de aynı isim yönetim kurulundaydı.

Örnek mi?

Kayyum atanan altı şirketin yönetim kurulunda yer alan AKP'li vekil Cemal Öztürk'ün oğlu Kemal Haydar Öztürk, Türk Hava Yolları (THY) Özel Büro Başkanı olarak da görev yapıyordu. Kemal Haydar Öztürk, mevcut görevine de FETÖ'nün 15 Temmuz darbe girişiminin hemen ardından atanmıştı.

On parmağında on marifet olan AKP'li vekilin oğlu Kemal Haydar Öztürk, spora da meraklıydı.

Türkiye Buz Hokeyi Federasyonu 4. Olağan Genel Kurulu’nu 2018 Mart ayında Ankara Hilton Garden Inn Hotel’de yaptı. Seçime tek aday olarak giren Halit Albayrak’ın yönetim kurulunda AKP’li vekil Cemal Öztürk’ün oğlu Kemal Haydar Öztürk de yer aldı.

Bitti mi?

Biter mi!

Dünyanın birçok ülkesinde resmi bir oluşuma sahip olan E-Spor, Gençlik ve Spor Bakanlığı’na bağlı Türkiye E-Spor Federasyonu altında temsil ediliyordu. Temmuz 2018’de federasyonun başkanı ve yönetim kurulu belirlendi. Alper Afşin Özdemir’in başkanı olduğu Türkiye E-Spor Federasyonu’nda da Kemal Haydar Öztürk’ün ismi yer alıyordu.

Tekrar edelim mi:

AKP’li vekil Cemal Öztürk’ün oğlu Nurullah Öztürk İller Bankası Genel Müdür Yardımcılığı’na atanırken, diğer oğlu Kemal Haydar Öztürk, İstanbul’da karyum atanan altı şirketin yönetim kurulunda görev alıyor, yetmiyor THY Özel Büro Başkanlığı’nı sürdürüyor, bu da yetmiyor hem Türkiye Buz Hokeyi Federasyonu hem de Türkiye E-Spor Federasyonu yönetimlerinde yer buluyordu.

Bu söylediğimiz şaka değil, Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu’na “başka hangi mesleği yapmak isterdiniz” diye sorulunca, Çavuşoğlu şu yanıtı verdi:

“Türk Hava Yolları Yönetim Kurulu Başkanı’nın asistanı olmak isterdim. Herhalde güçlü bir insan, pozisyonu da önemli. Bizim ne problem olsa arkadaşlar ‘Yönetim Kurulu Başkanı’nın asistanı Kemal’i arayalım’ diyor.”⁸⁶

Koca Dışişleri Bakanı’nın bile yerinde olmak istediği “Kemal”, kitabımıza konu olan Kemal Haydar Öztürk’ten başkası değildi.

Öyle anlaşılıyor ki; işsizliğin her geçen gün ağırlaşarak arttığı Türkiye’de kimileri karyumlar aracılığıyla “çok işli” hale geliyor, Dışişleri Bakanı’nı bile kışkandırıyor. Ah ki, ne ah!

86 <http://www.milliyet.com.tr/siyaset/hayalim-diplomat-olup-siyasete-girmekti-2737782>

AKP'nin kayyumları

Hangi birini sayalım...

FETÖ ile ilişkili bazı şirketlere hızlıca bakalım.

Boydak Holding'e kayyum olarak atanan Alpaslan Baki Ertekin, 7 Haziran 2015 seçimlerinde AKP'den İstanbul milletvekili aday adayıydı. TMSF'nin Boydak Holding'e atadığı bir başka Yönetim Kurulu üyesi Muhammed Emin Sarıoğlu AKP Üsküdar İlçe Başkanlığı'nda Yürütme Kurulu üyesiydi. 43 şirketi bünyesinde bulunduran dev Kaynak Holding'e atanan İlhan Bal, AKP Sarıyer İlçe Başkan Yardımcısı'ydı. Eski AKP Üsküdar İlçe Başkanı olan Halit Hızır da Kaynak Holding'e yönetim kurulu üyesi olarak atanan AKP'liler arasındaydı. Uğur Derin Dondurucu markasıyla bilinen Uğur Soğutma Şirketi'ne, AKP 24'üncü dönem Niğde Milletvekili Ömer Selvi'nin Yönetim Kurulu Üyesi olarak atandığı ortaya çıktı. Eski AKP Denizli İl Başkanı Erol Aykut da Uğur Soğutma Şirketi'ne atandı. Aynes Gıda'ya Yönetim Kurulu üyesi olarak ise yine Denizli'nin Merkezefendi ilçesinin AKP'li eski Belediye Başkanı Muhammet Subaşıoğlu yerleştirildi. AKP'den iki defa milletvekili aday da olan Subaşıoğlu, AKP Denizli İl Başkan Yardımcılığı da yaptı. Dumankaya İnşaat'a ise AKP Üsküdar Belediye Başkanı Aday Adayı Polat Sağır atandı. AKP Sarıyer Belediye Meclis Üyesi İsmail Bülbül de Dumankaya İnşaat'ın Yönetim Kurulu Üyesi oldu. Denizli Patlayıcı Sanayi Hafriyat ve Madencilik Şirketi'ne de yönetim kurulu üyesi olarak AKP Denizli İl Başkan Yardımcısı Yusuf İzzet Ayhan atandı. Şirketin bir başka üyesi de AKP'li Arnavutköy Belediyesi Meclis Üyesi Nail Çamlı oldu. Aktif büyüklüğü 4 milyar 49 milyon TL olan Aydınli Hazır Giyim Şirketi'nde yönetim kurulu üyesi olan Habil Yazıcı aynı zamanda AKP İstanbul İl Başkan Yardımcısı'ydı.⁸⁷

87 <https://www.birgun.net/haber/feto-nun-sirketleri-akp-ye-ekmek-kapisi-265014>

Kayyum kimleri zengin ediyor

Kaldı ki...

Kayyum meselesi sadece kayyumlardan ibaret değildi. Kayyum davalarında şirketlerin nasıl yönetildiği de uzun süredir kafa karıştırıyordu.

Bir örnek verelim...

Eski İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın damadı Ömer Faruk Kavurmacı... 2016 yılında FETÖ'den tutuklandı.

Ortağı olduğu Aydınli Grup'a kayyum atandı.

Avukatları Anayasa Mahkemesi'ne başvurdu.

Başvuru dilekçesinde, davanın 13. celsesinde dinlenen "kamu tanığının" beyanları sunuldu. Buna göre çalışanların maaşları bankadan kredi çekilerek ödeniyordu. Kavurmacı'nın avukatları, "Kayyum yönetimindeki şirket devlete biriken 45 milyon TL'lik vergi borcunu dahi ödemiştir" diyordu.

Evet...

İstanbul 23. Ağır Ceza Mahkemesi'nin dava dosyasında kayyumun şirketi yönetemediğine dair yer alan tanık ifadelere göre; şirketin devlete olan 45 milyon TL'lik borcunu ödemediği ortaya çıkmıştı.

17 Haziran 2019 tarihli oturumda bir başka tanık ise kayyum heyeti döneminde şirketteki çalışan sayısının dikkat çekici şekilde arttığını söylüyordu. Kendisine yöneltilen soruya "Yanlış hatırlamıyorsam kayyum öncesi çalışan sayısı 3800'dü. Şimdi 4250-5250 olması lazım" şeklinde yanıt vermişti.

Sadece bu kadar değil...

FETÖ ile ilişkili Aydınli Grup'a kayyum atanmasının ardından, şirketin ortaklığının bulunduğu yatırımlarda da sıkıntı çıkmaya başlamıştı. İstanbul'un en büyük projelerinden olan Artaş-Aydınli-Invest-AFK ortaklığının yürüttüğü Vadi İstanbul'da, Aydınli Grup'un hisselerinin olması nedeniyle bankalar ve kamu kuruluşları sıkıntı yaratıyordu. Projenin

ortakları, sözleşmesinin feshedileceği, ortaklığın sona erdireleceği, tüm ortaklığın taraflarının zarara uğrayacağı gibi gerekçelerle, Kavurmacı'dan ortaklıktaki hisselerinin devrini talep etti.

Kayyum heyeti de aldığı kararla 21 Ekim 2016 tarihinde, Kavurmacı'lara ait Vadi İstanbul'daki yüzde 30'luk hissenin 22,50'sinin bir başka TUSKON üyesi olan ancak hakkında "nedense" dava açılmayan Süleyman Çetinsaya'nın sahibi olduğu Artaş İnşaat'a, yüzde 7,50'sinin de Invest Grup'a toplam 30 milyon TL bedel ile satılmasına karar verdi.

Merak bu ya; kim miydi Süleyman Çetinsaya?

Dava dosyasındaki belgelere göre; 2005 yılında kurulan FETÖ'nün işadamlarının çatı örgütlenmesi olan TUSKON bünyesinde yedi federasyon ve 211 iş insanı derneği bulunuyordu. Yurtdışında beş ayrı ülkede de temsilcilikleri bulunan TUSKON'a üye binlerce işadamı vardı.

Bu çatı örgütlenmesinin son başkanı da, 1 Mart 2014 tarihinde gerçekleştirilen 5. Olağan Genel Kurulu'nda Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı ve iktidar partisini hedef alan konuşmayı gerçekleştiren Rızanur Meral'di.

İşte Süleyman Çetinsaya, bu çatı örgütlenmesinin üyesiydi. Yıllarca da TUSKON'da görevler aldı.

İki yılda bir görev değişimi yapılan genel kurullardaki bu görevlendirme evrakı da, TUSKON Genel Kurul Toplantısı sonrası valiliğe gönderilen tutanaklar arasında yer aldı.

Bu tutanaklara göre de Çetinsaya, 2006 ve 2008 TUSKON Genel Kurulu'nda derneğe asil üye olarak seçildi.

2010 yılındaki 4. olağan genel kurulda da disiplin kurulu asil üyesi seçildi. 2012 yılındaki TUSKON Genel Kurulu'nun sonuç bildirgesinde de disiplin kurulu asil üyeliği görevine yeniden getirildi.

Bu genel kurul kararlarının bulunduğu belgeler ise 83 sayılı TUSKON davasının delilleri arasında yer aldı.

Ve yine Başbakan Erdoğan'ın ve iktidar partisi AKP'nin tehdit edildiği 2014 yılındaki TUSKON Genel Kurulu'nda üye işadamları listesinde Çetinsaya'nın ismi de bulunuyordu.

Bu liste de yine TUSKON dava dosyasında delil olarak yer alıyordu...

Firari başkan Rızanur Meral'in bir diğer özelliği ise çatı örgütlenmesi olan TUSKON dışında 2004 yılında kurulan Marmara İş Hayatı Dernekleri Federasyonu'nun (MARİFED) da kurucusu olmasıydı. İşte bu dernekte de karşımıza çıkan isim Süleyman Çetinsaya oluyordu.

Çetinsaya bu derneğin de üyesiydi. Zaten TUSKON'a üyeliği de MARİFED üyeliğinden geliyordu.

İşin özü; 23 Temmuz 2016'da FETÖ'cü 196 iş dünyası örgütü kapatıldı. Bunlardan ikisi çatı örgütlenmesi olarak bilinen Türkiye İş Adamları ve Sanayiciler Konfederasyonu (TUSKON), diğeri de Marmara İş Hayatı Dernekleri Federasyonu'ydu (MARİFED). Dedik ya; Süleyman Çetinsaya da bu iki derneğin üyesiydi. Ve bir kez daha belirtelim; TUSKON dava dosyasında da bu belgeler açıkça yer alıyordu.

Tekrarlamamızın nedeni şu:

Süleyman Çetinsaya, TUSKON davasında yer alan bu belgelere rağmen davanın sanıkları arasında yer almadı. Neden yer almadığı da bilinmiyordu.

Kaldı ki... Çetinsaya sadece bir örnekti. 960 kişinin üyesi olduğu TUSKON'un işadamları davasında sadece 86 isme dava açılması dikkat çekiyordu.

Hadi bir şey daha söyleyelim...

Nedense aynı dönemde *Sabah* gazetesi sürekli Çetinsaya'yı öven haberler yaptı. *Sabah*'taki haberler mi onu kurtardı, yoksa kurtaranlar *Sabah*'a haber mi yaptırdı; bilmiyoruz. Bildiğimiz, kayyumun bir TUSKON üyesinden aldığı malı öbür "dokunulmaz" saydığı bir başka TUSKON üyesine verdiğiydi. Sermaye, yargılanan bir TUSKON'cudan yargılanmayan bir TUSKON'cuya kayyumlar eliyle taşınıyor ve tüm Türkiye bunlardan habersizce yaşamaya devam ediyordu. Kimilerinin "FETÖ ile mücadele" dedikleri maalesef böyle bir şeydi.

Lafı eğip bükmeyelim...

Türkiye'nin son dönemine damga vuran kayyumlar üzerine biraz daha düşünmek gerekiyor mu?

KARTAL ANADOLU İMAM HATİP'İN ERDOĞAN ŞİFRESİ

Bir zamanlar Galatasaray Lisesi ya da Robert Kolej gibi liseler vardı. Mezunları üniversitelerinden çok liselerini söylüyorlardı. Bir ekoldüler. Aitlerine birçok avantaj sağlıyorlardı.

Gel zaman git zaman, bu avantajın yeri değişti. Devletin desteklediği bazı liseler ön plana çıktı.

“Devletin desteklediği” sözünü gereksiz sanmayın.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın annesinin adını taşıyan bir okul var: Tenzile Erdoğan İmam Hatip Lisesi. 2015 yılında açılan okul öyle imkanlarla donatıldı ki... Mesela müdürlüğüne eski milletvekili, eski bakan yardımcısı ve en önemlisi eski rektör Prof. Dr. Aşkın Asan getirildi. Erdoğan akademisyenlere “Bazı profesörlerimiz çıksın; ‘Ben imam-hatip okullarında yöneticilik yapmaya varım’ desin. İşte reform budur” demişti. Asan, bunun ilk örneklerinden oldu. Galatasaray Lisesi'nin uyguladığı profesör müdür modeli bu okulda uygulanmaya başladı.

Neyse, biz asıl konumuza gelelim...

Asıl dikkat çekici mesele başka bir okulda oldu. Kartal İmam Hatip Lisesi'nde. Diyeceksiniz ki, ne oldu? Şu: Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın oğlu Bilal Erdoğan bu okuldan mezundu.

Bir süre sonra okulun en ünlü mezunu Bilal Erdoğan haline geldi. Bu kadar değil, kamuda Kartal İmam Hatipliler ekolü olmaya başladı. Öyle ki, bu okuldan olmak sanki iş bulmakta kolaylık sağlıyordu. İşin daha da ilginç tarafı, bu okuldan mezun olup göreve gelen üst düzey isimlerin ortak özelliği Bilal Erdoğan'la iyi ilişkilerinin olmasıydı. Doğal olarak bir tür "Kartal İmam Hatip ekolü" Bilal Erdoğan üzerinden kamuda yayılmaya başladı.

Bilal Erdoğan, mezun olduğu Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi'nin adıyla, Kartal Eğitim Vakfı'nı kurmuştu. Vakfın kuruluşunda Erdoğan'ın yanı sıra vakfedenler arasında İbrahim Eren de yer alıyordu. Kim miydi İbrahim Eren? TRT Genel Müdürü'nden başkası değildi. Aynı vakfın yönetim kurulu üyeleri arasında Abdulkadir Çay, Ahmet Bayraktutar, Hatice Akıncı Yılmaz, Mahmut İpşirli, Raif İnan vardı.

Bu isimler sizin için ilk başta bir şey ifade etmiyor olabilir.

Örneğin, iktidarın düşünce kuruluşu SETA Yönetim Kurulu Başkanı Abdulkadir Çay, TMSF'ye devredilen Akasya Şirketler Grubu'na kayyum yönetim kurulu üyesi olarak atanınca şaşırmıyorsunuz. Ahmet Bayraktutar'ı Star Medya'nın İcra Kurulu Başkanı olarak bir medya devini yönetmesiyle biliyoruz. Bayraktutar, Bilal Erdoğan'ı destekleyen medyanın en tepesindeki isimdi. Dolaylı olarak Pelikan medyasının da rakibiydi. Pelikancılara yakın Türkuvaz Medya'dan ayrılan Mahmut İpşirli TRT World'ün başına geçtiğinde de kimse şaşırmadı. Televizyonda izlediğiniz birçok projenin yapımcısı olan, TRT'ye de diziler ve belgeseller hazırlayan A23 Yapım'ın sahibi olan Raif İnan, başka bir şirketiyle Bilal Erdoğan'a yakın belediyelerden tanıtım ihaleleri toplayınca da durum tuhaf gelmedi.

Görülüyor ki; Kartal İmam Hatip etrafında bir gruplaşma var. Her yerde tanıdık isimler karşımıza çıkıyor. Bu isimlerin Bilal Erdoğan'la yakınlıkları da dikkat çekiyor.

Diziler de Kartal İmam Hatip'ten

Kartal İmam Hatip mezunu ve Erdoğan'ın yakın arkadaşı Mehmet İlker Aycı'nın 2015 yılında THY Yönetim Kurulu Başkanı olarak göreve başlamasının ardından THY, Kartal İmam Hatip'in kalesi oldu. 1999'da mezun olan Arda Ermut Yönetim Kurulu Üyesi olurken, yine aynı yıl mezun olan Abdülkerim Çay ve Ahmet Olmuştur THY'de Genel Müdür Yardımcısı, Ebubekir Akgül İnsan Kaynakları Başkanı pozisyonunda çalışmaya başladı. 1993 mezunu Ogün Şanlıer de THY Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yapıyordu. Basın Müşaviri Yahya Üstün, Reklam Müdürü Rafet Fatih Özgür de Kartal AİHL mezunu olarak ön plana çıkıyordu.⁸⁸ İddia o ki; son yıllarda THY'de göreve başlayan Kartal İmam Hatipli yönetici sayısı 80'i buluyordu.

Aslında Bilal Erdoğan'a yakın bürokrasi denilince akla ilk olarak THY gelse de, bunu takip eden çok kritik kurumlar var.

Örneğin TRT.

Kurumun Genel Müdürlüğü'ne 2017 yılında getirilen İbrahim Eren'in en bilinen özelliği Bilal Erdoğan'ın Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi'nden sınıf arkadaşı olmasıydı. Eren, göreve geldikten sonra TRT'de Kartal Anadolu İmam Hatip ekolü güçlendi. Konuya yalnız TRT kadroları olarak bakmayın. *Diriliş*, *Payitaht Abdülhamid*, *Filinta* vs. gibi on milyonlarca liralık bütçeye sahip dizilerin de Eren'in onayından çıktığı hatırlanırsa, Bilal Erdoğan'ın arkadaşının gücü daha iyi anlaşılabilir.

İlginç mi; bu diziler bile bir yerden Kartal İmam Hatip'e bağlanıyor. Nasıl mı? TRT'de yayımlanan *Payitaht Abdülhamid* ve *Filinta* dizisinin yapımcısı ES Film'in sahibi Yusuf Esenkal'dı. Peki, kim miydi Esenkal? Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi'nden Bilal Erdoğan'ın okul arkadaşı ve Okçular Vakfı Yönetim Kurulu üyesi.

88 <https://www.sozcu.com.tr/2019/gundem/kartal-imam-hatip-thyyi-ucuruyor-5433100/>

Hayatta hiçbir şey sürpriz değil. Tabii İbrahim Eren'in yalnızca TRT'yi yönetmekle kalmayıp, Türksat Yönetim Kurulu üyeliğine atanması da. Hatırlayın, Türksat daha önce Berat Albayrak'a yakın isimlerle Bilal Erdoğan'a yakın sayılan isimlerin kadro mücadelesine sahne olmuştu.

Pelikancılar hedef alıyor

Ya Anadolu Ajansı...

Ne tesadüf ki, Cumhuriyet'ten bile eski olan ve hep seçim skandallarıyla tartışılan kurumun başına da bir Kartal Anadolu İmam Hatipli getirildi: Şenol Kazancı. AKP İstanbul İl Gençlik Kolları'nın Kurucu Başkanı olan Kazancı, Erdoğan'ın danışmanlığını da uzun süre yaptı. Anadolu Ajansı'nın başına getirilen Kazancı'nın gazetecilik deneyimi hükümete yakın TV Net'te yaptığı yayın yönetmenliğinden ibaretti. Kazancı, Bilal Erdoğan'dan altı sınıf büyüktü. Ama aynı ekoldendi.

Evet...

Kartal İmam Hatip, Bilal Erdoğan sayesinde bir ekol olarak artık devletin içinde tartışmasız varlığını sürdürüyordu. Bu okuldan olduğunu söylemek yalnız AKP'yi değil Bilal Erdoğan yakınlığını da temsil ediyordu. Belki de bu yüzden Kartal İmam Hatipliler iktidar içi kavgaların da kurbanı oluyordu. Özellikle Pelikancılar ile aralarının bozuk olduğu bilinen grup, zaman zaman ilginç şekilde hedef oluyordu. Örneğin, TRT'nin başındaki İbrahim Eren'in Doha Büyükelçisi olacağı kulisi bir anda sızdırılıyordu. Eren'in etkisizleştirilmesi anlamına gelecek bu karar direktan dönüyor ve Eren yoluna devam ediyordu.

Pelikancıların Eren ve Kazancı aleyhindeki sosyal medya kampanyalarını daha önce anlatmıştık.

Daha uzatalım mı?

Siyaset dünyasında Bilal Erdoğan'a yakın diye anılan AKP Grup Başkan Vekili Bülent Turan'ın özgeçmişini açtık. Kartal Anadolu İmam Hatip mezunu olduğunu gördük. Haliyle,

AKP'nin üst yöneticilerinden Turan'ın, Pelikancıların etkili olduğu yayın organlarında pek görünmemesini de anladık.

Dememiz o ki...

İktidar içinde bir başka iktidarın olduğunu gösteren matruşkada Bilal Erdoğan'ın da kendisine göre bir bebeği var. Kartal Anadolu İmam Hatip, bu bebeğin kıyafeti gibi. Bu kitap yazılırken bile o bebek büyümeye devam ediyordu.

DEVLETİN İÇİNDEKİ “TEKSAS LOBİSİ”

“Teksas lobisi” sözünü biz bulmadık. Ama kabul ediyoruz, kavramın içini biz doldurmaya çalıştık.

Star gazetesi yazarı Ardan Zentürk ilk kez kullandı. “Pensilvanya’nın yerini almaya çalışan ne bileyim, bir Teksas lobisi varsa, dik durun” diyen Zentürk’ün “Teksas lobisi” ifadesi ilk olarak Kavakçılar’ı anlatmak için kullanılıyordu.⁸⁹

1999 yılında Meclis’teki başörtüsü krizi ile gündeme gelmiş ve ABD vatandaşı olduğu için milletvekilliği düşürülmüş olan Merve Kavakçı, 2017 yılında Türkiye’nin Malezya / Kuala Lumpur Büyükelçisi olarak atandı. Kavakçı, 1988 yılında Ürdün asıllı ABD vatandaşı Ali Ahmed Abushanab ile evlenmişti. Bu evlilikten Fatma Gülham ve Mariam isminde iki kızı olmuştu. Kavakçı-Abushanab çifti 1993 yılında boşandı.

2019 yılının ocak ayında medyaya bir haber düştü. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Merve Kavakçı’nın kızı Mariam Abushanab’ı (İncil’de Meryem anlamında kullanılan) Cumhurbaşkanlığı danışmanlığına atamıştı. Derken, birkaç gün sonra ortaya çıktı; Merve Kavakçı’nın diğer kızı

89 <https://www.star.com.tr/yazar/gun-yeniden-kuvayi-millie-gunudur-yazi-1426043/>

Fatma Gülham Abushanab da Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın danışmanıydı.

Bitmedi...

Merve Kavakçı'nın kız kardeşi Ravza Kavakçı Kan, AKP Genel Başkan Yardımcısı ve milletvekili olarak görev yapıyordu. Merve Kavakçı'nın yeğeni, Ravza Kavakçı Kan'ın kızı Erva Kan da Türkiye Cumhurbaşkanlığı Yatırım Ofisi'nde Proje Direktörü olarak çalışıyordu. Merve Kavakçı'nın kız kardeşi Ravza Kavakçı Kan'ın eşi Osman Kan ise, Sağlık Bakanlığı'na bağlı, Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürü olarak görev yapıyordu. Bakanlığın resmi sitesinde yer alan bilgiye göre, Osman Kan, 15 Temmuz FETÖ darbe girişiminden 10 gün sonra, 25 Temmuz 2016 tarihinde Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdür Vekili olarak göreve başlamıştı.⁹⁰ 27 Haziran 2018 tarihinde ise aynı kuruma asaleten Genel Müdür olarak atanmıştı.⁹¹

Merve Kavakçı'nın diğer kız kardeşi Elif Kavakçı ise Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan'ın moda tasarımcısı olarak görev yapıyordu.

Kısacası "Kavakçı Sülalesi" varlıklarını Saray'a yerleştirmişti. Peki, neydi bu aileye gösterilen özel ilginin sırrı?

Sorunun yanıtı için size Merve Kavakçı'nın babasından bahsedelim.

Yusuf Ziya Kavakçı'nın Amerikalı İslamı

Tarih: 18 Nisan 2018.

Merve Kavakçı'nın babası Yusuf Ziya Kavakçı, *Akit* Gazetesi'ne "*Fethullah Gülen olsam*" başlıklı bir yazı kaleme aldı. "Bence bu teşkilat aslı hizmetine dönmeli ve saf ve temiz mensuplarının güzel duygularına bağlanmalıdır" diyen Kavakçı, Gülen'e de bir tavsiyede bulunuyordu:

"Türkiye'ye köyüne dönmelidir. Zaten kaç yıl daha yaşar ki insan. Bildiğini de anlatır, teşkilata sadece eğitim ve öğretim hizmetinde olmalarını emreder ve bir de dünya çapında

90 <https://www.hssgm.gov.tr/GenelMudur>

91 <https://odatv.com/merve-kavakcinin-enistesine-de-surpriz-gorev-12011921.html>

güçlü bir İslam âlimleri yetiştirme ve İslam araştırma merkezi ve üniversiteyi kurar. Bu merkez ve üniversite dünyada benzeri olmayan bir kalitede müessese olur.”

Kavakçı, Gülen’e bir tür çözüm süreci öneriyor, “Türkiye’ye dönünce ve iktidar ile iyi münasebetlerini tesis edince, emnim, ona muamele de iyileşecek” ifadelerini kullanıyordu.

Darbenin üzerinden iki yıl geçtikten sonra yazılan bu yazı, tepkilerin ardından *Akit* tarafından apar topar yayından kaldırıldı. Başka biri yazsa soluğu Silivri’de almıştı. Fethullah Gülen ise kendisine uzatılan eli görüyor ve ertesi gün Pensilvanya’dan “biz, muhabbet fedaileriyiz, husumete vaktimiz yoktur” yanıtını veriyordu.

Yusuf Ziya Kavakçı’nın “Fethullah Gülen olma hayali” tesadüf değildi.

Zira ömrünün büyük bölümünü ABD’de geçiren Kavakçı, “ABD’li İslam” anlayışının temsilcilerinden biriydi. Bizim yorumumuz değil, kendisini *Akit*’teki künyesinde “ABD Devlet Bakanlığı Resmi İslam Sözcüsü” olarak tanıttı. Anlattığına göre Kuzey Teksas İslam Derneği kurucusuydu, Dallas Merkez Camii’nde imamlık yapıyordu. Laik Türkiye’de Müslümanların zulüm gördüğünü savunan Kavakçı, ABD’nin İslamı himaye ettiğini anlatıyordu. Tesadüf mü, kızı TBMM’de tartışma yaratırken, o Teksas Parlamentosu açılışında Tanrı’nın ABD’yi koruması için dua ediyordu.

Bakınız, o günden dikkat çeken bir nokta vardı. Kavakçı duaya “Praise be to Allah”⁹² diye başlamıştı. Fatıha suresini önce İngilizce okumuştı. Türkiye’de Türkçe ibadeti kavga dövüş tartışanlar, ABD Senatosu’nda İngilizce ayet okuyabiliyordu. Oysa, 22 Ocak 1932’de Yerebatan Camii’ni dolduran kalabalığa, “Müşfik ve Rahim olan Allah’ın ismiyle” diye Türkçe besmele çekerek Yasin suresini rast makamında okuyan Hafız Yaşar Okur’a ne kadar kızmışlardı. Tesadüf mü, o gün camide dinleyenler arasında yine çok kızdıkları Andımız’ın yazarı Reşit Galip de vardı.

92 Allah’a şükürler olsun.

Neyse, biz devam edelim...

FETÖ liderinin fotoğrafları yayımlanıyor da, 2008 yılının nisan ayında ABD'yi ziyaret eden Papa 16. Benedict'in Kavakçı ile bulunduğu unutuluyordu. Ya da ISNA (Kuzey Amerika İslam Toplumu) ilişkilerinden kimse söz etmiyordu.

Yani...

Aslında "türban" nedeniyle gündemde olduğu için konu "Merve Kavakçı'nın akrabaları" diye tartışılıyordu. Halbuki, "Yusuf Ziya Kavakçı'nın kızları ve torunları" demek daha doğrudu. Ya da "İlimli İslamcılığın Türkiye'deki çocukları".

Merve Kavakçı'nın 'son peygamberi'

Aslında Merve Kavakçı'nın vekilliğinin düşme hikâyesi bile doğru anlatılmıyordu ki...

Refah Partisi'nden vekil seçilen Kavakçı'nın vekilliğinin sonlanma nedeni 16 Mayıs 1999 tarihli *Resmî Gazete*'de yazılıyordu.⁹³ Kavakçı, 5 Mart 1999 tarihinde, yani henüz milletvekili seçilmeden, Türk devletine bildirimde bulunmadan "Amerika Birleşik Devletleri'nin çıkarları için çalışacağına" yemin ederek ABD vatandaşı olmuştu. Dolayısıyla, aslında vekilliği de vatandaşlığıyla düşmüştü. 2017 yılında yeniden Türk vatandaşı olup ardından büyükelçi yapılana kadar, durum bundan ibaretti.

Bu aralıkta Merve Kavakçı'nın ABD faaliyetlerine bakın...

Erdoğan sürekli "kendi ülkesini yurtdışındaki birtakım güçlere şikâyet eden, ihbar edenlerle mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz" diyordu ya... Kavakçı, ABD'de tam da bunu yaptı. "Türkiye ve İsrail'de Müslümanlara işkence edenlerin tavırlarını değiştirmeye çalışıyoruz" diyen Kavakçı, Gülen'e referans olan eski CIA'cı Graham Fuller'le bile yan yana geliyordu. Fuller ile pek çok panele birlikte katılan Kavakçı, yine onunla birlikte ABD yönetimine hitaben yazılmış mektuba imza da atmıştı. Zira ortada bir "amaç birliği" vardı.

93 <https://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/23697.pdf>

Kavakçı'nın 1988'de evlendiği Ahmed Abushanab da 1999'da evlendiği Bekir Yıldırım da ABD vatandaşıydı. Hatta Türkiye ile ilgileri de yoktu. Yani Kavakçı'nın "ABD'ye mecburiyetten gittiği" iddiası zorlama duruyordu. Belki Türkiye'ye gelişi daha zordu!

O fotoğrafı hatırladınız mı? Kavakçı'nın Ağustos 2000'de bir otel odasında Şeyh Nazım Kıbrısı'nın dizinin dibindeki mahcup duruşunu tartışıyoruz. Ama MİT ve Genelkurmay Başkanlığı kayıtlarında Şeyh Nazım'ın ajan olduğunun yazdığını, müridinin hem de Malezya gibi özel seçilmiş bir ülkeye nasıl elçimiz yapıldığını konuşamıyoruz

Emekli Amiral Türker Ertürk Şeyh Nazım ile ilgili devlet arşivlerini gördüğünü ve karşısında yazan şöyle anlatmıştı:

"Şeyh Nazım Kıbrısı bir İngiliz ajanıdır. Kökeni Kıbrıslı olup görev alanı Kıbrıs, Türkiye, İngiltere'de yaşayan Türk Toplumu ve İngiliz Milletler Topluluğu'nun (Commonwealth of Nations) Müslümanlarıdır.

"Meslek yaşantım sırasında hem Kıbrıs hem de İngiltere'de görev yaptığımdan bu konuyu biraz bilirim. Hatta Londra'da görev yaparken bu konuda rapor hazırlayıp Ankara'ya göndermiştim. Sanırım Merve Kavakçı'nın büyükelçi yapılması

yanında, İngiliz Milletler Topluluğu'na dahil Malezya'ya atanmasında özel bir arka plan var!

“Aklınıza gelebilir; Nazım Kıbrısı'nın İngiliz ajanı olduğu sadece bizim kanaatimiz mi? Kesinlikle hayır! Bizden önce de Kıbrısı'nın ajan olduğu kayıt altına alınmıştı. Bugün bile MİT ve Genelkurmay Başkanlığı kayıtlarına bakın, bu değerlendirmeyi bulacaksınız! Yani iktidar, devletin kayıtlarına ve aklına rağmen bir İngiliz ajanına intisap etmiş birisini bü-yükelçi yapıyor!”⁹⁴

Aslında itikatta da bir sorun vardı. ABD'de İslamdan çıkmış ancak bir tür peygamberlik iddiasında bulunan sapkın İslamcı Elijah Muhammed için, Merve Kavakçı *Akit*'te 12 Eylül 2008'de şu satırları yazmıştı: “Daha sonraları peygamberlik benzeri bir statü iddiasına soyunmuş olmasına rağmen, Elijah Muhammed'in Amerika'da İslamın yayılmasına hizmeti göz ardı edilemez.”⁹⁵ Merve Kavakçı destekleniyor da “Hz. Muhammed'den sonra kendisini peygamber ilan eden biri nasıl İslama hizmet eder” sorgulamasını kimse yapmıyordu.

Öyle görülüyor ki; Kavakçılar'ın devlete yerleşmesi bir sülale ihyasından ibaret değildi. Teksas kökenli Amerikalı İslamcılık Saray üzerinden lobileşiyordu. “Teksas lobisi” tanımı hem bir anlayışı hem de sahiden de bir coğrafyayı işaret ediyordu. Baba Kavakçı değil, neredeyse tüm Kavakçılar'ın yolu Teksas'tan geçti. Merve ve Ravza Kavakçı kardeşler de bugün Saray'da görev yapan çocukları da eğitimleri dahil vakitlerinin çoğunu Teksas'ta geçirdi. Hatta Emine Erdoğan'ın moda danışmanlığını yapan Elif Kavakçı da halihazırda Teksas'ta yaşıyordu. Yani, *Star* yazarı Ardan Zentürk'ün “Teksas lobisi” sözünün nereye gittiği belliydi.

Baba Yusuf Ziya Kavakçı, *Akit*'te Gülen'e övgüler düzen ve Türkiye'ye dönüp AKP ile barışmasını teklif eden bir yazı kaleme aldığı anda, yine Ardan Zentürk karşı çıkmıştı. “Aynı

94 <https://odatv.com/bizim-devletimizin-arsivlerinde-onun-icin-ajan-yaziyor-2807171200.html>

95 <https://odatv.com/ilimli-islamcilarin-seyhi-warith-muhammed-oldu-1309081200.html>

yazıyı Hasan Cemal gibi bir kalem döktürseydi kopacak fırtınayı şimdiden tahmin edebiliyorum” diyen Zentürk, kendi mahallesine “adamına göre mi konuşup, susacağız” sözüyle tepki gösteriyordu. Haksız da değildi; AKP medyası, Baba Kavakçı’nın “Fethullah Gülen olsam” yazısına suspus olmuştu.

Kavakçı’nın kaybettirdiği kocası

Bir teori kurarken olgular arasında tutarlılık arıyoruz. Demek “Teksas lobisi” tespiti Kavakçılar’a şüpheyile bakanların aklından geçeni özetliyordu. Ancak bizim aklımıza “Teksas lobisi” denilince Merve Kavakçı’nın bir başka akrabası daha geliyordu. Hepsi Saray’a danışman olacak değil ya. Tam tersine bu süreçte kaybedenler de vardı.

Açalım...

Merve Kavakçı, çocuklarının babası Ürdün asıllı ABD’li Ali Ahmed Abushanab’dan 1993’te olaylı bir şekilde ayrıldı. Abushanab, Türk medyasına “siyasete girmesine, Türk parlamentosunda yaptıklarına hayret ettim” diyor ve hayretini “benim tanıdığım Merve, siyasi bir kişi değildi” sözleriyle gösteriyordu.

Kavakçı sonra, bir başka ABD vatandaşı Bekir Lütfi Yıldırım ile evlendi. İTÜ’den sonra ABD’ye giden ve Teksas’ta yüksek lisans yapan Yıldırım, uzun yıllar ABD Patent Dairesi’nde rafineri patentlerinden sorumlu başmühendis olarak çalışmıştı. Hayatı ise 1999 yılında Merve Kavakçı ile evlenmesiyle değişti. 2003 yılına kadar süren ilişki 2005’te boşanmayla sonuçlandı. Ancak Yıldırım’a bu ilişkiden geriye intihar teşebbüsü dahil bir enkaz kalmıştı.

Yıllar önce, yolu Teksas’tan geçen Bekir Lütfi Yıldırım ile görüşmüştük. Kendisinin “itirafname” dediği bir dizi ilginç açıklama yapmıştı.⁹⁶

Sadece Kavakçı’ya değil, bir bütün olarak kendi camiasına kırgındı. Bir dönem *Sabah* ve *Star* gazetelerinde yazan

96 <https://odatv4.com/merve-kavakci-ibrahim-kalin-zahid-akman-tayyip-erdogan-besir-atalay-ve-digerleri...-1004151200.html>

Bekir Yıldırım, AKP’de siyaset yapmaya karar verdiğinde geri çevrilmişti. “1999’da Merve Kavakçı ile evlendiğim- de Washington’da gayet başarılı kariyeri olan bir teknokrat idim” diyen Yıldırım, o günden sonra Türk siyasetinin göbe- ğine düşmüştü.

Merve Kavakçı ile birlikteyken ABD’de kimlerle tanışma- mış, kimleri ağırlamamıştı ki... Tek tek saysak sayfalar sürer. Örneğin, Kanal 7’nin patronu Zahid Akman’ı “oradaki arka- daşlarından birkaçını Erdoğan’a prens olarak satmayı planlı- yordu” diye anlatıyordu. Yıldırım’ın anlattığına göre Tayyip Erdoğan, bir gün Akman’ın ABD’deki evine yemeğe gelmişti.

Evet, devamını Merve Kavakçı’nın eski eşi Yıldırım’dan aktaralım:

“İbrahim Kalın’ı da o yemekte sattı Tayyip Bey’e. Önce SETA kurduruldu, sonrası malum. İbrahim’e de gene aynı eş durumundan katılmak zorunda kaldığım, Fethullah Gülen’in Rumi Forum toplantısında rastladım.”

Öyle anlaşıyor ki Teksas lobisi bir zamanlar FETÖ’cülerin toplantılarında boy göstermekten çekinmiyordu.

İbrahim Kalın’ın yükselişi Yıldırım’ı çok şaşırtmıştı. Ne- den mi? “Tayyip çizgisinde olmadığını düşünmemden” di- yordu ve şöyle devam ediyordu:

“Benim Woodbridge, Kuzey Virginia’daki (Washington banliyösü) evimdeki bir toplantıda, o, ABD’nin 11 Eylül son- rası Müslümanlara yaptığı zulümleri kınayan ifadelerime karşı çıkıp, ‘bize yapılırdı biz ne yapardık’ türü ifadelerle, ABD’yi haklı gösterecek kadar ‘ılımlı’ bir duruş sergilemiş- ti. Zahid de destek çıkmıştı kendisine hatırladığım kadarı ile, her konuda aynı düşünürlerdi. Kendisine ‘Amerikancı’ de- mek tespitlerimdeki objektivite özenimi ihlal eder ama ‘gayet ılımlı’ demek kifayet eder.”

Merve Kavakçı, Bekir Yıldırım’ın tükenmesinin ardın- dan yolunu onunla ayırdı. Yoluna devam etmek isteyen Yıl- dırım ise AKP içinde bir lobi tarafından dışlandığını söylü- yordu. “Beyaz Müslüman Locası” dediği grup, Kavakçıları

sürekli yükseltmişti. Nihayetinde “Teksas lobisi”, ABD’den Türkiye’ye uzanan bir ağı tarif ediyordu.

Sahi, Yusuf Ziya Kavakçı’nın torunları Saray’a iş başvurusu için özgeçmişlerini kime bıraktı acaba?

Sakin Georgetown Üniversitesi’nin 2009 yılında hazırladığı “en etkili 500 Müslüman” listesine Fethullah Gülen’i 13. sıradan sokan kişiye olmasın!

O kim, demeyin...

Tabii ki az önce sözünü ettiğimiz, Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü Büyükelçi İbrahim Kalın.

Saray’da Teksas’tan SETA’ya uzanan lobi

Kuruluşunu Bekir Yıldırım’ın ağzından aktardık. Peki, SETA’yı biraz daha irdeleyelim mi? Uzun adıyla Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı, bir tür “yeni resmi ideoloji üreticisiydi”.

Saray’daki elitler arasındaki gücünü mü merak ediyorsunuz?

Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanı Fahrettin Altun görev gelmeden önce SETA İstanbul Genel Koordinatörlüğü ve SETA Genel Koordinatör Yardımcılığı yaptı. Hatırlayın; Cumhurbaşkanlığı Güvenlik ve Dış Politikalar Kurulu üyesi Burhanettin Duran, Abdullah Öcalan’a televizyonda “sayın” demiş, ortalık ayağa kalkmıştı. Ne hikmetse seçim için Apo’nun devreye sokularak mektup yazdırılması bundan sonra oldu. Kim miydi o Duran? SETA’nın Genel Koordinatörü.

Elbette her düşüncenin politika üreten bir kuruluşu olabilir. Ancak Türkiye’de garip bir şey oldu. Bir dönem pıtrak gibi çoğalan düşünce kuruluşları birer birer saha dışına itildi. ASAM örneğinde olduğu gibi ardındaki sermayenin el çektilmesi ya da TUSAM gibi destekleyen kuruluşun Ergenekon kumpasına dahil edilmesi sayesinde haritadan silindi. Tam da bu süreçte SETA ortaya çıktı. AKP’nin entelektüel liderliğine soyunan oluşum, bir düşünce kuruluşundan fazlasıydı. Cumhurbaşkanlığı Sarayı’ndan üniversitelere, devletin kritik kurumlarından (başta *Sabah* olmak üzere) medyaya uzanan

garip bir “SETA ağı” oluştu. Bu ağı herkes farkında olduğu gibi, rahatsız olanlar da çoktu.

Parantezi büyütelim...

Hatice Karahan’ın Cumhurbaşkanı’nın ekonomiden sorumlu danışmanı olduğunu okuyorsunuz. Özgeçmişine bakınca SETA’da ekonomi araştırmaları yaptığını görüyorsunuz. 15 Temmuz gecesi saat 22.10’da kendisini arayan gazeteci Hande Fırat’a “neler olduğundan haberim yok” diyen MİT Basın Müşaviri Nuh Yılmaz’a bakıyorsunuz. Özgeçmişini okuyunca SETA’nın Washington Koordinatörü olduğunu ya da *Sabah*-ATV serüvenini görüyorsunuz. Cumhurbaşkanlığı Başdanışmanlığı’na atanan Muhammet Mücahit Küçükylmaz’a bakıyorsunuz, “SETA Vakfı’nda iletişim koordinatörü” olduğunu görüyorsunuz.

Devletin kritik kurumlarına, medyanın köşelerine “çalışan yetiştiren” ilginç bir ağdan söz ediyoruz. Daha da ilginç, bugün Türkiye’deki yabancı medya organlarını fişleyen raporlar yazmasıyla ünlenen SETA, düne kadar Kürt ya da Ermeni Açılımı politikalarında ya da kumpas davalarında Washington koridorlarında “özgürlükçülük” oynuyordu.

Evet, yabancı medyada çalışan Türkleri fişleyen SETA’nın kurucu başkanının İbrahim Kalın olduğunu söyledik. Merak ettiğimiz, Kalın’ı da birileri fişledi mi?

Neden mi?

15 Temmuz gecesi Erdoğan’ın uçağının lokasyonunu paylaşan Stratfor’u hatırladınız mı?⁹⁷ Teksas merkezli, George Friedman tarafından yönetilen kuruluşa, yandaş ya da muhalif tüm medya “gölge CIA” yakıştırmaları yapıyordu. Zira kuruluş, güvenliğin özelleştirildiği dünyada ücreti karşılığında istihbarat hizmeti veriyordu.

Wikileaks, Stratfor’un arşivini yayımladı da Türkiye’deki kaynaklarını öğrendik. Meğer Stratfor’un Türkiye’deki istihbarat kaynaklarından biri de SETA’nın kurucu başkanı İbrahim Kalın’mış.

97 <https://twitter.com/stratfor/status/754106444778176513>

“Gölge CIA”ın Türkiye uzmanı Reva Bhalla’nın 10 Mart 2010’da Başbakanlık ofisinde İbrahim Kalın’la görüştüğü belgelerde vardı. Stratfor Direktörü George Friedman’ın Kalın’a “Gülen Hareketi ile aramızı düzeltmemize yardım et” ricasını Kalın’ın yerine getirmesi de...

31 Mayıs 2010’da Friedman eşiyile istihbarat toplama gezisi için Türkiye’ye geldiğinde altlarına araba ve şoför ayarlayan bile Kalın’dı. Friedman, 14 Eylül 2010 tarihli e-postasında Kalın’dan şöyle bahsediyordu:

“Bu adam büyük bir kaynak... Bu adamla kurduğum ilişki ve yaptığım görüşme kesinlikle gizli kalmalıdır.”

Bugün fişleme yapan SETA’nın kurucusu Kalın’ın Stratfor’a gönderdiği bir e-posta da arşivlerde duruyordu. Yabancı medyada çalışmak ne ki! E-postada anlattığına göre Kalın, Türkiye’de medyaya “gölge CIA” lehine haber yaptırıyor ve bunu “dostlarına” şöyle bildiriyordu:

“Sevgili George ve Kamran,

Bazı medya kuruluşlarına Stratfor’un Türkiye ve Balkanlar hakkındaki raporunu haber yapmalarını söyledim ve ürettikleri haberlerin linklerini aşağıda gönderiyorum. İbrahim.”

Bir zamanlar Washington’da ABD ofislerinden, Fethullahçıların kurumlarından çıkmayan İbrahim Kalın...

FETÖ’nün para aktardığı Georgetown Üniversitesi’nin 2009 yılında hazırladığı “en etkili 500 Müslüman” listesine Fethullah Gülen’i 13. sıradan sokan İbrahim Kalın...

Kavgaya başlayana kadar FETÖ’nün *Today’s Zaman*’ında yazan İbrahim Kalın...

Peki, Saray’da her yere kendi elemanlarını yerleştiren SETA Vakfı bugünkü gücünü neye borçluydu?

Bir dönem Ahmet Davutoğlu’nun etkisinde olan kuruluş, Davutoğlu’nun tasfiyesinin ardından Pelikancıların eline geçti. Pelikan adıyla SETA adı neredeyse her yerde yan yana anılıyordu.

Haksız değiller, organik bir ilişki de var.

Yazdık; Pelikan'ın teorik önderi hemen herkese göre Cumhurbaşkanı'nun damadı Berat Albayrak'ın ağabeyi Serhat Albayrak'tı.

Peki, SETA'nın başında kim vardı?

Vakfın Başkanı Serhat Albayrak.

Peki, *Sabah*'ı, ATV'yi, A Haber'i kim yönetiyordu?

Turkuvaz Medya Yönetim Kurulu Başkan Vekili Serhat Albayrak.

SETA, Pelikan, *Sabah*...

Tüm ipleri birbirine bağladığımıza göre, başladığımız yere geri dönelim...

'Mağdurların' topladığı ihaleler

Devletin Kavakçılar'a ya da Ardan Zentürk'ün deyimiyle "Teksas lobisi"ne katkısına bir daha bakalım.

Evet, AKP Milletvekili Ravza Kavakçı Han aslında bilgisayar mühendisiydi. Kavakçı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi iştiraki olan Metro A.Ş.'de 2008'de işe başlamıştı. AKP'nin elindeki İstanbul Büyükşehir Belediyesi, aynı günlerde jet hızıyla burs verip Kavakçı'yı ailesinin yanına, yani ABD'ye doktoraya gönderdi. Kavakçı'ya, belli ki çalışması için değil, burs için iş bulunmuştu. Yoksul-dindar vatandaşlar çocuklarına önlük parasını denkleştirmeye çalışırken, Kavakçı onların parasıyla "okumaya" gönderilmişti. Belediye bursuyla ABD'ye giden Kavakçı, geri dönünce bursun karşılığını ödemedi de vekil oldu. Vekil olmasına rağmen, halen İBB kadrosunda olduğu da ortaya çıktı.

Hatta...

Hatırlayın, Merve Kavakçı'nın eski eşi Bekir Lütfi Yıldırım "çok dayıları vardır ama, sadece iki tanesi biyolojik" diyordu. Kastettiği Ravza ve Merve Kavakçı'nın dayıları Turan Güngen ve Orhan Güngen'di. Eski eş Yıldırım'ın anlattığına göre; Merve Kavakçı "Sabancılar kaç para ki, Türkiye'nin gizli zengini dayım" diye övünüyordu.

Gerçekten Merve Kavakçı da 2012 yılında Meclis Komisyonu'na verdiği ifadede "Süleyman Demirel iki dayımı, Turan Güngen ve Orhan Güngen'i, ilk isimleriyle hitap edecek kadar yakından tanır" diyecekti. Dayıları, yeğenlerini bir anlamda himaye ediyordu. Merve Kavakçı, Refah Partisi'nden milletvekili olmadan önce dayılarının Güngen İnşaat'ının çalışanı olarak görünüyordu. ABD vatandaşı eşi Ali Ahmad Abushanab ile olaylı boşanma davasında verdiği, sonradan yargılanmasına neden olan sahte tebligat adresi bile Güngen İnşaat'ındı.

Boşanma davasında Kavakçı'nın iki tanığı da iki dayısıydı. Ve yalnız çocuk Kavakçılar da değil...

Anneleri Gülhan, babaları Yusuf Ziya Kavakçı dahil neredeyse bütün aile Güngen İnşaat'ın bir zaman çalışanı oldu. Kavakçı Ailesi'nin bir dönem Libya'ya taşınmasının nedeni dahi Güngen İnşaat'ın ilk yurtdışı yatırımlarının bu ülkede olmasıydı.

Peki, bu dayıların konumuzla ne ilgisi vardı?

Uğur Dündar'ın 1999 yılında Merve Kavakçı dosyasını hazırladığı haberi hatırladınız mı? Kavakçı türban ve mağduriyet hikâyesi anlattı ama Dündar'ı o gün Güngen İnşaat'a götüren olay, şirketin belediyelerden aldığı ihalelerdi. Gazeteci Dündar'a ihale ilişkisini anlatan da şirketin eski muhasebecisiydi.

Farkında olalım: Ravza Kavakçı'nın çalışmaya başladığı gün Amerika bursunu kaptığını konuşuyoruz da, dayıların milyonlarca liralık ihalelerini unutuyoruz.

Tam da tahmin ettiğiniz gibi...

Hadi, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden aldıkları ihaleleri sıralayalım mı:

Levent-Sanayi Kavşağı inşaatı, Çilekli Köprüsü bağlantı yolları inşaatı, Sultanbeyli atık su kollektör inşaatı, Bağlarbaşı Köprüsü ve meydan düzenlemesi inşaatı, Kırac terfi merkezi ve yüksek gerilim hatları inşaatı, Büyükçekmece isale hattı inşaatı, Tuzla tünelleri inşaatı, Avcılar'da Saadet Deresi ıslahı inşaatı, Ambarlı köprülÜ kavşak inşaatı, Bakırköy içme suyu

inşaatı, Eyüp Demirkapı köprülü kavşak inşaatı, Sefaköy köprülü kavşak inşaatı...

Liste uzayıp gidiyordu...

Diğ r AKP'li belediyelerin verdiği ihalelerden ya da TCDD'nin verdiği Ankara-İstanbul hızlı tren yolundaki birçok köprü ve bağlantı inşaatından bahsetmiyoruz bile. Bakanlıkların yağdırdığı ihalelere girmiyoruz. Bugün İstanbul Boğazı'nın yanı başında, 3 bin 200 metrekare kapalı alana kendi yaptığı binasıyla hayatına devam eden Kavakçı'nın dayıları, Bulgaristan'dan gelen göçmenler için inşa edilen konutları, hatta 15 Temmuz darbesinin başladığı Akıncı Üs s 'ndeki inşaatları da yapacak kadar devletten ihale aldı. Sözün  z ; hiçbir zaman devletle ters düşmedikleri gibi, hep devletten beslendiler. Sonunda da yeğ nleri Ravza Kavakçı'yı ihale zengini oldukları belediyenin bir günde hem çalışanı hem de burslusu yapma başarısını gösterdiler. Yeğ nlerinin arkasında durdular.

Ah ki ne ah: Merve Kavakçı'nın "Dinler İçin Becket Fonu" ile ABD Senato binasında bile sergilenen t rbanına hayranlıkla bakanlar ise yıllarca "mağduriyet"  yk leri anlattılar.

Tüm bu anlattıklarımızdan sonra...

"Teksas lobisi" doğru söz m , siz karar verin. Ama devletin içerisinde adeta ABD'den klonlanmış çeşitli kesişimleri olan bir küçük parti ile karşı karşıyayız. Bunu unutmayalım.

FATİH TEZCAN'I KURTARMAK

Cumhurbaşkanı Erdoğan'a hakaret etseniz başınıza neler gelir?

Yorumla değil, olguyla yanıtlayalım.

Adalet Bakanlığı'nın Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü'nün 2018 sonu itibariyle açıkladığı verilere bakalım.

Buna göre...

Cumhurbaşkanı'na hakareten dolayı açılan davalarda sanık sayısı;

12 Eylül darbesinin mimarı 7. Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in döneminde 340...

10. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer döneminde 163...

11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül döneminde bir önceki döneme göre yüzde 420 artış göstererek 848 oldu.

12. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın ilk dört yıllık görev süresinde ise ilgili davalardaki toplam sanık sayısı, Gül dönemine göre yaklaşık 19,5 kat artarak (yüzde 2052 artış) 17.406'ya yükseldi.

Peki...

Erdoğan'a toz kondurmayan yargı sistemi, bu ülkenin kurucusu ve ilk cumhurbaşkanı Atatürk için de bu kadar hassas mı?

Soru yanıttır aslında.

Kayınvalidenin suçlamaları

AKP döneminde geçmişi belirsiz tetikçi medya mensupları ve provokatörler türedi. Fatih Tezcan da bunlardan biriydi. Atatürk'e en ağır hakaretleri yapıyor, Cumhuriyet'e en galiz küfürleri ediyor, kurucu değerlere karşı en provokatif çıkışlara imza atıyor, ama dokunulmuyordu.

Sahi, neydi sırrı?

15 Temmuz gibi bir gecede İstanbul Atatürk Havalimanı'nda hemen Erdoğan'ın yanında onu görmek, İçişleri Bakanını Süleyman Soylu'dan tespih hediyesi almak, damat Berat Albayrak kontrolündeki Pelikan yalısında fotoğraflanmak nasıl mümkün olabiliyordu?

Gelin içeriği küçük ama, anlamı büyük bir mahkeme dosyasına bakalım. Bakalım ki; sorumuzun anlamı da yanıtı da ortaya çıksın...

Adı; Nuran Bilgi'ydi.

16 Ağustos 2007 tarihinde Üsküdar Cumhuriyet Başsavcılığı'nda aldı soluğu. Damadı Fahri Fatih Tezcan'dan ve kızı Güzin Bilgi Tezcan'dan şikâyetçiydi. İddiasına göre; aynı apartmanda farklı dairede oturduğu damadı ile kızı, rızası ve haberi olmaksızın imzasını taklit etmiş, kendisine ait çeki kullanmıştı. 54 yaşındaki Bilgi dolandırıldığını ileri sürüyordu.

Dava dosyasından özetleyerek okuyalım:

"Sanıklar Güzin Tezcan ile Fahri Fatih Tezcan, şikâyetçi Almanya'da bulunduğu sırada daire anahtarı kendilerinde bulunduğundan, şikâyetçiye haber vermeden ve izin almadan evine girdi. Çek karnesinden bir tanesini alıp, sanık Güzin Tezcan annesinin imzasını taklit ederek çeki düzenlediler. Daha sonra sanık Fahri Fatih Tezcan, yapmış olduğu alışveriş karşılığında bu çeki Çengelköy NATO yolunda bulunan İstiklal bayiine verdi. Bilahare şikâyetçinin Almanya'dan dönmesi üzerine olay açıklığa kavuştu. Çekte yaptırılan kriminal incelemede, çekin ön yüzündeki imza dışında bulunan yazı ve rakamların sanıklara ait olduğuna dair irtibat tespit edilemedi.

Ancak sanık Güzin çeki imzaladığını samimi bir şekilde ikrar etti. Diğer sanık da sahte olduğunu bilerek çeki kullandı. Bu şekilde her iki sanık, banka aracı kılarak nitelikli dolandırıcılık ve resmi evrakta sahtecilik suçlarını işlemiş oldukları iddiasıyla cezalandırılmaları amacıyla mahkememize kamu davası açılmıştır.”

Peki...

Fatih Tezcan, kayınvalidesinin bu suçlamasına ne yanıt veriyordu?

Okuyalım:

“Üzerime atılı suçu kabul etmiyorum. Ben diğer sanıkla evliydim. Müşteki de kayınvalidem idi ve Almanya’da yaşıyordu. Daha önce de müşterinin çek karnesinden birçok çeki kullanıp onların evini yaptırmıştım, ancak kullandığım çeklerdeki imzaları kendisi atıyor, üstünü ben dolduruyordum. Olayın olduğu gün müşterikle birlikte bizim de malzeme aldığımız Bellona isimli mağazaya borcumuz vardı, ödeme yapılacaktı, müşterinin evinin anahtarı diğer sanık olan Güzin’de vardı, Güzin gidip evden çeki aldı, çeki Güzin imzaladı. Çekteki diğer yazıları yazıp yazmadığımı şimdi hatırlamıyorum. Kesinlikle Güzin imzaladı. Çeki götürüp Bellona mağazasına verdik, müşterik Almanya’dan döndüğünde Bellona’da çek olduğunu öğrenince gidip şikâyet etmiş, gelip bizimle konuşsaydı çekin kızı tarafından kullanıldığını öğrenenecekti. Güzin ve müşterik şu anda birlikte yaşamaktadırlar.”

Davanın 8 Aralık 2009 tarihli karar duruşmasıydı...

Fatih Tezcan’dan artık ayrılmış olan Güzin Bilgi ise annesinin şikâyeti sonrasında eski eşi ile sanık sandalyesini paylaşmasına neden olan olayı şöyle aktarıyordu:

“Ben sanık Fatih ile evli idim. Geçim sıkıntımız vardı, aldığımız bir kısım eşyaların taksitleri ödenecekti. Daha önce anneme ait çek koçanından, ben annem adına düzenleyip veriyordum. Bunlar ödenmişti, bir problem olmamıştı. Annem giderken, ‘bundan sonra başınızın çaresine bakın’ dediği için artık ondan katkı sağlayamıyorduk. Aldığımız eşyaların taksitlerinin zamanı geldiği için Fatih ve ben annemin evinde

kullanılmayan bir boş çek yaprağı olduğunu biliyorduk. Eşimin de ısrarı ile bu boş yaprağını kullandık. Çeki eşim Fatih doldurdu, sadece imzayı ben attım ve kullandık. O dönemde eşime amcasından miras kalmıştı. Ben yanlış yaptığımın farkındaydım ancak, o para ile çeki öder borçtan kurtuluruz, diye düşünmüştüm. Ancak miras parası almasına rağmen, eşim bu borcu ödemediği için problem çıktı. Şimdi kendisinden ayrıldım, bir senedir boşandık. Ben annemle birlikte yaşıyorum.”

Dolandırıcılık ve sahtecilik suçlamaları yönelten Nuran Bilgi de, zaman içinde yumuşamıştı:

“Ben bankaya gittiğimde, hesabımda para olmadığını bana söylediler. Bana hesaptaki paranın çeke ödendiğini söylediler. Çek düzenlemediğimi söyleyince olaydan haberim oldu. Bu çeki benim kızımın damadım benim haberim olmadan kullanmış, bankaya vermişler. Bu paranın bir bölümünü kızım bana geri ödedi. Damadım ayrıldı, benden devamlı özür diliyorlar. Dolayısıyla kısmi ödeme nedeniyle sanıklar hakkında etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanmasına muvafakat ediyorum.”

Bu ifadeler ceza almaya engel olmadı.

Davaya bakan Üsküdar 1. Ağır Ceza Mahkemesi heyeti hem Fatih Tezcan hem de eski eşi Güzin Bilgi’yi “resmi belgede sahtecilik” suçundan cezalandırdı. Duruşmadaki “saygılı tutumu ve davranışları” ile pişmanlığını da göz önüne alan mahkeme, Tezcan’ı 1 sene 8 ay hapse mahkûm etti.

Güzin Bilgi’nin daha önce bir sabıkası olmadığından hakkındaki hükmün açıklanmasını geri bırakan hâkimler, daha önce de başka dosyalardan sabıkalı olmasından dolayı Tezcan’ın cezasını erteledi.⁹⁸

Biliyoruz; Tezcan’ın evliliği, çocuklarının davası, eşinin ağır suçlamaları gibi konular medyada sıkça yer aldı. Ancak bizim konumuz evlilik ya da özel hayat değil. Biz başka bir meseleyle, adaletin durumuyla ilgileniyoruz. Bu nedenle meselemiz aslında Tezcan’ın şahsı bile değil...

98 Fatih Tezcan’ın Üsküdar 4. Asliye Ceza Mahkemesi’nde 2005/408 karar sayılı ve Üsküdar 1. Sulh Ceza Mahkemesi’nde 2006/323 karar sayılı iki ayrı ertelenmiş cezası vardı.

‘Cumhurbaşkanı beraat istiyor’

Gelelim mahkeme kararının ardından olanlara...

Tezcan’ın ceza aldığı kararın üzerinden beş yıldan fazla süre geçmişti ki...

Yargıtay 11. Ceza Dairesi heyeti 3 Haziran 2014 tarihinde toplandı ve Fatih Tezcan için şu kararı verdi:

“Toplanan deliller karar yerinde incelenip, sanığın suçunun sübutu kabul, oluşa ve sonuçlarına uygun şekilde vasfı tayin cezayı azaltıcı sebebin nitelik ve derecesi takdir kılınmış, savunması inandırıcı gerekçelerle reddedilmiş ve incelenen dosyaya göre verilen hükümde bir isabetsizlik görülmemiş olduğundan sanığın yerinde görülmeyen temyiz itirazlarının reddiyle hükmün istem gibi onanmasına oybirliğiyle karar verildi.”

Özetle:

Karar artık kesindi. Yargıtay, “Fatih Tezcan cezaevine girsin” diyordu.

Diyordu, demesine de...

Tezcan avukatları aracılığıyla bu kez yine yerel mahkemeye başvurdu ve yargılanmanın yenilenmesi ile infazın durdurulmasını talep etti.

İşte tam da burada çok çarpıcı bir iddia vardı.

Buna göre; ceza infazı sürecini başlatacak olan İstanbul Anadolu 5. Ağır Ceza Mahkemesi’nin Başkanı Selçuk Kaya’ya bir baskı süreci devreye girdi.

Adliyede birileri “Cumhurbaşkanı bu dosyada beraat istiyor” diye fısıldıyordu. Doğru olabilir miydi?

Yıl; 2015’ti. Erdoğan bu kadar ilgili miydi Fatih Tezcan ile? Yoksa Erdoğan’ın adı mı kullanılıyordu?

Mahkeme Başkanı Selçuk Kaya ise bunu yapamayacağını belirtti ve talepleri reddetti. “Üst mahkemeye itiraz edebileceklerini” hatırlattı.

Tezcan bu kez üst mahkemeye itiraz etti ama sonuç değişmedi.

Nedendir bilinmez ama...

Tam da bu süreçte...

2014'te kesinleşen cezanın infazını durdurmaya daha önce "hayır" diyen Mahkeme Başkanı Selçuk Kaya, "kanuni yollar sonuçlanıncaya kadar" Tezcan'ın hapse girmemesini sağlayan karara imza attı.

Belli ki, meselenin nereye gittiğini o da görmüştü.

Zira, sonunda...

18 Mayıs 2016'da, Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü devreye girdi.

Devlet, Fatih Tezcan'ı kurtarmak için çabalıyordu.

Daha önce "Tezcan hapse girsin" diyen Yargıtay 11. Ceza Dairesi, hatta onun aynı başkanı tekrar toplandı.

Bir yandan da Tezcan eski kayınvalidesini buldu ve yeni ifade vermesi konusunda ikna etti. Eski kayınvalide bu kez farklı bir ifade verdi ve "Başka bazı sebeplerden dolayı damadıma kızgındım, ondan dolayı şikâyetçi oldum. Aslında çeki benim rızamla kullandılar" iddiasında bulundu.

Yargıtay 11. Ceza Dairesi de neredeyse 10 yıl sonra gelen bu "itirafa" inandı ve Fatih Tezcan hakkında zamanında kendi verdiği "hapse girsin" kararını bozdu.

Sona gelirse...

16 Ekim 2018'de toplanan İstanbul Anadolu 5. Ağır Ceza Mahkemesi son kararı verdi.

Mahkeme Fatih Tezcan'ı yeniden yargılamak için dosyayı açınca, davayı zamanaşımından düşürdü.

Özetlersek...

Devlet, Fatih Tezcan'ı hapisten kurtarmak için ne istediye yaptı.

Tezcan da bunun karşılığı olarak, ne istedilerse veriyordu.

Dokunulmazlığın sırrı burada mıydı?

Sıradan bir vatandaşın başına gelse cezaevine göndermek için bir dakika düşünmeyen adalet sistemi, Cumhuriyet'in kurucusuna en ağır hakaretleri eden kişiyi "Cumhurbaşkanı istiyor" iddiasıyla çek sahteciliğinden kurtarmaktan çekinmiyordu.

Yine diyelim:

Adalet bir gün herkese lazım olur, hatta onu dağıtanlara da!

BİR DÜĞÜN, BİR İHRAÇ, İKİ HAYAT

O gece herkes öyle bir eğleniyordu ki...

O kadar anlamlı bir yıldönümüydü ki...

Öyle çok insan uzaklara dalıp bakıyordu ki...

Bir düğünden fazlasıydı.

Avukat Vasfi Sedat Küçükyılmaz gözleri hafif dolu kalktı ayağa. Özdemir Bayraktar'ın elinden tuttu, Ergin Saygun'un yanına gitti.

Üçü de bir masaya yöneldi. Masada oturanın adı İhsan Bakır'dı.

"Hey gidi, nereden nereye" denildi.

Evet, nereden nereyeydi...

163 subay arasında o da vardı

Tarih: 11 Şubat 2011

Saat: 21.02

Yer: Silivri / İstanbul

O sabah Balyoz Davası'nın 14. celsesi görülmeye başlandı.

Sanık sandalyelerinde, çoğunluğu muvazzaf onlarca asker oturuyordu.

Karşılarında özel yetkili İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Ömer Diken, üye hâkimler Ali Efendi Peksak, Murat Üründü ve savcı Savaş Kırbaş vardı.

Üye hâkim Ali Efendi Peksak kararını okumaya başladı.

Dört dakika boyunca subayların isimleri teker teker sayıldı.

Bunun ne anlama geldiği o salondaki herkes tarafından biliniyordu.

Hâkim Peksak devam etti:

“(...) Haklarında dosyadaki delil durumu, dosyada kuvvetli suç şüphesini gösteren olguların bulunması, delillerin henüz tam olarak toplanılmamış oluşu, sanıkların konumları itibariyle delillere etki yapma ihtimalinin olması. (...)”

Sanık sandalyesindeki subaylar, “Hangi delilleri” diye sorunca jandarma hareketlendi.

Erler ve astsubaylar, komutanlarını esir alan mahkemenin önüne etten bir duvar örmeye başladı.

Peksak sözünü bağladı: “Ayrı ayrı tutuklanmalarına...”

Mahkeme Başkanı Diken “Lütfen salona yeteri kadar güvenlik kuvveti alarak müdafileri çıkartın” dedi.

İtirazlar devam ediyordu.

Mahkeme Başkanı duruşmayı bitirmek, üye hâkim kararın tamamını okumak istiyordu.

Ama bir şartla; güvenlik görevlileri itiraz edenleri çıkarıyordu!

Mahkeme Başkanı kızmıştı; “Biz iki gündür sizleri dinledik” diyordu.

Tam da o sırada, salonun en arkasında bulunan sanık yakınlarının önüne de onlarca jandarmanın konuşlandırıldığı görüldü.

Ve sonunda...

163 subay için toplu tutuklama kararı o salonda, Silivri’de, İstanbul’da alındı.

Hâkim Ömer Diken’in “duruşma bitmiştir” sözü, sanık yakınlarının gözyaşları içinde alkışlarla protestosuna karıştı.

Ve kaderinin çizildiği o salonda olmayanlar da vardı...

Hakkında yakalama kararı verildiği sırada, bir orgeneral GATA'da yaşam mücadelesi veriyordu. Kızı Ece Saygun başucunda, babası Ergin Saygun için yeni zor günlerin başladığının haberini aldı. Baba Saygun o karardan bir süre sonra hastaneden çıktı, teslim oldu, cezaevine girdi.

8,5 saat süren operasyonla hayata dönüş

Takvim yaprakları 17 Temmuz 2012'yi gösterdiğinde Silivri'de bağırışlar yükselmişti. Cezaevinde fenalaşan Ergin Saygun hızlı bir şekilde hastaneye yetiştirildi.

Saygun için artık Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi günleri başlamıştı. Ancak durumu gün geçtikçe kötüye gidiyordu. Mikrop da kapmıştı. Acil kalp ameliyatı olması gerekiyordu. Ancak kimse yanaşmıyor ve ne acıdır ki Ergin Saygun'u hayatta tutmaya doktorlar korkuyordu. Öyle ya, 18 yıl hapisle cezalandırılmış bir "darbeciydi" söz konusu olan ve her ne kadar AKP ile kavgaları başlamışsa da o günlerde Fethullahçılardan çok korkuluyordu.

Gelin görün ki, Saygun koşar adım ölüme gidiyordu. Vicdanı olan herkes Saygun için bir şeyler yapılmasını istiyor, Fethullahçılar ise "hayır" diyordu.

Bir doktor inisiyatif almaya karar verdi.

O zaman doçent olan İhsan Bakır, o zaman Başbakan olan Recep Tayyip Erdoğan'a ulaştı, durumun ciddiyetini aktardı. "İzin" çıktı.

Tam 8,5 saat sürdü açık kalp ameliyatı.

Doktor İhsan Bakır hayata tutundurduğu sırada, yani ameliyat masasında, Saygun'un tahliyesi de çıktı.

Ve çok çarpıcı bir sürpriz yaşandı. Başbakan Erdoğan "kendisine darbe girişiminde bulunmakla" suçlanan Ergin Saygun'u hastanede ziyaret etti. Ölümden dönen komutanın elini tuttu.

Kuşku yok ki bu ziyaret ve o anların fotoğrafı Fethullahçılara da bir mesajdı.

Kavga savaşa doğru evriliyordu.

Dünür Bayraktar'ı da o kurtardı

2016'nın 11 Mart'ı...

Cumhurbaşkanı Erdoğan ve ailesi için heyecanlı bir gündü.

Kızları Sümeyye Erdoğan nişanlanacaktı. Damat adayı Selçuk Bayraktar'dı.

Erdoğan Ailesi tam İstanbul Kısıklı'daki evlerinden nişanın yapılacağı Tarabya Huber Köşkü'ne gideceklerdi ki, kötü haber geldi. İddia o ki; dünür Özdemir Bayraktar kalp krizi geçirmişti.

Hastaneye kaldırılan Bayraktar'ın kalpten çıkan aort damarı tansiyon nedeniyle yırtılmıştı, acilen ameliyata alındı.

İki saat süren ve başarıyla sonuçlanan ameliyatı yapan kimdi dersiniz?

Kalp cerrahı Prof. Dr. İhsan Bakır.

Yani, yıllar önce Ergin Saygun'u kurtaran doktor.

Aynı hastanede, aynı doktorun eliyle hayata dönen iki isimdiler.

Düğündeki tarihi buluşma

Aradan dört ay geçtiğinde, Türkiye'de çok büyük bir kırılma oldu.

15 Temmuz darbe girişimi yaşandı.

Hemen ardından çıkan KHK'lar ile birçok isim FETÖ ile bağı olduğu gerekçesiyle memurluktan ihraç edildi.

Tıpkı...

1 Eylül 2016'da memurluktan çıkarılan Prof. Dr. İhsan Bakır gibi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın dünürünün hayatını emanet ettiği ve yıllar önce FETÖ'nün hedefindeki orgenerale can veren doktor, FETÖ ile ilişkili olmakla suçlanıyordu. Ne ilginçti.

İhsan Bakır yakın çevresine, "zamanında Ergin Saygun için verdiği mücadelenin intikamının kripto FETÖ'cüler tarafından alınması" olarak anlatıyordu bu ihracı.

Ve işte...

O ihraçtan birkaç ay sonra, 11 Şubat'ta...

Balyoz tutuklamalarının 6. yıldönümünde...

İstanbul'da bir düğünde çok çarpıcı bir buluşma gerçekleşti.

Ergin Saygun'un kızı Ece evleniyordu.

Davetliler arasında, Saygun'un TSK'ya İnsansız Hava Aracı (İHA) geliştirme sürecinde tanıştığı Özdemir Bayraktar da vardı. Bayraktar daha Erdoğan'ın dünürü olmamışken Balyoz tutuklularına destek vermişti ve onların cezaevinde haksız yere tutulduğunu bilen biriydi.

Ve hem Ergin Saygun'u hem Özdemir Bayraktar'ı hayatta tutan doktor İhsan Bakır da düğüne katılmıştı.

Yani...

Bir dönem FETÖ'cülerin hedefi olup hapis yatan Saygun...

Saygun'un "devirmekle" suçlandığı Erdoğan'ın dünürü Bayraktar...

Ve o iki ismi hayata döndüren, FETÖ şüphelisi Bakır bir aradaydı.

Yakın Türkiye tarihinin en çarpıcı anlarından biriydi yaşanan.

Ve o buluşmadan yaklaşık 1,5 ay sonra...

*Resmî Gazete'*de bir iade kararnamesi yayımlandı. Buna göre; daha önce yayımlanan KHK'lar ile kamudan ihraç edilen 416 personel görevlerine iade edildi.

İşte o listenin 27. sırasında bir profesör vardı.

İhsan Bakır görevine iade edilmişti.

Hep kötü bitecek değil ya.

Devlet "yanlış yaptık" deyip aldığı karardan geri dönüyordu.

SON

“Sanırım insanın yalnızca onu ısırın ve soka kitaplar okuması yerinde olur. Okuduğumuz kitap bir yumruk gibi tepemize inip bizi uyandırmadıktan sonra neye yarar?”

Böyle der Franz Kafka, yakın arkadaşı Oskar Pollak’a yazdığı bir mektupta...

Öyle olsun istedik. Alışan gözlerimizi açmak, uyuşan zihinlerimizi uyandırmak gerekiyordu. Alarmdı çaldığımız. Şimdi çapaklarımızı temizleyelim, başımızı yukarı kaldıralım ve sesimizi açalım.

Zira nasıl unutturuz; Osmanlı’nın çöküşünün simge sözlerinden biriydi “kaht-ı rical”.

Devlet adamı yoksunluğu anlamına geliyordu. Yüzyıllar sonra, bugün yine sürüklendiğimiz işte bu girdaptı. Görmek, duymak, bilmek lazımdı. Yazdık.

Kaç kez deneyimledik; içine sokulduğumuz cendereden kurtulmanın yolu, ondan kaçmak değildi. Cendere ancak üzerine yürüyerek, dokunarak ve kavrayarak kırılabilirdi. Elinizdeki kitap işte bunu yapmaya çalıştı.

Alman yazar Wolfgang Borchert’in sözüdür; “Gerçek, kasabanın fahişesine benzer. Onu herkes tanır ama yine de sokakta karşılaşmaktan utanç duyar.”

Herkesin hissettiği, çoğu zaman yüzleşemediği, genelde dile getirmekten imtina ettiği gerçeği, bazen de gölgesini okudunuz.

Artık anlatma sırası sizde.

AD DİZİNİ

- A
- Abdulkadi Kadooğlu 73, 285
- Abdulhamit Gül 68, 87, 139, 142, 143, 145, 152, 153
- Abdulkadir Bayram 100
- Abdulkadir Çay 252
- Abdulkadir Selvi 32
- Abdulkerim Çevik 175
- Abdullah Alacahan 147
- Abdullah Gül 29, 34, 174, 200, 271
- Abdullah Öcalan 265
- Abdullah Yeğın 169
- Abdurrahman Dilipak 51, 52
- Abdurrahman Doğala 70, 73
- Abdülkadir Özel 143
- Abdülkerim Çay 253
- Abdülkerim Çevik 195
- Adem Boduroğlu 167
- Adil Öksüz 80, 201
- Adil Sabri 99
- Ahmet Akgündüz 173
- Ahmet Atılmış 182
- Ahmet Bayraktutar 252
- Ahmet Kıntaş 99, 100
- Ahmet Kurtuluş 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 94, 95, 97, 98, 187
- Ahmet Kürşat Köhle 119, 122, 145, 147
- Ahmet Necdet Sezer 271
- Ahmet Olmuştur 253
- Ahmet Özel 116, 119, 121, 122
- Ahmet Sever 34
- Ahmet Uzer 68, 69
- Ahmet Zeki Üçok 148
- Akın İpek 114
- Akif Beki 32
- Albert Camus 14
- Alev Ersan Albuz 126
- Ali Ahmed Abushanab 257, 263
- Ali Babacan 31
- Alican Uludağ 70, 121, 145, 147
- Ali Efendi Peksak 278
- Ali Ekber Ertürk 18
- Ali Erbaş 177, 201, 202
- Ali İhsan Akdoğan 69
- Ali Öztunç 185
- Ali Sarıkaya 30
- Ali Yıldırım 155

Alpaslan Baki Ertekin 246
Alpaslan Cambaz 239
Alper Afşin Özdemir 245
Alper Cömertoğlu 114, 115, 119,
120, 121
Arda Ermut 253
Ardan Zentürk 257, 262, 268
Arif Önemli 181, 182, 183
Arzu Şerifi Zindaştı 157
Aşkın Asan 251
Aşkın Çetin 120
Atatürk 7, 55, 189, 271, 272
Aydın Ünal 33, 36, 42, 43, 44, 45,
53
Aydoğan Aydın 237
Ayhan Sefer Üstün 31
Aykut Erdoğan 216, 224
Aytunç Erkin 149, 151
Aytun Çıray 216, 224

B

Battal Mehetoğlu 181, 182
Bayram Şenocak 49, 50
Bayram Yüksel 169
Bekir Bozdağ 40, 185, 200
Bekir Pakdemirli 19
Bekir Yıldırım, Bekir Lütfi
Yıldırım 261, 264, 265
Bellini 165
Belma Satır 216
Berat Albayrak 37, 38, 50, 52, 53,
54, 143, 144, 152, 198, 254,
268, 272
Berat Cömertoğlu 115
Berk Akand 126, 127, 129, 132
Berkay Akbaş 233
Berkay Aydın 237
Bertolt Brecht 75
Bilal Erdoğan 32, 54, 251, 252,
253, 254, 255
Bilge Gürs 237

Birgül Ayman Güler 223
Burhan Alpaya 73
Burhanettin Uysal 216
Burhan Tezcan 69, 71, 72
Burhanettin Duran 59, 60, 265
Burhan Kuzu 158
Bülent Turan 254

C-Ç

Canan Kaftancıoğlu 50
Can Özçelik 166
Can Yücel 215
Carlo Martelli 165
Celal Uzunkaya 113
Cemal Kadooğlu 68, 69, 72, 73
Cemal Öztürk 243, 244, 245
Cemal Uşşak 179
Cemil Ertem 32
Cemil Tokpınar 179
Cengiz Öner 153
Cenk Üçer 204, 206
Cevdet Özcan 158, 159, 160
Cübbeli Ahmet 201
Çağatay Aksu 125, 126, 127, 128,
129, 130, 131, 132, 133, 134
Cemil Barlas 32, 36, 144
Ceren Kenar 32, 39
Çerçioğlu, Özlem Çerçioğlu 18,
19, 20, 21, 22, 24
Cengiz Er 28
Çetin Doğan 58

D

Damla Güler 109
Dani Rodrik 57, 58
Davutoğlu, Ahmet Davutoğlu 29,
30, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 39,
40, 41, 42, 44, 45, 143, 267
Deborah K. Jones 105
Deniz Gezmiş 182
Deniz Yiğitceoğlu 84

Devrim Öztunç 157
Didem Arslan Yılmaz 49
Dilek Buğday Bayram 100, 101
Dilek Güngör 140, 141, 142, 149

E

Ebubekir Akgül 253
Ece Saygun 279
Edip Cansever 60
Efkan Ala 31
Egemen Bağış 40
Egemen Cömertoğlu 114
Ekrem Erdem 48
Ekrem Keleş 195
Ekrem Tufan Aytav 178
Elif Kavakçı 258
Elif Şahin Keleş 49
Elijah Muhammed 262
Emine Erdoğan 258, 262
Emine Nur Günay 216
Emine Zeybek 163
Emre Kılıçarslan 19, 20
Emre Taner 218, 219, 220
Ender Coşkun 72
Engin Civan 123
Engin Özkoç 235, 236
Ercan Devrim 158
Ercüment Solmaz 110, 111
Erdal Ergi 156
Erdoğan, Tayyip Erdoğan 40, 52, 87,
141, 153, 176, 191, 201, 227,
230, 248, 257, 264, 271, 279
Ergin Saygun 277, 279, 280, 281
Erkan Karaarslan 17, 18, 19, 20,
21, 22, 23, 24, 25
Erol Aykut 246
Ertan Aydın 30
Erva Kan 258
Esra Demirkoparan 136
Etyen Mahçupyan 32
Eugène Ionesco 83

F

Fahrettin Altun 265
Fatih Aktaş 109
Fatih Erdem 107, 108, 109, 110,
111
Fatih Sultan Mehmet 165
Fatih Tezcan 55, 272, 273, 274,
275, 276
Fatih Vural 58
Fatma Betül Sayan Kaya 228, 230
Fatma Gülham Abushanab 258
Ferhat Gebeş 125, 127, 131
Fethi Uraz 178
Fettah Tamince 102, 113, 114, 119,
122, 144, 146
Fevzettin Erol 174
Fırat Erez 40, 41, 60
Filiz Gündüz 37
Franz Kafka 283
Fuat Oktay 232
Fuat Uğur 36, 54, 144
Fuzuli Aydoğdu 147

G

George Friedman 266, 267
George Maroviç 180
Gökhan Kalıpçı 91
Graham Fuller 260
Gülçin Kurtuluş 90
Gülen, Fethullah Gülen 55, 56,
59, 106, 108, 166, 170, 172,
175, 176, 177, 180, 199, 220,
224, 241, 243, 258, 259, 263,
264, 265, 267
Gülümser Aksu 132
Gürkan Kütük 122, 145, 146, 147
Güzin Bilgi Tezcan 272

H

Habil Yazıcı 246

- Hacı Karahan 156
Hakan Albayrak 32
Hakan Altınay 58
Hakan Evrim 217
Hakan Fidan 7, 30, 31, 189, 190, 192, 219, 220
Haldun Mentешеoğlu 181
Halil Berktaş 39
Halil İbrahim Akyıldız 243
Halil Koç 160
Halil Özen 83
Halit Albayrak 245
Halit Hızır 246
Haluk Ilıcan 73
Hande Fırat 266
Hasan Celal Güzel 48
Hasan Cemal 263
Hasan Kamil Yılmaz 195, 200
Hasan Yılmaz 153
Haşmet Babaoğlu 32, 36
Hatem Ete 30
Hatice Akıncı Yılmaz 252
Hatice Karahan 266
Hatice Kübra Görmez 192
Hayrettin Karaman 56
Hilal Kaplan 28, 32, 33, 36, 37, 39, 40, 46, 51, 55, 56, 144
Hulusi Akar 166, 191
Hüseyin Çelik 31
Hüseyin Koca 127
Hüseyin Kocabıyık 216
Hüseyin Yılmaz 168, 169, 206
Hüsnü Bayramoğlu 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173
Hz. Ali 222
Hz. Muhammed 199, 262
- I-İ**
- İbrahim Karagöl 32, 36
İhsan Bakır 277, 279, 280, 281
İlhan Bal 246
İlhan Ünğan 157
İlyas Boydak 114
İmamoğlu, Ekrem İmamoğlu 7, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 45, 47, 48, 49, 50, 152
İsmail Bülbül 246
İsmet Bozkurt 102, 111
İbrahim Eren 53, 252, 253, 254
İbrahim Kalın 264, 265, 266, 267
İdris Karagöz 220
İdris Kardaş 40
İlker Başbuğ 54
İsmail Çağlar 38
İsmail Kahraman 222, 225
İsrafil Kışla 237
İzettin Aksan 195
- J**
- John Grisham 29
- K**
- Kaan Terzioğlu 230
Kadir Topbaş 247
Kamil Erkut Güre 81, 84, 87
Kasım Süleymani 59
Kavala, Osman Kavala 56, 57, 58, 59
Kemal Haydar Öztürk 244, 245
Kenan Evren 271
Kenan Türk 70
Kılıçdaroğlu, Kemal Kılıçdaroğlu 65, 222, 232
Kudbettin Kaya 157
Kudret Dikmen 81, 82
Kurtuluş Tayiz 32, 36, 37
Kübra Par 201
- L**
- Lider Camgöz 83
Lokman Ertürk 217, 218

Lukman Menek 73

Lütfi Karabacak 102

M

Mahir Ünal 31

Mahmut İpşirli 252

Mahmut Mısır 155

Mariam Abushanab 257

Mary Weld, Şükran Vahide 179

Mazlum Özdemir 156

Mehmet Emin Bülbül 73

Mehmet Emin Er 142

Mehmet Emin Seydagil 174

Mehmet Erdoğan 216, 218

Mehmet Fırıncı, Mehmet Nuri
Güleç 177

Mehmet Görmez 192, 196, 197,
198, 199, 200, 201, 204, 205

Mehmet İlker Aycı 253

Mehmet Metiner 173, 243

Mehmet Pakdemirli 20

Mehmet Rıza Derindağ 169

Mehmet Rıza Erdem 111

Mehmet Soysal 52

Mehmet Şimşek 31

Mehmet Yılmaz 149, 150

Mehmet Zeki Fidan 155

Melih Altınok 32, 36, 37

Melih Gökçek 218

Melih Yıldırım 156, 160, 161

Meltem Banko 125, 127, 128, 129,
130, 131, 134, 135, 136

Menderes Türel 121

Merve Kavakçı 11, 257, 258, 260,
261, 262, 263, 264, 268

Merve Taşçı 37

Merve Türkmen Kaplan 135, 136

Metehan Demir 34

Metin Ergen 237

Metin Külünk 45

Metin Topuz 157

Mevlüt Çavuşoğlu 121, 245

Mine Cömertoğlu 114, 115, 120

Mithat Sancar 216

Mohamed Bourghl 134, 135

Muaz el Hatip 192

Muhammed Emin Sarıoğlu 246

Muhammed Nayır 195

Muhammed Said 174

Muhammed Taha 174

Muhammet Mücahit

Küçükyılmaz 266

Muhammet Subaşıoğlu 246

Muhiddin Gülal 242

Murat Emir 233, 234, 235

Murat Saygı 237

Murat Üründü 278

Mustafa Cambaz 239

Mustafa Doğan İnal 48

Mustafa Karaalioğlu 32, 36

Mustafa Köse 121

Mustafa Sungur 169, 181

Mustafa Varank 53, 54

Müyesser Yıldız 150

N

Naci Bostancı 31

Nail Çamlı 246

Nasuhi Güngör 36

Necmettin Erbakan 180

Nedim Yamalı 50

Neslihan Ilıcan 73

Neslihan Oğur 39

Nevşin Mengü 50

Nevzat Çiçek 201, 202

Nevzat Demiröz 243

Nuh Yılmaz 266

Nuran Bilgi 272, 274

Nurettin Mutlu 175, 195

Nurettin Yıldız 201

Nurullah Bozatlı 72

Nurullah Öztürk 243, 245

Numan Kurtulmuş 32, 199, 200
Nurettin Nebati 237

O-Ö

Ogün Şanlier 253
Oğuz Atay 176
Okan Bato 82, 84
Okan Müderrisoğlu 191
Orhan Güngen 268, 269
Orhan Üngan 157
Oskar Pollak 283
Osman Dereli 208
Osman Kan 258
Osman Sarı 99, 100
Osman Sert 30
Ömer Çelik 142, 232, 239
Ömer Diken 278
Ömer Faruk Aydınır 84
Ömer Faruk Ilıcan 67
Ömer Gür 122
Ömer Selvi 246
Ömer Faruk Kavırmacı 247
Özdemir Bayraktar 277, 280, 281
Özgür Senger 84
Özkan Üzümlü 134
Öztürk Oran 237

P

Paker, Can Paker 56, 57, 58
Papa 16. Benedict 260
Polat Sağır 246

R

Rafet Fatih Özgür 253
Raif İnan 252
Rasim Ozan Kütahtyalı 28, 37
Raşit Küçük 195
Ravza Kavakçı Kan 216, 258
Reşat Petek 41, 42, 216, 221, 224,
225
Reşit Galip 259

Reva Bhalla 267
Reza Zarrab 82
Rızanur Meral 248, 249
Rüstem Cömertoğlu 115

S-Ş

Sabri Ünal 238, 239, 240
Sadık Albayrak 54
Salih Tuna 32, 33
Salim Akbaş 233
Salim Ögüt 55, 56
Saruhan Öztürk 155
Savaş Kırbaz 278
Seher Ögüt 56
Selahattin Özgündüz 197
Selçuk Özdağ 216, 222
Selim Edes 123
Selma Karaarslan 21
Serhan Seyhan 18, 19, 20, 21, 22,
24
Serkar Bayram 216
Serkar İnci 41
Serkar Kurtuluş 81, 82, 83, 91, 95
Servet Yılmaz 72
Seyhan Avşar 103
Sezer Söylemez 70
Sezgin Tanrıkulu 216, 224
Shakespeare 209
Sibel İsa 84
Soros, George Soros 57
Süleyman Çetinsaya 248, 249
Şaban Yılmaz 145
Said-i Nursi 167, 168, 169, 170,
171, 172, 177, 180, 181, 210,
211
Şakir Aktı 149
Şanser Kadooğlu 68, 73
Selçuk Bayraktar 280
Selçuk Kaya 275, 276
Selman Ögüt 55
Şemsettin Özden 70, 73

Şener Şen 218
Şenol Seslendi 134
Serhat Albayrak 37, 52, 143, 144,
198, 268
Süleyman Demirel 269
Süheyb Ögüt 33, 34, 37, 40, 51,
55, 56
Süleyman Soylu 50, 53, 173, 175,
177, 180, 181, 185, 186, 203,
272
Sümeyye Erdoğan 40, 280
Şamil Tayyar 142
Sedat Peker 90
Şenol Kazancı 53, 54, 254
Şerif Ali Tekalan 58
Şeyh Nazım Kıbrısı 261
Soner Yalçın 196
Şule Çet 125, 126, 127, 128, 129,
130, 131, 132, 133, 134, 137
Şükrü Ali Ögel 189

T

Taha Özhan 30, 39
Tarkan Boyraz 73
Tarkan Kadooğlu 68, 72, 73, 74
Tenzile Erdoğan 251
Tolga Cömertoğlu 114, 115, 122
Tolga Şardan 82
Turan Aydoğan 234, 235
Turan Güngen 268, 269
Turgay Oğur 39
Turgut Aslan 237
Turgut Aydın 171, 172
Turgut Özal 106, 141
Türker Ertürk 261

U

Ufuk Cömertoğlu 114, 115, 116,
120, 121, 122, 123
Ufuk Yegin 237
Uğur Akkafa 172

Uğur Alıcı 19
Uğur Dündar 269
Umur Yıldırım 125, 127, 128, 129,
130, 131, 132, 134

V

Vasfi Sedat Küçükıylmaz 277
Vedat Demiröz 243
Veli Kadooğlu 68, 70, 72

W

Wolfgang Borchert 283

Y

Yahya Üstün 253
Yalçın Akdoğan 31
Yaşar Aydın 172
Yaşar Büyükanıt 57
Yaşar Güler 166
Yaşar Okur 259
Yavuz Oğhan 18
Yener Toğa 83
Yıldıray Oğur 32, 33, 39
Yıldırım, Binalı Yıldırım 29, 35,
45, 50, 152, 191, 200, 222,
227, 228, 229, 230
Yıldırım Cömertoğlu 115
Yılmaz Çolak 208
Yiğit Bulut 32
Yılmaz Güney 182
Yunus Nadi Kolukısa 146, 147
Yusuf Esenkal 253
Yusuf İzzet Ayhan 246
Yusuf Ziya Kavakçı 11, 258, 269
Yusuf Aslan 70
Yüksel Kocaman 68, 69, 72, 126
Yüksel Uğurlu 145

Z

Zahid Akman 264
Zekeriya Birkan 216

Zekeriya Öz 157, 162, 176, 177
Zeynel Abidin Erdem 105, 106,
107, 108, 109, 110, 111
Zeynel Emre 216, 224
Zindaşti, Naci Şerifi Zindaşti 157,
158, 159, 160, 161
Zübeyir Gündüzalp 178
Zümrüt Selçuk 233, 234, 235

“Okuduğumuz kitap bir yumruk gibi tepemize inip bizi uyandırmadıktan sonra neye yarar?”

Franz Kafka

- CHP’li Belediye Başkanları İmamoğlu ve Çerçioğlu için yapılan ahlaksız teklifin arkasında hangi AKP’li Bakan vardı?
- Pelikancılar AKP içinde hangi operasyonları yaptı ve kimleri fişledi?
- Yargının arka odalarında hangi ses kayıtları dolaşıyor?
- Holding patronu cinayetin üstü hangi yollarla kapatılmak istendi?
- Hakimler ve savcılar gizlenen skandalları ilk kez nasıl anlattı?
- Adliyeye getirilen ve içinde 260 bin dolar olan çantanın sırrı neydi?
- Nurcular devlet içinde nasıl bir ağ kurdu?
- Yargıdaki Pelikan-Hakyol mücadelesinin perde arkasında ne vardı?
- FETÖ borsasının belgesinde neler yazıyordu?
- AKP’li bakanlar arasındaki kavganın bilinmeyen nedeni ne?
- Diyanet’in gizli tarikatlar raporu nasıl sızdı?
- Öldürülen AKP yöneticisinin eşi sessizliğini bozup neler anlattı?
- 15 Temmuz raporu aslında neden basılmadı?
- Kartal İmam Hatip mezunu olmak devlette hangi kapıları açıyor?
- Erdoğan’ın yakınına hayata döndüren ismin başına neler geldi?

Barış Terkoğlu ve Barış Pehlivan, devlette yaratılan çürümeyi ve herkesin hissettiği cendereyi belgeliyor. “Metastaz 2: CENDERE” çarpıcı bir gazetecilik araştırması olarak tarihe geçecek.

kirmizikedi.com
[/kirmizikedyayinevi](https://www.facebook.com/kirmizikedyayinevi)
[/krmzikedikitap](https://www.instagram.com/krmzikedikitap)
[/kirmizikedyayinevi](https://www.youtube.com/kirmizikedyayinevi)

₺ 32
KDV muafiyeti uygulanmıştır

